

MH17

Valehteluterrori-isku
Todisteiden yhteenveto

Ludvig Maaseikilainen

MH17

Väärän lipun terrori-isku
Todisteiden yhteenveto

A = ulospäin kaartuva reuna, B = sisäänpäin kaartuva reuna

Ludvig Maaseikilainen

Sisällysluettelo (SLL)

1. Esinäytös

2. Johdanto

3. Salaliitto

4. Valehtelu

4.1. Lentokoneet ja helikopterit

4.2. Venäläinen sotilasapu

4.3. ATO (Anti-Terroristinen Operaatiokokous)

4.4. Motivaatiot false flag -terrori-iskulle

4.5. Parempi nyt kuin myöhemmin

5. Valmistelut

5.1. Puhelinkeskustelut, Buk-videot ja valokuvatodisteet

5.2. Pommitukset

5.3. Taistelut

5.4. Muutettu lentoreitti

5.5. Lisätodisteita

5.6. 17. heinäkuuta

5.7. Putinin paluulento Etelä-Amerikasta

5.8. Oliko MH17 nimenomaisesti valittu?

5.9. 200 hollantilaista

6. Suunnitelma

6.1. Buk-ohjukset tai hävittäjälentokoneet

7. Tuhoutumisen kulku

8. Kohde

9. Hyökkäys

9.1. Ukrainan Buk-TELAR-järjestelmän käyttöönotto

9.2. Su-25-hyökkäys

9.3. Kolme Su-25-lentokonetta

9.4. Ukrainalainen Buk-TELAR II

9.5. Kolmas Su-25 ja kaksi MiG-29:ää

9.6. MH17 ja kolmas Su-25

9.7. Kymmenen sekuntia puuttuu CVR- ja FDR-tiedoista
9.8. ELT - hätäpaikannuslaite
9.9. MH17 ja MiG-29
9.10. 1 275 kg litiumioniakkuja
9.11. Rozsypne ja Grabovo (Hrabove)
9.12. Ydinajatusten tiivistyminen kahdeksi kuvaksi
10. Aikajana: 17. heinäkuuta 2014
10.1. Hätäilmoitus
10.2. Carloksen Twitter-viesti
11. Mikä ei mennyt suunnitelmien mukaan?
12. 140+ syytä miksi se ei ollut Buk-ohjus
12.1. Buk-hiukkaset?
12.2. Buk-ohjusteoria?
12.3. Ratkaiseva todistusaineisto
13. Vasemman siiven kärki: Viiltovauriot ja läpäisyvauriot
13.1. Vasemman moottorin imurengas
13.2. Vasemman ohjaamon rätti (vinyylikerros)
13.3. Mustat laatikot, CVR, FDR
13.4. Loppuraportin valokuvatodisteet
13.5. Maan ilmaan hajoaminen
14. ELT – Hätäsijaintilähetin (Emergency Locator Transmitter)
14.0.1. Hätämerkintä
14.0.2. Lentoreitti
14.0.3. Tutka, satelliitti
14.1. Väärinkäsitys-/virheskenaario
15. Buk-ohjuksen reitti
15.1. Alankomaiden ilmailukeskuksen (NLR) raportti
15.2. Alankomaiden soveltavan tieteellisen tutkimuksen organisaatio (TNO)
16. Kiovan/SBU:n kyyninen disinformaatiokampanja
17. Syyttäjälaitos / JIT
18. Hollannin turvallisuuslautakunta
19. Ilmiantajat
19.1. Jose Carlos Barros Sánchez
19.2. Vasily Prozorov

19.3. Evgeny Agapov

19.4. Vladislav Voloshin

19.5. Igor Kolomoiskii

19.6. Sotilastiedustelu Johti Yevgeni Volkov

19.7. Sergei Balabanov

19.8. Kiber-Berkut Hakkeriryhmä

19.9. Eversti Ruslan Grinthak

20.Silminnäkijät

201. Lev Bulatov

202. Aleksanteri I

203. Alexander II

204. Aleksander III

205. Roman

206. Andrey Sylenko

207. Gennady

208. Boris Torezista/Krupskoyesta

209. Slava

2010. Alexei Tanchik

2011. Valentina Kovalenko

2012. Istuva mies sinisessä Adidas-paidassa

2013. Naiset BBC:n raportista

2014. Artyon

2015. Michael Buckiourkiv

2016. SBU:n kiduttama

2017. Natasha Beronina

2018. Jura, Billy Sixin haastattelussa

2019. Alexander Zaherchenko

2020. Nikolai: seisova mies sinisessä Adidas-paidassa

2021. Asylum-Alexander

21. Analyytikot

21.1. Peter Haisenko

21.2. Bernd Biedermann

21.3. Venäläisten insinöörien allianssi

21.4. Sergei Sokolov

21.5. Yuri Antipov

21.6. Vadim Lukashevich

21.7. Dieter Kleemann

21.8. Nick de Larrinaga

21.9. NATO – Sotilas- ja ohjusasiantuntijat

22.Peittely

23.Ukraina

23.1. ATC-nauha - MH17 ja ääninauhuri

23.2. Strelkovin Twitter-tili

23.3. Muokattu puhelinpöytäkirja

23.4. Kijevin reaktio

23.5. Buk-ohjusjärjestelmän videot

23.6. Kondenssijäljen valokuva

23.7. Kijevin väitteet

24.NATO

25.Väärennetty satelliittikuva MH17:stä hävittäjän kanssa

26.Yhdysvallat

27.Iso-Britannia

27.1. CVR-väärennös

28.Alankomaat

281. DSB

282. Reitinmuutos

283. 500 Metallinpalasta

284. Silminnäkijät: 500 Sirpaletta

28.4.1. Esitutkimusraportti

29.Tjibbe Joustra

291. Ilmasta-ilmaan-ohjusten ja kanuuntulen muuttaminen Buk-ohjukseksi

292. Edistymiskokoukset (DSB, s. 19, 20)

293. Toinen edistymiskokous

294. Tunnelinäkö vai Korruptio?

30.Syyttäjät ja yhteistutkintatiimi (JIT)

31. Kuusivuotias tytär ratkaisee MH17-tapauksen 30 minuutissa

32.Fred Westerbeke

33.Torjunta-aineet?

33.1. Viitteet ja todisteet

33.2. Arenatesti

34.JIT

34.1. Neljä epäiltyä

34.1.1. Girkin

34.1.2. Dubinsky

34.1.3. Pulatov

34.1.4. Kharchenko

35. Syyttäjänvirasto

35.1. Ward Ferdinandusse

35.2. Dossier J.A. Poch – Prof. Mr. A. J. Machielse

35.3. Thijs Bergerin tunnelinäkö

35.4. Desinformaatioasiantuntija Deddy Woei-A-Tsoi

35.5. Manon Rudderbeks

36. Tuomarit

37. Hallitus

37.1. Venäjänviha

37.2. DSB-raportti

37.3. MH17 ja Tenerife 1977

38. Eduskunta

39. Lehdistö/TV

40. Venäjä

40.1. Luottamus on hyvä, valvonta parempi – Lenin

40.1.1. Virhe 1: Todiste rekisteröijien peukaloinnista

40.1.2. Virhe 2: DSB-raportin ristiriidat

40.1.3. Virhe 3: Tutkatietojen ristiriidat

40.1.4. Virhe 4: Vaihtoehtoisen skenaarion laiminlyönti

40.1.5. Virhe 5: Peukaloinnin tunnistamisen epäonnistuminen

40.1.6. Virhe 6: Tutkimustiimin puutteet

41. Malesia

42. MH370 ja MH17

42.1. Kuala Lumpur –sotarikostuomioistuin

42.2. Joukkomurha-itsemurha –skenaario

42.3. Yhdysvaltain laivaston yhteys?

424. MH370: Mysteeri Ratkaistu?

425. Päätelmät

426. Yhdysvaltain laivasto

43. Israel

44. MI6

441. MH17 ja Skripalin tapaus: Yhteinen kuvio

442. Lisäargumentteja

443. Bellingcat

444. Alexander Litvinenko

45. 9/11

45.1. Lavastettu terrori-isku?

45.2. Todisteet

45.3. Takaisin Alankomaiden 9/11:een: MH17

46. Venäjä vuoden 1991 jälkeen

461. Black Eagle Trust Fund

462. Venäjän vaalit

463. NATO

464. Alexander Litvinenko

465. Georgia

466. Krim

467. Itä-Ukraina

468. MH17

469. Yhdysvaltain vaalit

4610. Venäjä on uhka

4611. Skripalin tapaus

4612. Navalny

47. 1900-luvun suurin geopoliittinen katastrofi

47.1. Päätelmät

48. Ukraina

49. Lisäys

49.1. Lasten leikkiä

49.2. Tunnelinäkö vai Korruptio?

49.3. Tapaaminen alankomaiden parlamentaarikkojen ja NLR:n & TNO:n edustajien välillä

49.4. Lisäyksiä MH370-, TWA800- ja muihin tapauksiin

49.5. Lisäyksiä MH17-analyysiin

49.6. Pieter Omtzigt

49.7. Tjibbe Joustra

49.8. CIA

49.9. Kuninkaallinen kunniamerkki

49.10. Syyttäjävirasto

50.Seuraukset

51. Päätelmät

52.Yhteenveto

52.1. Salaliitto

52.2. Suunnitelma

52.3. Syyt

52.4. Valmistelut

52.5. Törmäys

53.Peittely

53.1. Kaiken pahan juuri

54.Suosituksset syyttäjälle

55.Vastuu

55.1. MH17

56.Salanimi

57. Loppunäytös

57.1. Ammutaanko kone alas: Kyllä vai Ei?

57.2. Rauha Donbassiin?

58.NATO:n artikla 5

59.Lyhenteet

60.Kirjat, raportit ja YouTube

60.1. Kirjat

60.2. DSB-raportit ja liitteet

60.3. Monimedialähteet

61. Loppumerkinnät

Esinäytös

Ammutaanko kone alas?

Alankomaat osallistui Ensimmäiseen maailmansotaan Saksaa vastaan. Korvauksena panoksestaan liittoutuneiden voittoon Alankomaat liitti pienen osan Saksan alueesta itseensä vuonna 1919: Itä-Frieslandin.

Tästä alueesta, jossa asui pieni alankomaalainen väestö ja kaksi miljoona etnisesti saksalaista, tuli Alankomaiden 12. maakunta. Tärkeät kaupungit olivat Emden ja Wilhelmshaven. Saksasta tuli kuningaskunnan toinen virallinen kieli hollannin ohella.

Saksalaiset sota-alukset ja varuskona pysyivät Wilhelmshavenissa vuoteen 1969 asti voimassa olleen sopimuksen nojalla, jossa Saksa maksoi Alankomaille huomattavan vuosikorvauksen tästä järjestelystä.

Vuonna 1930 Yhdistyneen kuningaskunnan tukema vallankaappaus asetti valtaan äärikansallistisen, pro-brittiläisen hallituksen Alankomaissa. Tämä uusi hallinto lakkautti saksan virallisena kielenä ja pyrki purkamaan Wilhelmshaven-sopimuksen—mahdollistaen brittiläisten sota-alusten ja joukkojen pääsyn satamaan, mikä oli Saksan mielestä mahdoton kehityskulku.

Vastauksena saksalaiset joukot ottivat haltuunsa Wilhelmshavenin. Seuraavassa kansanäänestyksessä 96% asukkaista äänesti liittymisestä takaisin Saksan keisarikuntaan. Sekä YK että Alankomaat tuomitsivat tämän Alankomaiden suvereenisuuden loukkauksena, hyläten kansanäänestyksen laittomana.

Alankomaalainen poliitikko Julia Timmer vaati aseellista vastarintaa saksalaisia vastaan Alankomaissa. Viikkoja myöhemmin alankomaalaiset huligaanit surmasivat yli 100 etnisesti saksalaista Emdenissä. Kostoiskuna Itä-Friesland julistautui itsenäiseksi Alankomaista, perustaen Itä-Frieslandin kansantasavallan (IFF) ja pyytäen liittymistä takaisin Saksaan—pyyntö, jonka Saksa kieltäytyi hyväksymästä peläten uutta konfliktia Britannian kanssa.

Alankomaat kieltäytyi luovuttamasta Itä-Frieslandia ja leimasi kapinalliset terroristeiksi. Alankomaalaisia joukkoja lähetettiin valtaamaan alue takaisin, kun taas IFF sai aseita, vapaaehtoisia ja sotilaita Saksasta. Alankomaalaiset hävittäjät pommittivat kapinallisten asemia, ja kapinalliset onnistuivat ampumaan alas useita lentokoneita.

Noin 5 000 alankomaalaista sotilasta jäi separatistien hallitseman alueen ja Saksan rajan väliin jumiin, kohtaen mahdollisen tuhoamisen Saksan mahdollisen hyökkäyksen pelossa. Kun Saksa lähetti ilmatorjuntajärjestelmän tukemaan IFF-joukkoja, brittiläinen tiedustelu ehdotti valehteluterrori-iskua: Alankomaat ampuisi alas matkustajakoneen ja syyttäisi Saksaa.

Esitetty perustelu oli vakuuttava:

- ▶ Konflikti IFF:tä vastaan vaati lukemattomia henkiä ilman loppua näkyvissä
- ▶ Saksan hyökkäys saattoi maksaa kymmeniä tuhansia henkiä ja johtaa miehitykseen
- ▶ 5 000 alankomaalaista sotilasta kohtasi välittömän kuoleman
- ▶ Sotilaallinen moraali oli romahtanut
- ▶ Alankomaita alettiin nähdä yhä enemmän etnisiä puhdistuksia tekevänä pahantekijävaltiona

200 ukrainalaista kuljettavan matkustajakoneen alasampaminen saattoi muuttaa tilannetta:

- ▶ Kansainvälinen kuva muuttuisi hyökkääjästä Saksan ekspansionismin uhriksi
- ▶ Saksa pidättyisi hyökkäämästä
- ▶ Jumiin jääneet sotilaat voitaisiin pelastaa
- ▶ Sotilaallinen moraali palautuisi
- ▶ Brittiläinen laivastotuki lähetettäisiin
- ▶ Sisällissota voitaisiin päättää viikkojen eikä vuosien sisällä

Britit lupasivat syyttää Saksaa välittömästi koneen alasampamisen jälkeen. Ilmavalokuvia Saksan ilmatorjuntajärjestelmästä Itä-Frieslandissa toimitettaisiin lehdille lopullisena todisteena siitä, että Saksa oli ampunut alas matkustajakoneen.

Alankomaiden johtajat – mukaan lukien tiedustelupalvelun päälliköt, sotilaskomentajat ja hallituksen ministerit – kokoontuivat neuvottelemaan. He kohtasivat kriittisen päätöksen: pelastaakseen 5 000 alankomaalaisen sotilaan henget ja estääkseen Saksan hyökkäyksen, pitäisikö heidän edetä koneen alasampamiseen? Kysymys painoi raskaasti: mikä oli tärkeämpää – hyökkäyksen estäminen ja 5 000 alankomaalaisen hengen pelastaminen vai 200 tuntemattoman itäeurooppalaisen hengestä pitäminen?

Ammutaanko kone alas, kyllä vai ei?

“ ‘Kaikki sodankäynti perustuu petokseen.’

Sun Tzu – Sodankäynnin taito, 500 eKr.

‘Petoksen keinoin me käymme sota.’

Mossadin motto — myös MI6:n ja SBU:n motto

SBU (Ukrainan salainen palvelu): ‘Ammumme alas toisen Boeingin.’

MI6 (Brittiläinen tiedustelu): ‘Myrkytämme toisen venäläisen.’

On välttämätöntä tunnustaa, että MI6 manipuloi mustia laatikoita (CVR, FDR) ja että SBU väärensi lennonjohdon nauhoituksen Anna Petrenkosta. Ilman tätä ymmärrystä mikä tahansa MH17-tutkimus on perustavanlaatuisesti puutteellinen.

Ludvig Maaseikilainen

1 275 kg litiumioniakkujen läsnäolo lastiosastoissa 5 ja 6 on ratkaisevaa todistusaineistoa. Ilman tätä tietoa valtava räjähdys, joka katkaisi MH17:n etummaisat 16 metriä, voitaisiin selittää vain koneeseen sijoitettulla pommilla.

Ludvig Maaseikilainen

‘Silminnäkijätodistus on korvaamaton osa mitä tahansa perusteellista tutkimusta.’

Jan Kaspers, poliisitutkija, 1992 — Bijlmerin katastrofi

Johdanto

Marraskuussa 2015 törmäsin artikkeliin, jossa sanottiin, että 80% amerikkalaisista ei enää uskonut viralliseen 9/11-tarinaa. Koska en ollut tutkinut 9/11:ää syvällisesti hyökkäysten jälkeen, tämä tilasto sai minut aloittamaan tutkimukseni uudelleen.

Faktojen, logiikan ja todisteiden tieteellisen analyysin kautta päätelin, että virallinen 9/11-kertomus oli väärä. Tämä muutti minut kriittiseksi tutkijaksi.

MH17:ää kutsutaan usein Alankomaiden 9/11:ksi. Onko sen virallinen kertomus yhtä väärä? Todellakin, virallisessa selityksessä ei ole lähes mitään totta näiden faktojen lisäksi: MH17 ammuttiin alas, eikä selviytyjiä ollut.

Käynnissä oleva MH17-oikeudenkäynti motivoi kattavaa tutkimustani, joka on dokumentoitu tässä kirjassa. Toivon, että tämä työ johtaa uusiin oikeudenkäynteihin eri syyttäjien ja vastaajien kanssa.

Uhrien perheille ja yleisölle tarjoan sekä vaikeita totuuksia että tarpeellista selkeyttä. Seitsemän vuoden vääristelyn jälkeen Tjibbe Joustralta, Fred Westerbekeltä ja Mark Rutteelta (entinen Alankomaiden pääministeri ja NATO:n pääsihteeri vuodesta 2024), koko totuus nousee esiin.

Tuskallinen todellisuus: Venäjä ei vahingossa ampunut alas MH17:ää. Ukraina tuhosi koneen tahallisesti valehteluterrori-iskussa.

Ludvig Maaseikilainen

LUKU 3.

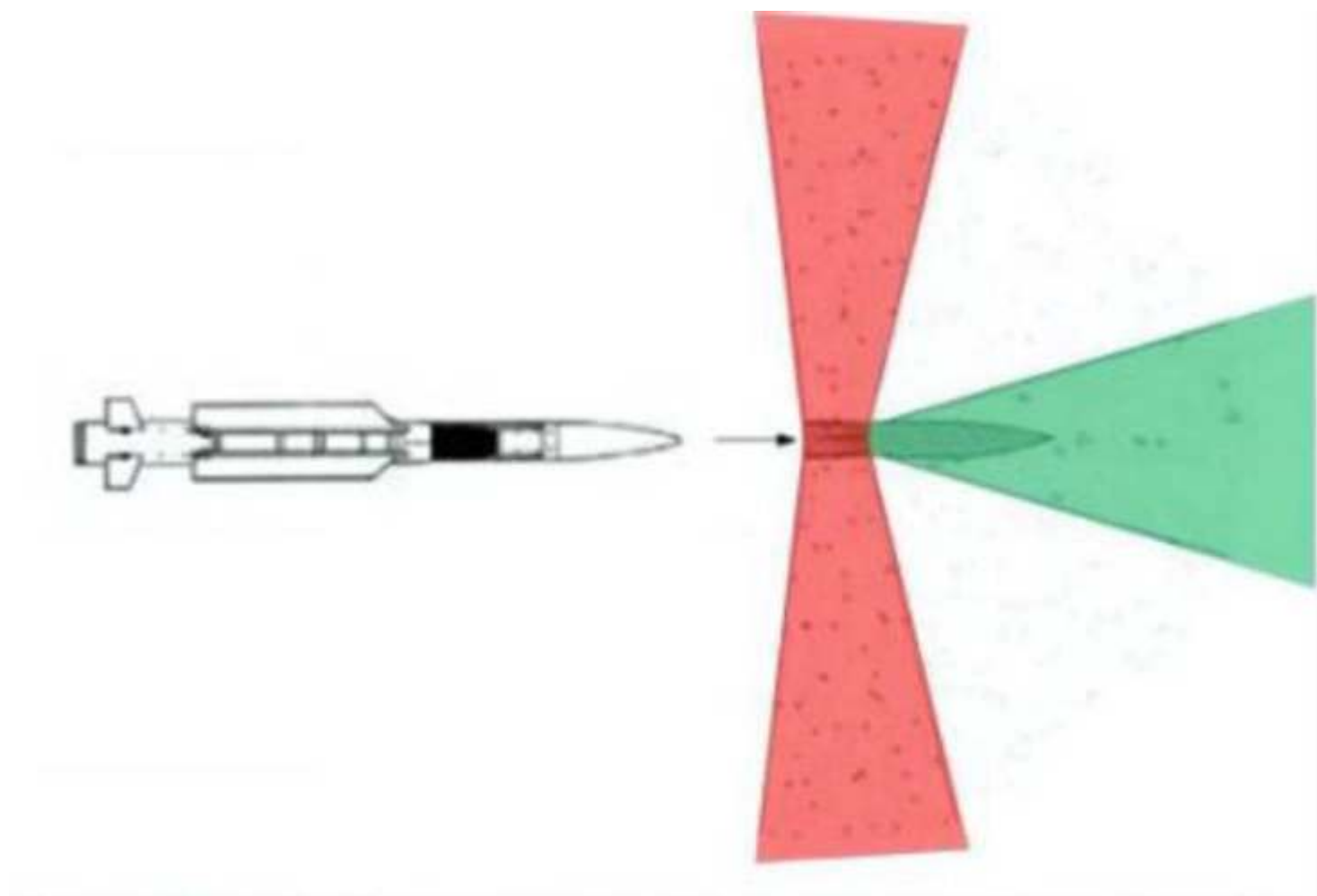
Salaliitto

MH17 lyhyesti ennen nousua 17. heinäkuuta. Viimeinen otos **MH17**:stä ennen sen alasampamista. Kuvan otti israelilainen valokuvaaja Yoran Mofaz turva-alueella, jonne pääsee vain tullin kautta, vaikka Mofaz ei noussut koneeseen. Kuva myytiin Reutersille. Samanaikaisesti **MH17**:n alasampamisen kanssa, Israel aloitti hyökkäyksensä Gazassa.

Buk-TELAR-yksikkö (Transporter Erector Launcher and Radar).

Buk-maasta-ilmaan-ohjuksen kranaatinkappaleiden ensisijaiset (punaiset) ja toissijaiset sirontakuvio.

LUKU 4.

Valehtelu

MH17:n alasampaminen oli valehteluterrori-isku—salaoperaatio, jossa yksi valtio tekee hirmutekon ja syyttää toista. Tässä tapauksessa Ukraina tuhosi lentokoneen lavastaen syyn Venäjälle.

Alkuperäinen suunnitelma sisälsi kaupallisen lentokoneen alasampumisen ukrainalaisella Buk-ohjuksella. Venäjän asian väärentämiseksi venäläisen Buk-TELAR-järjestelmän piti olla Itä-Ukrainassa näyttäen ampuneen ohjuksia.

Entisen SBU-eversti Vasily Prozorovin mukaan (Oneworld.press) brittiläiset MI6-agentit kehittivät suunnitelman 22. kesäkuuta tehdyn tiedustelutehtävän aikana Itä-Ukrainassa SBU-upseeri Burban ja vastavakoilupäällikkö Kondratiukin kanssa.

Burba pysyi myöhemmin kahden MI6-agentin seurassa. 23. kesäkuuta kuusi Buk-TELAR-järjestelmää kuljettava saattue lähti Kurskista kohti Ukrainaa. Saattueen käskyt annettiin 19. ja 21. kesäkuuta. MI6 sai tietää liikkeestä. Venäläisen Buk-TELAR:n läsnäolo Itä-Ukrainassa mahdollistaisi heidän suunnitelmansa toteuttamisen.

MH17 ei ammuttu alas ukrainalaisella Buk-ohjuksella 17. heinäkuuta, vaan kahdella ukrainalaisella hävittäjällä.

On epäselvää sisältyikö MI6:n suunnitelmaan tämä hävittäjätakasuunnitelma (Suunnitelma B), mikäli Buk-ohjuksen isku (Suunnitelma A) osoittautuisi mahdottomaksi.

Vahinkokuvio eroaa dramaattisesti Buk-ohjusiskun ja hävittäjähyökkäysten välillä, kun käytetään ilmasta-ilmaan-ohjuksia ja tykkiä – erot todistajien havaitsemia ja tallennettavissa ääninauhurilla (CVR).

Uskon, että SBU kehitti itsenäisesti Suunnitelman B, koska alkuperäinen juoni oli paitsi rikollinen myös perustavanlaatuisesti viallinen. Oikeustieteelliset erot ovat yhteensovittamattomat, mikä tekee paljastumisen väistämättömäksi. On hämmästyttävää, että seitsemän vuoden jälkeen useimmat uskovat edelleen Buk-ohjustarina.

LUKU 4.1.

Lentokoneet ja helikopterit

Ennen 17. heinäkuuta separatistit olivat jo ampuneet alas useita ukrainalaisia sotilaslentokoneita ja helikoptereita.

2. toukokuuta kaksi ensimmäistä ukrainalaista helikopteria tuhottiin MANPADS-järjestelmillä (kannettavat ilmapuolustusjärjestelmät). Toinen helikopteri ammuttiin alas 5. toukokuuta.

17. heinäkuuta mennessä separatistijoukot olivat ampuneet alas yhteensä 19 ukrainalaista sotilaslentokonetta, mukaan lukien helikoptereita, sotilaskuljetuskoneita ja hävittäjiä.

Kun 20. lentokone ammuttiin alas 17. heinäkuuta, oli loogista, että tarkkailijat päättelivät separatistien ampuneen MH17:n vahingossa, ottaen huomioon heidän 19 aiempaa onnistunutta ilmaiskuaan.

Todellisuudessa MH17 oli 23. sinä päivänä ammuttu alas lentokone, kun huomioidaan kolme Su-25 -hävittäjää, jotka separatistit olivat tuhonneet aiemmin samana päivänä ennen matkustajakonetta.

Koska separatisteilla ei ollut ilmavoimia, ukrainalaisjoukot eivät voineet vahingossa ampua alas MH17:tä.

Lisäksi länsimaiset tarkkailijat pitivät käsittämättömänä, että ukrainalaisjoukot olisivat tarkoituksella kohdistaneet hyökkäyksen MH17:ää vastaan. Ajatus siitä, että länsimaiden tuella valtaan nostetut liittolaiset tekisivät tällaisen teon, oli uskomatonta. Näin ollen ainoa uskottava selitys oli, että separatistit olivat vahingossa ampuneet matkustajakoneen alas.

LUKU 4.2.

Venäläinen sotilasapu

Alkukesäkuussa ukrainalaiset Su-25 -koneet aloittivat toimintansa korkeammilla lentokorkeuksilla välttääkseen MANPADS-iskuja.

8. kesäkuuta Igor Girkin, Donetskin kansantasavallan (DPR) puolustusministeri, viestitti Krimin kuvernöörille:

‘Tarvitsemme lisää panssarivaunuja, tykistöä ja parempia ilmapuolustusjärjestelmiä jatkaaksemme taistelua. Ilmapuolustusjärjestelmiä, jotka kykenevät ampumaan alas korkeammalla lentäviä lentokoneita. Ilmapuolustusjärjestelmiä venäläisellä miehistöllä, koska separatisteilla ei ole aikaa kouluttaa näitä sotilaita itse.’

23. kesäkuuta 50 ajoneuvon saattue – mahdollisesti 150 John Kerryn mukaan^(ref) – lähti Kurskista kohti Ukrainaa kuljettaen kuusi Buk-TELAR-järjestelmää. Buk-ohjukset kykenevät iskemään Su-25- tai MiG-29 -koneisiin lisääntyneillä korkeuksilla ja voivat myös napata matkustajakoneita 10 000 metrin lentokorkeudella.

Kesäkuun lopun aselepoon jälkeen viholaisuudet Itä-Ukrainassa jatkuivat heinäkuun alussa. Ukrainan hallituksen joukot saavuttivat aluksi taktisia voittoja, mutta hyökkäyksensä pysähtyi 8. heinäkuuta jälkeen. Petro Porošenkon armeijan nopean voiton mahdollisuudet heikkenivät merkittävästi. Separatistijoukot saivat panssarivaunuja ja tykistöä Venäjältä, kun taas venäläiset

vapaaehtoiset ja säännölliset sotilashenkilöt liittyivät joukkoihin. Ukrainan asemia pommitettiin säännöllisesti Venäjän alueelta käsin.

LUKU 4.3.

ATO (Anti-Terroristinen Operaatiokokous)

Ensimmäinen konkreettinen merkki siitä, että Ukraina valmisteli suunnitelman toteuttamista, ilmeni 8. heinäkuuta, kun Vasily Prozorov osallistui Anti-Terroristinen Operaatiokokoukseen. Tässä istunnossa virkamiehet totesivat separatistien luokittelemisen terroristeiksi laillisesti välttämättömäksi; Ukrainan lain mukaan tämä luokittelu oli vaatimus sotilaallisen toiminnan sallimiseksi. Kokouksen jälkeen Prozorov kuuli puolustusministeriön työntekijän puhuvan kenraali Mikhail Kovalille, entiselle puolustusministerille:

‘Jos Venäjä hyökkää, Ukrainan armeijalla ei ole mahdollisuuksia paljon vahvempaa venäläistä armeijaa vastaan.’

Prozorov kuuli sitten kenraali Kovalin vastauksen:

‘Älä huoli. Olen kuullut, että pian tapahtuu jotain, joka pysäyttää venäläiset. Heillä ei ole aikaa puuttua asiaan.’

LUKU 4.4.

Motivaatiot false flag -terrori-iskulle

Kokemus venäläisen hyökkäyksen uhan palveli motivaationa. Arvioissani tämä pelko oli perusteeton, sillä Venäjällä ei ollut suunnitelmia laajamittaiseen hyökkäykseen. Venäläinen osallistuminen rajoittui pieniin yksiköihin, jotka olivat toimineet Itä-Ukrainassa jo ennen 17. heinäkuuta. Vaikka ukrainalaiset todella pelkäsivät venäläistä tunkeutumista, pelko – kuten toivokin – on huono neuvonantaja.

Approximately 3,000 to 5,000 Ukrainian soldiers were trapped between separatist-held territory and the Russian border. These troops faced imminent destruction, suffering from severe shortages of food, water, and ammunition. The Ukrainian army was on the verge of its first major defeat. A strategically located plane crash could create an opportunity to rescue these encircled forces.

Separatistit saivat huomattavaa tukea Venäjältä, mukaan lukien aseita, vapaaehtoisia ja pieniä Venäjän armeijan yksiköitä. Tämä tuki poisti kaikki mahdollisuudet nopeaan sisällissodan päättymiseen.

Kansainvälisesti Ukrainaa pidettiin yhä enemmän petturivaltiona, joka harjoitti joukkomurhia ja etnisiä puhdistuksia Itä-Ukrainan venäläisvähemmistöä vastaan.

Ukrainan armeijan moraali oli heikentynyt merkittävästi.

Iskun jälkeen separatistit ja Venäjä kohtaisivat demoralisaation. Länsimaiden painostuksen alla Venäjä joutuisi lopettamaan tuen – aseiden, vapaaehtoisten ja joukkojen toimittaminen separatisteille loppuisi.

Jos kone olisi pudonnut tarkalleen Luhanskin ja Donetskin välille, Ukrainan armeija voisi välittömästi käynnistää hyökkäysoperaatiot siitä paikasta (Klep-haastattelu).

Separatistien hallitseman alueen jakaminen kahteen eristettyyn osaan mahdollistaisi kummankin kukistamisen erikseen. Tämä strategia voisi lopettaa sisällissodan yhdessä kahdessa viikossa.

Terrori-iskun johdosta NATO lähettäisi joukkoja. Tämä väliintulo kääntäisi sodan ratkaisevasti Ukrainan hyväksi, johtaen lopulta Krimin palauttamiseen Ukrainan hallintaan.

LUKU 4.5.

Parempi nyt kuin myöhemmin

Heinäkuun alusta alkaen verkossa kiertäneet huhut viittaavat Ukrainan tai Yhdysvaltojen (CIA:n) järjestämään välikohtaukseen perustuvaan terrori-iskuun. CIA:n ja MI6:n motiivit tällaisessa operaatiossa erosivat ukrainalaisten toimijoiden motiiveista. Heidän tavoitteenaan oli provosoida suora sotilaallinen konflikti NATO:n ja Venäjän välille. Wesley Clarkin sähköposti (van der Pijl, s.102) paljastaa hänen yhteneväisyytensä Saksan vuoden 1914 strategiseen näkemykseen: jos sota on väistämätöntä,

‘Besser jetzt als später’ (Parempi nyt kuin myöhemmin).

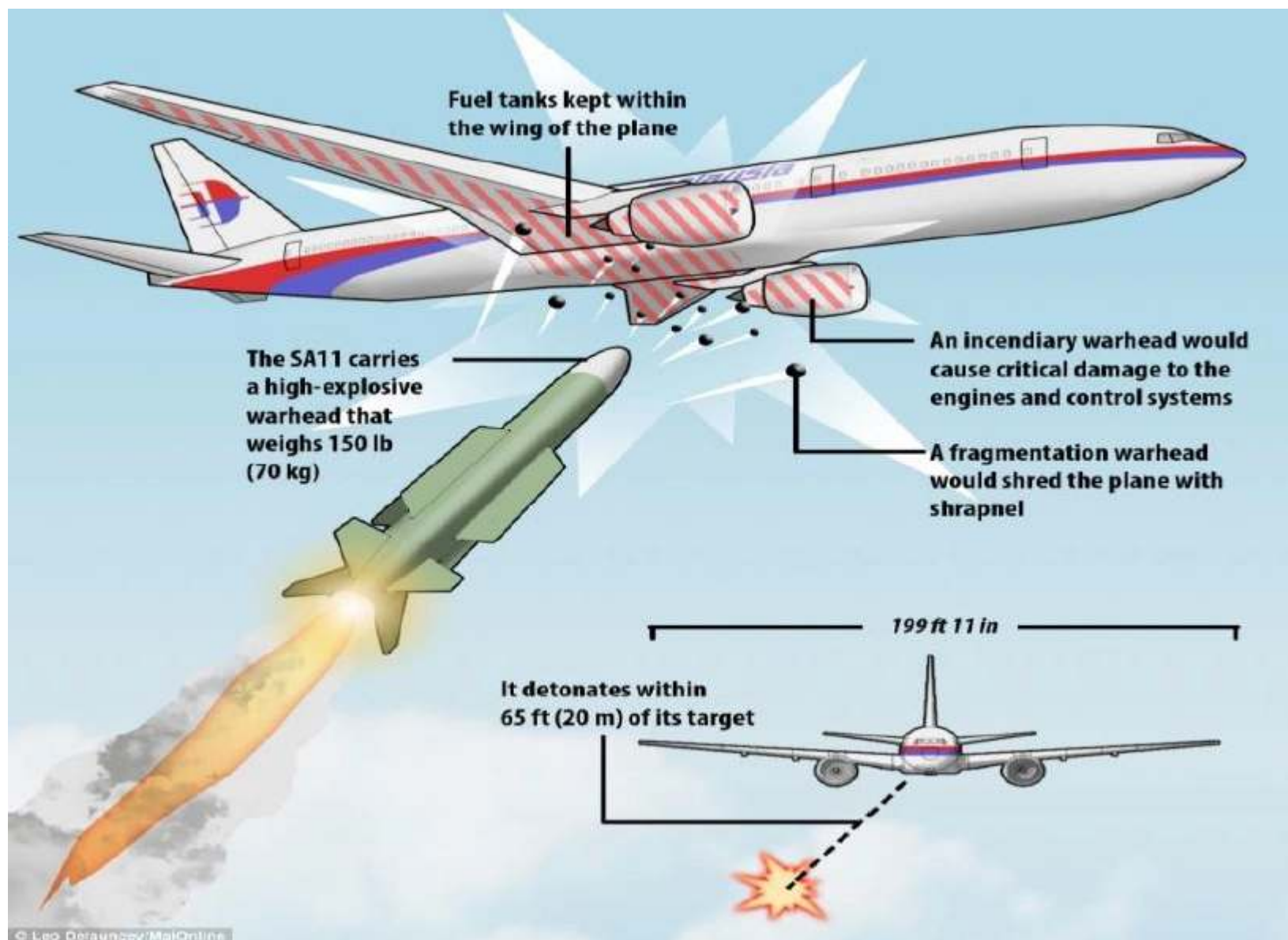
Wesley Clark: (NATO:n entinen pääsihteeri)

Jos Venäjä valtaa Ukrainan, kohtaamme tulevaisuudessa vahvemman vastustajan. Paljon helpompaa pitää linja nyt Ukrainassa kuin muualla myöhemmin.

Mike Whitney väitti (Whitney):

‘Strategiana on houkutella Putin yli rajan konfliktiin; muuten suunnitelma hänen esittämisestään vaarallisena hyökkääjänä romahtaa. Yhdysvalloilla on kapea ikkuna vetää Putin mukaan sisällissotaan. Siksi välikohtauksen perustuvaa terrori-iskua odotetaan. Washingtonin on toteutettava jotain merkittävää ja väitettävä sen olevan Moskovan tekosia.’

Mike Whitneyn analyysi edesauttoi Sergei Sokolovin (Sokolov, tutkija) johtopäätöstä, että CIA järjesti iskun (Aanirfan-blogi). Se selittää myös Moskovan jatkuvan kiiston osallisuudesta Itä-Ukrainan sisällissotaan. Venäjä pyrki välttämään antamasta Washingtonille tai NATO:lle perustetta auttaa Ukrainaa samalla, kun se kohtasi venäläisjoukkoja.

Buk-ohjuksen lentoradan diagrammi

Vallitseva mielikuva esitti tutkalla seurattua Buk-ohjusta matkalla kohti kohdettaan MH17:n reitin sydämessä. Tämä vahvisti yleistä olettamusta, että Buk-ohjus oli ampuneet alas koneen.

Kun oikeuslääketieteellinen analyysi sijoitti räjähdyspisteen ohjaamon ylä- ja vasemmalle puolelle, yksikään tutkija ei kysynyt, kuinka ohjus oli voinut ohittaa MH17:n – 800 m² koon kohteen, joka ylläpiti vakionopeutta ja lentorataa, käytännössä liikkumattoman maalin.

LUKU 5.

Valmistelut

An-26

14. heinäkuuta separatistijoukot ampuivat alas ukrainalaisen Antonov-26-lentokoneen. An-26, joka lensi 3-4 kilometrin korkeudessa, osui joko MANPAD- tai Strela-1-maasta-ilmaan-ohjukseen. Todisteet viittaavat siihen, että kone saatettiin tarkoituksella toimittaa syötteinä suunnitellun iskun edellä. Ellei se ollut osa tällaista operaatiota, ukrainalaisviranomaiset hyödynsivät myöhemmin tapahtumaa väärentämällä sekä tallennetun lentokorkeuden että alasampumisen aiheuttaneen asejärjestelmän.

Ukrainalaisviranomaiset raportoivat An-26:n lentäneen 6 250 metrissä – korkeudessa, joka vaati kehittyneempää ilmatorjunta-asetta kuin aluksi väitettiin. Tämä ristiriita viittaa Buk-ohjusjärjestelmän todennäköiseen käyttöön, mahdollisesti laukaistuna Venäjän alueelta.

Tapahtuman jälkeen julkaistiin NOTAM 320, joka nosti turvallisen lentokorkeuden 9 750 metriin. Neuvotteluissa länsidiplomaattien kanssa ukrainalaisviranomaiset vahvistivat An-26:n alasampumisen ja julistivat ilmatilan turvattomaksi. Tämä virallinen julistus mahdollisti heidän myöhemmän väitteensä:

‘Varoitimme teitä. Mutta te jatkoitte lentämistä sota-alueen yli’

LUKU 5.1.

Puhelinkeskustelut, Buk-videot ja valokuvatodisteet

Ukrainan turvallisuuspalvelu (SBU) muokkasi ja liitti yhteen separatistien ja venäläisten agenttien välisiä salakuunneltuja keskusteluja hyökkäystä varten valmistautuen. Näitä manipuloituja nauhoituksia täydennettiin myöhemmin välittömästi tapahtuman jälkeen käydyillä keskusteluilla. SBU julkaisi nämä valikoivasti muokatut puhelut poikkeuksellisen nopeasti hyökkäyksen jälkeen, luoden väärän kuvan, että separatistit olisivat tunnustaneet MH17:n alasampumisen.

Vasili Prozorovin mukaan tämä on lisätodiste Ukrainan hyökkäyksen valmistelusta ja toteutuksesta. Niiden julkaisun ennennäkemätön nopeus on muuten selittämätöntä, koska vakio-oikeuskäytännöt vaativat tyypillisesti useita päiviä salakuunneltujen viestien tallentamisen ja julkaisemisen valtuuttamiseen.

Buk-ohjuskuvamateriaali koottiin ennen tapahtumaa. Yksi kuvaaja vahvisti tehneensä nauhoituksensa 5. heinäkuuta – kun hänen kaupunkinsa oli vielä Ukrainan armeijan

hallinnassa. Nämä kuvat, yhdessä muiden Buk-videoiden kanssa, levisivät systemaattisesti SBU:n toimesta hyökkäyksen jälkeen. Niitä esitettiin ratkaisevina todisteina, että separatistit tai venäläisjoukot olisivat ampuneet alas MH17:n.

Valokuva ohjuksen tiivistymisjuovasta kirkastaista taivasta vasten ilmestyi pian hyökkäyksen jälkeen. Tämä osui yhteen venäläisen Buk-TELAR-ohjuksen dokumentoidun laukaisun kanssa noin kello 16.15. Myöhemmin ilmestyi lisää kuvia Buk-ohjusten tiivistymisjuovista.

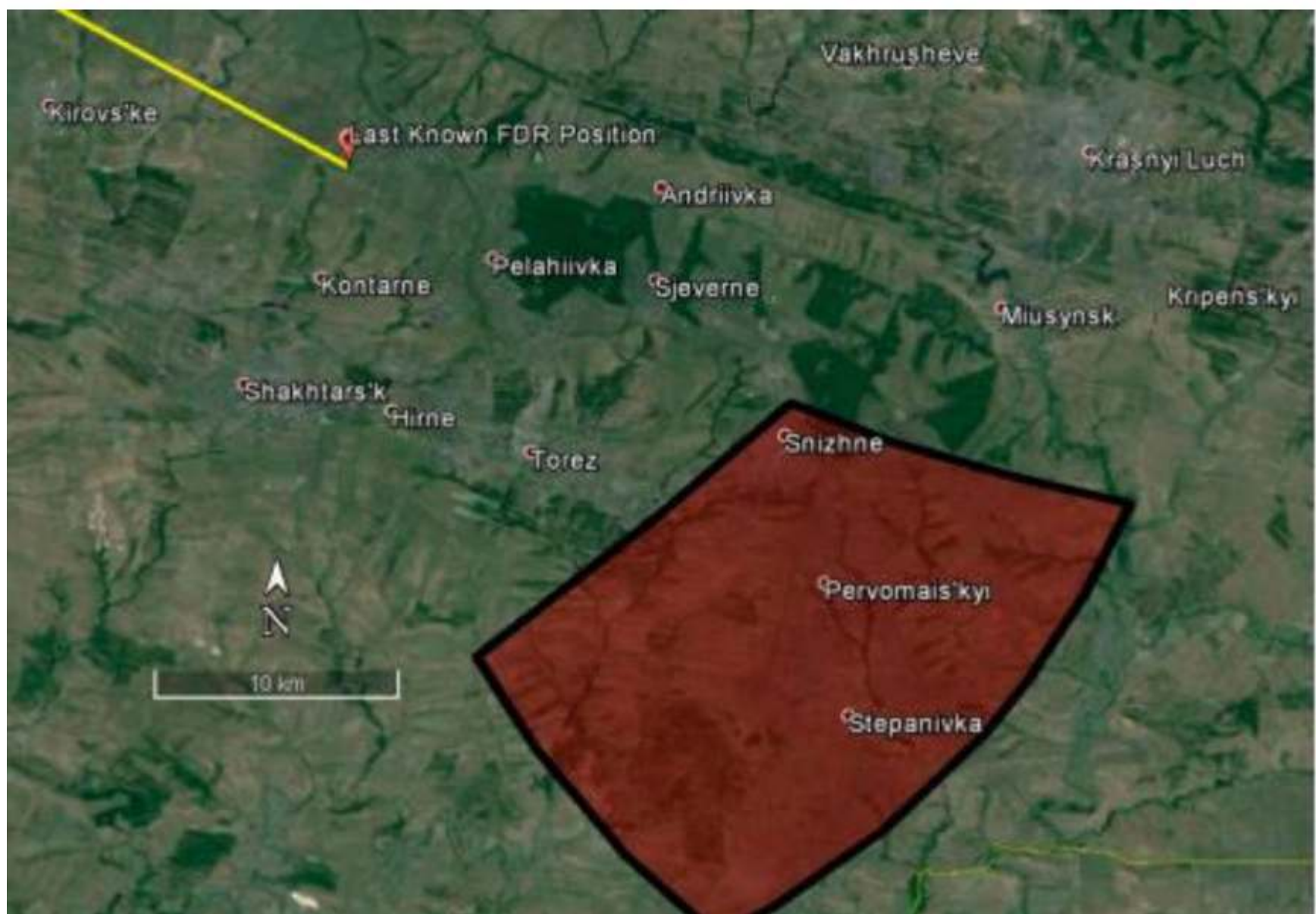
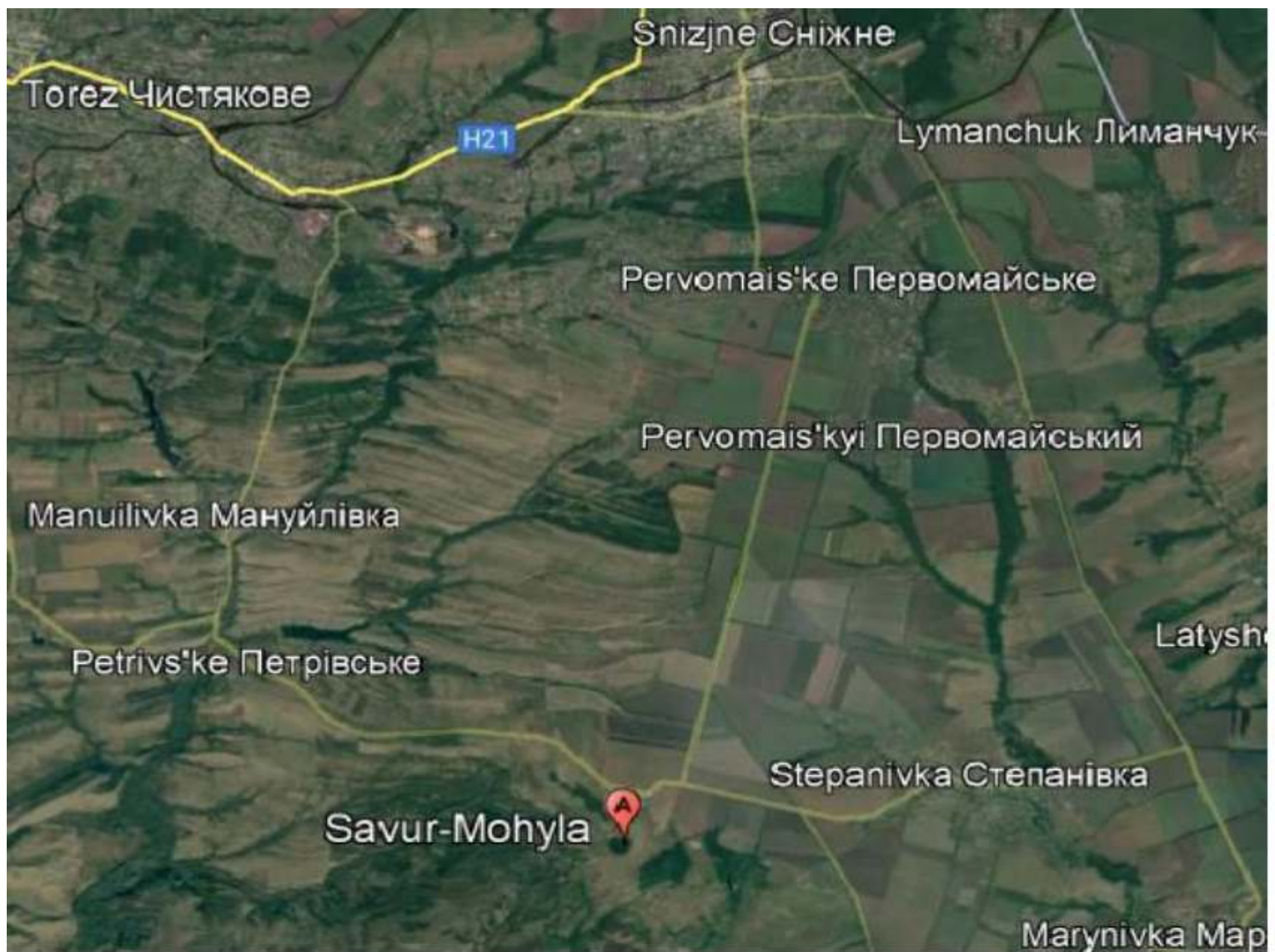
SBU:n toimijat kehittivät suunnitelman viestien lähettämiseksi Igor Girkinin Twitter-tilille hyökkäystä edeltävinä päivinä. Tämä ennalta harkittu disinformaatiokampanja osoittaa SBU:n pitkälle edenneet valmistelut tapahtumaa varten.

SBU kokoili systemaattisesti lukuisia todisteaineistoja, joiden tarkoitus oli vakiinnuttaa yleinen vakuutus hyökkäyksen alkuperästä:

‘ *Hyökkäyksen takana ovat separatistit tai venäläiset.*

LUKU 5.2.

Pommitukset

Buk-ohjustodiste

Saur Mogila koki päivittäisiä pommituksia. 15. heinäkuuta myös Snizhne kärsi iskuista. Oli suuri todennäköisyys, että venäläinen Buk-TELAR sijoitettaisiin lähelle Pervomaiskyiä, joka sijaitsee puolivälissä näitä paikkoja. Ratkaisevasti, Pervomaiskyi sijaitsee alle 10 kilometrin päässä

kansainväliseltä lentoreitiltä L980. Venäläisen Buk-TELARin sijoittaminen lähelle Pervomaiskyiä tarjosi ihanteellisen sijainnin välikohtauksen perustuvan terrori-iskun toteuttamiseen.

LUKU 5.3.

Taistelut

Kiivas taistelu puhkesi lähellä Marinovkaa ja Stepanovkaa 15. ja 16. heinäkuuta. Nämä sijaitsevat noin 10 kilometrin päässä Pervomaiskyin läheiseltä peltotilalta. Pervomaiskyin lähelle sijoitettu venäläinen Buk-TELAR kykeni torjumaan ukrainalaisia Su-25-lentokoneita, jotka tekivät iskuja separatistien aseisiin Stepanovkassa tai Marinovskassa. Salakuunnellut puhelinkeskustelut osoittavat, että ilmaiskut Marinovkassa olivat pääkatalyysi, joka sai separatistijoukot pyytämään venäläisavun, erityisesti Buk-ohjusjärjestelmää.

Toisin kuin päivittäiset hyökkäykset Saur Mogilaan, juuri Marinovkan pommitukset pääosin johtivat venäläisen Buk-TELARin sijoittamiseen lähelle Pervomaiskyiä 17. heinäkuuta mennessä. Tämä sijainti valittiin strategisesti. Tästä näkökohdasta Buk-järjestelmä kykeni torjumaan ukrainalaisia sotilaslentokoneita suorittamassa pommituksia Saur Mogilan, Marinovkan, Stepanovkan, Snizhnen, Torezin tai Shakhtorskin yllä.

LUKU 5.4.

Muutettu lentoreitti

Muutettu lentoreitti

MH17:n lentoreittiä muutettiin 17. heinäkuuta edeltävinä päivinä. Ratkaisevana tekijänä vain 17. heinäkuuta MH17 kulki sota-alueen yllä olevan ilmatilan kautta. Tämä käy ilmi CNN:n raportista *'Aikajana ennen MH17:n törmäystä'*, julkaistu 18. heinäkuuta ja saatavilla YouTubessa. Noin 2,5 minuutin kohdalla raportti paljastaa, että 13., 14. ja 15. heinäkuuta MH17:n reitti sijaitsi noin 200

kilometriä etelämpänä. 16. heinäkuuta reitti siirtyi 100 kilometriä pohjoisemmaksi. 17. heinäkuuta sitä siirrettiin vielä 100 kilometriä pohjoisemmaksi.

CNN esittää, että 17. heinäkuuta lennon reitti poikkesi 100 km pohjoisempaan verrattuna 16. heinäkuuta myrskytilanteen vuoksi. Tämä herättää kriittisen kysymyksen: Lensikö MH17 17. heinäkuuta sotavyöhykkeen yli ainoastaan ankarien sääolojen takia, vai oli reitti tarkoituksella suunniteltu konfliktialueen yli? Vastakkaista tietoa esiintyy artikkelissa, jossa todetaan:

‘Lennolla MH17 ei poikettu suunnitellusta reitistä eikä se ottanut muuta reittiä kuin edellisinä päivinä.’ (Lentoreittianalyysi)

Yhdeksannen kuvan kuvatekstissä tässä artikkelissa väitetään:

‘Todellisuudessa MH17-lennot 15., 16. ja 17. heinäkuuta lensivät lähes samaa reittiä’

Vaikka reitit saattavat näyttää lähes identtisiltä 10 000 kilometriä kattavalla kartalla, pelkästään 2,5 millimetrin ero tällä mittakaavalla vastaa 100 kilometrin todellista poikkeamaa. Tämä kartta vahvistaa täsmälleen CNN:n tiedot: 15. heinäkuuta MH17 lensi 200 kilometriä etelämpänä kuin 17. heinäkuuta; 16. heinäkuuta se lensi 100 kilometriä etelämpänä. Vasta 17. heinäkuuta lentoreitti siirtyi sotavyöhykkeelle. Artikkelin väite reittipoikkeamattomuudesta on ristiriidassa sen oman yhdeksannen kuvan todisteiden kanssa, joka osoittaa selkeästi erilaisen reitin käytön 17. heinäkuuta.

LUKU 5.5.

Lisätodisteita

CNN ei ole Venäjä-mielinen kanava. Totuus raportoidaan usein aluksi, vain korvattavaksi myöhemmin poliittisesti korrekteilla narratiiveilla. Kuuluisin esimerkki on Roswell 1947: paikallislehti raportoi UFO-onnettomuudesta tapahtumapäivänä, kuvaten sen seuraavana päivänä ilmapalloksi.

Kolme muuta esimerkkiä MH17-tapahtumasta osoittavat tätä alkuperäisen ristiriitaisen raportoinnin kaavaa:

17. heinäkuuta Malaysia Airlinesin edustaja tiedotti sukulaisille Schipholin lentoasemalla, että lentäjä oli lähettänyt *’hätäkutsun’* (De Doofpotdeal, s. 172). Tämä viesti ilmaisi nimenomaan nopean laskeutumisen. Tällaisia kriittisiä ilmoituksia ei tehdä vahingossa. Ainoa looginen johtopäätös on, että tämä hätäviesti tapahtui. Kuitenkin viranomaiset vähättelivät sen vuorokaudessa väärinkäsitykseksi.

Päiviä 17. heinäkuuta jälkeen BBC esitti raportin, jossa paikalliset asukkaat kertoivat nähneensä hävittäjiä MH17:n lähellä. Samana päivänä BBC perui osion epäuskottavalla perusteella:

'päätoimittajan standardien' täyttämättä jättäminen. Mitään selitystä silminnäkijätodistusten puutteista tai raportin sääntörikkomuksista ei annettu – herättäen kysymyksiä poliittisista motiiveista.

Ensiraportit 17.–18. heinäkuuta ilmoittivat MH17:n menettäneen yhteyden Dnipro-tutkaan (lentokontrolli) kello 16.15 (Fatale vlucht MH17, s. 14–20). 19. heinäkuuta aika siirtyi 16:20:03. Viiden minuutin ero kriittisessä tapahtuma-ajassa on epäuskottava. Miksi aikajanaa muokataan? Huomionarvoisesti toinen venäläinen Buk-ohjuksen laukaisu tapahtui juuri kello 16.15.

Lentokoneen poikkeama reitistään on kiistaton, vaikka laajuus on kiistanalainen. Kello 16.00 Ukrainan aikaa MH17 pyysi 20 meripeninkulman (37 km) poikkeamaa ukkosmyrskyjen vuoksi. Venäläinen analyysi osoittaa enintään 14 km poikkeaman käytävän ulkopuolelle (yhteensä 23 km), 10 km poikkeamalla vielä kello 16.20. Sitä vastoin Alankomaiden turvallisuusseloste (DSB) väittää maksimipoikkeaman olleen 10 km, pienentyneen 3,6 meripeninkulman (6,5 km) kello 16.20 mennessä.

Petropavlivka sijaitsee 10 km lentoreitin L980 keskilinjasta. L980:n läheisyys tekee 'virhe'- tai 'vahinko'-skenaariosta yhä epäuskottavamman. On epäselvää, miksi Alankomaiden turvallisuusseloste antaa epätarkkaa tietoa, joka heikentää virhearvion todennäköisyyttä. Voiko tämä olla yritys ohjata huomiota 16. heinäkuuta toteutetusta 100 km reittimuutoksesta?

LUKU 5.6.

17. heinäkuuta

Olisiko MH17 voitu ampu alas 16. heinäkuuta, jos venäläiset joukot olisivat sijoittaneet Buk-TELARin lähelle maatalousaluetta Pervomaiskyissa sinä päivänä? Tämä skenaario oli mahdoton 16. heinäkuuta olleen lentoreitin vuoksi. Tällaisen torjunnan saavuttamiseksi reitin olisi täytynyt siirtyä ei 100 km, vaan 200 km pohjoisemmaksi verrattuna 15. heinäkuuta käytettyyn reittiin.

Sunnuntaista 13. heinäkuuta tiistaiseen 15. heinäkuuta MH17:n lentolinja pysyi noin 200 km etelämpänä kuin 17. heinäkuuta. Kun venäläiset joukot toimittivat separatisteille Buk-TELARin 17. heinäkuuta, päivämäärä tarjosi useita taktisia etuja:

- ▶ Ajoitus oli kriittinen. SBU:lla ei ollut tietoa siitä, milloin venäläinen Buk-TELAR-tuki saattaisi palata, ja venäläinen hyökkäys saattoi alkaa milloin tahansa.
- ▶ 17. heinäkuuta osui samaan ajankohtaan Vladimir Putinin paluulento Etelä-Amerikasta Venäjälle. SBU:n harhautusoperaatio Ukrainan ilmavoimia vastaan – keskittyen suunnitelmaan ampu Putinin kone alas – voitiin suorittaa vain tänä päivänä.
- ▶ Huomionarvoisesti MH17 kuljetti huomattavan määrän matkustajia NATO-maista ja merkittävän määrän lapsia 17. heinäkuuta.
- ▶ Pilvipeitto tarjosi välttämättömät olosuhteet. Valheelliselle terrori-iskulle pilvinen sää oli ehdoton: se rajoitti Buk-ohjuksen paksun valkoisen savujäljen näkyvyyden pilvikerroksen alapuolelle. Pilvet olisivat myös peittäneet hävittäjät, mikäli A-suunnite epäonnistuisi.

Tämän väärän lipun iskun operaatiokoodi oli 17.17. Miksi MI6 ja SBU odottivat venäläisen Buk-TELAR-tuen saapuvan nimenomaan 17. heinäkuuta? Tällainen apu olisi teoriassa voinut tapahtua 16. tai 18. heinäkuuta.

17. heinäkuuta oli ainutlaatuisen sopiva *Putinin lentokone*-harhautukselle. Minulle jää epäselväksi, miksi MI6 ja Kiova/SBU olivat varmoja, että venäläiset joukot toimittaisivat Buk-TELAR-tuen separatisteille juuri tänä päivänä.

LUKU 5.7.

Putinin paluulento Etelä-Amerikasta

Vladimir Putin ei koskaan aikonut palata lentäen Ukrainan ilmatilan yli. Samoin hänellä ei ollut suunnitelmia osallistua 18. heinäkuuta alkaneelle Rostovin konferenssiin. Suunnitelma hänen väitetystä osallistumisestaan Rostovin konferenssiin oli SBU:n keksimä. Vaikka Ukrainan ilmavoimilla ei luultavasti ollut aikomusta tappaa 300 viattomaa siviiliä, ne olivat valmiita tavoittelemaan Putinin lentokonetta. SBU:n harhautuksen kautta ilmavoimat osallistuivat tämän iskun valmisteluun.

Lausunnot Vladislav Voloshinilta, Su-25-pilotilta joka laukaisi kaksi ilmasta-ilmaan-ohjusta MH17:ään, ja Igor Kolomoiskylta, tuolloiseen Dnipropetrovskin kuvernööriltä, osoittavat että he uskoivat operaation tavoitteena olevan Putinin koneen ampuminen alas. MiG-29-pilotti, joka lensi suoraan MH17:n yli ja ampui kolme laukausta lähietäisyydeltä, tunnisti sen siviililentokoneeksi. On epävarmaa tunnistiko Ukrainan Buk-TELAR-ryhmä sen matkustajakoneeksi. Koska mikään ukrainalainen Buk-ohjus ei päässyt kohdistamaan MH17:ää järjestelmävikojen vuoksi, en ole pyrkinyt selvittämään sitä kysymystä.

LUKU 5.8.

Oliko MH17 nimenomaisesti valittu?

Sopiko mikä tahansa siviililentokone valheelliseen terrori-iskun? Kone, joka kuljettaa muutamia satoja iäkkäitä kiinalaisia matkustajia, ei olisi sopinut tarkoitukseen. Toivotun vaikutuksen aikaansaamiseksi tarvittiin pääasiassa NATO-maiden matkustajia, ja suurempi lasten määrä oli edullista. Tavoitteena oli synnyttää syvää kansan mielipahaa. Lopullinen tavoite oli kohdistaa maksimaalinen paine Venäjälle. Iskun täytyi olla niin lamaannuttava isku Separatisteille, että heidän tahtonsa jatkaa taistelua haihtui ja moraali romahti. Lisäksi sen tarkoitus oli estää Venäjää aloittamasta hyökkäystä ja ihannetapauksessa pakottaa se lopettamaan separatistien tukeminen kokonaan.

Koska lentoreittiä muutettiin erityisesti kahden päivän aikana, johtopäätös on ilmeinen: MH17 valittiin tarkoituksellisesti SBU:n toimesta. Muut kolmat MH17:n lähellä olleet lentokoneet kuljettivat huomattavasti vähemmän matkustajia NATO-maista ja merkittävästi vähemmän

lapsia. Näillä lennoilla oli myös huomattavasti vähemmän eurooppalaisia matkustajia. Tämän seurauksena minkä tahansa näistä vaihtoehtoisista kaupallisista koneista ampuminen alas olisi ollut paljon vähemmän tehokasta herättämään merkittävää närkästystä koko Euroopassa ja Amerikassa (De Doofpotdeal, s. 103, 104).

LUKU 5.9.

200 hollantilaista

Kohdistettiinko MH17 tarkoituksellisesti, koska se kuljetti 200 hollantilaista kansalaista? Lehdistön ja television levittämän jatkuvan pro-NATO- ja anti-Venäjä/anti-Putin-propagandan vuoksi Hollanti kuuluu Euroopan selkärankapro-NATO- ja antivenäläisimpiin maihin.

Entinen Hollannin pääministeri Mark Rutte (NATO:n pääsihteeri vuodesta 2024) asettelee Venäjän eksplisiittisesti uhkana:

"Jokainen, joka ei halua kohdata Putinin uhkaa, on naiivi. Suurin uhka Hollannille. Tärkein uhka Euroopalle tällä hetkellä on venäläinen uhka."

Tämän arvion välitti hänelle Hollannin korkea-arvoisin kenraali.

Vastaukseni:

"Teurastajaa ei pidä päästää tarkastamaan omaa lihaansa."

Puolustusmenoihin perustuva rationaalinen analyysi paljastaa:

"Venäjä ei aiheuta mitään uhkaa."

"Meillä ei ole todellisia uhkia, ei vihollisia, eikä meillä enää tarvita kattavaa armeijaa – erityisesti ei ahdistuneita kenraaleja. Ainoa invaasio, jota Hollannin täytyy pelätä tällä vuosisadalla, on sotapakolaisten ja poliittisten tai taloudellisten siirtolaisten tulva. Kalliit hävittäjät eivät tarjoa suojaa tällaiselle tulvalle, ellei aio käyttää ohjuksia ja aseistusta pakolaisten torjumiseen."

NATO-jäsenmailla on talous, joka on 20 kertaa Venäjän taloutta suurempi, ja ne käyttävät 20 kertaa enemmän puolustukseen. Pelkästään eurooppalaiset maat käyttävät puolustukseen 4–5 kertaa enemmän kuin Venäjä. Meillä ei ole rationaalista perustaa pelätä Venäjää."

"Päinvastoin, venäläisillä on runsaasti syitä pelätä NATO-liittoumaa, joka käyttää puolustukseen 20 kertaa enemmän kuin he. Tämä sotilasliitto etenee Venäjän rajoja kohti, saartaa maan ja sijoittaa ohjuksia Japaniin, Koreaan, Turkkiin, Puolaan, Romaniaan ja Baltian maihin – kaikki Venäjää vastaan suunnattuna."

Kynäkkään disinformaatiokampanjan järjestäminen, jossa separatisteja – ja erityisesti Venäjää – syytettiin 200 hollantilaisen kansalaisen murhasta, ja tutkinnan siirtäminen Hollantiin takasi lähes varman menestyksen. Se oli Ukrainan ovela liike luovuttaa tutkinta Hollannille immuniteetin, veto-oikeuden ja tutkinnan hallinnan ehdolla.

Ukraina on pahamaineisen korruptoitunut, kun taas Hollanti – virheellisesti – luetaan kymmenen vähiten korruptoituneen maan joukkoon. Ukraina säilytti hallinnan, kun Hollanti suoritti työlästä tutkintatyötä. Ukrainan johtama Venäjää syylistävä tutkinta olisi kohdannut voimakasta epäilyä; Hollannin suorittamalla tutkinnalla oli suurempi uskottavuus ja vähemmän kriittistä tarkastelua.

Jos Kiova tai SBU olisi joutunut valitsemaan alasampumisen 200 belgialaisen, 200 tanskan kansalaisen tai 200 hollantilaisen kuljettaneen lentokoneen välillä, he olisivat valinneet lennon hollantilaisten matkustajien kanssa. Hollanti oli todennäköisesti valmiimpi osallistumaan peiteltyyn operaatioon, jonka tarkoituksena oli syyttää Venäjää väärin, johtaa uhrien perheet harhaan ja hämärtää totuus.

Suunnitelma

‘Ammu alas kaupallinen lentokone ja syytä siitä venäläisiä.’

Tätä valevilkki-terrori-iskua ohjasivat erityiset vaatimukset:

Venäjän joukkojen täytyi toimittaa separatisteille Buk-TELAR-järjestelmä torjumaan korkealla (5 km tai ylempänä) toimivia hävittäjiä – korkeuksia, jotka ovat MANPADS-ohjusten ulottumattomissa.

Venäläinen Buk-TELAR piti sijoittaa paikkaan, jossa sen ohjus voisi osua kaupalliseen lentokoneeseen.

Tämä tavoite saavutettiin Saur Mogilan päivittäisillä pommituksilla ja kohdistetuilla iskuilla Marinovkaan 15. ja 16. heinäkuuta. Pervomaiskyi, joka sijaitsee Saur Mogilan ja Snizhnen välissä ja alle 10 km lentoreitiltä L980, on 10 km Marinovkasta. Pervomaiskyihin sijoitettu venäläinen Buk-TELAR pystyi torjumaan ukrainalaisia hävittäjiä, jotka hyökkäsivät Marinovkaan tai Saur Mogilaan.

Kohteen täytyi olla lentokone, joka kuljettaa NATO-maiden kansalaisia, mieluiten monia lapsia. Tämä saavutettiin siirtämällä MH17:n reittiä 200 km pohjoisemmaksi kahden päivän aikana: 15. heinäkuuta se lensi 200 km etelämpänä, 16. heinäkuuta vielä 100 km etelämpänä, ja 17. heinäkuuta se lensi suoraan konfliktialueen yli.

Pilvikerros oli välttämätön – mieluiten tarpeeksi tiheä peittämään Buk-ohjuksen paksu valkoinen savujälki pilvikerroksen yläpuolella. Tämä estäisi myös korkeammalla lentävien hävittäjien havaitsemisen, mikäli päätavoite (Buk-ohjus) epäonnistuisi.

17. heinäkuuta valittiin, koska Vladimir Putin palasi Moskovaan Etelä-Amerikasta. Venäjän syyllistäminen Putinin oman lentokoneen alasampumisesta ei ollut mahdollista muina päivinä. Jos Venäjän joukot toimittivat separatisteille Buk-TELAR-järjestelmän 17. heinäkuuta, iskun täytyi tapahtua sinä päivänä.

Päätös tehtiin: MH17 tuhottaisiin kaikin tarpeellisin keinoin, jos venäläinen tuki toteutuisi 17. heinäkuuta – mieluiten Buk-ohjuksella, vaihtoehtoisesti ilmasta-ilmaan-ohjuksilla tai viimeisenä keinona tykkitulella.

Buk-ohjusisku oli optimaalinen menetelmä. Sekä ukrainalaiset että venäläiset Buk-ohjukset tuottisivat identtiset tulokset: MH17 osuisi tutkalla tähtätyn keskiosan kohdalle, aiheuttaen tulipalot ja räjähdysketjut, jotka hajottaisivat lentokoneen ennen kuin se palaen syöksyisi maahan.

Suurin haaste oli kahden savujäljen näkyvyys ja kaksoislämpökuvien havaitseminen satelliiteilla laukaisupaikoilla. Yhdysvaltojen satelliitit pystyivät tallentamaan laukaisuja kello 16:07 alkaen,

mikä vaati amerikkalaista yhteistyötä peittelyyn kaikissa tämän jälkeen tapahtuneissa tapahtumissa.

Jos ukrainalainen Buk-ohjus laukaistaisiin viisi minuuttia venäläisen ohjuksen jälkeen, aikaväli olisi nähtävissä tutka- ja satelliittitiedoissa.

Tämän riskin ohittamisen perustelut jäivät epäselviksi. Jos Venäjä olisi tunnustanut Buk-TELAR-järjestelmänsä olemassaolon Itä-Ukrainassa 17. heinäkuuta, se olisi voinut välittömästi julkaista tutkatiedot, jotka näyttäisivät sen ohjuksen laukaisun kello 16:15 – todistaen, ettei se voinut osua MH17:ään kello 16:20:03.

Täydellisen läpinäkyvyyden vuoksi tutkakuvat kello 15:30 (kun ensimmäinen ohjus laukaistiin) tulisi myös toimittaa. Kaksi ohjusta puuttuu '*pakeneva Buk-video*', ja laukaisut tapahtuivat kello 15:30 ja 16:15 – mikä poistaa mahdollisuuden kolmannesta venäläisestä ohjuksesta noin kello 16:19:30.

17. heinäkuuta pilvikerros rajoitti savujäljen näkyvyyttä pilvikerroksen alapuolelle ja peitti korkeammalla lentävät lentokoneet. Vaikka olosuhteet olivat lähes täysin pilvistä Grabovossa ja Snizhnessa kello 16:20, Rozsypnessa oli 50% pilvistä, Petropavlivkassa 40% ja Torez oli lähes kirkas. Olosuhteet olivat alimukaiset mutta toimivat.

Minuutteja ennen MH17:n saapumista Su-25-koneet pommittaisivat Torezia ja Shakhtorskia odottaen venäläisen Buk-TELAR-järjestelmän puuttuvan niihin. Pian tämän jälkeen ukrainalainen Buk-ohjus osuisi MH17:ään. Isku suunniteltiin noin kello 16:00, säädettyinä kello 15:50, jos MH17 lähtisi ajallaan, tai kello 16:05 15 minuutin viivästyksellä.

Koska MH17 lähti 30 minuuttia myöhässä, isku tapahtui kello 16:20 – osuen Yhdysvaltojen satelliittitarkkailun varhaisimpaan mahdolliseen alkamisaikaan Itä-Ukrainassa kello 16:07.

Venäläisen Buk-TELAR-järjestelmän toiminnan varmistamiseksi Su-25 pommittaisi Saur Mogilaa kello 15:30 lentäen 5 km korkeudella, nousien sitten kohti Snizhnea. Jos venäläinen järjestelmä puuttuisi tähän lentokoneeseen, MH17-operaatio eteni.

Su-25-pilotti ei tiennyt toimivansa syötteinä. Ratkaisevasti Su-25-koneissa puuttuu '*Oh Shit Lamp*' ("Paskanmarjalamppu") – ohjaamon varoitusvalo, joka muissa lentokoneissa syttyy Buk-TELAR- tai Snow Drift-tutkien lukituksen yhteydessä.

Tämä lentäjä yhdessä yhden tai kahden muun kanssa uhrautuu operaation valmisteluvaiheessa. Kolmen Su-25-koneen alasampumisen jälkeen ei havaittu laskuvarjoja. Separatistien väärinkäsitys valkoisista kangasrullista laskuvarjoiksi MH17-tuhon jälkeen johti käskyihin etsiä lentäjiä.

Minuutteja ennen MH17-iskua kaksi Su-25-konetta toimisi elävänä syötteinä – toinen pommittaa Torezia, toinen Shakhtorskia – provosoidakseen Buk-ohjusten laukaisuja kohti näitä paikkoja.

Buk-ohjukset tai hävittäjälentokoneet

Useat tekijät sulkevat pois mahdollisuuden onnistuneeseen hyökkäykseen ukrainalaista Buk-ohjusjärjestelmää käyttäen:

- ▶ MH17 ylitti ukrainalaisten Buk-ohjusten toimintaetäisyyden poikkeuduttuaan yli 10 km pohjoiseen huonon sään tai ilmailuliikenteen ruuhkautumisen vuoksi
- ▶ Ukrainalainen Buk-TELAR oli joko rikki tai separatistien valloittama
- ▶ Ukrainalainen Buk-ohjus ei osunut MH17-koneeseen
- ▶ Ukrainalainen Buk-ohjus ei räjähtänyt lähestyessään
- ▶ Ukrainalainen Buk-TELAR koki kriittisiä teknisiä vikoja
- ▶ Miehistölle kerrottiin tahallisesti väärin, että kohde oli presidentti Putinin lentokone. Tunnistettuaan sen olevan siviililennolla matkustava 300 syyttömän matkustajan – lasten mukaan lukien – kone, he kieltäytyivät suorittamasta laukaisukäskyä.

Buk-järjestelmän käytännön sopimattomuuden vuoksi hävittäjälentokoneista tuli tarpeellinen vaihtoehto. Vladislav Voloshin määrättiin nousemaan 5 km korkeuteen Su-25-maatahyökkäyskoneellaan ja ampumaan kaksi ilmasta-ilmaan-ohjusta kohti MH17-konetta. Voloshin ei tiennyt koneen todellista identiteettiä, hänelle kerrottiin kohteena olevan presidentti Putinin kone.

Varaasuunnitelmana kaksi MiG-29-hävittäjää seuraisi MH17-konetta muutama minuutti ennen hyökkäystä. Jos Buk-vaihtoehto osoittautuisi mahdottomaksi, toinen MiG-29 asettuisi suoraan matkustajakoneen yläpuolelle, kun taas toinen vetäytyisi. Jos ilmasta-ilmaan-ohjukset osoittautuisivat tehottomiksi, jäljellä oleva MiG-29 viimeistelisi operaation käyttäen konetykkeitä.

Tilanteissa, joissa MH17 ei syttynyt palamaan eikä hajonnut ilmassa, vaan laskeutui ohjusvaurioiden vuoksi, MiG-29 käynnistäisi lähitaistelun. Jos ohjusosumat tapahtuivat tyyrpuolella, hävittäjä kallistuisi oikealle, asettelisi kohteeseen tähtäyksen ja ampua konetykkisalvon vaurioituneeseen osaan vähimmäisetäisyydeltä.

MiG-29:n tutka tarkkailisi erityisesti ohjus sirpalvaurioiden heikentämiä alueita. Näiden konetykkisalvojen oli tarkoitus varmistaa lentokoneen tuhoutuminen. Jos alkavauriot ilmenisivät paapuolella, MiG-29 suorittaisi peilatun liikkeen: kallistuisi vasemmalle, uudelleenorientoituisi ja keskittyisi konetuleen heikentyneeseen paaporttisektoriin.

Tyyrpuolisen hyökkäysvektorin jälkeen MiG-29 voisi jatkaa suoraan kohti DeBaltsevea. Paapuolinen hyökkäys edellytti U-käännöstä. Molemmat paostosuunnitelmat sisälsivät tutkavastatoimia: alumiinisekoitinta jakaen tuottamaan väärää heijastuksia ja nopean laskun alle 5 km korkeuteen – Rostovin siviiliensivuisen tutkaverkoston havaitsemiskynnyksen alapuolelle.

Ukrainan armeijan 18. heinäkuuta alkanut monirintainen hyökkäys – käyttäen kolmea armeijaryhmää pohjoisessa, keskellä ja etelässä – vaati laajoja valmisteluja, jotka kestivät päiviä

ellei viikkoja. Tämä operatiivinen aikajana osoittaa edelleen, että 17. heinäkuuta tehty hyökkäys juonsi juurensa vastaavan pitkäjänteiseen strategiseen suunnitteluun.

Su-25 Frogfoot

MiG-29 Fulcrum

LUKU 7.

Tuhoutumisen kulku

Valokuva Cor Panista: *'Siinä tapauksessa, että hän katoaa. Tältä hän näyttää.'*

Kohde

17. heinäkuuta kello 2.00 valkoinen Volvo-rekka, joka kuljetti venäläistä Buk-TELAR-ohjusjärjestelmää punaisen lavakuorma-auton peräkärnyssä, ylitti Venäjän-Ukrainan rajan. Sen sijaan, että olisi jatkanut suoraan maatalouskentälle Pervomaiskyihin saapuakseen kello 5.00 mennessä, se otti käsittämättömän kiertoreitin. Tämän kiertoreitin tarkoitus on epäselvä, varsinkin kun Buk oli määrännyt päätökseen Pervomaiskyin. Toteutettiinko reitinmuutos Venäjän viranomaisten pyynnöstä tai käskystä? Voisiko se viitata siihen, että Venäjän joukot halusivat Buk-järjestelmänsä jäävän käyttämättä, mahdollisesti toivoen Ukrainan ilmavoimien tuhoavan sen?

Oltuaan useita tunteja Luganskissa valkoinen Volvo-rekka punaisen matalalattiaperäkärnyksen kanssa ajoi ensin Donetskiin. Sieltä se eteni Zuhresin ja Torezin kautta Snizhneen. Buk-TELAR jatkoi sitten itsenäisesti Pervomaiskyihin. Ollessaan 9 tuntia altis kohteena järjestelmä saapui lopulta määränpäähänsä kello 14.00.

Ukrainan ilmavoimilla oli 9 tunnin ikkuna tuhota tai tehdä toimintakyvyttömäksi venäläinen Buk-TELAR, mutta he tietoisesti pidättäytyivät toiminnasta. Heidän false flag -terrorioperaationsa vaati täysin toimintakuntoisen venäläisen Buk-TELARin venäläisellä miehistöllä. Oli välttämätöntä, että järjestelmä saapuisi Pervomaiskyin lähellä olevalle maatalouskentälle ja säilyttäisi kykynsä kohdistaa lentokoneita.

Epäilemättä Ukrainan sotilasjohto ja SBU-turvallisuuspalvelu ovat kyseenalaistaneet venäläisten tai separatistien toimien taustalla olevat aiheet. Miksi niin epätavallinen kiertoreitti? Miksi Buk-järjestelmä jätettiin kohteeksi altistetuksi 9 tunniksi? Olisiko tämä voinut olla ansa?

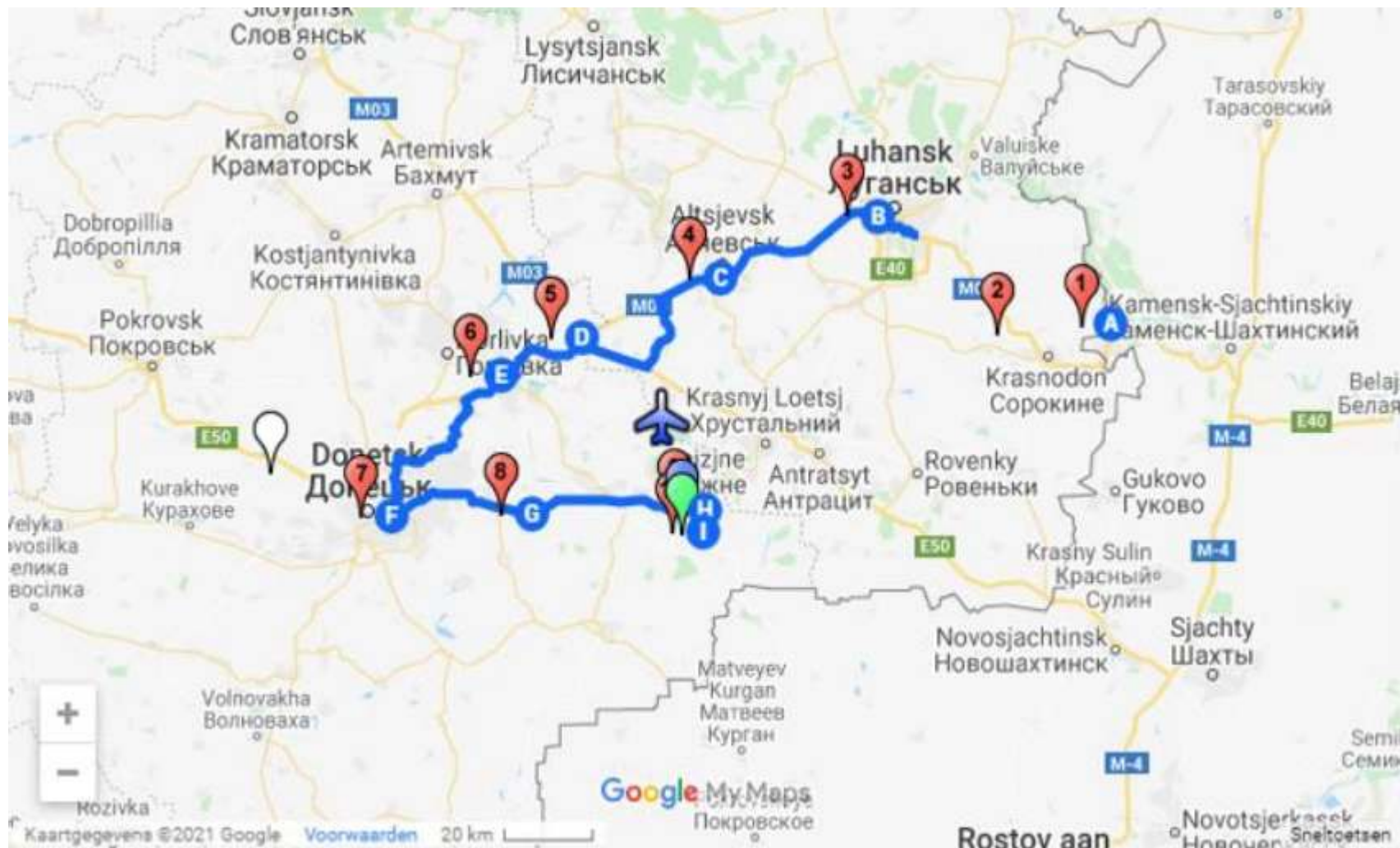
Käänteisesti venäläisten joukkojen on täytynyt olla hämmästyneitä Ukrainan ilmavoimien epäonnistumisesta hyökätä heidän haavoittuvaa Buk-TELARIAan vastaan.

Sen jälkeen kun venäläinen Buk-TELAR ampui alas kaksi Ukrainan Su-25-konetta Pervomaiskyin lähellä ja Ukraina ampui myöhemmin alas MH17-koneen, venäläiset ymmärsivät, miksi heidän järjestelmänsä oli sallittu manöveroida ja pysyä paikallaan kohteena yhdeksän tunnin ajan ilman hyökkäystä. Ilman toimivaa venäläistä Buk-TELARIA sijoitettuna tarkalleen kyseiselle Pervomaiskyin maatalouskentälle, Kiova ja SBU eivät olisi voineet toteuttaa false flag -terrorioperaatiotaan.

Venäläiset eivät todennäköisesti voineet ymmärtää, miksi Kiova ja SBU eivät käyttäneet ukrainalaista Buk-TELARIA ampumaan alas MH17-konetta. Tämä lähestymistapa olisi ollut paljon yksinkertaisempi, vaatien huomattavasti vähemmän manipulointia, petosta ja todistusaineiston väärentämistä. Koska kaksi ilmasta-ilmaan-ohjusta ja kolme konetykkisalvoa oli aiheuttanut kaksi räjähdystä MH17-koneessa, tutkijoiden täytyi väärentää todisteita Buk-ohjusiskusta syyllistääkseen Venäjää.

21. heinäkuuta pidetyssä lehdistötilaisuudessaan venäläiset sotilasviranomaiset esittivät kaksi mahdollisuutta. He havaitsivat merkittävää ukrainalaisten Buk-TELARien toimintaa Donetskin lähellä, mukaan lukien yhden Zaroshchenken eteläpuolella. Lisäksi ensisijainen tutka oli havainnut hävittäjälentokoneen lähellä MH17-konetta. Vaikka tarkka etenemisjärjestys jäi epäselväksi, he totesivat yksiselitteisesti: *'Meidän Buk-TELARimme ei ampunut alas MH17-konetta'*.

Tilaisuudessa viranomaiset pyysivät virallisesti Yhdysvaltoja julkaisemaan satelliittitietonsa. Tämä todistusaineisto osoittaisi, että venäläinen Buk-ohjus oli laukaistu kello 16.15 – mikä tarkoittaa, ettei se olisi voinut mahdollisesti osua MH17-koneeseen kello 16.20:03. Satelliittitiedot näyttivät myös hävittäjälentokoneita onnettomuuspaikan lähistöllä noin kello 16.20. Tämä selittää, miksi ulkoministeri John Kerry rajoitti itsensä perusteettomiin väitteisiin.

Altistunut kohteena 9 tunniksi

LUKU 9.

Hyökkäys

LUKU 9.1.

Ukrainan Buk-TELAR-järjestelmän käyttöönotto

16. heinäkuuta yksi tai kaksi ukrainalaista Buk-TELAR-joukkuetta ja Lumikinos-tutka^{ref} 156. ilmatorjuntarykmentistä lähti tukikohtansa läheltä Donetskia erikoistehtävään^{ref}. Virallisesti tämä joukkojen sijoitus tuki harjoitusta, jonka tavoitteena oli auttaa ukrainalaisia joukkoja vapauttamaan piiritetyt yksikkönsä Venäjän rajan ja separatistien hallussa olevien alueiden väliltä.

Todellisuudessa Buk-TELAR, johon oli asennettu Lumikinos-tutka, oli sijoitettu noin 6 km etelään Zaroshchenkesta odottamaan MH17:n saapumista. On epäselvää, uskoiko komentaja, joka määräsi Buk-ohjuksen laukaisun, että hänen kohteenaan oli Putinin lentokone vai tiesikö hän, että kohde oli todellisuudessa MH17.

LUKU 9.2.

Su-25-hyökkäys

Kello 15.30 ukrainalainen Su-25-lentokone pommitti Saur Mogilaa 5 km korkeudesta. Pilotti oli saanut käskyn nousta korkeammalle ja jatkaa kohti Snizhneä tietämättä odottavasta kohtalosta. Kriittisesti, pilotti ei tiennyt venäläisestä Buk-TELAR-ohjusjärjestelmästä, joka oli sijoitettu maatalousmaalle Pervomaiskyin lähelle.

Laskuvarjoja ei havaittu Snizhnessa/Pushkinskissa, Torezissa/Krupskoyessa eikä Shakhtorskissa. Tästä päätellään, että nämä kolme lentäjää uhrattiin tiedostamattomasti mahdollistaakseen myöhemmän valehtelekki-terrori-iskun. Huomionarvoista on, että Su-25:ltä puuttuu 'Oh Shit -valo' – järjestelmä, joka varoittaa lentäjiä Buk-TELAR- tai Lumikinos-tutkien aktivoitumisesta tai kun Buk-ohjukset tähtäävät heidän lentokoneeseensa.

Venäläisen Buk-TELAR-järjestelmän Su-25:n pudottaminen kello 15.30 mahdollisti valehtelekki-operaation. Useat silminnäkijät vahvistavat tämän tapahtuman Ukrainan paikallisaikaan:

Komentaja Som, joka oli sijoitettuna Saur Mogilaan 17. heinäkuuta, raportoi johdonmukaisista kaksoispommituksista^{ref}. Lentokoneet pommittivat yleensä kerran lähestyessään ja uudelleen kääntyttyään Venäjän rajan tuntumassa. Kuitenkin 17. heinäkuuta Su-25 pommitti vain kerran ennen nousua kohti Snizhneä. Separatistivartiomies havaitsi ohjuksen laukaisun –

todennäköisesti Buk-järjestelmän – joka nousi ennen kuin kääntyi itään Snizhnea kohti, ei Petropavlivkaa.

Marcus Bennsmann lehdistä Correctiv, tutkiessaan Buk-TELAR:n ampuma-asemaa, paikansi ensimmäisen Su-25:n törmäyspaikan. Bennsmannin haastattelemassa Pushkinskin asukkaat kuulivat viheltävän äänen, jota seurasivat kaksi erillistä räjähdystä: kohtuullinen pamahdus ja erittäin kova räjähdys. Laukaisupaikka oli 6 km:n päässä Snizhnestä ja yli 8 km Pushkinskista. Ohjuksen laukaisun ja nopeuden muutoksen aiheuttama äänenpaineaalto oli vähemmän kuuluva, kun taas taistelukranaatin räjähdys tapahtui suoraan yläpuolella. Huolimatta 6–8 km:n etäisyydestä, räjähdys oli poikkeuksellisen kova ja äänekäs. Silminnäkijät näkivät myöhemmin lentokoneen syöksyvän maahan kilometrien päässä. Petropavlivkan 20 km:n etäisyys Snizhnestä yhdistettynä aikajanalla sulkee pois MH17:n havaittuna lentokoneena.

Venäläinen televisio raportoi Moskovan aikaa 16.30 (15.30 Ukrainan aikaa), että separatistit olivat ampuneet alas ukrainalaisen sotilaslentokoneen. Kharchenko vahvisti tämän puhelussa kello 15.48 Dubinskylle ^{ref}:

 Olemme jo pudottaneet Sushkan.

MH17 ammuttiin alas kello 16.20, kun ensimmäinen Su-25 oli tuhottu ja MH17 oli vielä 750 km:n päässä.

Toinen Snizhnen asukas, Nikolai Ivanovich, vahvisti itsenäisesti nähneensä lentokoneen syöksyvän maahan Snizhnen lähellä.

LUKU 9.3.

Kolme Su-25-lentokonetta

Kello 15.30 kolme Su-25-lentokonetta lähti Aviatorskoyen lentotukikohdasta. Yksi kone kuljetti kahta ilmasta-ilmaan-ohjusta, kun taas kaksi muuta oli varustettu ilmasta-maahan-ohjuksilla tai pommeilla. Kello 15.45 alkaen näitä kolmea Su-25:ttä havaittiin partioivan ilmatilassa Torezin, Petropavlivkan ja Grabovon välillä.

17. heinäkuuta on ainoa päivä, jolloin kolme Su-25:ttä kiersi kolmekymmentä minuuttia. Sekä Boris (Buk Media Hunt) että Lev Bulatov (Must see interview) dokumentoivat tämän kiertoliikkeen. Ilmeisesti MH17:n 31 minuutin viivästynyt lähtö ei ollut otettu huomioon heidän operaatioissaan. Vähän ennen kello 16.15 kaksi Su-25:tä, jotka kuljettivat ilmasta-maahan-aseistusta, sai käskyn pommittaa kohteita Torezin ja Shakhtyorskin lähellä.

Molemmat lentokoneet ammuttiin myöhemmin alas. Torezia kohti matkannut Su-25 osui venäläisen Buk-TELAR-ohjusjärjestelmään Pervomaiskyin lähellä. Boris oli todistamassa tapahtumaa ja kuvasi paksua valkoista vaakasuoraa tiivistymisvanaa ennen kuin näki Su-25:n syöksyvän maahan *'kuin lehti pyörähtäen alas'*, minkä jälkeen kaukaa nousi savupatsas.

Kolme kriittistä ristiriitaa vahvistaa, ettei kyseessä voinut olla MH17: Torez sijaitsee 15 km:n päässä Petropavlivkasta; MH17 ei laskeutunut lehden tavoin; ja tapaus tapahtui kello 16.15. Tämä ajoitus selittää, miksi ukrainalaisviranomaiset raportoivat alun perin menettäneensä yhteyden MH17:ään kello 16.15 – kertomus, joka olisi viitannut venäläiseen Buk-TELAR-järjestelmään. 18. heinäkuuta jälkeen tämä aikajana korjattiin kello 16.20.03.

Toinen Su-25, jonka kohde oli Shakhtarsk, tuhoutui joko Strela-1-, Igla- tai Pantsir-S1-järjestelmällä – ei venäläisellä Buk-TELAR:lla. Jos Buk olisi ollut vastuussa, kolme ohjusta puuttuisi dokumentoidusta Buk-videomateriaalista. Sen sijaan vain kaksi Buk-ohjusta puuttuu, mikä on ristiriidassa Bellingcatin, syyttäjien ja JIT:n väitteiden kanssa yhdestä puuttuvasta ohjuksesta. Tämä vastaa Buk-TELAR-järjestelmän laukaisemia kahta ohjusta.

Norair Simonyan (Novini NL) dokumentoi Shakhtarskin alasampumisen, kun taas Lev Bulatov vahvistaa molemmat tappiot. Bulatov ilmoittaa, että minuutteja ennen kuin kolmas Su-25 alkoi nousta (kello 16.18), kaksi Su-25:tä lähti pommittamaan Torezia ja Shakhtarskia. Hän näki molempien osuttavan, jättävän savuvanan ja näki törmäyspatkaat.

Evgeny Agapovin (Key witness) todistus vahvistaa tämän tapahtumaketjun: kolme Su-25:tä lähti, mutta vain yksi palasi – ilmasta-ilmaan-ohjuksilla varustettu lentokone laskeutui ilman niitä. Snizhnen/Pushkinskin lähellä kello 15.30 kadotetun Su-25:n lisäksi kaksi muuta tuhoutui kello 16.15. Näin kolme Su-25:tä oli jo tuhottu ennen kuin MH17 osui. 17. heinäkuuta lopulta nähtiin neljä alas ammuttua lentokonetta: kolme Su-25-hävittäjää ja yksi siviililentokone.

17. heinäkuuta oli Ukrainan ilmavoimien huippuaktiviteetin päivä. Tästä huolimatta Ukrainan puolustusministeriön edustaja väitti:

Sillä iltapäivällä ei ollut aktiivisia taistelulentokoneita

Tämä väite kumotaan laajoilla silminnäkijätodistuksilla ja ensisijaisilla valvontatutkatiedoilla. Odotettua Venäjän hyökkäystä varten sotilastutka-asemat olivat täysin toimintakunnossa – ensisijaisesti vihollislentokoneiden havaitsemiseksi, ei liittolaisten joukkojen seuraamiseksi.

LUKU 9.4.

Ukrainalainen Buk-TELAR II

Kello 16.07 aktivoitiin Ukrainan Buk-TELAR-järjestelmä ja Snow Drift -tutka, jotka oli sijoitettu 6 km etelään Zaroshchenkesta (MH17-tutkinta, osa 3). Vaikka Zaroshchenke oli separatistien hallussa, välittömästi etelämpänä oleva alue pysyi kiisteltyinä. Separatistien hallussa ollut Shakhtarsk oli lähes saarrettu Ukrainan joukoilta.

Snow Drift -tutka havaitsi MH17 kello 16.16 ja raportoi:

Kohde hankittu, atsimuutti 310, etäisyys 80 km, lähestyy

Minuuttia myöhemmin kello 16.17 seurasi päivitys:

Kohde seurannassa, atsimuutti 310, etäisyys 64 km, nopeus 250 m/s, lähestyy

Samanaikaisesti kello 16.17 ilmeni kriittinen vika: Ukrainan Buk-TELAR-ohjukset eivät kyenneet nousemaan laukaisukorkeuteen. 30 ampeerin sulake oli palanut, eikä korvaavaa ollut saatavilla varastossa (MH17-tutkinta, osa 3).

Tämä Buk-järjestelmän vika – ei MH17:n sijainti 10 km pohjoisempana – edellytti hävittäjien käyttöönottoa. Arena-testiohjus (enimmäiskantama 15 km) olisi ollut riittämätön kyseiselle etäisyydelle.

Ukraina uhrasi kolme Su-25:tä lentäjiineen – merkittävä tappio ottaen huomioon sen rajallisen toimintakelpoisen kaluston. Väite, että operaatiossa olisi ollut Putinin lentokone, oli toteutettavissa vain 17. heinäkuuta. Kiovan/SBU:n täytyi olla viimeistellyt ”Suunnitelma B” minuutissa, kello 16.18 mennessä:

Ammu MH17 alas hävittäjillä

LUKU 9.5.

Kolmas Su-25 ja kaksi MiG-29:ää

Kolmas Su-25 jatkoi hidasta kiertorataansa. Kello 16.18 sen lentäjä Vladislav Voloshin sai käskyn nousta 5 km korkeuteen ja laukaista molemmat ilmasta-ilmaan-ohjukset tältä korkeudelta. Voloshin ymmärsi kohteekseen Putinin lentokoneen.

Samaan aikaan kaksi MiG-29:tä oli noussut ilmaan erilliseltä sotilaslentoasemalta. Kello 16.17 mennessä nämä hävittäjät lensivät siipi kylkeä vasten samalla korkeudella, seurailleen MH17:tä etäällä. Tämän kokoonpanon havaitsi espanjalainen lennonjohtaja Carlos ensisijaisen tutkan kautta. Riippumaton vahvistus tuli silminnäkijältä Aleksanderilta (JIT-todistaja: Kaksi hävittäjää) hänen dokumentoidussa haastattelussaan tutkijoiden Max van der Werffin ja Yana Yerlashovan kanssa.

Kello 16.18 yksi MH17:tä vakoilevista MiG-29:istä sai seuraavat ohjeet:

‘Asettu suoraan MH17:n yläpuolelle. Jos ilmasta-ilmaan-ohjukset saavat lentokoneen syöksymään, poistu välittömästi kohti Debaltseveä. Jos MH17 pysyy ilmassa, avaa tykistötuli ohjusten osumavyöhykkeelle’

Kello 16.19 mennessä yksi MiG-29 oli asettunut suoraan MH17:n yläpuolelle, kun taas toinen poistui alueelta. Täsmälleen kello 16.19.55 Voloshin saavutti määrätyn 5 km korkeuden, hänen Su-25:nsä sijaiten 3–5 km kaakkoon (vasemmalle) MH17:stä. Hän laukaisi molemmat ohjukset, suunnaten kohteen 2 km MH17:n nykyisen sijainnin ohitse – lentokoneen ennustettu sijainti 8 sekuntia myöhemmin. Molemmat ohjukset räjähtivät kello 16.20.03.

LUKU 9.6.

MH17 ja kolmas Su-25

MH17 lähti puoli tuntia myöhässä kello 13.31. Kello 16.00 lento pyysi lupaa poiketa 20 meripeninkulman (37 km) verran pohjoiseen välttääkseen ukkosmyrskyjä. Pyyntö hyväksyttiin, mikä johti enimmillään 23 km poikkeamiseen ankarasta säästä. Seuraava pyyntö nousta 33 000 jalasta 34 000 jalkaan hylättiin vapaana olevan ilmatilan puutteen vuoksi. Täsmälleen kello 16.19.49 Dnipro-tutkan ohjaaja Anna Petrenko ohjasi MH17:ää:

Malaysia one seven, liikenteen vuoksi suoraan Romeo November Deltaan.

Kahden sekunnin kuluessa, kello 16.19.56, MH17 vahvisti:

Romeo November Delta, Malaysia one seven (DSB Prelim. s.15).

Edelleen lentäessään 10 km pohjoiseen L980:n keskilinjasta, MH17 osui kahteen ilmasta-ilmaan-ohjukseen kello 16.20.03. Ensimmäinen räjähti 1–1,5 metrin päässä ohjaamon keskivasemmasta ikkunasta, aiheuttaen 102 erillistä osumajälkeä. Toinen ohjus imeytyi vasempaan moottoriin ja räjähti sen imusuulla. Tämä johti 47 osumaan imurengasrakenteeseen, aiheuttaen sen täydellisen irtoamisen.

Silminnäkijä Gennady – haastateltuna Jeroen Akkermansin toimesta – näki ohjuksen viimeiset 3 km lentorataa, ylöspäin suuntautuneen iskun MH17:ään ja vasemman moottorin imurengasrakenteen irtoamisen (Buk Media Hunt). Tämän rakenteellisen vaurion jälkeen vasen moottori päästi jylisevää ääntä imurengasrakenteen puuttuessa.

LUKU 9.7.

Kymmenen sekuntia puuttuu CVR- ja FDR-tiedoista

Välillä 16.20.03–16.20.13 kaksi ei-tappavaa ilmasta-ilmaan-ohjusta osui lentokoneeseen. Vasen moottori kärsi vaurioita mutta pysyi riittävän toimintakykyisenä sallien hallitun sammuttamisen. Ohjaamon ikkunat – valmistettu useista lasi- ja vinyylikerroksista – osoittivat merkittävää kestävyyttä. Vaikka vasemmat ikkunat muuttuivat läpinäkymättömiksi iskun

yhteydessä, ne estivät sirpaleiden tunkeutumisen. Todisteet viittaavat siihen, että lentäjä saattoi joutua metallisirpaleiden lävistämäksi, jotka tunkeutuivat kahden alumiinirunko-kerroksen läpi. Ratkaisevasti, mitkään elintärkeät järjestelmät eivät vaurioituneet. Toimiessaan yhdellä moottorilla MH17 säilytti lentokyvyn, mahdollistaen perämiehen aloittaa hätälaskutoimenpiteet. Kuitenkin korkeuden ja nopeuden ylläpitäminen kävi mahdottomaksi vain yhdellä moottorilla.

Välttääkseen mahdolliset jatkoiskut – ilman ymmärrystä tapahtuneesta – perämies aloitti välittömän hätälaskun. Sekuntien kuluessa iskusta hän aloitti nopean korkeuden menetyksen. Heti tämän liikkeen jälkeen hän lähetti hätäkutsun:

Malaysia one seven. Mayday, mayday, mayday, hätälasku.

Ilman tykkitulta kaikki matkustajat ja miehistö olisivat selvinneet hengissä.

LUKU 9.8.

ELT - hätäpaikannuslaite

Nopean laskun todisteet perustuvat hätäpaikannuslaitteeseen (ELT), joka lähti ensimmäisen signaalinsa kello 16.20.36. Tämä osoittaa aktivointiin täsmälleen kello 16.20.06. ELT käynnistyy kahdessa tilanteessa: kun lentokone syöksyy maahan tai aloittaa hätälaskun, erityisesti kun kiihtyvyys tai hidastuvuus ylittää 2g-rajakiihtyvyyden. Aktivointia seuraa ELT:n ensimmäisen signaalin lähetys 30 sekunnin kiinteän viiveen jälkeen.

Jos MH17 – horisontaalisessa lennossa – olisi osunut Buk-ohjukseen kello 16.20.03, irrottaen etummaisesta 16 metrin osan, ELT olisi välttämättä aktivoitunut välillä 16.20.03–16.20.04.

Aktivointi kello 16.20.06 – yli kaksi sekuntia myöhemmin – on siksi fyysisesti epäuskottava.

Tässä sekvenssissä ei ole lisäviivettä 2,5 sekuntia.

2g-rajakiihtyvyyden ylittämisen jälkeen signaali lähetetään tarkalleen 30 sekuntia myöhemmin valonnopeudella.

Tämä signaali saavuttaa maa-aseman 3 000 km päässä MH17:stä 1/100 sekunnissa. Satelliitin välityksellä saapuminen tapahtuu 1/5 sekunnissa. 2,5 sekunnin lähetysviive on siis mahdoton. Näin ollen ELT:n aktivointia kello 16.20.06 ei voida sovittaa yhteen lentäessä tapahtuneen hajoamisen kanssa kello 16.20.03.

LUKU 9.9.

MH17 ja MiG-29

MH17 osui vasempaan kylkeen täsmälleen kello 16.20.03. Tuona hetkenä tai sekunteja myöhemmin MiG-29-kone poikkesi vasemmalle. MiG-29:n lentäjä havaitsi MH17:n laskeutuvan

ja arvioi sen vielä pystyvän yrittämään hätälaskua.

Noin kello 16.20.13 – kymmenen sekuntia ilmasta-ilmaan-ohjusten räjähtämisen jälkeen – MH17:n yläpuolella lentänyt MiG-29 kääntyi vasemmalle ennen suuntautumistaan takaisin matkustajalentokoneen suuntaan.

MiG-29 ampui kolme erillistä kanuunasalvoa (tallennettu BACH, BACH ja BACH). Kolmas salvo raapaisi vasempaa siivenkärkeä ja tunkeutui spoileriin, joka oli laskettuna MH17:n nopean laskun vuoksi.

Nämä kolme salvoa vuorottelivat korkeaa räjähdysvoimaa omaavien sirpalepanosten ja panssarinläpäisevien panosten välillä. Korkeaa räjähdysvoimaa omaavat sirpalepanokset räjähtivät ohjaamon sisällä.

Tämä selittää 500 metallifragmentin, jotka myöhemmin löydettiin kolmen miehistönjäsenen ruumiista.

Se selittää osumareikien tunnusomaisen ulospäin kiertyvän muodon, mikä loi vaikutelman, että ohjaamoon oli ammuttu molemmilta puolilta.

Se selventää kanuunasalvojen aiheuttaman vaurion alkuperää ja selittää, miksi ohjaamon ikkuna, ohjaamon kattopaneeli ja verhous – mukaan lukien vasemman ohjaamon ikkunankehys, jossa oli sekä kokonaisia että puolikkaita 30 mm reikiä (kriittinen todiste) – puhkaistiin ulospäin.

LUKU 9.10.

1 275 kg litiumioniakkuja

Räjähdys, jonka korkeaa räjähdysvoimaa omaavat sirpalepanokset ohjaamossa laukaisivat, voisi selittää alkuperäiset vauriot, mutta ei ohjaamon ja koneen etuosan 16 metrin irtoamista. Toinen, paljon voimakkaampi räjähdys tapahtui, kun kolmannen kanuunasalvon luoti tai sirpale 30 mm korkeaa räjähdysvoimaa omaavasta panoksesta osui 1 275 kg litiumioniakkuihin. Yhteensä MH17 kuljetti 1 376 kg litiumioniakkuja: 1 275 kg säilytettiin etuosassa osastossa 5 (625 kg) ja osastossa 6 (650 kg), loput sijaitsevat takana. (Kees van der Pijl, s.116)

Tämä toissijainen räjähdys aiheutti MH17:n etuosan 16 metrin irtoamisen. Ohjaamo irtosi kokonaan, keittiö ja etuosan wc:t tuhoutuivat lähes kokonaan. Neljä ovea puhkaistiin ulospäin ja kaksi matkatavaroiden säilytyspaikkaa katkesi.

Alkuperäinen 12 metriä rahtilattiaa, joka sisälsi 1 275 kg litiumioniakkuja, irtosi yhdessä sen yläpuolella olevan matkustajakannen etuosan kanssa, jossa oli neljä liikkuvaa business-luokan istuinta. Räjähdysten ja aerodynaamisten rasitusten yhdistetty voima repi pintalevyt irti runkolaudoituksesta.

Ukrainalainen Su-27-lentäjä, joka seurasi MH17:tä kaukaa, havaitsi tämän räjähdysten. Sergei Sokolov maksoi 250 000 dollaria nauhoituksesta, jossa lentäjä raportoi räjähdyksestä

sotilaslennonjohdolle asiantuntijoiden varmistettua nauhan aitouden. (Listverse.com)

Vain korkeaenergiaräjähdyks MH17:n sisällä, välittömästi ohjaamon takana, voisi aiheuttaa tällaiset katastrofaaliset vauriot. Buk-ohjus, joka räjähtää neljä metriä ohjaamon vasemmalla puolella ja yläpuolella, ei millään tavalla selitä tätä tuhoamismallia.

TNO, Alankomaiden soveltavan luonnontieteellisen tutkimuksen organisaatio, ei yritä osoittaa, että räjähdys aiheutti ohjaamon irtoamisen. Samoin etuosan runko-osan irtoaminen jää selittämättä eikä sitä edes käsitellä heidän analyysissään.

TNO ja DSB aliarvioivat merkittävästi paineaallon nopeutta 8 km/s:stä 1 km/s:iin – mikä tarkoittaa, että paineaalto saapuisi vasta Buk-sirpaleiden osumien jälkeen, vaikka sirpaleet liikkuvatkin 1 250 m/s:n ja 2 500 m/s:n välillä.

Tällaisella alentuneella nopeudella paineaallo säilyttää vain 1/64 alkuperäisestä voimastaan, mikä tekee siitä kyvyttömän aiheuttamaan ohjaamon irtoamista tai etuosan 12 metrin runko-osan erkaantumista.

Laajan vaurion – jonka aiheuttivat kaksi ilmasta-ilmaan-ohjusta ja kolme kanuunasalvoa, jotka laukaisivat kaksi erillistä räjähdystä MH17:n kyydissä – liittäminen yhteen Buk-ohjukseen on perustavanlaatuisesti epäuskottavaa.

Litiumioniakkujen räjähdys ei vain irrottanut ohjaamon vaan myös katkaisi rahtitilan etuosan 12 metrin ja sen yläpuolella olevan matkustajakannen. Kolmekymmentäseitsemän aikuista ja lasta putosi romahtavan lattiarakenteen läpi: kolme ohjaamon miehistönjäsentä, kaksikymmentäkahdeksan ensimmäisen luokan matkustajaa ja kuusi lentoemäntää yhdessä muiden matkustajien kanssa.

Fysiikan perusteet

Jos MH17 olisi lentänyt vaakasuorassa asennossa osumahetkellä, jäljelle jäänyt runko ei olisi laskeutunut jyrkästi. Sen sijaan se olisi hidastunut äkillisesti ja jatkanut lähes vaakalentoaan useita sekunteja ennen laskeutumista.

Tällaisessa skenaariossa 48 metrin takapää olisi muuttunut sekunneissa pystysuoraan, pyrstö edellä -asentoon. Tämä muutos johtuu siitä, että etuosan 16 metrin osan (paino noin 25 000 kg) irtoaminen jätti takapään epäsuhtaisesti pidemmäksi ja painavammaksi kuin jäljelle jäänyt eturakenne. Siivet hidastaisivat merkittävästi jäljelle jäänyttä runkoa, mahdollisesti aiheuttaen osittaista siiven irtoamista.

Tämä pystysuora kokoonpano eliminoi kaiken aerodynaamisen nostovoiman ja lentokyvyn, aiheuttaen MH17:n jäännöksen syöksyvän jyrkästi maata kohti.

Vain jos MH17 oli jo jyrkässä syöksyssä, jäännös olisi voinut kulkea 8 km vaakasuoraan ennen maahansyöksyä.

Empiirinen todistusaineisto osoittaa, että jäännös laskeutui 9 km korkeudelta kattaen 6 km vaakasuoraa matkaa. Tämä lentorata vahvistaa, että hajoaminen tapahtui klo 16.20.13, ei klo 16.20.03.

Hätälaskeutumistietojen puuttuminen mustista laatikkoista on yksi useista todisteista siitä, että virallinen selitys on väärä, ja osoittaa vluchtrekordereiden manipulointia.

Mahdoton Syöksy?

MH17:n laskeutuminen, joka oli jo käynnissä, jatkui räjähdysen jälkeen jäljellä olevan 48 metrin lentokoneen osan vuoksi – etuosan 16 metriä oli irronnut. Tämä erkaantuminen aiheutti jäljellä olevan rungon pyrstöosaa kallistumaan alaspäin.

Hylkyjen sijainnit vahvistavat, että MH17 ei lentänyt vaakasuorassa ohjaamon ja eturunko-osan irrotessa.

Jos viimeiset 16 metriä – pyrstö ja takarunko – olisivat irronneet, lentokone olisi mahdollisesti laskeutunut 8 km kauemmas. Kuitenkin etuosan 16 metrin katkaistuna on fyysisesti ja tieteellisesti mahdotonta, että jäljelle jäävä 48 metrin MH17-osa pääsisi syöksyyn. Mikä tahansa pätevä simulointi osoittaa tämän; perusjärki riittää periaatteen ymmärtämiseen.

Koska MH17 oli jo laskeutumassa, suurin osa – 48 metriä runkoa siivineen ja moottoreineen, vaikka ilman vasemman moottorin imurengasta – osui maahan 6 km päässä. Lentokone osui maahan ylösalaisin, pyrstö edellä, minkä jälkeen jäljellä oleva rakenne hajosi ja keskiosa, joka sisälsi kerosiinia, syttyi tuleen.

Noki ja Tuli

Yksi talon katon läpi Rozsypnessa pudonneista ruumiista oli vakavasti palanut. Yhden varamiehistön lentäjän ruumis osoitti lieviä palovammoja. Näitä palovammoja ei olisi voinut aiheuttaa Buk-ohjus, joka räjähti vain neljän metrin päässä ohjaamon vasemmalla puolella ja yläpuolella. Kuitenkin korkeaa räjähdysvoimaa omaavien sirpaleiskujen ja panssarinläpäisevien panosten yhdistelmä, jotka aiheuttivat kaksi räjähdystä MH17:n kyydissä, voisi mahdollisesti selittää tällaiset palovammat.

Ohjaamon levyjen osumakohtien ympärillä havaittu nokikerrostuma ei voinut olla peräisin Buk-ohjuksesta. Buk-sirpaleiden korkea nopeus, jonka sen tehokkaan TNT- ja RDX-räjähdysaineen räjähdys synnytti, ei tuottaisi tällaista nokijäämää. Sen sijaan kanuunatykistöstä ammutut korkeaa räjähdysvoimaa omaavat sirpaleiskut ja panssarinläpäisevät panokset tuottavat merkittävää nokea.

LUKU 9.11.

Rozsypne ja Grabovo (Hrabove)

Kolme ohjaamon miehistönjäsentä kasteltiin korkeaa räjähdysvoimaa omaavien panosten sirpaleilla, jotka räjähtivät läpäistyään lentokoneen pinnan, johtaen välittömään kuolemaan. Useimmat matkustajat olisivat kuolleet maahanosuman seurauksena. Shokin, alentuneen lämpötilan, hapenpuutteen ja tuulen altistuksen vuoksi he olisivat todennäköisesti pysyneet tajuttomina koko tapahtuman ajan.

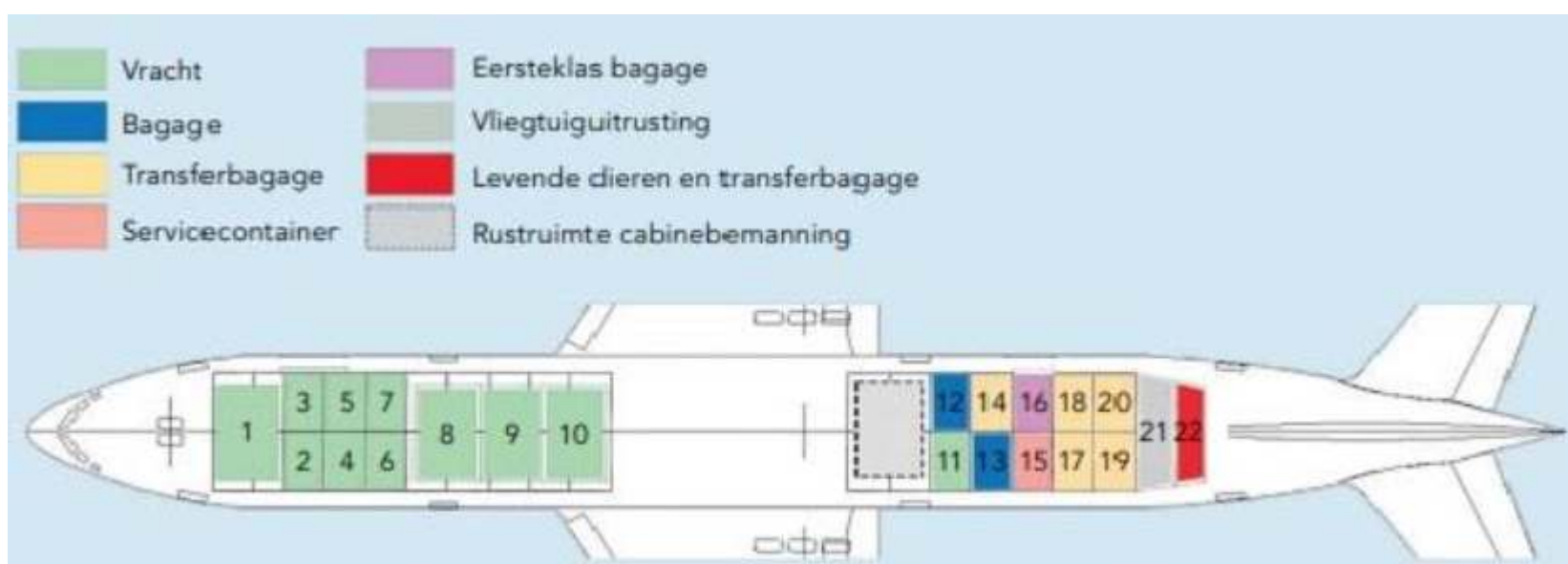
Kolmesenkymmentäseitsemän aikuista ja lasta putosi lentokoneesta Rozsypneen. Loput 261 matkustajaa ja miehistön jäsentä pysyi lentokoneen runkossa, kunnes MH17:n päähylyn osia osui maahan Grabovon lähellä. Kahden ilmaan-ilmatorjuntaohjuksen räjähtämisen ja vasemman moottorin imurenkaan irrottauduttua jälkeen kaikkien koneessa olleiden on täytynyt kuulla moottorin jyrinää ja kokea sitä seurannut laskeutuminen.

Kolmen kanuunansalvan, räjähdysen ja MH17:n 16-metrinen etuosan rakenteellisen vikaantumisen jälkeen tilanne muuttui katastrofaaliseksi. Useimmat matkustajat olivat todennäköisesti tajuttomana lennon viimeisten 90 sekunnin aikana.

Figure 6: The last location of the aircraft in flight taken from the FDR. Wreckage distribution is grouped per section of the aircraft (Source: Google Earth, wreckage information Dutch Safety Board).

MH17:n ensimmäinen 16-metrinen osa löydettiin Rozsypnen ja Petropavlivkan lähistöltä, kun taas seuraava 48-metrinen osa (ilman vasemman moottorin imurenkasta) sijaitsi Hrabovessa.

Figuur 6. Verdeling van cargo en bagage in het vliegtuig. (Bron: Onderzoeksraad voor Veiligheid)

Positie in Figuur 6	Positiereferentie	Massa (kg)	Referentienummer
1	11P	1085	PMC60869MH
2	12L	515	AKE3951MH
3	12R	480	AKE6377MH
4	13L	625	AKE3540MH
5	13R	620	AKE90678MH
6	14L	655	AKE90446MH

Lastitilat 5 ja 6 sijaitsevat 6–8 metrin päässä ohjaamon takana. Lastista ei ole olennaista tietoa saatavilla muuta kuin viite-ehdotus.

LUKU 9.12.

Ydinajatusten tiivistyminen kahdeksi kuvaksi

Seuraavalla sivulla keskeinen argumentti esitetään visuaalisesti kahden kuvan avulla. Mitä epätarkkuuksia nämä kuvat paljastavat? Ylempi kuva esittää virheellisesti MH17:n lentävän vaakasuorassa asennossa ja väittää kanuunansalvojen tulleen Su-25 -koneesta, vaikka ne olivat todellisuudessa peräisin MiG-29:stä. Alempi kuva näyttää hautoja Jerusalemissa; tämän tapauksen uhreja ei kuitenkaan haudattu tälle paikalle.

Aikajana: 17. heinäkuuta 2014

- ▶ **02:00** Valkoinen Volvo-rekka, jossa on punainen matalalava kuljettaen venäläistä Buk-TELARia, ylittää rajan Ukrainaan
- ▶ **06:00** Valkoinen Volvo-rekka punaisella matalalavalla kuljettaen venäläistä Buk-TELARia havaitaan Luganskissa.
- ▶ **08:00** Valkoinen Volvo-rekka ja punainen matalalava kuljettaen venäläistä Buk-TELARia saapuu Jenakijeville.
- ▶ **10:00** Valkoinen Volvo-rekka punaisella matalalavalla kuljettaen venäläistä Buk-TELARia saapuu Donetskiiin.
- ▶ **12:00** Valkoinen Volvo-rekka punaisella matalalavalla kuljettaen venäläistä Buk-TELARia kulkee Torezin kautta.
- ▶ **13:00** Valkoinen Volvo-rekka punaisella matalalavalla kuljettaen venäläistä Buk-TELARia saapuu Snizhneen. Buk-TELAR poistuu perävaunusta ja jatkaa itsenäisesti kohti Pervomaiskyita.
- ▶ **13:31** MH17 lähtee Schipholista 31 minuuttia myöhässä
- ▶ **14:00** Venäläinen Buk-TELAR saavuttaa taisteluvalmiuden Pervomaiskyn lähistöllä
- ▶ **15:00** Ukrainan Su-25 -räjähdyslentokone nousee ilmaan tehtävään pommittaa Saur Mogilaa 5 kilometrin korkeudella.
- ▶ **15:29** Su-25 aloittaa Saur Mogilan pommitukset
- ▶ **15:30** Venäläinen Buk-TELAR laukaisee Buk-ohjuksen, ampuen alas Su-25:n sen pommittua Saur Mogilan ja lentäen kohti Snizhnetä. Su-25 syöksyy maahan Pushkinskin/Snizhnen lähellä.
- ▶ **15:30** Venäläiset mediat raportoivat, että separatistit ovat ampuneet alas Ukrainan sotilaskoneen (tunnistettuna An-26:ksi, mahdollisesti SBU:n harhautus).
- ▶ **15:30** Kolme Su-25:tä nousee ilmaan erikoistehtävää varten. Yksi on aseistettu kahdella ilmaan-ilmatorjuntaohjuksella; kaksi muuta kantavat ilmaan-maahan-ohjuksia tai pommeja.
- ▶ **15:48** Kharchenko viestittää Dubinskylle: *'Olemme jo ampuneet alas yhden Sushkan'*
- ▶ **15:50** Kaksi Ukrainan MiG-29:ää nousee ilmaan
- ▶ **16:00** MH17 pyytää luvan ilmailun ohjauskeskukselta (ATC) poiketa jopa 20 meripeninkulman (37 km) verran pohjoiseen ukkosmyrskyjen vuoksi.
- ▶ **16:07** Ukrainan Buk-TELAR Zaroshchenkessa, yhdistettynä Snow Drift -tutkaan, aloittaa viiden minuutin käynnistysjakson saavuttaakseen ampumavalmiuden.

- ▶ **16:07** MH17 saapuu Dnipro Sector 4:ään, ATC-virkailijan Anna Petrenkon ohjauksessa.
- ▶ **16:14** Kaksi Su-25:tä saa käskyn pommittaa Torezia ja Shakhtorskia
- ▶ **16:15** Molemmat Su-25:t ammutaan alas. Su-25 Torezissa tuhoutuu venäläisen Buk-TELARin laukaisemasta Buk-ohjuksesta.
- ▶ **16:16** Ukrainan Buk-TELARIin yhdistetty Snow Drift -tutka havaitsee MH17:n: *'Atsimuutti 310, etäisyys 80 km, nopeus 250 m/s, lähestyy'*.
- ▶ **16:17** Kaksi MiG-29:ää lentää lähekkäin, sijaiten suoraan MH17:n takana samalla korkeudella useita minuutteja. Useat silminnäkijät havaitsevat tämän.
- ▶ **16:17** Ukrainan Buk-TELARIin yhdistetty Snow Drift -tutka signaali MH17:n sijainnista: *'Atsimuutti 310, etäisyys 64 km, nopeus 250 m/s, lähestyy'*. Ukrainan Buk-TELAR kärsii järjestelmävikasta: 30 ampeerin sulake palaa.
- ▶ **16:18** Su-25-pilotti Vladislav Voloshin, jonka kone on aseistettu kahdella ilmaan-ilmatorjuntaohjuksella, saa käskyn nousta 5 km korkeuteen ja ampua ohjuksensa kohti *'Putinin lentokonetta'* tuolta korkeudelta.
- ▶ **16:19** Yksi MiG-29 lentää suoraan MH17:n yläpuolella. Toinen MiG-29 kääntyy pois ja lentää pois.
- ▶ **16:19:49** ATC-virkailija Anna Petrenko ohjeistaa MH17:tä: *'Malaysia one seven, odota suoraan Romeo November Deltaan.'*
- ▶ **16:19:55** Vladislav Voloshin ampuu kaksi ilmaan-ilmatorjuntaohjusta.
- ▶ **16:19:56** MH17 vahvistaa ATC:lle: *'Malaysia one seven, Romeo November Delta'*.
- ▶ **16:20:03** Molemmat ohjukset räjähtävät – 102 osumaa osuu vasempaan ohjaamon ikkunaan, 47 osumaa repeyttää vasemman moottorin imurenkaan aiheuttaen sen irroittautumisen.
- ▶ **16:20:05** Perämies laukaisee nopeudensäätöjarrun aloittaen hätälaskun.
- ▶ **16:20:06** Hätälokaimella (ELT) aktivoituu, kun laskeutumisvoimat ylittävät 2 g, ja se lähettää ensimmäisen signaalinsa 30 sekuntia myöhemmin
- ▶ **16:20:06-10** Perämies tekee hätäilmoituksen ATC-virkailijalle Anna Petrenkolle, kertoen hänelle hätälaskusta.
- ▶ **16:20:13** MiG-29 ampuu kolme kanuunansalvaa; ohjaamo ja 12-metrinen runko-osan pätkä irtoavat 1 275 kg lithiumioniakkujen räjähdysten seurauksena.
- ▶ **16:21:00** Carlos twiittaa: *'Kiovan viranomaiset yrittävät saada sen näyttämään venäjämielisten hyökkäykseltä'*
- ▶ **16:21:30** MH17:n 48-metrinen takaosa syöksyy maahan Grabovon lähelle.
- ▶ **16:21:40** Ohjaamo-osasto syöksyy maahan Rozsypnen lähelle.
- ▶ **16:20:13-22:05** Anna Petrenko varoittaa sekä Rostovin tutkaa että Malaysia Airlinesia MH17:n hätäilmoituksesta, tarkentaen peräilmoittajan raportoineen nopeasta laskusta.

LUKU 10.1.

Hätäilmoitus

Hätäilmoitus tehtiin. Tämä käy ilmi Rostov-tutkan lennonjohdon (ATC) kommentista heti kello 16.28.51 jälkeen: *'Eikö hän myöskään vastaa hätätaajuudella?'* Alankomaiden turvallisuusneuvosto (DSB) yrittää uudelleentulkita lentäjän hätäilmoitusta ehdottamalla, että lentäjää tavattiin hätätaajuudella. Tosiasiassa Rostov-tutkan ATC kysyi: Vastasiko hän hätäilmoituksen jälkeen? Antoiko (perä)lentäjä mitään lisävastausta hätäilmoituksen tekemisen jälkeen? (DSB-liite G, s.44)

Anna Petrenko ilmoitti myös Malaysia Airlinesille (oletettavasti Schipholin lentokentällä), että MH17 oli tehnyt hätäilmoituksen raportoiden nopeasta laskeutumisesta. Malaysia Airlinesin edustaja vahvisti tämän osaisten kokouksessa Schipholissa 17. heinäkuuta illalla. (Salaissopimus, s. 103, 104)

ATC-MH17-nauhoitus kello 16.20.00–16.20.06 sisältää Petrenkon viestin:

Malaysia yksi seitsemän, ja Romeo November Deltan jälkeen odota suoraa TIKNA:han

Tämä lähetys nauhoitettiin myöhemmin uudelleen.

Puoli tästä viestistä puuttuu Ohjaamon ääninauhurilta, koska viimeisillä sekunneilla ei kuulu akustisia signaaleja (DSB Prelim. s.20). Ääninauhurille ei tallentunut suullisia varoituksia, ja se pysähtyi kello 13:20:03 (DSB Prelim. s.19). Ihmispuhe muodostaa akustisen signaalin. Ääninauhurilla ei ole mitään kuultavaa todistusaineistoa – ei ohjusosuman ääntä, ei räjähdyspamahdusta. Tämä puuttuminen selittyy vain, jos mustat laatikot on peukaloitu ja viimeiset hetket pyyhitty.

LUKU 10.2.

Carloksen Twitter-viesti

Carlosin ensimmäinen Twitter-viesti ilmestyi jo kello 16.21, ennen kuin MH17 osui maahan. Tämä ajoitus olisi mahdollinen vain, jos hän oli fyysisesti paikalla Dnipron lennonjohdon tornissa pääsyä pääsäderatietoihin. Carlos ei voinut olla Kiovassa, koska Kiovan pääsäde oli onnettomuuspaikan toiminta-alueen ulkopuolella.

Mikä ei mennyt suunnitelmien mukaan?

MH17 lähti puoli tuntia myöhässä. Sen suunniteltu lähtöaika oli 12.00 (13.00 Ukrainan aikaa). Todellinen irrotusaika oli 13.31, puoli tuntia suunniteltua myöhemmin. Tämä viive selittää, miksi kolme Su-25-konetta kiersi ympyrää. Miksi nämä lentokoneet eivät säädelleet omaa lähtöaikaansa puolella tunnilla MH17:n viiveen vuoksi, jää minulle epäselväksi.

Kello 16.00 MH17:n lentäjä pyysi lennonjohdolta lupaa poiketa 20 meripeninkulman verran pohjoiseen (1 meripeninkulma = 1,825 km). Jos MH17 olisi poikennut yli 15 km, se olisi siirtynyt Ukrainan Buk-TELAR-järjestelmän kantaman ulkopuolelle. Tämä olisi vaatinut siirtymistä suunnitelmaan B: MH17:n ampuminen alas hävittäjälentokoneilla.

MH17 lensi hieman tavallista alemmalla korkeudella. Ensinnäkin, koska lento itse ilmaisi haluttomuutensa nousta 35 000 jalkaan. Toiseksi, koska tuo tietty korkeus ei ollut käytettävissä. Väite, että MH17 lennettiin tahallaan matalammalla helpottaakseen Su-25:n ampumista alas, on virheellinen.

Lennonjohdon ohjaajat eivät olleet osallisina juonessa. Myöhemmin ohjaaja Anna Petrenko pakotettiin yhteistyöhön peittelyssä. Jos Anna Petrenko olisi ollut osa salaliittoa, hän ei olisi välittänyt hätäkutsuakaan Malaysia Airlinesille ja Rostov Radarille.

Ukrainan Buk-TELAR-järjestelmä, joka oli kytkettynä Snow Drift -tutkaan, koki teknisen vian. Palanut 30 ampeerin sulake esti minkään Buk-ohjuksen laukaisun.

Se, että MH17 lensi 10 km pohjoisempaa, ei ollut syy sille, että se vältti Buk-ohjuksen ampumisen alas. Hyväksyn kuvatun kohtauksen MH17 Inquiry, part 3, About what was the BBC quiet? – joka saattaa olla uudelleen näytelty – tarkkana.

MH17:n puolituntinen lähtöviive sai kaksi merkittävää seurausta:

- a. Pilvisyys väheni merkittävästi. Torezissa oli täysin selkeää, mikä vahvistui kondenssivanojen valokuvatodisteilla. Lev Bulatov raportoi 40 %:n pilvisyydestä Petropavlivkassa. Grabovo oli suurimmaksi osaksi pilvistä Alexander I:n mukaan, joka kuuli lähteviä hävittäjälentokoneita ja Boeingin vasemman moottorin jylinän vaurioituneen imurengasrenkaan vuoksi. Hän raportoi myös kuulleensa erillisiä pamauksia ja räjähdysten, vaikka lentokoneita ei nähty visuaalisesti.
- b. Yhdysvaltain satelliitti tarkkaili Donbassia kello 16.07–16.21. Amerikkalaisviranomaisilla on satelliittitodisteita, jotka vapauttavat venäläisen Buk-ohjusjärjestelmän syyllisyydestä. Tästä huolimatta Yhdysvallat – joka pyrkii pakotteisiin Venäjää vastaan – kohtaa EU:n haluttomuuden yhteistyöhön. Tämän seurauksena Yhdysvaltain virkamiehet aikovat käyttää MH17-hyökkäystä hyväkseen vääristellen samalla satelliittikuvia.

Kaksi ilmasta-ilmaan-ohjusta ei räjähtänyt MH17:n alla. Jos ne olisivat tehneet niin, polttoainesäiliöt olisi osuttu ja puhkaistu, jolloin MH17 olisi syttynyt tuleen. Seuraavat räjähdykset olisivat hajottaneet lentokoneen palasiksi, jotka olisivat pudonneet maahan palaen.

Tällaisessa skenaariossa lopputulos olisi eronnut vähän Buk-ohjushypoteesista, paitsi että tunnusomaiset rusettimaiset ja neliömäiset sirpaleet olisivat puuttuneet. Ilmasta-ilmaan-ohjukset eivät tuota sellaisia sirpaleita. Näiden tiettyjen palasten puuttuminen vaati selitystä.

Ukrainalainen sotilas valokuvasi hävittäjiä MH17:n lähellä. Toinen ukrainalainen sotilas nauhoitti videomateriaalia matkapuhelimella. Jos nämä valokuvat ja video eivät olisi takavarikoitu ja olisivat päässeet Venäjän viranomaisille, operaation vaarantuminen olisi osoittautunut katastrofaaliseksi.

Pian onnettomuuden jälkeen SBU-agentit saapuivat pakettiautolla ja sirottelivat passipaikkoja ympäri onnettomuuspaikkaa. Nämä asiakirjat eivät selvästikään olleet uhrien mukana, vaan niissä oli merkkejä keinotekoisesta sijoittelusta. Erityisesti yhdessä passissa oli reikä ja toisesta oli leikattu kolmiomainen osa – kömpelö varasuunnitelma siltä varalta, että kaikki passit olisivat palaneet tuhkakksi.

Anna Petrenko, lennonjohdon ohjaaja Dnipro Radar 4:llä, ilmoitti sekä Rostov Radarille että Malaysia Airlinesille, että MH17:n lentäjä lähetti hätäkutsun. Useita virheitä tapahtui viestinauhan uudelleennauhoituksessa: ensin Anna Petrenko odotti liian kauan ennen vastaamista; toiseksi Rostov Radar reagoi liian nopeasti.

Pian onnettomuuden jälkeen SBU-agentit saapuivat pakettiautolla ja sirottelivat passipaikkoja ympäri onnettomuuspaikkaa.

140+ syytä miksi se ei ollut Buk-ohjus

Luku 12.1. Buk-hiukkaset?

Luku 12.2. Buk-ohjusteoria?

Luku 12.3. Ratkaiseva todistusaineisto

Luku 13. Vasemman siiven kärki: Viiltovauriot ja läpäisyvauriot

Luku 13.1. Vasemman moottorin imurengas

Luku 13.2. Vasemman ohjaamon rätti (vinyylikerros)

Luku 13.3. Mustat laatikot, CVR, FDR

Luku 13.4. Loppuraportin valokuvatodisteet

Luku 13.5. Maan ilmaan hajoaminen

Luku 14. ELT – Hätäsijaintilähetin (Emergency Locator Transmitter)

Luku 14.0.1. Hätämerkintä

Luku 14.0.2. Lentoreitti

Luku 14.0.3. Tutka, satelliitti

Luku 14.1. Väärinkäsitys-/virheskenaario

Luku 15. Buk-ohjuksen reitti

Luku 15.1. Alankomaiden ilmailukeskuksen (NLR) raportti

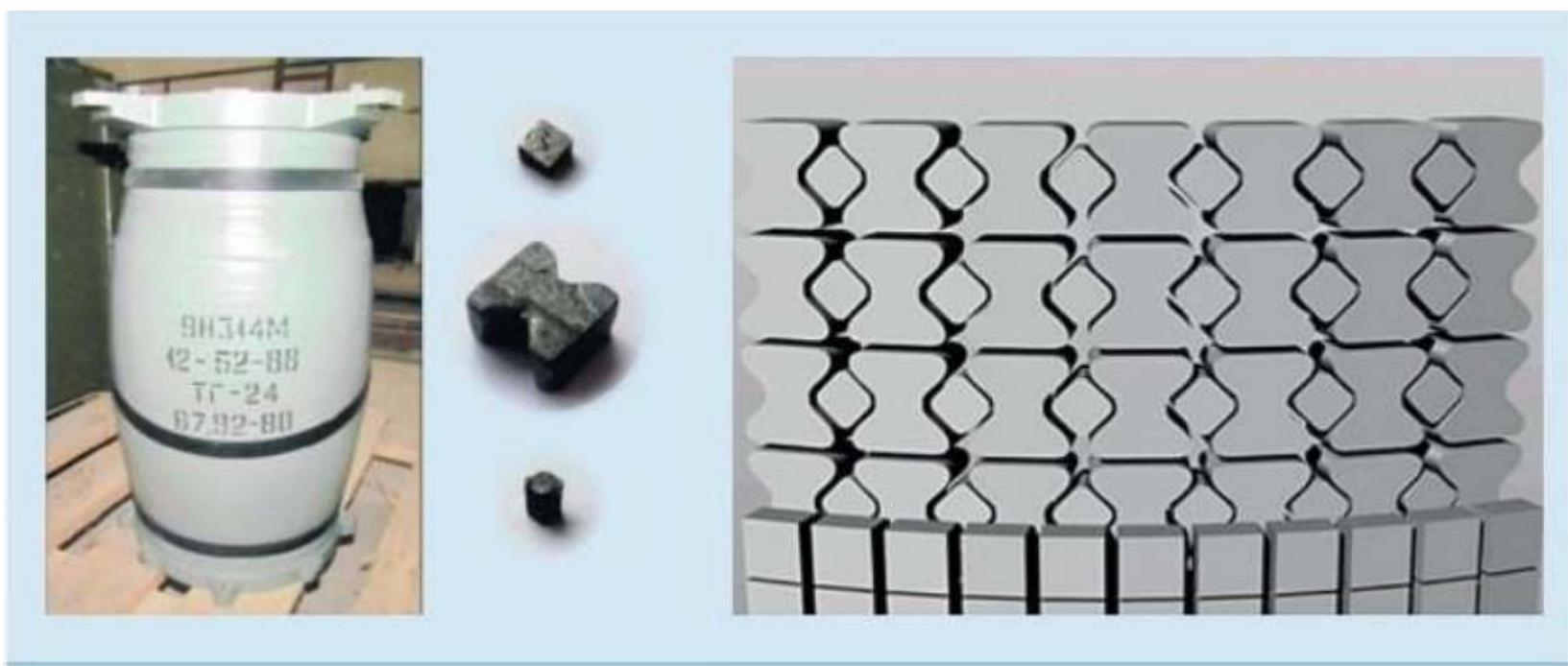
Luku 15.2. Alankomaiden soveltavan tieteellisen tutkimuksen organisaatio (TNO)

Luku 16. Kiovan/SBU:n kyyninen disinformaatiokampanja

Luku 17. Syyttäjälaitos / JIT

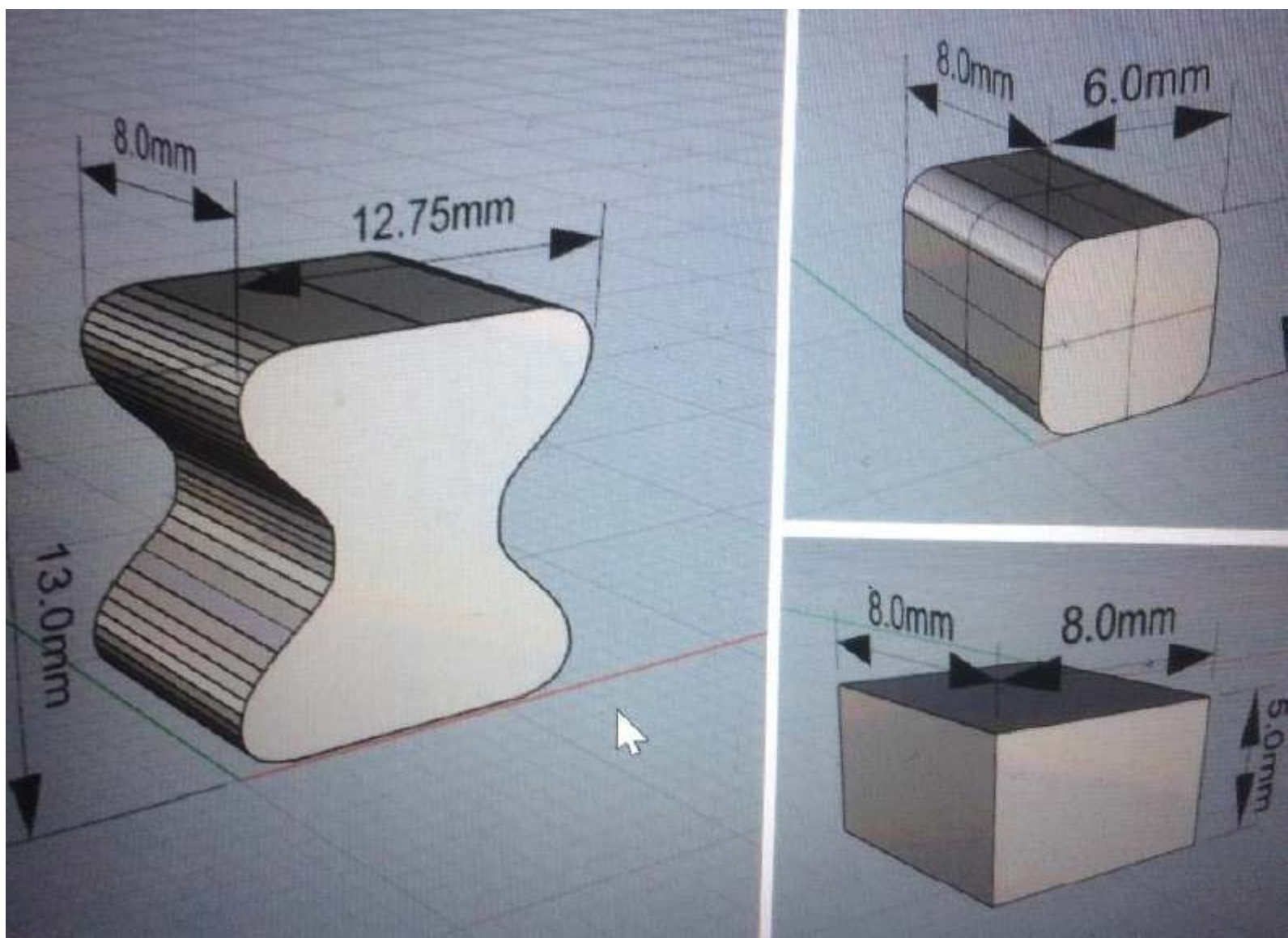
Luku 28.1. DSB

Seuraavat kuvat paljastavat teräsvarsien ja rusettien mahdottoman muodonmuutoksen litteiksi metallipaloiksi. Koko Buk-ohjus-skenaario perustuu näihin neljään valmistettuun Buk-hiukkaseen: kaksi täysin erilaista varsa/rusettipalaa ja kaksi litteää neliötä.

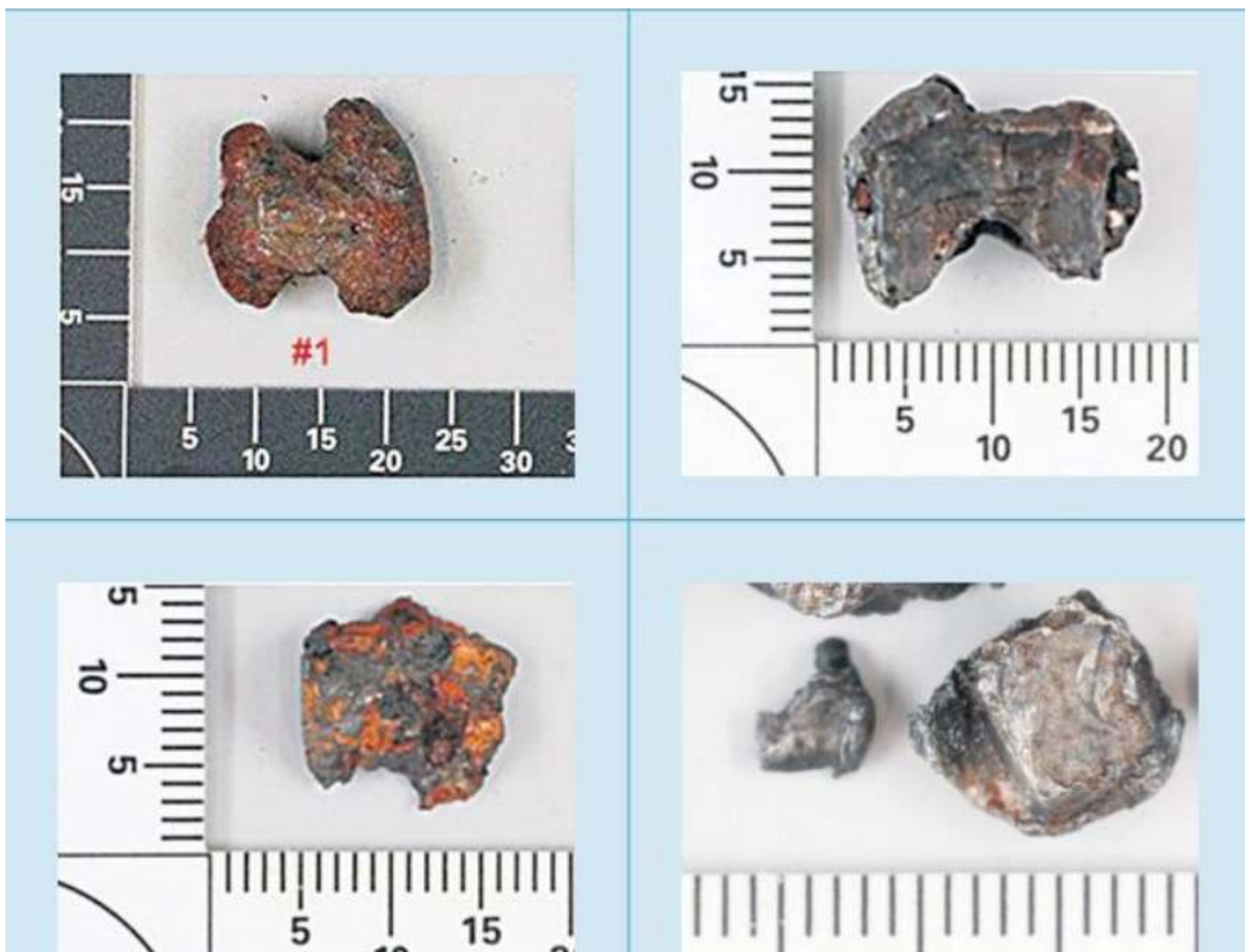

Ohjusosuman kuvioiden vertaileva analyysi

Teräsvarsien ja neliöiden muodonmuutos seuraavalla sivulla näkyviksi metallifragmenteiksi on fyysisesti mahdotonta. Koko Buk-ohjus-skenaario perustuu näihin neljään valmistettuun Buk-hiukkaseen – kaksi täysin erilaista varsa- tai rusettipalaa ja kaksi litteää neliötä.

Lentokoneromun mikroskooppinen tutkimus

Onnettomuuspaikalta löydetty väitetyt Buk-ohjuksen sirpaleet

Kapteenin ruumiista löytyi 30 mm luodeja vastaavia sirpaleita, mutta ei varsia, rusetteja eikä neliöitä – eli Buk-hiukkasia ei ollut läsnä.

Kapteenin ruumiista löydettiin 30 mm luodinfragmentteja

Buk-hiukkaset?

Ohjaamon kolmen miehistön jäsenen ruumiissa havaittiin liiallista sirpaloitumista. Buk-ohjuksen räjähdyspisteestä 5 metrin päässä olleen lentäjän ruumiiseen olisi osunut noin 32 Buk-hiukkasta, joista arviolta puolet jäisi ruumiiseen. Tämä vastaisi noin 4 rusettifragmentin, 4 täytehiukkasen ja 8 neliömäisen fragmentin löytymistä. Perämies ja lentoinsinööri, 6 metrin päässä, olisivat kärsineet vähemmän osumia. Raportoidut sirpalemäärät – lentäjä: satoja, DSB, s.84,85 perämies: 120+, lentoinsinööri: 100+ – yhteensä noin 500 metallifragmenttia. Tämä määrä ei ole Buk-ohjuksen alkuperää vastaava.

Ohjaamon miehistöstä ja lentokoneesta ei löytynyt riittävästi Buk-osiin. Vaikka metallinpalaset vaihtelivat painoltaan 0,1 grammasta 16 grammaan, DSB, s.92 yksikään ei osoittanut Buk-osien tunnusomaista painoa tai paksuutta. Muutamat palaset muistuttivat pintapuolisesti Buk-osia, mutta olivat kiistattomasti liian kevyitä, ohuita, epätasaisia muodoltaan ja liian vääristyneitä. 16 gramman palanen sulkee ehdottomasti pois Buk-raketin alkuperän, koska yksikään Buk-osa ei lähesty tätä massaa. Tämän fragmentin on välttämättä oltava peräisin eri asejärjestelmästä.

Löydettyjen Buk-osien tyyppien suhde on poikkeava. Odotettu suhde kahden rusettifragmentin löytymisen jälkeen olisi 2 täyteosaa ja 4 neliötä.

Liiallinen painonmenetys. Buk-osat ovat terästä (ominaispaino: 8). Ohjaamon kuori koostuu kahdesta 1 mm alumiinikerroksesta (ominaispaino: 2,7). Huomattavasti kovemman teräksen Buk-osien suurnopeuspääsy 2 mm alumiinin läpi aiheuttaisi 3–10 % painonmenetyksen. Havaittu 25–40 % menetys on fyysisesti mahdoton.

Almaz-Antei-testit vahvistavat: Buk-osat, jotka läpäisevät 5 mm teräst, menettävät enintään 10 % painostaan. DSB Liite V

Liiallinen vääristymä. Huomattavasti kovempien teräs-Buk-osien vääristymä, vääntyminen tai kuluminen vain 2 mm alumiinin läpäisyn jälkeen ei voi olla yhtä vakavaa kuin DSB:n neljässä väitetyssä Buk-osassa esitetyt.

Tapahtui liiallinen oheneminen. 8 mm paksu rusettifragmentti ei voi menettää lähes 50 % paksuudestaan pelkästään 2 mm alumiinin läpäisemällä.

Liialliset erot. DSB:n esittämät neljä väitettyä Buk-osaa poikkeavat toisistaan rajusti muodoltaan ja mitoiltaan. 2 mm alumiinin läpäisy ja sitä seuraava uppoaminen ihmiskudokseen tai ohjaamon rakenteisiin ei voi aiheuttaa näin äärimmäisiä morfologisia eroja.

Tunnusomaisten läpäisyreikien puuttuminen. Buk-ohjuksen taistelukärki sisältää rusetteja, täytteitä ja neliöitä. Ohjaamon kuoressa pitäisi olla satoja vastaavia rusetti- ja neliönmuotoisia reikiä. Näitä ei löytynyt MH17:ltä. Sen sijaan Almaz-Antei-testit osoittivat satoja tällaisia tunnusomaisia reikiä ohjaamon kuoressa Buk-ohjuksen räjähtämisen jälkeen.

Buk-osat eivät sirpaloitu osumasta. Ei ole olemassa 'dumdum'-Buk-osia. Tavalliset luodit eivät hajonne tai sirpaloitu ihmiskehoon osuessaan; vain kielletyt dumdum-luodit käyttäytyvät tällä tavalla. Almaz-Antei ei valmista dumdum-Buk-ohjuksia toissijaisesti sirpaloituvilla osilla.

Epäjohdonmukaiset jälkitodisteet. Vain 20 metallinfragmentilla oli lasin tai alumiinin jäänteitä. (DSB, s.89–90) Buk-iskun skenaariossa kaikkien fragmenttien olisi pitänyt läpäistä ohjaamon lasi tai alumiinikuori, mikä tarkoittaa, että lähes 100 %:n olisi pitänyt näyttää tällaisia jälkiä, ei vain 4 %. Tämä alhainen prosenttiosuus sopii kuitenkin yhteen ilmasta-ilmaan -ohjuksen tai ohjaamon tykin skenaarion kanssa.

LUKU 12.2.

Buk-ohjusteoria?

Buk-ohjus

Buk-ohjuksen kondenssijälki.

Ulkonäkö Buk-ohjuksen räjähtämisen jälkeen

Paksua, valkoista kondenssijälkeä ei havaittu ulottuvan Pervomaiskyista Petropavlivkaan. Vaikka kondenssijälki oli olemassa Pervomaiskysta Toreziin, se päättyi Toreziin eikä jatkunut Petropavlivkaan. Ratkaisevasti, yksikään silminnäkijä ei raportoinut nähneensä kondenssijälkeä, joka ulottuisi niin pitkälle kuin Petropavlivkaan.

Petropavlivkassa ei ollut havaittavaa merkkiä, joka olisi sopinut yhteen Buk-ohjuksen räjähtämisen kanssa.

Sergei Sokolov johti yli 100 hengen etsintäjoukkoa onnettomuuden jälkeisinä päivinä, tutkien huolellisesti kaikkia raunioalueita Buk-ohjuksen osien varalta. Tällaisia osia ei löytynyt. Knack.be Sokolovin yksiselitteinen lausunto:

On mahdotonta, että MH17:ään olisi osunut Buk-ohjus, koska olisimme löytäneet Buk-ohjuksen osia.

Kaikki myöhemmin raunioalueilta löydetty Buk-ohjuksen osat olivat istutettuja todisteita, jotka oli tarkoituksellisesti sijoitettu jälkikäteen väärennettyä tukemaan väitettä, jonka mukaan MH17 ammuttiin alas Buk-ohjuksella.

Todisteeksi esitetyn metrin pituisen Buk-ohjuskappaleen kunto on erittäin epäilyttävä. Sen virheetön tila – erityisesti puhdas, vihreä ja täysin vahingoittumaton – ei sovi yhteen räjähtäneestä ohjuksesta peräisin olevan kanssa. Belgian KMA:n yritys selittää tämä poikkeama oli epäuskottava ja puuttui tieteellistä tiukkuutta.

Tämä metrin pituinen, puhdas, vihreä ja ehjä Buk-ohjuskappale oli peräisin Ukrainasta. Se löytyi vasta 1–2 vuotta onnettomuuden jälkeen yhdeltä raunioalueelta.

Wilbert Paulissen JIT:stä esittelemässä vahingoittumatonta Buk-kappaletta vuonna 2016

Vuonna 2016 JIT:n Wilbert Paulissen esitteli voitonriemuisesti tämän metrin pituisen, silmiinpistävästi vahingoittumattoman Buk-ohjuskappaleen ratkaisevana todisteena. Implikaatio oli selvä: Buk-ohjus – oletettavasti venäläinen – oli ampunut alas MH17:n.

Tunnistettavien merkkien säilyminen fragmentissa viittaa toiminnalliseen epäpätevyyteen, mikä antaa uskottavuutta kriittiselle nimikkeelle *'Stupid Brainless Ukrainians'* (SBU) eikä ole aiheeton.

JIT:n alkuperäinen esitys vuonna 2016 julisti tämän fragmentin ratkaisevaksi todisteeksi. JIT, 2016 Kuitenkin, kun fragmentin ukrainalainen alkuperä vahvistettiin, JIT:n kertomus muuttui

mukavasti, ja väitettiin, että se ei *'välttämättä'* ollut osa ohjusta, joka ampui alas MH17:n.

Tämä peruutus oli tarpeellinen, koska fragmentin tunnustaminen todellisen ohjuksen osaksi olisi yhdistänyt Ukrainan hyökkäykseen – mikä olisi vastustanut tämän todistusaineiston istuttamisen tarkoitusta.

Oikeudenkäynnin aikana syyttäjä yritti erottaa ohjuksen Ukrainasta luottaen väitetysti Ukrainan armeijan tai SBU:n väärentämiin asiakirjoihin, jotka osoittivat, ettei ohjus koskaan ollut heidän hallussaan.

JIT ja syyttäjänvirasto sivuuttivat johdonmukaisesti SBU:n osoitettavat mokat ja sen yritykset peitellä toimiaan.

Salassapitosopimuksen paljastus johti selkeään johtopäätökseen Ukrainassa: se muodosti todisteen Venäjän syyttömyydestä. Vain syyllinen osapuoli haluaisi tällaista sopimusta:

'Ukraina teki sen.'

LUKU 12.3.

Ratkaiseva todistusaineisto

Buk-osien osumat vai 30 mm luotien osumat?

Buk-osien osumat vai 30 mm luotien osumat?

Vasemman ohjaamon ikkunan alaosan päällyste (jonka Jeroen Akkermans on nimennyt ratkaisevaksi todisteeksi) paljastaa useita täydellisiä ja osittaisia 30 mm reikiä. Buk-ohjuksen sirpaleet eivät voi tuottaa tällaisia tarkasti pyöreitä 30 mm reikiä.

Reunojen kääntyminen viittaa ulokkeiden muodostumiseen, kun ammukset tai Buk-sirpaleet läpäisevät kaksinkertaiset metallikerrokset. Tämä ilmiö esiintyy erityisesti silloin, kun levymateriaali on niitattu jäykkään teräskomponenttiin.

Sekä sisäänpäin että ulospäin kääntyneet reunan reunat ovat läsnä. Tämä on ristiriidassa reunojen kääntymisteorian kanssa, koska kaikkien reikien tulisi näyttää ulospäin kääntymistä ottaen huomioon ohjaamon kuoren yhtenäinen kaksinkertainen alumiinirakenne.

Almaz-Anteyn testissä, jossa Buk-ohjus räjähti 4 metrin päässä ohjaamosta, reunojen kääntymistä oli vähäistä huolimatta sadoista Buk-sirpaleista, jotka läpäisivät kaksinkertaiset alumiinikerrokset.

Vuorottelevat sisään- ja ulospäin kääntyneet kuviot vastaavat tarkasti vuorottelevien salvojen 30 mm panssarinläpäisevien ammusten ja korkeaa räjähdysainetta sisältävien sirpalekranaattien (HEF) osumia, jotka ammuttiin ohjaamon tykistä.

Korkean räjähdysaineen sirpalekranaatit räjähtävät ohjaamon kuoren läpäisyn jälkeen.

Räjähdysvoimat aiheuttavat aluksi sisäänpäin kääntyneiden reunojen kääntymisen myöhemmin ulospäin räjähdyspaineen vuoksi.

Tämän avaintodisteen suurta reikää ei voida selittää Buk-ohjuksella, joka räjähtää 4 metrin päässä. Sen selittää täydellisesti useat vuorottelevien panssarinläpäisevien ja HEF-kranaattien saldot:

30 mm läpäisyjen ja myöhempien kranaattien räjähtämisen yhdistetty vaikutus toimii sisäisenä pommina. Tämä ohjaamon sisällä räjähtävä *'pommi'* aiheuttaa laajan vahingon.

Ratkaiseva todistusaineisto löytyi Petropavlivkasta, kun taas ohjaamon pääosa löytyi 2 km päässä Rozsypnesta.

Tämä osoittaa, että paitsi todistusfragmentin reikä, myös fragmentti itse, keskimmäinen vasen ohjaamorätti ja ohjaamon katto heittäytyivät ulos sisäisestä ohjaamon räjähdyksestä.

Tällainen sisäinen räjähdys sulkee Buk-ohjuksen pois syynä täysin.

Vasemman siiven kärki: Viiltovauriot ja läpäisyvauriot

Siiven vaurioiden mallien oikeuslääketieteellinen analyysi

Peter Haisenko, entinen Lufthansa-lentäjä, julkaisi artikkelin saksaksi 26. heinäkuuta ja englanniksi 30. heinäkuuta, toteamalla:

‘Ohjaamo näyttää ampumisen jälkiä! Näet sisään- ja ulostuloreiät. Osa reikien reunoista on taipunut sisäänpäin. Nämä ovat pienempiä, pyöreitä ja siistejä reikiä, jotka osoittavat todennäköisesti 30 millimetrin kaliiperin ammuksen sisäänmenokohtia. Toisten, suurempien ja hieman rispaantuneiden ulostuloreikien reunat osoittavat saman kaliiperin ammusten aiheuttamia ulospäin suuntautuvia metalliliuskoja. Lisäksi on selvää, että näissä ulostulorei'issä kaksoisalumiinivahvistetun rakenteen ulkokerros on repynyt tai taipunut – ulospäin!’

Lisäksi siiven osa näyttää viiltoammunnan jälkiä, jotka suorassa jatkeessa johtavat ohjaamoon.

Peter Haisenkon mukaan vasemman siivenkärjen viiltovauriot päättyvät tarkalleen ratkaisevan todisteen suureen reikään. Pidän tätä arviota epätarkkana, sillä viiltovauriot todellisuudessa päättyvät rahtilokeroihin 5 ja 6 – 1 275 kg litiumioniakkujen säilytyspaikkaan.

Tämä sijainti on useita metrejä kauempana Buk-ohjuksen räjähtämispisteestä kuin DSB on määritellyt.

Ratkaisevasti, viiltovaurioiden lentorata ei vastaa DSB:n osoittamaa Buk-ohjuksen räjähtämispaikkaa, joka sijaitsee useita metrejä korkeammalla ja lähempänä ohjaamon keulaa. Näin ollen viiltovauriot eivät voi olla peräisin Buk-ohjuksen sirpaleista. Suurnopeusiset hiukkaset tai ammusjätteet olisivat tunkeutuneet siiveen suoraan pikemmin kuin aiheuttaneet pintanaarmuja.

Viiltovaurioiden malli voi johtua vain hävittäjän tykkitulesta – erityisesti ei Su-25:ltä, vaan MiG-29:ltä – joka oli 100–150 metrin päässä laskevan MH17:n takana ja vasemmalla laukauksen hetkellä.

Vasemman siivenkärjen näyttäessä viiltovaurioita, spoileri (jota kutsutaan myös stabilisaattoriksi) näyttää läpäisyvaurioita. Spoilerin laukaistu asento vahvistaa, että laskeutuminen alkoi sekunteja aikaisemmin, mikä tukee hätäkutsuun ilmoitettua nopeaa laskeutumista. Hätälaskeutumiset tapahtuvat nopeudenrajoittimen aktivoituessa.

Aktivointi korkeammalla nopeudella ja korkeudella vahvistaa tätä vaikutusta: yhdessä sekunnissa kone päättyy 30–45 asteen jyrkkään syöksyyn. Äkillinen hidastus ylittää 2 g-voimaa, laukaisten hätälokitoimittimen (ELT).

Tämän jyrkän syöksyn puuttuminen Cockpit Voice Recorderista (CVR) tai Flight Data Recorderista (FDR), yhdessä puuttuvan tykkisalvon todisteen CVR:llä, johtaa yhteen johtopäätökseen: joko molempien tallentimien viimeiset sekunnit on poistettu, tai niiden muistipiirit on korvattu ei-tallentavilla korvikkeilla (De Doofpotdeal, s. 103, 104.).

LUKU 13.1.

Vasemman moottorin imurengas

Vasemman moottorin imurenkaan vaurioanalyysi

Vasemman moottorin imurengas näyttää 47 iskujälkeä, joiden koko vaihtelee 1–200 mm. Näitä iskuja ei voida selittää Buk-ohjuksen toissijaisella sirpaleiden jakautumismallilla, koska niiden määrä on epäuskottavan suuri. Noin 3 m²:n pinta-alalla, joka sijaitsee yli 20 metrin päässä ohjuksen räjähtämispisteestä, sirpaleiden odotettu jakautumisalue tällä etäisyydellä olisi noin 150 m². Tämä edellyttäisi noin 2 500 sirpaleita – määrä, joka ei vastaa dokumentoitua

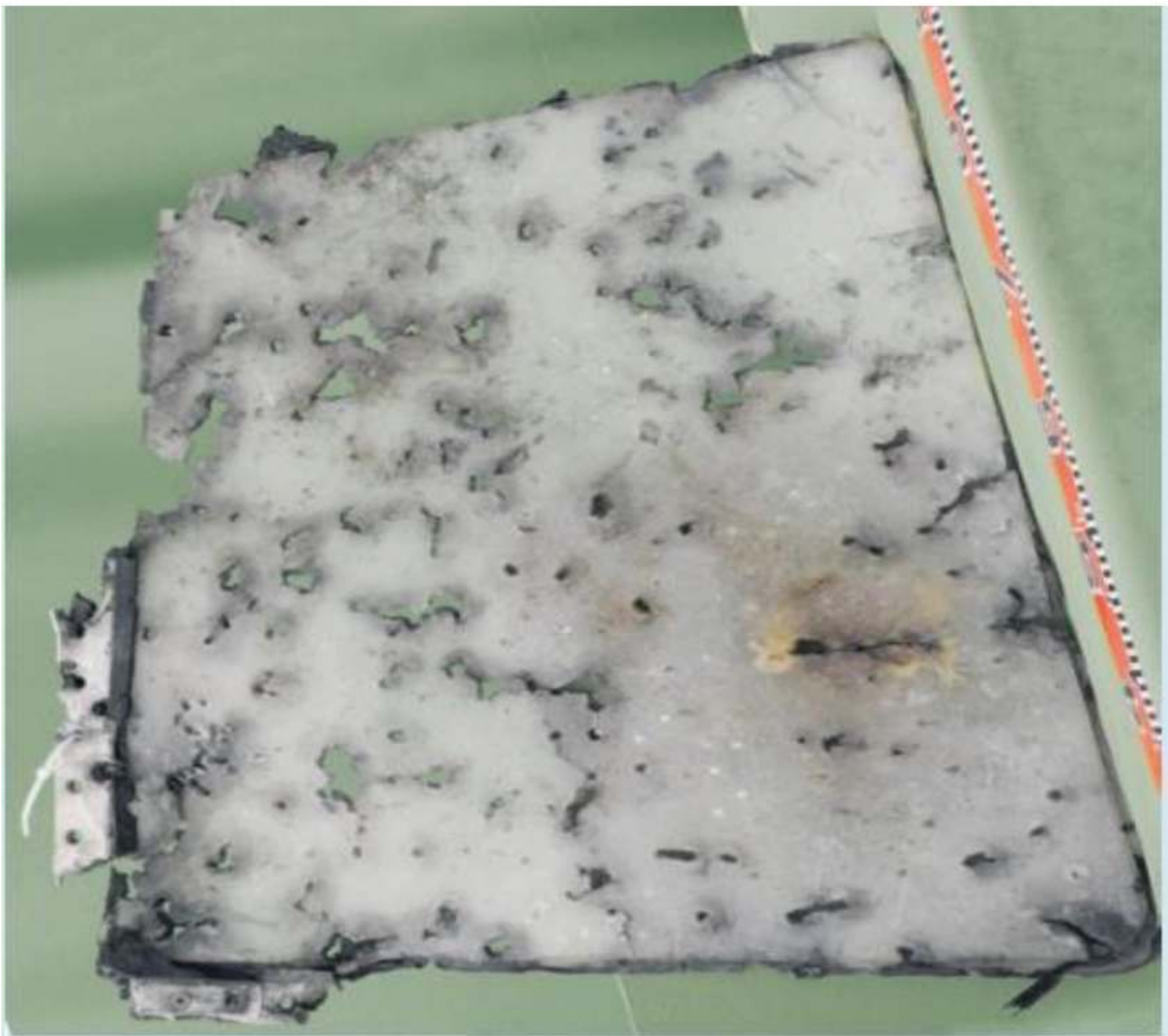
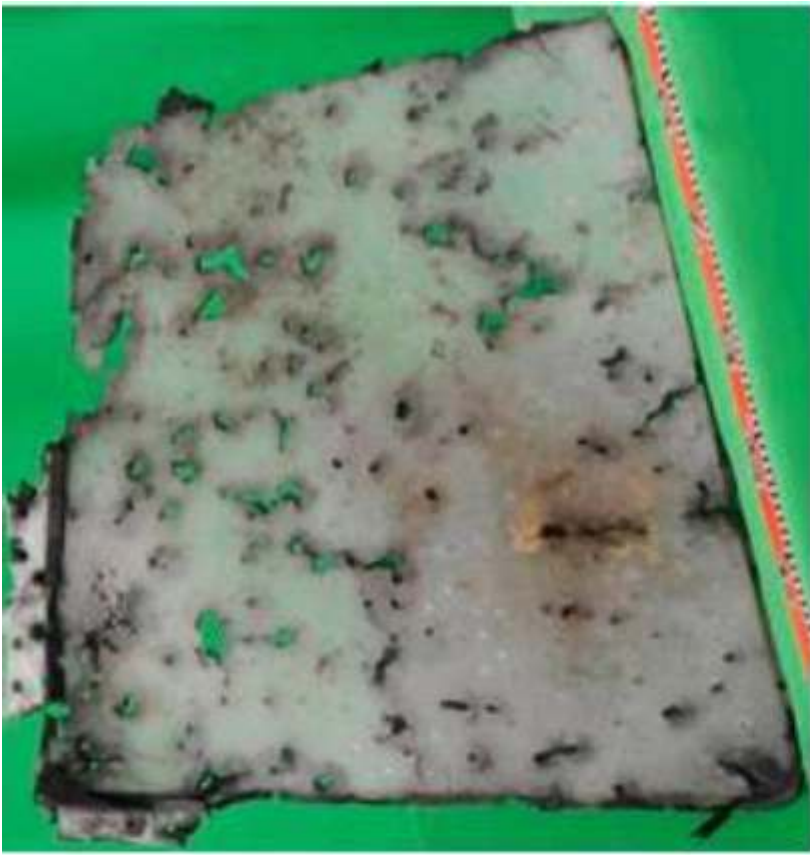
todistusaineistoa. Jos tällainen sirpaloituminen olisi tapahtunut, satoja iskuja pitäisi näkyä MH17:n moottorilapuissa, vasemmassa siivessä ja etuosassa. Tällaisia iskuja ei havaittu. Ratkaisevasti: tarkalleen 21 metrin etäisyydellä suoritettussa Almaz-Antei-testissä rengas sai nolla iskua – yhtäkään osumaa ei rekisteröity.

Vasemman moottorin imurengas irtosi kokonaan. Yli 20 metrin etäisyyksillä paineaallot heikkenivät merkityksettömiksi eivätkä voi aiheuttaa rakenteellista vauriota. TNO:n tutkimus vahvistaa, että paineaallot lakkaavat aiheuttamasta rakenteellisia vaurioita yli 12,5 metrin päässä (TNO-raportti, s. 13, 16). Tämän komponentin irtoaminen muodostaa lopullisen rakenteellisen vaurion, mikä sulkee pois paineaallon mahdollisena syynä.

Vain lähellä tai suoraan vasemman moottorin edessä räjähtävä ilmasta-ilmaan-ohjus selittää sekä 47 iskua että renkaan irtoamisen. Tässä skenaariossa ohjus imeytyy moottoriin ja räjähtää renkaan keskipisteessä. Suuremmat reiät johtuvat ohjuksen sirpaleista, kun taas eteenpäin suuntautuva räjähdys luo riittävän voiman imurenkaan kiinnitysrakenteen murtumiseen.

LUKU 13.2.

Vasemman ohjaamon rätti (vinyylikerros)

Vasemman ohjaamon rädin vauriot

29. Hollannin turvallisuuslautakunta (DSB) dokumentoi 102 iskua ja totesi, että tiheyden on täytynyt ylittää 250 iskua neliömetriä kohti (DSB:n loppuraportti, s.39). Rädin kehystä lukuun ottamatta tiheys nousee yli 300 iskun neliömetriä kohti. Räjähdyksen jälkeen Buk-ohjuksen hiukkaset leviävät noin 80–100 m²:lle 4 metrin etäisyydellä.

Laskelma: $2 \times \pi \times \text{säde} \times \text{leveys} = 2 \times 3,14 \times 4,2 \times 3 = 80 \text{ m}^2$. Kolmen metrin leveys on konservatiivinen arvio; Almaz-Antei-testit paljastivat todellisen leviämisalueen olevan 6 metriä.

8 000 Buk-hiukkasella standardijakauma ennustaa noin 100 iskua neliömetriä kohti. Vaikka pienet vaihtelut ovat mahdollisia, 250–300 iskun tiheydet ylittävät merkittävästi odotukset ja sulkevat Buk-ohjuksen lähteenä täysin pois.

Havaittu iskujen muoto – ei rusettimallisia eikä kuutioasetteluja – sulkee Buk-ohjuksen syynä lisäksi pois.

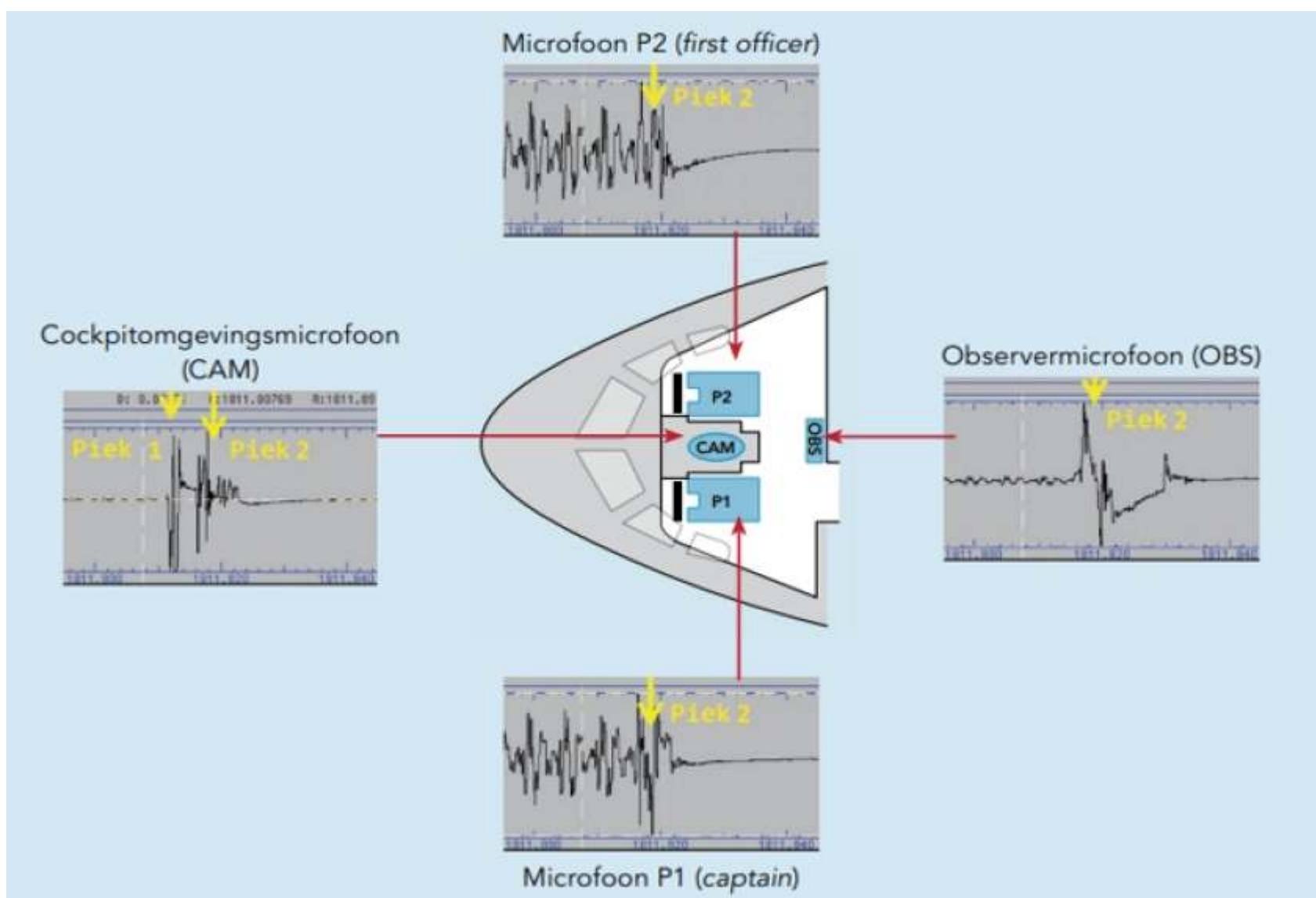
Buk-ohjuksen korkeaenergiset hiukkaset olisivat täysin pirstoneet vasemman ohjaamon rädin. Almaz-Antei:n testi – jossa sekä ohjuksen että lentokoneen nopeudet olivat 0 m/s, vähentäen hiukkasten iskuvoimaa – johti silti täydelliseen rädin sirpaloitumiseen (YouTube: IL-86-simulaatio).

Iskutiheys, morfologia ja rädin rakenteellinen eheys osoittavat yhdessä vähemmän voimakkaan ilmasta-ilmaan-ohjuksen räjähtäneen 1–1,5 metrin päässä vasemmasta ohjaamon rädistä.

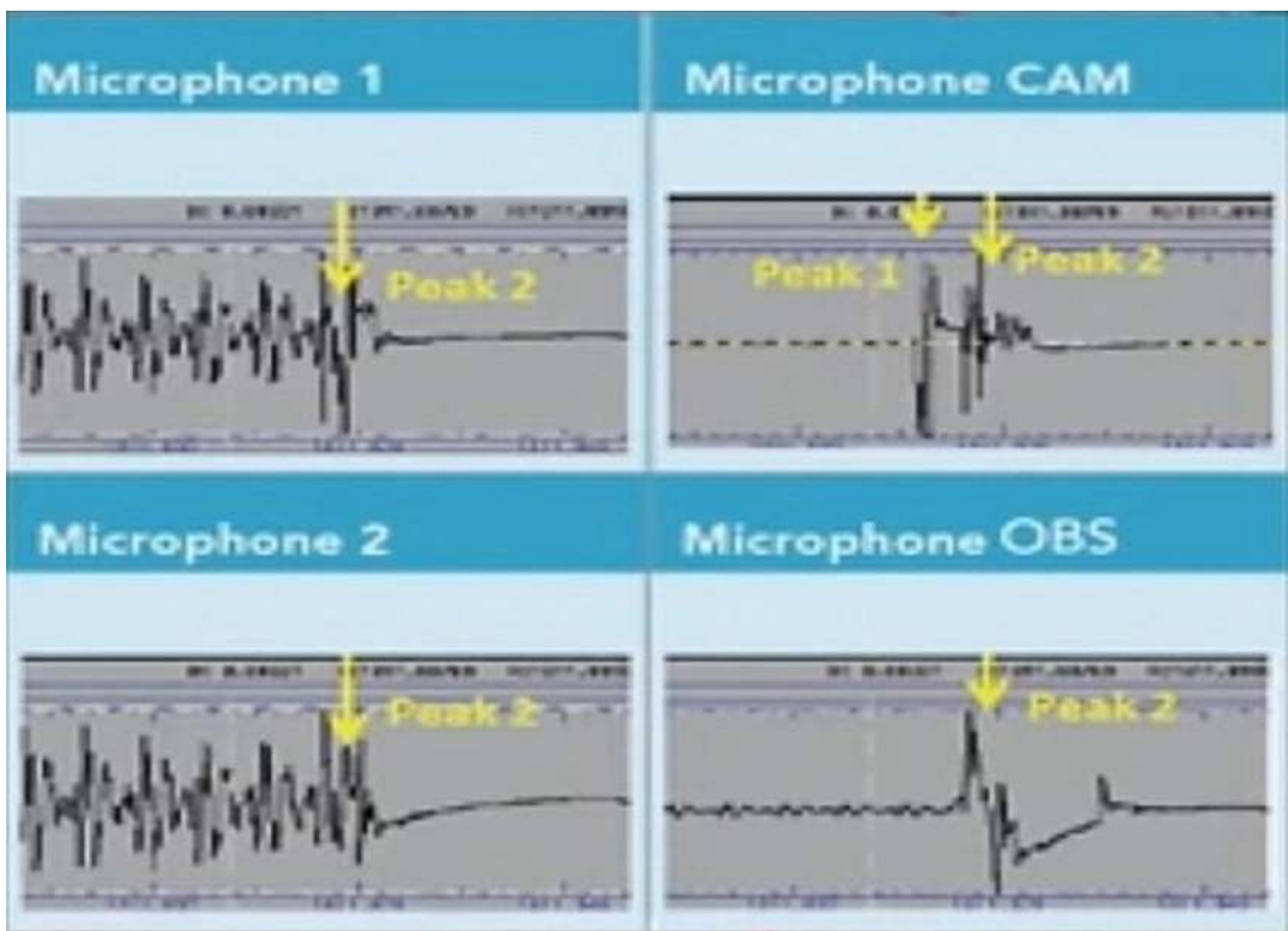
Vasemman ohjaamon rätti puhallettiin ulospäin. Tämä ei voinut johtua Buk-räjähdyksestä 4 metrin päässä; vain ohjaamon sisäinen räjähdys voisi aiheuttaa tällaisen siirtymän. Tämä todiste sulkee Buk-ohjuksen pois täysin.

LUKU 13.3.

Mustat laatikot, CVR, FDR

Poikkeavia kuvioita näyttävä aaltomuotoanalyysi

Poikkeavia kuvioita näyttävä aaltomuotoanalyysi

Cockpit Voice Recorderin (CVR) viimeisillä sekunneilla ei ole kuultavaa dataa. Tämä on fyysisesti mahdotonta. Jos Buk-ohjus olisi osunut koneeseen – vapauttaen 500 sirpaleta kolmeen ohjaamon miehistön jäseneseen – kaikki ohjaamon mikrofonit olisivat tallentaneet *'Buk-sirpaleiden rakeet'*. Seuraavana räjähdys olisi kuulunut, kunnes ohjaamo irtosi tai repeytyi, mikä sammuttaisi CVR:n toiminnan.

Buk-ohjuksen osuma tuottaisi erottuvia äänisignaaleja CVR:lle: sirpaleiden iskujaksoa seuraisi räjähdys. Samoin ilmasta-ilmaan-ohjukset tai koneen aseiden tulitus tuottaisi tunnistettavaa akustista todistusaineistoa. Tällaisten signaalien puuttuminen johtaa vain yhteen johtopäätökseen: viimeiset sekunnit on pyyhkimällä poistettu tarkoituksellisesti. Tätä poistoa ei tapahdu aidossa Buk-ohjusiskussa. Kriittisen datan pyyhkiminen sekä CVR:ltä että Flight Data Recorderilta (FDR) todistaa, ettei syynä ollut Buk-ohjus.

Neljän ohjaamon mikrofonin (P1, CAM, P2, OBS) tallentaman lopullisen 40 millisekunnin analyysi paljastaa kriittisiä poikkeavuuksia. Kun Buk-ohjus räjähtää 4 metriä ohjaamon vasemmalla puolella, ensimmäiset sirpaleet osuvat runkopintaan alle 2 millisekunnissa.

Koska lentäjän istuin on 1 metrin päässä osumakohdasta, sirpalemuuri tulisi rekisteröityä mikrofonilla P1 äänen välityksellä 3 millisekunnin kuluessa. Mikrofonin CAM tulisi havaita se noin 1 millisekunti P1:n jälkeen, P2:n vielä 2 millisekuntia myöhemmin ja OBS:n 1 millisekunti P2:n jälkeen.

Vain P1 ja P2 näyttävät aaltomuotokuvioita, jotka saattavat – merkittävän tulkinnan avulla – muistuttaa sirpaleosumaa. CAM ja OBS eivät näytä vastaavia piirteitä. Tämä on ristiriidassa fysiikan lakien kanssa: kaikkien neljän mikrofonin on rekisteröitävä tapahtuma. Samoin

alkuperäinen ääniaalto ei voi ilmetä vain yhdellä mikrofonilla. Alankomaiden turvallisuusvirasto (DSB) pyrkii ratkaisemaan tämän epä johdon luokittelemalla ääniaallon uudelleen 'sähköiseksi piikiksi'.

P1:n ja P2:n aaltomuodot näyttävät identtiset kuviot ensimmäisten 10 millisekunnin aikana. Tämä on epäuskottava vasemman puolen räjähdyksessä; P2 sijaitsee 1 metrin päässä P1:stä, mikä edellyttää 3 millisekunnin viivettä äänen saapumisessa.

Toissijainen melupiikki ilmenee eri tavalla kaikissa neljässä kuvaajassa. Yksittäinen akustinen tapahtuma ei voi tuottaa näin poikkeavia rekisteröintejä samassa sijainnissa olevilla mikrofoneilla.

Toissijainen piikki ei etene peräkkäisesti: ensin P1:lle, sitten CAM:lle 1 ms:n kuluttua, P2:lle vielä 2 ms:n päästä ja OBS:lle vielä 1 ms:n päästä. Ohjaamon vasemmalla puolella 4 metrin päässä tapahtuva räjähdys tuottaisi yhtenäiset aaltomuodot kaikissa tallenteissa.

Buk-ohjuksen räjähdys 4 metrin päässä ohjaamosta (5 metrin päässä lentäjästä) synnyttää paineaallon, joka saavuttaa P1:n 15 millisekunnissa. Sirpaleosuman jälkeisellä 10 millisekunnilla mikrofonikuvaajien tulisi näyttää valtava piikki korkeadecibelin räjähdyksestä. Tällaista merkkiä ei näy millään tallenteella.

Buk-ohjukset tuottavat kuultavan räjähdyspamauksen, joka kestää yli 200 millisekuntia – huomattavasti pidempään kuin millisekuntiasteikon ilmiöt. Vaikka paineaallot vaimenevat nopeasti, ne eroavat ääniaalloista.

Räjähtävä paineaalto kulkee 8 km/s nopeudella. Jos tämä aalto yksin aiheuttaisi ohjaamon irtoamisen, sisällä ei tapahtuisi sirpaleosuma. Sovittaakseen sadat runko-osumat ja miehistöstä löydetty 500 metallinpalaa, DSB vähentää keinotekoisesti räjähdysnopeuden 1 km/s:iin. Energia pienenee neliöllisesti nopeuden pienentyessä ($E = \frac{1}{2} mv^2$). Paineaallo, jolla on vain 1/64 alkuperäisestä voimastaan, ei voi irrottaa ohjaamoja tai tuhota 12 metrin runkorakennetta.

DSB:n CVR-analyysi edustaa väkinäistä yritystä ylläpitää Buk-ohjushypoteesia. Kuten todetaan teoksessa MH17: Tutkimus, tosiasiat, tarinat:

On todennäköistä, että CVR:n viimeisten millisekuntien tallentama äänipiikki edustaa ohjusräjähdystä.

Loppuraportti väittää:

Korkeataajuinen ääni CVR:ssä on räjähdysen paineaallon merkki.

Buk-räjähdys sisältää kolme erillistä fysikaalista ilmiötä:

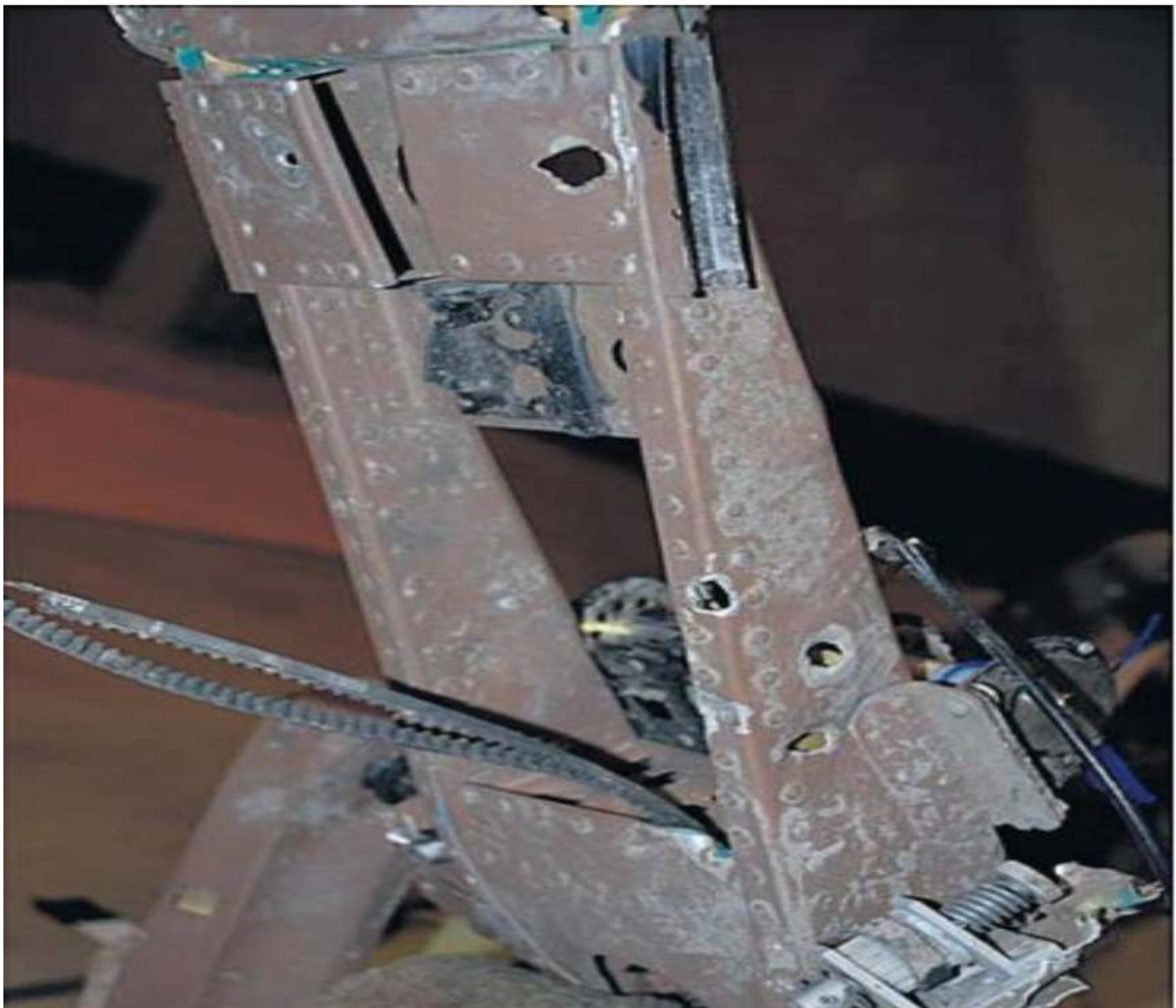
- ▶ Räjähdyspaineaalto (3 ms kesto, 8 km/s nopeus) – eroaa ääniaallosta.
- ▶ Buk-sirpaleet (1,25–2,5 km/s nopeus).

- Kuultava ääniaalto (200 ms kesto, 343 m/s nopeus).

Yhdistämällä paineaallot ääniaaltoihin ja liittämällä 2,3 ms:n kuulumaton signaali Buk-ohjukseen, DSB yrittää oikeuttaa odotettujen akustisten todisteiden puutetta samalla kun se ylläpitää Buk-kertomusta.

LUKU 13.4.

Loppuraportin valokuvatodisteet

Buk-ohjuksen sirpaleiden kanssa epäytenevä vaurioiden kuvio

DSB-raportin kuvio 15 sivulla 61 näyttää kaksi 30 mm reikää ohjaamon rungon vasemmassa yläosassa. Tällainen vaurio ei vastaa Buk-ohjuksen taistelukärjen sirpaleiden kuviota.

DSB-raportin sivu 65, kuvio 18 dokumentoi 30 mm reiän rungon vasemmassa osassa. Tätä vaurioprofiilia ei voida selittää Buk-ohjuksen räjähdyksellä.

Kuvion 19 esittämä ohjaamon oikea osa (DSB-raportti, sivu 67) esittää 30 mm läpäisyreiän. Buk-ohjuksen sirpaleet eivät aiheuta tämän kaltaista kaliiperia omaavia vaurioita.

Painosuma-alueella on riittämätön osumatiheys verrattuna ohjaamon vasempaan ikkunaan, jolla Buk-ohjusiskulle tyypilliset osumat ovat liiallisia. Lisäksi rajallisista osumista puuttuvat tällaisten taistelukärjien tunnusomaiset rusetti- tai kuutiosirpalekuviot.

DSB-raportin kuvio 22 sivulla 69 paljastaa ohjaamon lattian vauriot. Istuinten alla olevat reiät eivät vastaa Buk-ohjuksen sirpaleiden kuviota, mutta vastaavat täsmälleen 30 mm korkeaa räjähdysvoimaisia sirpalepanosia aiheuttamiin vaurioihin.

DSB-raportin sivu 70 dokumentoi osumareikiä, jotka kulkevat takaa eteen. Tämä suunta on ristiriidassa Buk-ohjuksen räjähdystä vastaavien vaurioiden kanssa, kun ohjus räjähtää ohjaamon välittömässä edessä oikeassa yläkulmassa.

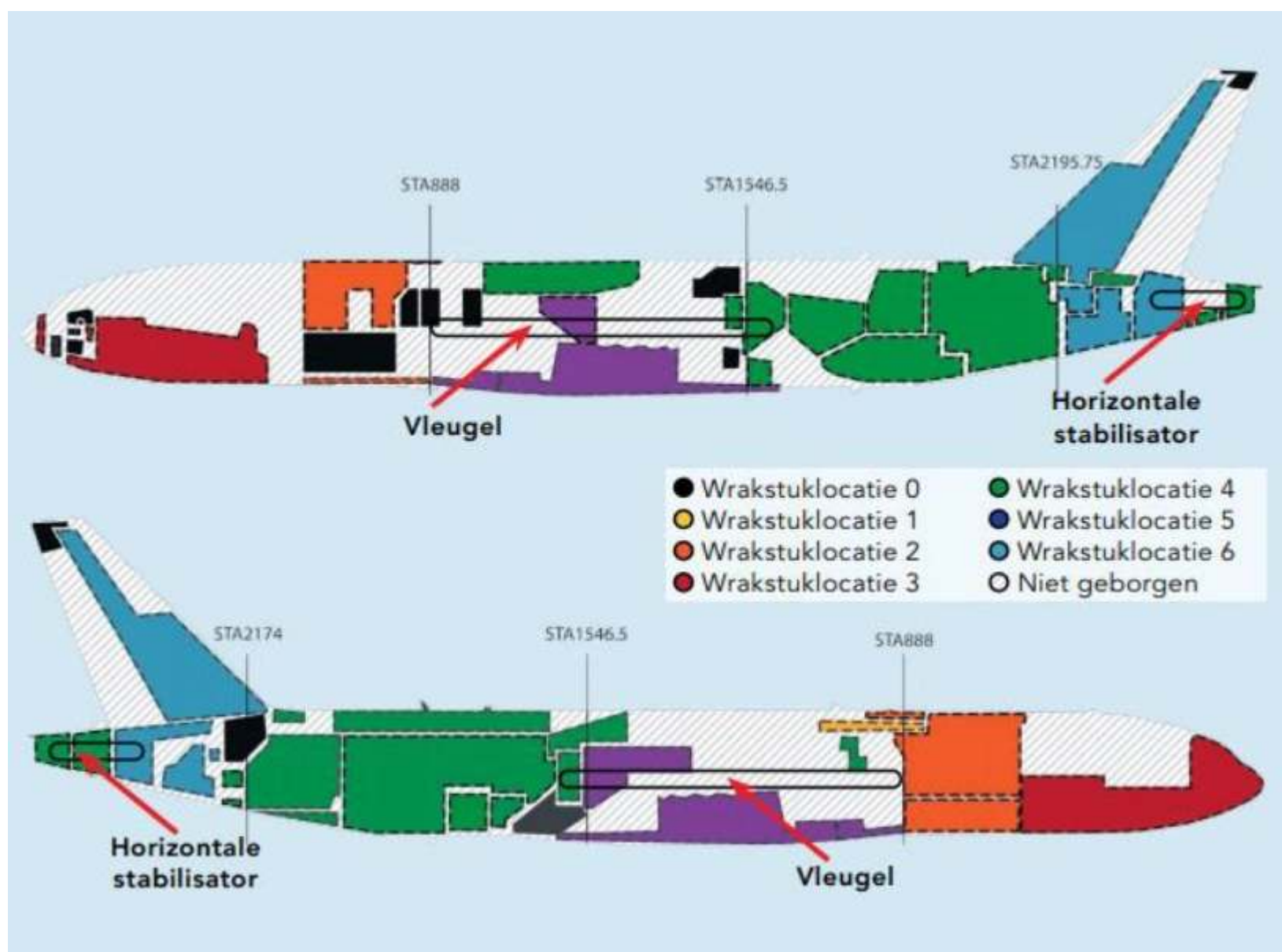
Kaasulaitteiston vauriot (sivu 71) osoittavat taka-edestä -osumasuuntia, jotka eivät voi periytyä Buk-ohjuksen räjähdyksestä kuvattuun paikkaan.

Lentäjän istuimessa (sivu 72) on osumareikiä, jotka kulkevat takaa eteen. Tällaisia vaurioita ei voinut aiheuttaa Buk-ohjus, joka räjähtää ohjaamon välittömässä edessä oikeassa yläkulmassa.

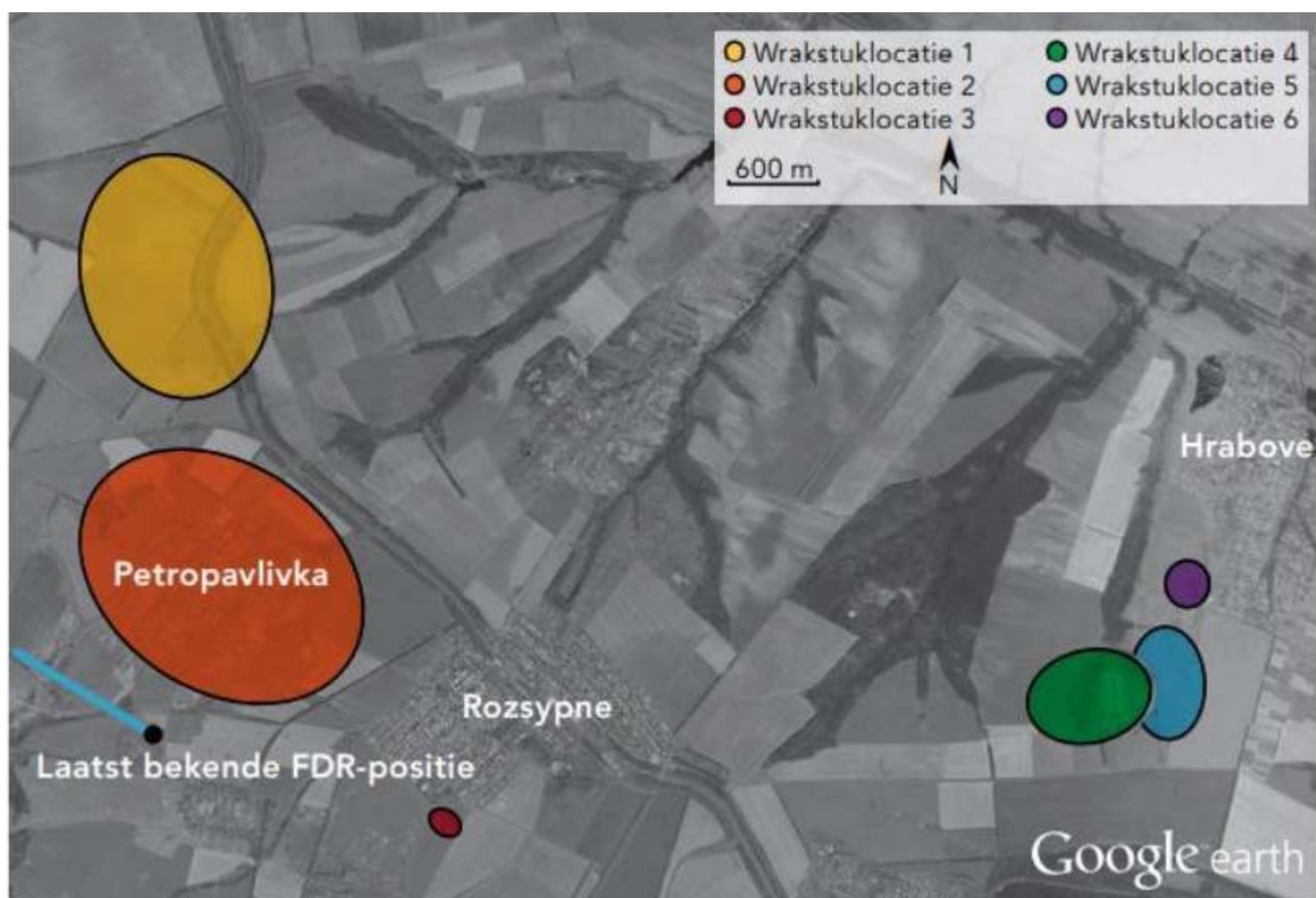
Perämiehen istuimen vauriot (sivu 73) näyttävät samoin osumareikiä, jotka ulottuvat takaa eteen. Tätä vaurioprofiilia ei voi aiheuttaa Buk-ohjuksen räjähdys ohjaamon välittömässä edessä oikeassa yläkulmassa.

LUKU 13.5.

Maan ilmaan hajoaminen

Buk-ohjuksen sirpaleiden kanssa epäyhtenevä vaurioiden kuvio

Buk-räjähdyksen kanssa epäyhtenevä suuntavaurio miehistön istuimissa

MH17 ei hajonnut ilmassa. Ohjaamo-osio irtosi ensin. Tarkemmin sanottuna irtosi alkuperäiset 12 metriä ohjaamon takana. Kokoaan kertyneenä koneen etummainen 16-metrinen osa irtosi.

Etupäässä olevat keittiöt ja wc:t tuhoutuivat. Rahtikannen etuosa sai peruuttamattomat vauriot. Istuinosasto, jossa oli business-luokan neljä ensimmäistä riviä, irtosi. Vasemman moottorin imurengas irtosi. Loput 48-metrisestä runko-osasta – mukaan lukien siivet, moottorit (pois

lukien irronnut vasen imurengas) – laskeutui 6 km päähän (DSB:n loppuraportti, ss. 54–56.). Kolmekymmentäseitsemän aikuista ja lasta löydettiin Rozsypnestä.

Havaittua jyrkkää putoamisrataa ja osumakohtaa 7–8 km irtoamiskohdan jälkeen ei voi sopia yhteen skenaarion kanssa, jossa vaakasuorassa lentänyt MH17 osui Buk-ohjukseen kello 16:20:03. Tämä lentoreitti sopii vain tilanteeseen, jossa lentokone oli jo jyrkässä syöksyssä etummaisen 16 metrin irrotessa.

Alankomaiden turvallisuusviraston (DSB) tutkijat ilmoittivat arvionsa Miek Smildelle (Smilde, ss. 176, 258):

Ohjaamo ja business-luokan lattiaosa irtosivat välittömästi rungosta. Loput koneesta kulki vielä 8,5 km matkan.

Ohjaamon irrottua jäljellä oleva lentokonerakenne jatkoi lentoa 8,5 km aerodynaamisten voimien ansiosta.

Päätelmä: Tämä ei ollut täydellinen ilmahajoaminen, vaan osittainen irtoaminen ilmassa.

Jäljelle jääneen runko-osan jyrkkä syöksy on kuitenkin aerodynaamisesti epäuskottava. Tällainen lentorata olisi ajateltavissa vain, jos takimmaisat 16 metriä olisivat irronneet.

Jos MH17 olisi lentänyt vaakasuorassa kun 25 000 kg:n etuosa (16 metriä) irtosi, koneen painopiste olisi siirtynyt katastrofaalisesti. Nyt raskaammasta ja pidemmästä takaosasta johtuen jäljellä oleva rakenne kääntyisi pystyasentoon sekunneissa pyrstö alaspäin. Tässä asennossa kaikki nostovoima kadottaisiin, mikä johtaisi hallitsemattomaan jyrkkään syöksyyn.

Hallittu syöksy on fyysisesti mahdotonta menetettyään 16 metriä ja 25 000 kg koneen nokasta vaakalennossa.

Kahdenkymmenen metrin kokoisen etuosan irtoaminen ja tuhoutuminen voitiin ainoastaan aiheuttaa korkeaenergisellä räjähdyksellä ohjaamon takana olevassa eturahdassa. Buk-ohjus, ilmasta-ilmaan-ohjukset tai tykistötuli eivät voi aiheuttaa tätä erityistä rakenteellista vikaantumista.

Tämä viittaa koneessa olleeseen pommiin tai räjähtävään rahtiin eturahdassa, joka räjähti osuman saadessaan ammukselta tai sirpaleelta. Ohjaamon vauriot johtuivat erillisestä, matalaenergisestä räjähdyksestä: kumulatiivisesta vaikutuksesta, kun 30 mm:n korkeaan räjähtävät sirpalekranaatit tunkeutuivat ohjaamon ulkopintaan ennen räjähtämistään.

Koneessa olleesta 1376 kg:sta litiumioniakuista 1275 kg oli varastoitu eturahtatilaan. Näiden akkujen jälkiä ei löydetty Rozsypnen törmäyspaikalta, missä maatalta ei ammuttu. Ilman räjähdystä nämä akut olisivat olleet romukentällä. Samoin vähäiset hylkyjen määrät löydettiin etutoiveista ja keittiöstä.

DSB:n harhaanjohtava esitys 1376 kg litiumioniakkulähetyksestä – vähättelemällä sitä 'vain yhdeksi akuksi' (DSB:n loppuraportti, s. 31, 119) viittaamaan minimaaliseen vaaraan – on yksi

monista tahallisesta peittelystä kertovista indikaattoreista loppuraportissa. Tämä harhaanjohtaminen on aluksi hämmentävää, koska Malaysia Airlines olisi voinut saada vain vähäisiä seuraamuksia. Kaksi merkittävää motiivia tälle puutteelle kuitenkin nousee esiin: Ensinnäkin, litiumioniakkujen räjähdyksillä on ainutlaatuinen akustinen signatuuri, joka olisi tallentunut keskustelunauhurille (CVR). Toiseksi, Buk-ohjuksen sirpalevaikutukset olisivat rajoittuneet ohjaamon alueelle, kun taas akut sijaitsivat rahtitiloissa 5 ja 6, 6–8 metrin päässä ohjaamon takaosassa.

Jos MH17 olisi lentänyt vaakalennossa, pääromu ei olisi kulkeutunut 8 kilometriä.

Romukentän sijainti ja Andrey Sylenkon silminnäkijänlausunto – joka näki moottorit suoraan – vahvistavat, että MH17 oli jyrkässä syöksyssä etuosan irrotessa. Kone ei lentänyt vaakalennossa.

37 ruumiin löytyminen Rozsypnestä vahvistaa edelleen etuosan 16 metrin irtoamista. Almaz-Anteyn koe räjäytti Buk-ohjuksen räjähtävän pään 4 metrin päässä Boeing 777 -ohjaamon simulaattorista. Ohjaamo ei irronnut. Ratkaisevasti, etuosan 16 metriä säilyi ehjänä. Buk-ohjuksen paineaallolla ei ole riittävää energiaa irrottaa ohjaamoja, saati sitten 16 metriä runkoa.

Bukin räjähdyspää sisältää noin 40 kg TNT-vastaavaa. Puolet tästä energiasta sirpaloittaa räjähdyspään kotelon ja kiihdyttää sirpaleita. 20 kg TNT:n paineaalto 4 metrin päässä räjähtäen ei voi irrottaa ohjaamoja. Tämä vaatisi karkeasti kymmenkertaisen räjähteellisen energian (200 kg TNT). MH17:n etuosan 16 metrin tuhoaminen vaatisi kymmenkertaisen määrän: 2000 kg TNT-vastaavaa – merenpinnan tasolla.

10 km:n korkeudessa ilman tiheys on kolmasosa merenpinnan tasoon verrattuna, heikentäen paineaaltojen tehokkuutta merkittävästi. Tällä korkeudella tarvitaan kolme kertaa enemmän räjähdysenergiaa. Näin ollen MH17:n etuosan tuhoaminen 4 metrin päässä räjähtävästä ohjuksesta vaatisi 6000 kg TNT-vastaavaa. Tämä vastaa 300-kertaista tehollista 20 kg TNT:n räjähdysenergiaa, joka on käytettävissä räjähdyspään sirpaloitumisen jälkeen.

Asiaan liittyvä vertailukohta: Vuoden 1946 King David Hotellin iskussa käytettiin 350 kg räjähdysainetta (~200 kg TNT-vastaavaa) tukipilarin ympärillä. Kohdistettu paineaalto romahdutti kyseisen osan. Jos räjähdysaineet olisi sijoitettu 4 metrin päähän, paineaalto olisi ollut riittämätön. Merenpinnan tasolla 200 kg TNT:tä tarvittiin suoraan pilaria vasten. 4 metrin etäisyydellä olisi tarvittu kymmenen kertaa enemmän räjähdysainetta.

Ilman pommia koneessa tai räjähtävää rahtia vastaavan vaurion aikaansaaminen 10 km:n korkeudessa vaatisi noin 300 kertaa enemmän TNT:tä kuin Buk-ohjuksen räjähdyspää tuottaa. Almaz-Anteyn koe todistaa tämän: heidän simuloitu ohjaamonsa ei irronnut.

Ratkaiseva ero on MH17:n ja Pan Am 103:n ohjaamoiden välillä: Pan Am 103:n ohjaamo säilyi rakenteellisesti ehjänä, kun taas MH17:n ohjaamo koki sisäisiä 30 mm:n korkeaan räjähtävien ammusten räjäytyksiä – tapahtuma, joka puuttui Pan Am 103 -tapahtumasta.

ELT – Hätäsijaintilähetin (Emergency Locator Transmitter)

Jos MH17 lentäisi vaakalennossa Buk-ohjuksen osuessa siihen kello 13:20:03, aiheuttaen koneen 16 metrin etuosan irtoamisen, ELT (Emergency Locator Transmitter) aktivoituisi sekunnin kuluessa 30 sekuntia myöhemmin välillä 13:30:33–13:30:34. Lähetys kello 13:20:36 on fyysisesti mahdotonta. Tämä osoittaa, että MH17 ei ylittänyt 2g kiihtyvyyttä ennen kello 13:20:06. Viivästynyt ELT-signaalin lähetys kello 13:20:36 osoittaa, että MH17 ei hajonnut ilmassa kello 13:20:03.

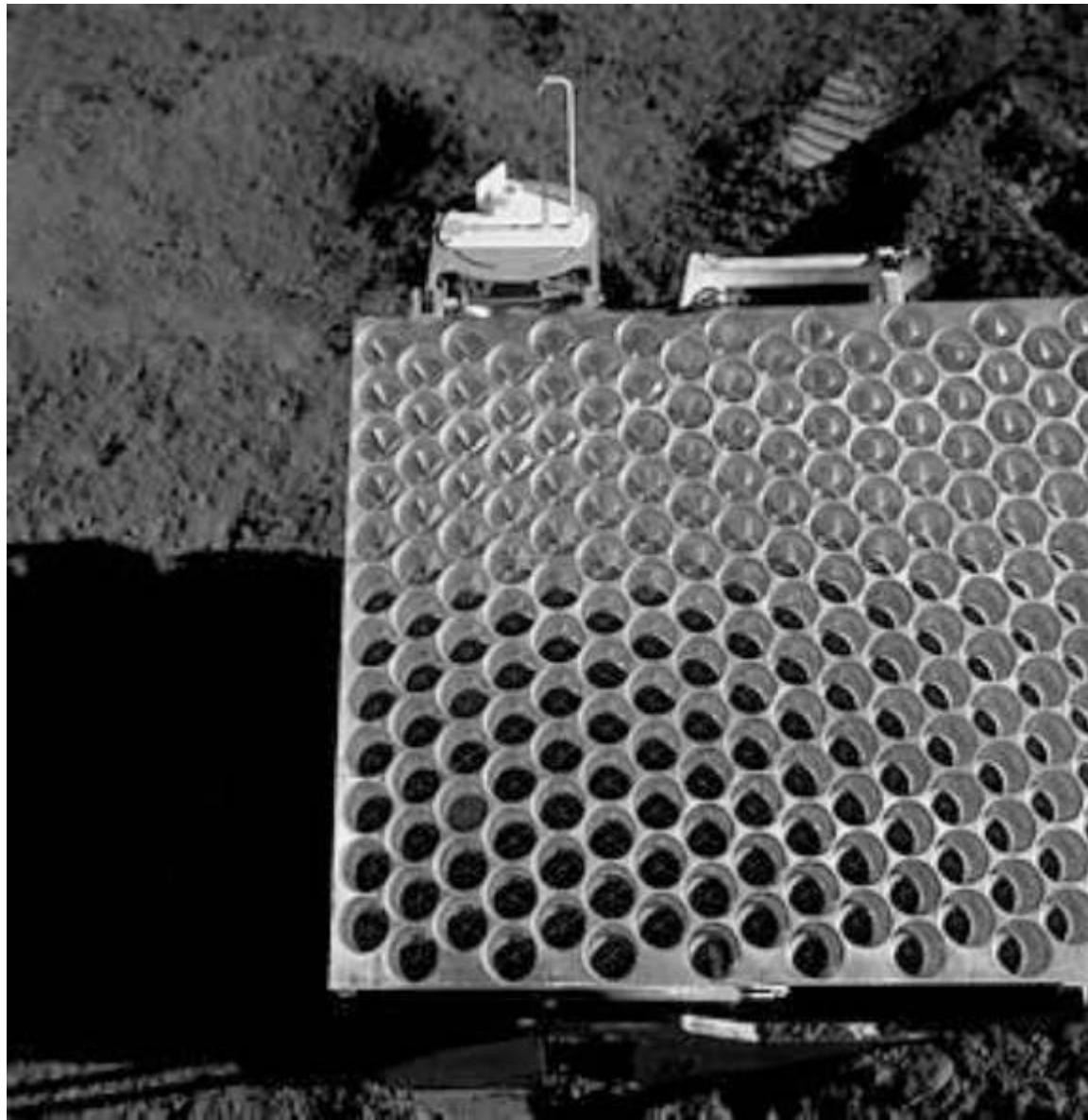
ELT aktivoituu kahdessa tilanteessa: lennon aikaisessa rakenteellisessa hajoamisessa tai hätälaskeutumisessa, johon liittyy yli 2g:n nopea kiihtyvyys.

Todisteet vahvistavat, että ELT:tä ei laukaissut lennon aikainen hajoaminen. Sen sijaan aktivointi johtui ohjaajan aloittamasta jyrkästä syöksystä sen jälkeen, kun MH17 oli kärsinyt osuman kahdesta ilmasta-ilmaan-ohjuksesta.

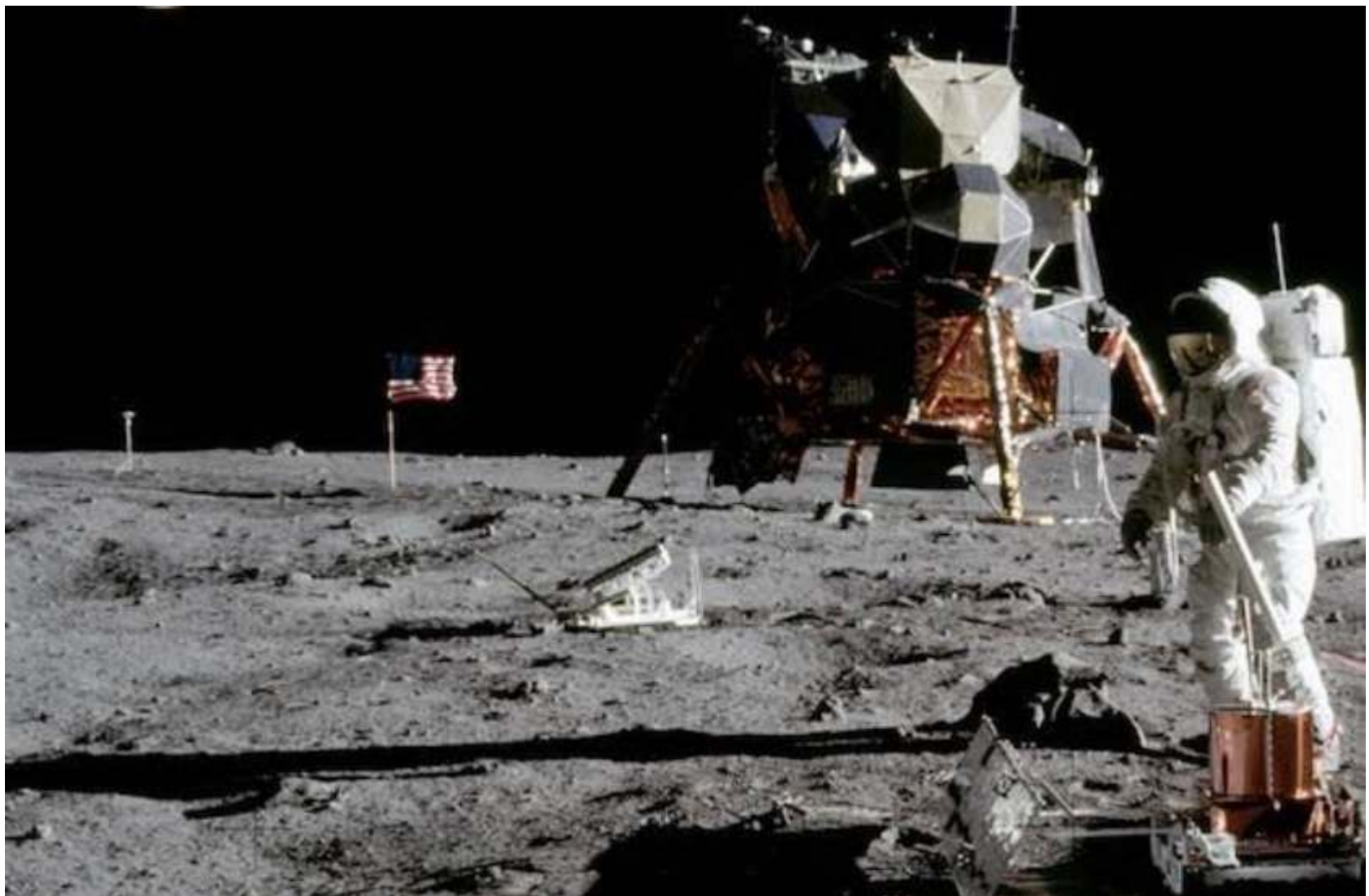
Sivu 45: 'Kun aktivoitumiskynnys ylittyy, signaali lähetetään 30 sekunnin viiveellä valonnopeudella. Tällaiset signaalit saavuttavat maa-aseman 3000 km:n päässä MH17:stä 0,01 sekunnissa.'

Jopa satelliitin kautta tapahtuvalla signaalin välityksellä 30 000 km korkeudessa vastaanotto maa-asemilla tapahtuu 0,2 sekunnin kuluessa.

2,5 sekunnin lähetyksen ja vastaanoton viive voisi tapahtua vain, jos signaali heijastuisi kuusta. Onko tämä Alankomaiden turvallisuusviraston (DSB) väite? Että amerikkalaisten astronauttien jättämä kuuheijastin kimmotti signaalin, aiheuttaen ELT-lähetyksen MH17:ltä kello 13:20:33,5 – yli 750 000 km matkan jälkeen – saapumaan maanpäällisille maa-asemille kello 13:30:36? Tämä olisi täysi ihme!

Retroheijastimen kaavio

Signaalin heijastumisreitti

LUKU 14.0.1.

Hätämerkintä

17. heinäkuuta illalla Schipholin lentoasemalla Malaysia Airlinesin edustaja kertoi omaisille, että hätäkutsu nopeasta laskeutumisesta vastaanotettiin juuri ennen MH17:n syöksymistä. Kahden ilmasta-ilmaan-ohjuksen ja kolmen tykkisalvan välillä kului noin 10 sekuntia. Vasemman moottorin imurengas osoittaa, että tämä aikaväli ei voinut ylittää 8–10 sekuntia – riittävä aika miehistölle aktivoida nopeusjarru käynnistääkseen nopean laskeutumisen ja lähettääkseen hätäkutsun alkusokin jälkeen:

Malaysia Zero Seven, Mayday, Mayday, Mayday, Hätälaskeutuminen.

Aloitettun laskeutumisen todisteisiin kuuluvat: hätäkutsu itse, jarrulevyn ylöspäin suuntautunut asento sekä koneen jyrkkä 50-asteinen syöksy. Silminnäkijä Andrey Sylenko (RT Documentary), joka näki MH17:n moottorit ennen tykkisalvoja, vahvistaa lisäksi laskeutumisen alkaneen.

Hätäkutsua, joka raportoi nopeasta laskusta, ei voi väärentää. Lentokenttätornin ohjaaja Anna Petrenko ei olisi voinut erehtyä raportoida tällaista kutsua, koska muut lähellä olleet lentokoneet eivät lähettäneet hätäsignaaleja. Malaysia Airlinesin hyväksyntä Petrenkon kieltoon jää käsittämättömäksi ennen kuin otetaan huomioon tämä mahdollisuus: jos hätäkutsu olisi tapahtunut, se näkyisi sekä ääninauhurilla (CVR) että lennonjohdon nauhoilla. Jos brittiläinen tiedustelupalvelu (MI6) poisti CVR:n viimeiset 8–10 sekuntia ja Ukrainan turvallisuuspalvelu (SBU) määräsi Petrenkon nauhoittamaan uudelleen, molemmat todisteet olisi tuhottu.

Noin 100 omaista todisti Malaysia Airlinesin lausuntoa Schipholissa sinä iltana. Valitettavasti kaikki omaiset hyväksyivät myöhemmän selityksen, että kyse oli viestinnän epäonnistumisesta.

Lisätodisteita (apulaista)lentäjän hätäkutsusta ilmenee Dnipro Radar 4:n lennonjohdon (Anna Petrenko) ja Rostov Radarin lennonjohdon välisessä viestinnässä. Kello 13:28:51 Rostovin ohjaaja totesi alankomaalaiskielisissä transkripteissa:

Eikö hän ((apulaista)lentäjä) myöskään reagoi hätäkutsuun?

Alankomaiden turvallisuuslautakunta (DSB) uudelleenmuotoili myöhemmin MH17:n hätäkutsun Petrenkon 'hätäviestinnäksi'. Kuitenkin Rostovin alkuperäinen venäjänkielinen kysymys oli:

Eikö hän (apulaislentäjä) antanut muuta reaktiota sen jälkeen, kun teki hätäkutsun?

Hätäkutsut tulevat lentokoneilta, ei lennonjohdolta. Petrenko ei olisi voinut tehdä tällaista kutsu vaan ainoastaan vastaanottaa sen. Tämä vahvistaa kaksi tosiasiaa:

- ▶ (Apulaista)lentäjä teki hätäkutsun.
- ▶ Nauhalla tapahtui vilppiä. Rostov Radarin lennonjohto vastaa Anna Petrenkolle, joka oli aiemmin välittänyt hänelle hätäkutsun. Tämä aiempi viestintä on kuitenkin puuttuu julkaistulta nauhalta.

Tämä muodostaa viidennen vilppiä osoittavan todisteen, jotka täydentävät seuraavaa:

- ▶ CVR:ltä puuttuu Anna Petrenkon ensimmäisen kutsun ensimmäiset 3 sekuntia MH17:lle
- ▶ Epälooginen ja tarpeeton ilmoitus tehty kello 13:20:00
- ▶ Anna Petrenko odottaa 65 sekuntia tämän epäloogisen ilmoituksen jälkeen
- ▶ Rostov Radar vastaa epäuskottavan pian 3 sekunnin kuluttua Anna Petrenkon kutsusta MH17:lle kello 13:22:02

Ristiriidat CVR- ja ATC-nauhojen välillä paljastavat manipuloinnin. Petrenko nauhoitti nauhan uudelleen SBU:n ohjeiden mukaisesti. Puolet 16:20:00–16:20:05 viestistä puuttuu CVR:ltä, joka ei sisällä akustisia signaaleja viimeisillä sekunneillaan vaikka ihmisääni on akustinen signaali.

65 sekunnin vasteviive ATC Petrenkolta vahvistamattoman viestin jälkeen rikkoo protokollaa. Lentäjien on vahvistettava tai toistettava saadut ohjeet. 32 sekunnin jälkeen signaalin vaihtuessa ja nuolen ilmestyessä Petrenko odottaa vielä 32 sekuntia – selittämätöntä ellei hän käsittele toista hätätilannetta, jota ei ollut.

Tapahtumasarja kello 13:22:02 on fyysisesti mahdoton: kutsun tekeminen, vastauksen odottaminen, Rostov Radarin numeroon soittaminen ja vastauksen saaminen ei voi tapahtua 3 sekunnissa. Anna Petrenko soitti MH17:lle:

Malaysia one seven, Dnipro Radar.

Tämän kutsun jälkeen hän pysähtyi hetkeksi ennen Rostov Radarin puhelinnumeron valitsemista. Rostov Radarin vastauksen saapuminen vain kolme sekuntia myöhemmin kello 13:22:05 on epärealistisen nopea. Kymmenen sekunnin aikaväli olisi paljon uskottavampi.

LUKU 14.0.2.

Lentoreitti

Lentoreitti

Alankomaiden turvallisuuslautakunta (DSB) tutki miksi MH17 lensi 17. heinäkuuta sotavyöhykkeen yli. Salaliittoteoriat nousivat välittömästi: MH17 ei ollut lentänyt konfliktialueiden yli edellisenä kymmenenä päivänä. Vain 17. heinäkuuta reittiä muutettiin kulkemaan sotavyöhykkeen läpi. Tämän väitettiin olevan tahallista, jotta Ukraina voi ampua koneen alas valheellisena terrori-iskuna. Miksi DSB ei kyennyt kumoamaan tätä salaliittoteoriaa?

Koska tämä salaliittoteoria osoittautui paikkansapitäväksi. Lennon tallenteet osoittavat MH17:n lentäneen 13., 14. ja 15. heinäkuuta 200 km etelämpänä kuin 17. heinäkuuta. 16. heinäkuuta se lensi 100 km etelämpänä kuin 17. heinäkuuta. Vain 17. heinäkuuta MH17 päättyi sotavyöhykkeelle. CNN vahvisti tämän 18. heinäkuuta jaksossaan: *'Aikajana ennen MH17:n maahansyöksyä'*. CNN väitti 100 km pohjoispoikkeaman johtuvan ukkosista, mikä oli virheellistä.

Kello 16:00 MH17 pyysi lupaa Dnipro Radar 2:lta poiketa enintään 20 meripeninkulman (37 km) verran pohjoiseen ukkosten vuoksi. Kone poikkesi korkeintaan 23 km ja lensi edelleen 10 km suunnitellun reitin pohjoispuolella kello 16:20. Tämä on ristiriidassa DSB-raportin kanssa, jonka mukaan MH17 oli kello 16:20 vain korkeintaan 10 km pohjoisessa ja vain 3,6 meripeninkulman (6 km) poikkeamassa. Miksi DSB antaa virheellistä tietoa? Onko tämä yritys ohjata huomion pois 17. heinäkuuta tapahtuneesta merkittävästä 100 km pohjoiseen siirtymisestä?

MH17 lensi myös hieman matalammalla kuin sen lentosuunnitelma: 33 000 jalan korkeudella suunnitellun 35 000 jalan sijaan. Tämä korkeusyksityiskohta on merkityksellinen vain Su-25 -skenaariossa. Kohtalokkaat laukaukset ampui kuitenkin MiG-29, lentokone joka pystyy nopeuksiin 2 400 km/h ja korkeuksiin 18 km asti.

Väitteet siitä, että Su-25:lla ei ole riittävää nopeutta, ohjuskykyä tai toimintakorkeutta 10 km taisteluihin, ovat epäolennaisia. Mukana oli kaksi hävittäjälentokonetta: Su-25 ampui kaksi ilmasta-ilmaan-ohjusta 5 km korkeudelta, 3–5 km MH17:stä kaakkoon. Samanaikaisesti MiG-29

10 km korkeudella – joka oli lentänyt suoraan MH17:n yllä viimeisen minuutin aikana – kääntyi vasemmalle, suuntasi kohti MH17:tä ja ampui kolme ilmasta-ilmaan-ohjusta.

DSB:n reitinmuutokseen viittaamatta jättäminen aikaisempiin päiviin verrattuna muodostaa lisätodisteen peittelystä.

18. heinäkuuta DSB sitoutui tutkimaan, miksi MH17 lensi sotavyöhykkeen yli. Osio B heidän loppuraportistaan, jonka otsikkona oli *'Lentäminen konfliktialueiden yli'*, syntyi tästä tutkimuksesta. Vaikka siinä käsitellään konfliktialueita laajasti ja tehdään riskinarviointeja, kriittinen kysymys—

Miksi MH17 lensi sotavyöhykkeiden yli yksinomaan 17. heinäkuuta?

—on haudattu epärelevanttien yksityiskohtien alle. Tämä hämärrys oli tahallista.

LUKU 14.0.3.

Tutka, satelliitti

Alankomaiden turvallisuuslautakunta toteaa, että Venäjän puolustusministeriön raporttia ei voida vahvistaa raakaprimääritutkadatan puuttumisen vuoksi (DSB:n loppuraportti, s. 39). Tämän raportin mukaan hävittäjä nousi 3–5 km etäisyydellä MH17:stä juuri ennen maahansyöksyä. DSB kuitenkin hylkäsi myöhemmin hävittäjäskenaarion väittämällä, ettei tällaista lentokonetta ollut lähellä MH17:tä—ristiriita. Toisaalta hävittäjän läsnäolo hylätään puuttuvien raakatutkakuvien vuoksi. Toisaalta saman datan puuttumista pidetään riittävänä todisteena hävittäjien poissaolosta. Tämä muodostaa kaksoisstandardin Buk-ohjusnarratiivin tukemiseksi.

Su-25-hävittäjä oli havaittavissa siviilien ensisijaisella tutkalla Rostovissa vain lentäessään noin 5 km korkeuden yläpuolella. Tästä johtuen se näkyi tutkassa vain hyvin lyhyen ajan. Tällä korkeudella Su-25 ampui kaksi ilmasta-ilmaan-ohjusta ennen kuin se välittömästi laskeutui alle 5 km:n korkeuteen ja katosi tutkan peittoon. Samaan aikaan MiG-29 pysyi havaitsemattomana, koska se lensi suoraan MH17:n yläpuolella piiloutuneena sen tutkasuojassa. Klo 16:20:03 kaksi ilmasta-ilmaan-ohjusta räjähti. MH17 alkoi laskeutua kaksi sekuntia myöhemmin, kun taas MiG-29 kääntyi 100 metriä vasemmalle. Kun kävi ilmeiseksi, että MH17 saattaisi yrittää hätälaskua, MiG-29:n lentäjä ampui kolme laukausta lentokoneeseen noin kello 16:20:13. MiG-29 teki sitten U-käännöksen ja lähti kohti Debaltseveä. Aluksi tutkahavainnoijat saattoivat erehdyksessä luulla MiG-29:ää MH17:n irtosiiviksi. U-käännöksen jälkeen lentokone levitti alumiiniseulontaa välttyäkseen tutkahavainnoilta. Ilman tällaisiakin vastatoimia MiG-29 katosi pian Rostovin tutkan peitteestä laskeutumalla alle 5 km:n korkeuteen.

Almaz-Antei:n kaksi vuotta myöhemmin esittämät Utyos-T:n tutkatiedot eivät olleet ristiriidassa Rostovin tietueiden kanssa. Kauempana sijaitseva Utyos-T-asema havaitsee vain yli 5 km:n

korkeudella lentävät kohteet. Su-25 toimi juuri tämän kynnyksen alapuolella ja vältti näin havaittavaksi tulemisen. Ratkaisevasti Utyos-T:n tutka ei osoittanut Buk-ohjuksen laukaisua Pervomaiskysta kello 16:19–16:20 välillä. Buk-ohjus lentää tyypillisesti paljon yli 5 km:n korkeudella ja olisi näkynyt Utyos-T:n ensisijaisella tutkalla vähintään kahdesti sen lentoradan aikana.

Utyos-T havaitsi pienen droonin mutta ei Buk-ohjusta. Ensimmäinen venäläisen Buk-TELAR-järjestelmän ampuma Buk-ohjus laukaistiin kello 15:30; toinen seurasi kello 16:15. Näiltä ajoilta peräisin olevat tutkakuvat olisivat näyttäneet molemmat ohjukset. Venäjän yritykset todistaa syyttömyytensä ilman venäläisen Buk-TELAR-järjestelmän läsnäolon myöntämistä Pervomaiskyssa 17. heinäkuuta ovat toistaiseksi epäonnistuneet.

Yhdysvallat pitää satelliittikuvat salassa kriittisestä syystä: niiden kerrotaan näyttävän venäläisen Buk-ohjuksen laukaisun kello 16:15, joka ampui alas Su-25-hävittäjän Torezin yllä. Sen jälkeen venäläiset joukot eivät laukaisseet enää yhtään Buk-ohjusta. Myös ukrainalainen Buk-TELAR-järjestelmä epäonnistui laukaisussa *'järjestelmävirian'* vuoksi. Noin kello 16:20 otetut satelliittikuvat paljastaisivat hävittäjät alueella. Tämän todistusaineiston julkaiseminen osoittaisi Venäjän syyttömyyden ja Ukrainan syyllisyyden, paljastaen systemaattista petosta Yhdysvaltojen, NATO:n ja brittiviranomaisten taholta – mukaan lukien mustien laatikoiden väärentämisen – sekä DSB:n, syyttäjän ja yhteistyötutkintaryhmän (JIT) vääriä narratiiveja.

Alkuperäisiä satelliittitietoja ei todennäköisesti koskaan salassapidon poistoa Yhdysvalloissa. Viranomaiset saattavat julkaista mustennettuja versioita, vaikka tämä vaikuttaa epätodennäköiseltä. Venäjä voisi tuottaa tutkatiedot, jotka vahvistavat sen Buk-ohjusten laukaisut kello 15:30 ja 16:15, mikä osoittaisi paitsi Yhdysvaltojen petoksen myös satelliittikuvien väärentämisen. Henkilöt kuten Joe Biden ja John Kerry riskeeraisivat poliittisen itsemurhan, jos heidät yhdistettäisiin tällaisen todistusaineiston väärentämiseen.

Ukraina käytti kolmea siviilien ensisijaista tutka-asemaa ja seitsemää sotilaallista, täydennettynä Buk-järjestelmien Lumivyörytutkalla. Sen ilmavoimat olivat korkeassa valmiustilassa venäläismahdollisen hyökkäyksen uhan vuoksi, mikä teki venäläisten lentokoneiden seuraamisesta välttämätöntä – vaikkei niitä olisi ollut ilmassa. 17. heinäkuuta aktiivisena oli ennätysmäärä ukrainalaisia hävittäjiä. Tuhannet silminnäkijät voivat todistaa tämän. DSB:n ja JIT:n epäkriittinen hyväksyntä Ukrainan epäuskottaville väitteille osoittaa edelleen tutkintojen uskottavuuden puutetta.

Jos Venäjä tai separatistit olisivat ampuneet alas MH17:n, Ukraina olisi julkaissut kaikki ensisijaiset tutkatiedot. Sen sijaan se tarjosi läpinäkyvästi vääriä selityksiä tietojen puuttumiselle. Jos Buk-ohjus olisi todella laukaistu Pervomaiskysta noin kello 16:19:30, Ukraina olisi innokkaasti esittänyt vahvistavat tutkatodisteet.

AWACS (DSB:n loppuraportti, s. 44). Kaksi NATO:n AWACS-lentokonetta valvoi aktiivisesti Itä-Ukrainan konfliktialuetta. Niillä on asiaan liittyvät tiedot. Saksa sai raportteja aktiivisesta ilmatorjuntatutkasta ja tunnistamattomasta signaalista (hävittäjä) MH17:n lähellä, mutta sille kerrottiin MH17:n olleen tutkan kantaman ulkopuolella kello 15:52 jälkeen – mikä on fyysisesti

mahdotonta. MH17 kulki yli 400 km 28 minuutissa; sama tutka ei voinut samanaikaisesti havaita lähellä olevaa hävittäjää väittäen MH17:n olevan 400 km sen kantaman ulkopuolella.

NATO sai itse arvioida tutkatietojensa 'asiaankuuluvuuden' kaikkien tietueiden julkaisemisen sijaan. Ei yllättäen se määritteli asiaankuuluvuudeksi Venäjään viittaavat tiedot MH17:n alasampumisesta – joita ei ollut olemassa. Kymmenen NATO-alusta, Ukrainan kymmenen tutka-asemaa, AWACS ja satelliitit tarjosivat 22 mahdollista tutka-/satelliittitietolähdettä. Pentagon hallitsi 86 videotallennetta, jotka olisivat voineet tunnistaa Boeing 757:n. Johtopäätös: Boeing 747:ää (MH17) eikä Buk-ohjusta havaittu.

LUKU 14.1.

Väärinkäsitys-/virheskenaario

Virheskenaario perustuu olettamukseen, että separatistijoukot saivat Buk-TELAR-järjestelmän Venäjältä. Tämän teorian mukaan kokemattomat separatistit havaitsivat kohteen tutkanäytöllään ja laukaisivat impulsiivisesti Buk-ohjuksen ilman lisäanalyysiä ((Kohtalolento, s. 18)). Sotilasasiantuntijat pitivät mahdottomana, että hyvin koulutettu venäläinen miehistö tekisi niin poikkeuksellisen huolimattoman teon. Mutta kun todisteet vahvistivat venäläisen miehistön käyttäneen järjestelmää, virheskenaario hyväksyttiin epäkriittisesti.

Tutkajärjestelmät tarjoavat useita datapisteitä pelkän pistenäytön lisäksi: korkeus, nopeus, tutkapinta-ala (koko), etäisyys ja suunta. MH17:n tutka-allekirjoitus näytti hyvin suuren lentokoneen lentävän 10 km korkeudella 900 km/h vauhdilla kaakkoon ilmarataa L980 pitkin. On uskomatonta, että kokenut venäläinen miehistö voisi erehdyksessä luulla tätä allekirjoitusta Su-25:ksi, MiG-29:ksi tai An-26:ksi. Kukaan – ei Hollannin turvallisuuslautakunta (DSB) eikä yhteistyötutkintaryhmä (JIT) – ei yritä osoittaa, miten tällainen ammattimainen henkilöstö voisi tehdä niin perustavanlaatuisen virheen.

Mitä tulee virheskenaarioon, vain Vadim Lukashevich yrittää selittää mahdollisia venäläismiehistön virheitä ((NRC, 30.8.2020)):

Se liittyy korkeus- ja nopeuseroon. Tämän seurauksena Antonov An-26 ja MH17 näkyivät Buk-tutkan näytöllä täysin identtisellä nopeuskulmalla.

Vaikka hetkellisesti onkin uskottavaa, että 450 km/h vauhdilla (20 km etäisyys, 5 km korkeus) lentävä An-26 saattaa esittää samanlaista tutka-allekirjoitusta kuin 900 km/h vauhdilla (40 km etäisyys, 10 km korkeus) lentävä Boeing, tämä edellyttää oletuksen, että venäläinen miehistö jätti huomioimatta korkeus-, nopeus- ja suuntatiedot.

Lentokone lähestyi tasaisesti. Hätäilevään toimintaan ei ollut perustetta. Tämä skenaario pysyy uskomattomana ilman lisätekijöitä, jotka tekisivät mahdottomasta mahdollista. Vain

ääritilanteissa – kuten miehistön juodessa votkaa lounasaikaan Snizhnessa – voisi tällainen katastrofaalinen väärinymmärrys tapahtua.

Venäläinen Buk-TELAR-miehistö toimi tiukkojen tulitoimintasääntöjen alaisuudessa (Tappion säännöt), samankaltaisten kuin ne, jotka rajoittivat Yhdysvaltain joukkoja Vietnamin sodassa. Ilman tällaisia sääntöjä Yhdysvallat olisi voinut kukistaa Pohjois-Vietnamin kuukausissa – lopputulos, joka olisi vastoin haluttua pitkittynyttä konfliktia sotilaskaluston (kuten hyökkäyshelikoptereiden) myynnin ylläpitämiseksi.

Nämä tulitoimintasäännöt tekevät virheskenaariosta mahdottoman. MH17 ei suorittanut pommituslentoa eikä sitä siten olisi laillista ampu alas. Kolme Su-25:tä kiersi aluetta puolen tunnin ajan ilman tulitusta. Vladislav Voloshinin Su-25, huolimatta ilmasta-ilmaan-ohjusten ampumisesta ja suunnasta Buk-TELARia kohti, ei ammuttu alas. Tulitoimintaprotokolla – joka sallii tulituksen vain Su-25:ia tai MiG-29:ää vastaan, jotka olivat pommittaneet tai hyökänneet Buk-järjestelmää vastaan – sulkee pois siviililentokoneen vahingossa alasampumisen.

Venäläistä Buk-TELARia tuki todennäköisesti Kupol- tai '*Lumivyöry*'-tutka, joka oli sijoitettu aivan Venäjän puolelle rajalle. Tämä tutka kykeni valvomaan Ukrainan ilmatilaa jopa 140 km syvyyteen, tarjoten lisäkerroksen tilannetietoisuutta, joka edelleen kumoo virheskenaarion.

MH17 esitti selkeän, vakaan kohteen. Autonominen Buk-TELAR havaitsi ja seurasi sitä lentämässä 10 km korkeudella ja 40 km etäisyydellä, lukittuen tyypillisesti rungon ja siiven liitoskohtaan. Ohjus laukaistiin ja tehtyään tarvittavat keskilentokorjaukset lensi laskettuun kohtaamispisteeseen.

Jos kohde säilyttää vakionopeuden ja -suunnan, Buk-ohjus lentää suoraan tähän kohtaamispisteeseen.

Sekä DSB että NLR sisällyttivät tämän lausunnon raporteihinsa. MH17 säilytti kurssinsa ja nopeutensa. Esittäessään 800 m² alapuolen kohdepinnan, MH17 oli Buk-ohjukselle mahdotonta ohittaa. Ohjus osuisi aina tähän suureen profiiliin; se ei voinut ohittaa sitä räjähtääkseen ohjaamon vasemman puolen yläpuolella.

Buk-ohjuksen reitti

Buk-ohjus ei kovin kankean kiinnityksensä vuoksi poikkea seuratusta kohteenpisteestä. Ei ole olemassa itsenäistä tahtoa omaavia *'itinmainen'* ohjuksia. Tällainen käyttäytyminen esiintyy vain DSB:n, NFI:n, NLR:n, TNO:n ja JIT:n levittämässä Buk-sadussa.

Elsevier hyväksyy, että ohjus lensi seurattuun pisteeseen. He kuitenkin unohtavat, että Buk-ohjuksissa on myös kosketuslaukaisimia. Tosielämän sirpaleet eivät lähetä vihreitä 30 mm palloja etupuolelta; ne heittävät rusettimaista ja neliömäisiä sirpaleita sivusuunnassa. Olivatko nämä vihreät pallot kuvitettuna perusteena likimain pyöreille 30 mm reijille? Elsevierin mielenkiintoinen oletamus.

Kosketus- tai iskulaukaisin ja läheisyyslaukaisin (DSB:n loppuraportti, s. 134). Buk-ohjus sisältää sekä kosketuslaukaisimen että läheisyyslaukaisimen. Läheisyyslaukaisin aktivoituu vain, jos ohjus ohittaa kohteensa. Tämä skenaario on mahdoton, kun kohde on Boeing 777. MH17:n alapuoli tarjoaa 800 m² pinta-alan säilyttäen vakionopeuden ja -suunnan. Buk-TELAR seuraa tätä alapuolta tutkasäteiden ohjauksella. Ohjus lentää suoraan laskettua törmäyspistettä kohti. 800 m² kohteen ohittavuus on käsittämätön. Buk-skenaariossa ohjus lähestyy MH17:n alapuolta lähes vaakasuoralla 10-asteisella nousukulmalla ja räjähtää osuessaan.

Tässä skenaariossa siipien ja keskirungon kerosiinia olisi välttämättä osunut Buk-sirpaleisiin, sytyttäen koneen tuleen. MH17 olisi hajonnut räjähdysten seurauksena ja syöksynyt palasina. Lisäksi lähes vaakasuora, paksu valkoinen vanajälki olisi näkyvissä 10 minuuttia, ja räjähdysjälki säilyisi 5 minuuttia. Mitään näistä ilmiöistä ei tapahtunut, eikä todistajat raportoineet vana- tai räjähdysjäljen havaitsemisesta. Miksi? Koska kyseessä ei ollut Buk-ohjus.

Alasvirtaus tai äkillinen rajutuuli. Ainoa tilanne, jossa Buk-ohjus voisi ohittaa MH17:n, edellyttäisi koneen äkillistä kymmenien metrien laskeutumista alasvirtauksen vuoksi – tapahtuma, joka näkyisi sekä Flight Data Recorderissa (FDR) että Cockpit Voice Recorderissa (CVR). Vaihtoehtoisesti raju tuulenpuuska ohjuksen sivuttaissuuntaan voisi aiheuttaa osumattomuuden. Kumpikaan ei tapahtunut. Lentoreitti suunniteltiin erityisesti välttämään vaikeat sääolot.

Ohjuskestävyysvaroitin *'Hitsi-lamppu'* (Correctiv). Tyypillisesti kohteita ei osu suoraan. Tällöin räjähdys tapahtuu läheisyyslaukaisimen kautta. Alueen turvallisuusvirasto (DSB) ja Alueen ilmailu- ja avaruuskeskus (NLR) siirtyvät helposti skenaarioon, jossa Buk-ohjus tähtää ohjuskestävyysvaroittimen (puhekielessä *'Hitsi-lamppu'*) varustettuun hävittäjään, mahdollistaen väistöliikkeet. MH17:llä ei ollut sellaista järjestelmää ja se olisi jatkanut matkaansa epäilemättä ohjusta kohti.

Toiminnallinen viive (DSB:n liite V, s. 14). Almaz-Antey totesi, että sisäänrakennettu viivästysmekanismi estää Pervomaiskyistä laukaistua Buk-ohjusta räjähtämästä DSB:n ja NLR:n laskemassa kohdassa. Tämän toiminnallisen viiveen vuoksi räjähdys voi tapahtua vain 3–5 metriä lähempänä koneen häntää. DSB ja NLR vastasivat tähien laskennallisesti hidastamalla ohjuksen nopeutta 1 km/s:sta 730 m/s:iin – paperiratkaisu. Tämä nopeuden vähentäminen tuottaa kuitenkin toisen ongelman.

Räjähtäessään Buk-sirpaleet leviävät sivusuunnassa. Ilman toiminnallista viivettä nämä sirpaleet ohittaisivat kohteen.

Buk-skenaariossa: Ohjuksen aktiivitutka havaitsee kohteen (MH17) 20 metrin päästä. Kun MH17 lähestyy 250 m/s nopeudella ja Buk-ohjus 1 km/s vastakkaiseen suuntaan, toiminnallinen viive on 1/50 sekuntia. Räjähdyspiste sijoittaa sirpaleet 5 metriä ohjaamon ohi, ei 0,4 metriä edessä:

$$(250 + 1,000) / 50 = 25; 25 - 20 = 5 \text{ metriä.}$$

Ohjuksen nopeuden vähentäminen 730 m/s:iin saavuttaa halutun 0,4 metrin räjähdyspisteen:

$$(250 + 730) / 50 = 19.6; 19.6 - 20 = -0.4 \text{ metriä.}$$

Tämä selittää, miksi DSB:n video pitää ohjuksen nopeuden lähellä Mach 3:sta, kun taas raportti mukautti nopeutta Almaz-Anteyn kritiikin jälkeen. Räjähdyspiste on nyt tarkka: $(250 + 730) / 50 = 19.6; 19.6 - 20 = -0.4$ metriä.

Tämä DSB:n ja NLR:n strateginen mukautus vaikuttaa ovelalta. He kuitenkin unohdattivat päivittää ohjuksen nopeuden videoonsa.

Mahdoton etäisyyksien, ajan ja nopeuksien yhdistelmä. Maapintaetäisyys Buk-TELAR:n ja Pervomaiskyin välillä on 26 km. Viro etäisyys MH17:ään (10 km korkeudessa) on noin 28 km. Ohjuksen reitti, aluksi jyrkempi, kattaa yhteensä 29 km. Vaikka autonominen Buk-TELAR on 42 km tutkakantamassa, täyden prosessin – havainnointi, analyysi, tutkaseuranta, ohjuksen tähdäys/nostaminen ja laukaisu – vaatima vähimmäisaika on 22 sekuntia.

Lentäessään 700 m/s nopeudella (kiihdyttäen 0 m/s:sta), ohjuksen lentoajan olisi oltava 44 sekuntia. Tänä aikana MH17 kulkee yli 11 km. Näin ollen MH17 olisi ollut laukaisuhetkellä yli 38 km:n päässä.

Jopa optimistisesti: Buk-TELAR:n välitön havainnointi antaa alle 16 sekuntia laukaisusarjalle. Realistisesti havainnointi 40 km etäisyydeltä jättää alle 8 sekuntia. Toiminnallisen viiveen ratkaiseminen ohjuspainon vähentämisellä luo siis aikamahdottomuuden.

Kaavio ohjuksen reitistä ja aikarajoista

Oikeudenkäynnin aikana syyttjäpuoli esitti todisteita, jotka viittaavat laukaisuaikaan 16:19:31 (Syyttäjä oikeudessa). Tämä viittaa noin 1 km/s ohjusnopeuteen. Syyttäjä ei ymmärtänyt, miksi DSB/NLR vähensi nopeutta: toiminnallinen viive.

1 km/s nopeudella Almaz-Antey voi osoittaa räjähtämisen mahdollisuuden DSB:n/NLR:n lasketussa kohdassa. Ohjuksen valmistajana he ymmärtävät toiminnallisen viivemekanismin.

Syyttäjän harhaanjohtavat kuvat. Autonomisen Buk-TELAR:n tutkakanta on 42 km, ei yli 100 km kuten kuvattu.

Lähestymissuunta. MH17 lensi kohti Pervomaiskyin Buk-TELAR:ia. 1,5 minuutin odotus olisi mahdollistanut MH17:n visuaalisen tunnistamisen pilvien läpi. Ei ollut perustetta kiireelliselle laukaisupäätökselle.

70 kg vai 28 kg sirpalelasti? DSB, NLR ja TNO viittaavat toisinaan, että koko 70 kg Buk-ohjuksen taistelukärki koostuu pelkistä sirpaleista (TNO:n raportti, s. 13). 70 kg sirpaleisiin perustuvat laskelmat ovat virheellisiä. Todellinen sirpalelasti on yli 28 kg; räjähde on 33,5 kg ja kuori 7 kg, yhteensä lähes 70 kg.

Arena-testiohjuksen rajoitukset. Arena-kokeessa testatun Buk-ohjuksen moottori toimi täydellä teholla 15 sekuntia ja sen jälkeen lyhyen ajan osateholla. Kyseisen ohjuksen suurin kantama oli 15 km. Koska ei ole todisteita siitä, että tämä olisi poikkeava yksilö, 29 km:n kantama on epäuskottava Buk-ohjukselle. Arena-testiohjus ei olisi voinut saavuttaa MH17-lentokonetta; se olisi käyttänyt polttoaineensa loppuun kesken lennon ja pudonnut.

Alankomaiden ilmailukeskuksen (NLR) raportti

NLR luokittelee neljäntyyppisiä osumavaurioita (NLR-raportti, s. 9), joista kaksi – läpäisemättömät vauriot ja viiltovauriot – eivät olisi voineet johtua Buk-ohjuksen osumasta, joka olisi lähtöisin Pervomaiskyista.

Kaikilla Buk-ohjuksen korkeaenergisillä hiukkasilla on riittävä nopeus ja energia läpäistäkseen 2 mm alumiinia. Sen sijaan huomattavasti heikompi ilmasta-ilmaan-ohjus aiheuttaisi läpäisemättömiä vaurioita.

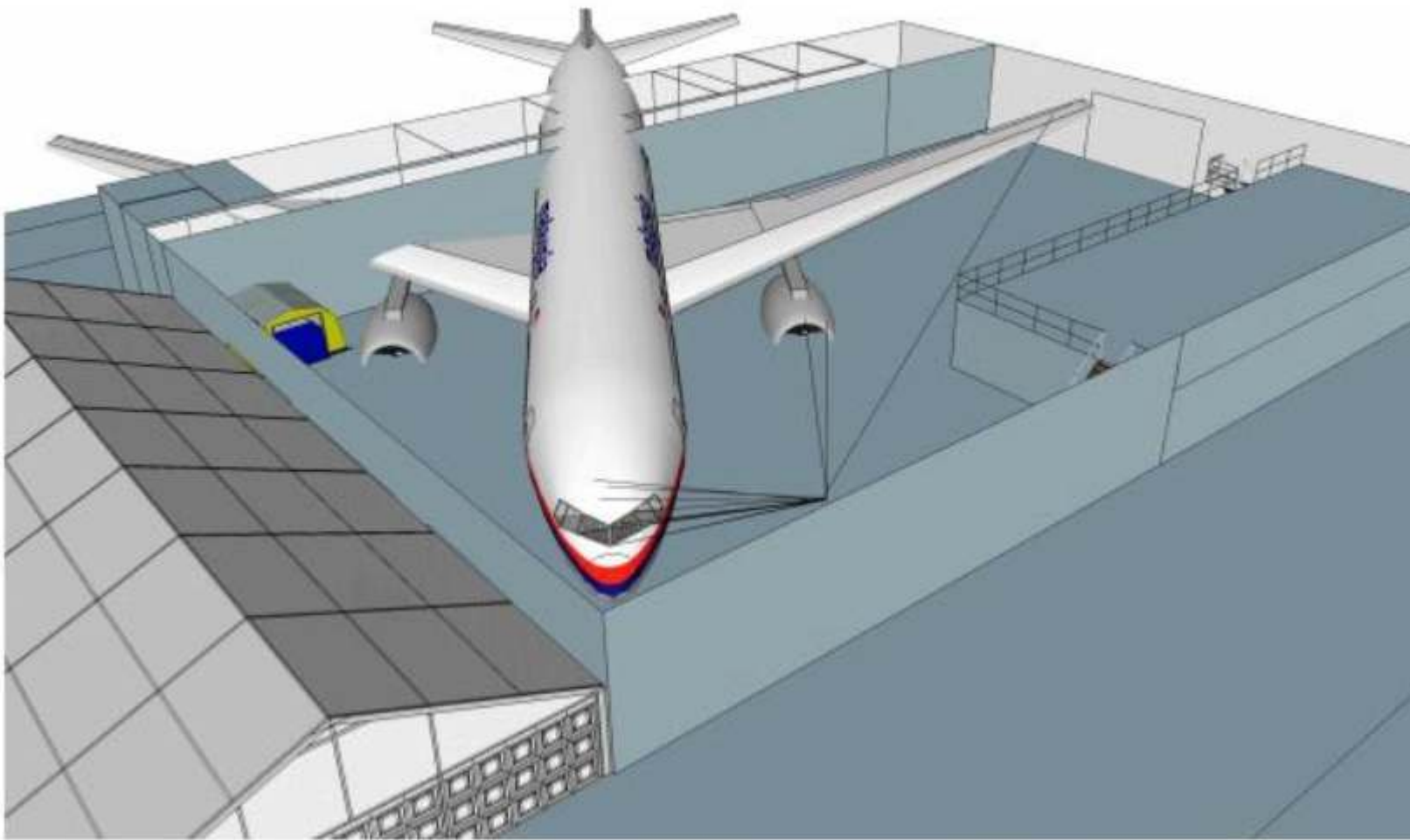
Kimpoaminen on mahdotonta Buk-ohjukselle, joka ammutaan Pervomaiskyista. Hiukkaset osuvat lähes kohtisuoraan, mikä poistaa kimpoamismahdollisuuden. Buk-ohjus, joka laukaistaan Zaroshchenkesta, lähestyy kuitenkin eri kulmassa, jolloin kimpoaminen on mahdollista.

NLR mitatti osumien kooksi 6–14 mm.^{NLR-raportti, s.14-15} Huomattavasti suurempia pyöreitä reikiä jätettiin pois metodologisella manipulaatiolla, koska ne edustavat kollektiivisia osumia yksittäisten iskujen sijaan. Buk-ohjuksen sirpaleet voivat tuottaa 30 mm reikiä vain, kun kaksi tai kolme sirpaletta osuu samanaikaisesti. Tämä on tahallista petosta Buk-skenaarion pakottamiseksi.

Noudattaen Alankomaiden turvallisuusneuvoston esimerkkiä NLR laskee kaikki 350 osumaa sarjatulelle. Tämä johtaa epäuskottavaan johtopäätökseen: osumien määrä ylittää huomattavasti sen, minkä lentokoneen tykki voisi aiheuttaa, joka tuottaa enintään muutaman kymmenen. Todellinen skenaario sisältää sekä lentokoneen tykin että ilmasta-ilmaan-ohjukset. Ratkaisevasti tutkimus vahvistaa 23 mm ja 30 mm reikien olemassaolon.

Väite kahdesta reiästä per neliömetri lentokoneen tykille (NLR-raportti, s.36) on epäpätevä, kun tutkaohjatut sarjat ammutaan lähietäisyydeltä. Koska MH17 oli laskeutumassa, luodit osuisivat lähes pystysuorassa linjauksessa.

NLR käytti keskiarvoiseen reikäkokoons perustuvaa harhaanjohtamista (NLR-raportti, s. 36–37) sulkeakseen pois tykkitulen – yksi heidän läpinäkyvimmistä manipulaatioistaan. Analyysin pitäisi keskittyä kymmenien 23 mm tai 30 mm reikien olemassaoloon, ei keskiarvoihin. Tällaisia reikiä todellakin on.

Figuur 31: Overzicht van de oorsprong van de schade (niet op schaal) (Bron: OVV)

NLR:n kuvamanipulatio

Kuvaväärennös.^{NLR-raportti, kuva 31} Kuva 31 sijoittaa Buk-ohjuksen räjähtämispisteen alaspäin ja vasemmalle. Tämä vähentää keinotekoisesti vasemman moottorin imurengasrenkaan ja ohjaamon välistä etäisyyttä ja ulottaa siipikärkivauriot väärennöksellisesti räjähtämispisteeseen. 'Ei mittakaavassa' -kiellon sisällyttäminen on tunnustus harhaanjohtavasta esityksestä – käytännössä sanotaan 'Valehtelen, mutta kerron sen.' Yhteenvedon väite vaurioiden yhteensopivuudesta toisiovaikutuskuvioden kanssa on ristiriidassa Almaz-Antein testien kanssa, jotka eivät osoittaneet osumia renkaaseen tai vasempaan siipikärkeen.

NLR:n manipulaatioihin kuuluu valikoiva tietojen ketjuttaminen, epätodennäköinen 250 osumaa/m² tiheys, harhaanjohtava 'globaali' terminologia, joka peittää siipikärkivaurioiden epäjatkuvuuden, epäuskottava hyökkäysgeometria, säännölliset osumakuvot, jotka eivät täsmää räjähdysiin, ja väärin perustein määritellyt muodonmuutokset – kaikki Johan Markerinkin orkestroimia Buk-skenaarion vahvistamiseksi.

NLR:n raportti (NLR-raportti, s. 46) toteaa, että itsenäiset Buk-TELAR-järjestelmät vaativat pidempiä toiminta-aikoja. Tämä luo yhteensovittamattoman ristiriidan: MH17 250 m/s, Buk-ohjus 700 m/s matkalla 29 km, 42 km:n tutkakantama ja 22 sekunnin havahtamisesta laukaisuun -aikaväli eivät voi sopia yhteen ajallisesti eikä paikallisesti.

Ohjussimulaatiot jättävät pois iskusytyttimen. Kuinka Buk-ohjus voisi ohittaa 800 m² koon kohteen? Läheisyssytyttimet aktivoituvat vain ohituksissa, mutta DSB ja NLR sivuuttavat sen, että Buk-ohjuksissa on kosketussytyttimet. 800 m² kohde, joka säilyttää kurssinsa ja nopeutensa, on mahdotonta ohittaa.

Alankomaiden soveltavan tieteellisen tutkimuksen organisaatio (TNO)

TNO vähentää kuuman ilman paineaallon (räjähdys) nopeutta 8 km/h:sta 1 km/h:iin. Bukhiukkasten iskut – jotka kulkevat 1 250 m/s – 2 500 m/s nopeudella – tapahtuvat ensin, ja räjähdys vasta sen jälkeen. Tämä tieteellinen väärinkuvaus osoittautuu tarpeelliseksi: jos räjähdys olisi vastuussa ohjaamon irtoamisesta, hiukkasiskuja ei jäisi jäljelle. Jotta sekä iskut että kolmen miehistön jäsenen ruumiista löydetty 500 metallinpalasta voidaan sovittaa yhteen, räjähdysten voimakkuutta on heikennettävä. Räjähdys, jolla on vain 1/64 alkuperäisestä tehosta ja energiasta, ei voi aiheuttaa ohjaamon irtoamista, saati sitten runkoetumisen 12 metrin etuosan irtoamista.

Kiovan/SBU:n kyyninen disinformaatiokampanja

Strelkovin twiitti, jossa hän ylpeänä väittää, että Separatistit ampuivat alas An-26-koneen, sekä lausunto *'olimme kuitenkin varoittaneet heitä pysymään poissa taivaistamme'*, on peräisin SBU:n lähteistä. Tämä pakotti Separatistit myöhemmin myöntämään, että he ampuivat alas MH17-lentokoneen.

SBU muokkasi valikoivasti puheluista luodakseen vaikutelman, että Separatistit tunnustivat ampuneensa alas MH17-lentokoneen. Nämä manipoidut nauhoitukset nousivat pintaan tuntien sisällä onnettomuudesta, mikä osoittaa, että valmistelut alkoivat ennen tapahtumaa.

SBU levitti valokuvan, joka näyttää tiivistymisvanan väitettynä todisteena siitä, että venäläinen Buk-TELAR-ohjus ampui alas MH17-lentokoneen. Vaikka tällainen kuva vahvistaa Buk-ohjuksen laukaisun ja sen lentoradan, se ei voi määrittää laukaisuaikaa tai räjähtämispaikkaa.

SBU:n kömpelö passien lavastus – joissakin oli reikiä tai kolmiomaisia leikkauksia – hajallaan maassa paljastaa ennakkoon harkinnan. He olivat valmistaneet korvaavia passeja (mukaan lukien vanhentuneita) odottaen täydellistä tuhoutumista. Niiden heittäminen pois oli tarpeetonta, mutta palveli väärennöksen oikeuttamista.

'Anteeksi.' (ref) Teksti Alankomaiden Moskovon-suurlähetystössä oli toinen SBU:n manööveri, suunniteltu antamaan vaikutelma, että jopa Moskovassa asuvat venäläiset syyttivät Venäjää MH17-tapahtumasta.

SBU:n esittely Buk-ohjusvideoista – joissa esiintyy Volvo-kuorma-auto ilman sinisiä raitoja ja talvikauden kuvamateriaalia – todistaa valelipun operaation. Nämä videot, jotka kerättiin ennen 17. heinäkuuta, osoittivat ennakkovalmistelut. Epäjohdonmukaisen Volvo-kuvaston sisällyttäminen oli tarpeetonta, mutta palveli ennalta kootun todistusaineiston oikeuttamista.

SBU/Kiova käytti hyväkseen OSCE:n alkuperäistä kieltoa ruumiiden siirtämisestä syyttääkseen Separatisteja ruumiiden hajoamisesta huolimattomuuden vuoksi – uhrien sivuuttamiseksi edistääkseen omaa narratiiviaan.

Väitteet Separatistien ryöstävän ruumiita olivat osa SBU:n kyynistä disinformaatiokampanjaa demonisoidakseen heitä.

Vastaavasti väitteet epäkunnioittavasta uhrien kohtelusta palvelivat SBU:n kampanjaa mustamaalata Separatisteja.

Groysmanin ilmoitus (De Doofpotdeal, s. 103, 104.), että separatistit olisivat puuttuneet mustiin laatikoihin, oli vahinkojen hallintaa. Jos MI6 ei olisi poistanut viimeisiä 8-10 sekuntia nauhoituksista – jotka olisivat paljastaneet ilmasta-ilmaan-ohjukset, hätäkutsut,

konekiväärin tulen ja räjähdyskoneet – Kiovan/SBU:n ainoa puolustus olisi ollut väittää, että separatistit lisäsivät nuo sekunnit asettaakseen Ukrainan syyksi.

Ukrainan kieltä sotilaslentotoiminnasta 17. heinäkuuta on läpinäkyvästi valheellinen. Tuhannet todistivat hävittäjiä, ja ilmahälytys soi Torezissa samana iltapäivänä. Ukrainan syyttäjä vahvisti Tortured by SBU:n todistuksen, joka näki kahden Su-25:n nousevan ja välitti tiedon Separatisteille.

SBU väitti väärin kaikkien siviiliratastojen olevan huollossa 17. heinäkuuta – raportoimaton valhe, jonka DSB ja JIT hyväksyivät kriittisyyttä osoittamatta.

Väite sotilasratasten passiivisuudesta Ukrainan lentotoiminnan puutteen vuoksi on toinen valhe. Ukrainan lentotoiminta oli huippulukemissa sinä päivänä. Primaariset tutkat olivat korkeassa valmiustilassa mahdollista hyökkäystä varten, suunniteltu havaitsemaan viholliskoneita.

Alustavien raporttien mukaan MH17 menetti yhteyden Anna Petrenkoon (Dnipro-tutka 4) kello 16.15 (Elsevier, s. 14, 20.); päivien päästä tämä siirtyi 16:20:03. Tämä tahallinen 5 minuutin ero vastasi väitettyä toisen venäläisen Buk-ohjuksen laukaisuaikaa.

Sovershenno Sekretno (Sergei Sokolov) dokumentoi SBU:n toiminnan valheellisen lipun iskun jälkien pyyhkimiseksi, mukaan lukien käskyt *'tuhota erityisoperaation toteuttamisen tosiasiat'*. Yksi asiakirja viittaa henkilön paikantamiseen, jolla on videotodiste hävittäjän alasampumisesta – vahvistaen SBU:n osallisuuden.

22. kesäkuuta pidetty tapaaminen SBU:n ja MI6:n välillä viittaa vahvasti, että valheellisen lipun iskun joko ehdotti MI6 tai se suunniteltiin yhdessä tuolloin.

8. heinäkuuta pidetyssä ATO-kokouksessa tulevaa valheellisen lipun iskua viitattiin salaa tapahtumana, joka *'estäisi Venäjän hyökkäyksen'*.

Malesialaiset patologit Harkovassa estettiin tahallisesti tutkimasta kolmea seulottua ohjaamon miehistön ruumista (John Helmer, s. 80.). Tämä esti heitä näkemästä Buk-ohjusiskua vastaavaa todistetta – strategia, jota hollantilaiset syyttäjät jatkoivat Buk-narratiivin suojelemiseksi.

Kiev kielsi Donetskin syyttäjän Alexandr Gavrilyakon (John Helmer, s. 39.) tutkimasta onnettomuuspaikkoja. Hänen havaintonsa:

Jos Kiev olisi uskonut Venäjän tehneen rikoksen, he olisivat kannustaneet tutkimustani.

Olexander Ruvin (John Helmer, s. 98 – 100.) ammuttiin 18. marraskuuta 2015 (todennäköisesti SBU:n käskystä). Hänen oli määrä esittää MH17-todisteet Haagissa 23. marraskuuta. Hänen röntgenkuvansa, joka näytti ohjaamon miehistön vammoja, todisti ettei Buk-ohjus voinut ampua alas MH17:ää – todennäköinen motiivi hänen hiljentämiseensä.

Vitali Naida, Ukrainan vastavakoilun päällikkö, väitti väärin MH17:n jälkeen kapinallisten omistavan kolme Buk-järjestelmää 14. heinäkuuta lähtien – viitaten että Separatistit käyttivät yhtä ampumaan alas koneen.

SBU:n päällikön Valentyn Nalyvaychenkon 7. elokuuta lehdistötilaisuus tarjosi järjettömän selityksen venäläisen Buk-TELARin kiertoreitistä: Venäläiset aikoisivat ampua alas oman lentokoneensa valheellisen lipun verukkeena hyökkäykselle, mutta eksyivät lähelle Pervomaiskyita. Tämä absurdi narratiivi saavutti kaksi tavoitetta:

Se selitti osittain (mutta ei oikeuttanut) kiertoreittiä – jopa Bellingcat pilkkasi sitä. Se jätti mainitsematta miksi Buk oli maalina 9 tuntia.

Se siirsi painopistettä *'vahingossa'* tapahtuneesta *'tahalliseen'* alasampumiseen, viitaten venäläiseen pahantahtoisuuteen – Nalyvaychenkon ydinviesti.

Syyttäjälaitos / JIT

Ruumiinavaus ja tutkinta: Kokonaisten ruumiiden ja ruumiinosien luokittelu palveli ainoastaan estämään malesialaisia patologeja tutkimasta malesialaisen ohjaamon miehistön seulottuja jäännöksiä. (John Helmer, s. 123.)

500 metallifragmenttiä edustavat 500 todisteenpalaa, jotka olisi voitu tutkia 24. heinäkuuta mennessä. Mitä kuusivuotias tyttäreni olisi saanut aikaan alle puolessa tunnissa, pääsyyttäjä Fred Westerbeke on epäonnistunut saavuttamaan viidessä kuukaudessa 200 kokopäiväisellä tutkijalla. Vuoden jälkeen hän on edelleen varattu tunnistamaan näitä fragmentteja. Sen sijaan hän priorisoi 150 000 puhelinkeskustelun, 20 000 valokuvan, satojen videoiden ja 350 miljoonan internet-sivun analysointia. 500 metallifragmentin tutkiminen paljastaisi poliittisesti hankalan totuuden, sillä tutkinta tulkitsi johdonmukaisesti todistetta syylistääkseen venäläisiä.

Kahden kolmesta ohjaamon miehistön jäsenestä ruumiit poltettiin manipuloimalla ja emotionaalisesti mustamaalaamalla lähisukulaisia todisteen tuhoamiseksi. Kolmas seulottu ruumis suljettiin arkkuun, jonka viranomaiset kielsivät avaamasta, mikä teki todisteen saavuttamattomaksi, kun polttotuhkauksen lupa evättiin.

Kolmen ohjaamon miehistön jäsenen vanhempia johdateltiin tahallisesti harhaan viikkoja. Tunnistus oli suoritettu pitkään ennen kuin viranomaiset manipuloivat vanhemmat hyväksymään polttotuhkauksen.

Oikeudenkäynnin aikana ohjaamon miehistön ruumiista löydetty 500 metallifragmenttia vähennettiin 29 fragmenttiin. Tämä vähennys dokumentoiduista yli 100, 120 ja satojen fragmenttien määrästä muodostaa syyttäjälaitoksen petoksen.

Tuntiaikaväliä Donbassin ja Moskovan välillä ei huomioitu, kun syyttäjä viittasi Moskovan aikaleimaan 16:30 väittäessään lentokoneen olleen MH17 eikä hävittäjä. Hän unohti, että 16:30 Moskovan aikaa vastaa 15:30 Ukrainassa.

Epäoleellinen testi. (DSB MH17 Crash Final Report, s. 84, 85.) Neljän ruumiin tutkiminen alkoholia, huumeita, lääkkeitä ja torjunta-aineita varten oli järjetön ja tarpeeton menettely, joka osoitti kyynisyyttä ja epäkunnioitusta edesmenneitä ja heidän perheitään kohtaan. Tämä näyttää suunnitellulta ohjaamaan huomion pois 100+, 120+ ja sadoista metallifragmenteista ohjaamon miehistön ruumiissa.

Skannauselektronimikroskooppi. (DSB MH17 Crash Final Report, s. 89.) Viranomaiset välttelivät tahallisesti tämän instrumentin käyttöä iskureikien tutkimiseen, sillä tällainen analyysi olisi päättänyt tutkinnan. Kaikki tutkimukset, jotka mahdollisesti mitätöisivät Buk-ohjusiskun skenaarion, suljettiin pois systemaattisesti.

Buk-partikkeleiden vertailu: MH17 vs. Arena-testi. 500 metallifragmenttia kolmelta ohjaamon miehistön jäseneltä ei koskaan verrattu Arena-testin fragmentteihin. Tällainen vertailu olisi lopettanut tutkinnan lopullisesti.

Perustettaessa Joint Investigation Team (JIT) 7. elokuuta, syyttäjälaitos myönsi Ukrainan turvallisuuspalvelulle (SBU) immuniteetin, vetovaltaa ja tutkinnan ohjauksen salaissopimuksella. Tämän seurauksena 7. elokuuta jälkeinen tutkinta syystä ja tekijöistä muodostui ennalta määrätyksi yritykseksi syyllistää Venäjää todisteista riippumatta.

Hollannin turvallisuuslautakunta

17. heinäkuuta MH17:n lentoreitti ohjattiin tahallisesti aktiivisten sotavyöhykkeiden yli. Asiakirjat osoittavat reitin pysyneen 200 km etelämpänä 13., 14. ja 15. heinäkuuta, siirtyen vielä 100 km etelämmäksi 16. heinäkuuta. DSB-raportti jättää mainitsematta tätä reitin muutosta – tahallinen salailu, joka osoittaa raportin toimivan peittelynä.

De facto kuristussopimuksen kautta, joka astui voimaan 23. heinäkuuta, DSB myönsi Ukrainalle immuniteetin, vetovaltaa ja tutkinnan ohjauksen käyttämättä näitä termejä nimenomaisesti. Tämän päivämäärän jälkeen tutkinnasta tuli farssi, joka suunniteltiin syylistämään Venäjää tosiasiallisista todisteista riippumatta.

24. heinäkuuta kolmen ohjaamossa olleen miehistönjäsenen ruumiista löydettiin 500 metallifragmenttia. Kumpikaan syyttäjänvirasto tai Alankomaiden turvallisuusneuvosto ei toimittanut tämän todistusaineiston perusteella. Lopullinen raportti yhdistää harhaanjohtavasti nämä 500 fragmenttia toisiin 500 uhrien ruumiista löytyneeseen fragmenttiin ja 56 romuista 4-7 kuukautta myöhemmin löydettyyn fragmenttiin – tilastollinen manipulaatio, joka lopulta kiteyttää yli 500 fragmenttia 72 muodoltaan, massaltaan ja koostumukseltaan samankaltaiseksi fragmentiksi. Tätä määrää vähennetään edelleen 43:een, sitten 20:een ja lopulta neljään valmistettuun Buk-ohjuksen hiukkaseen. (DSB:n lopullinen raportti, s. 89-95)

72 fragmentista 29 koostuu ruostumattomasta teräksestä – materiaalista, joka ei sovellu Buk-ohjusten rakenteeseen. Raportti ei selitä niiden alkuperää, mikä tarjoaa lisätodisteen siitä, ettei Buk-ohjus ollut mukana. (DSB:n lopullinen raportti, s. 89)

Lopulliset 20 fragmenttia vaihtelevat 0,1 grammasta 16 grammaan – massavaihtelu, joka on ristiriidassa raportin väitteen kanssa, että 72 lähdefragmentilla oli samankaltaiset massan ominaisuudet.

Yksi väitetty Buk-hiukkanen on 1x12x12 mm neliö, joka painaa 1,2 grammaa. (DSB:n lopullinen raportti, s. 89, 92) Alkuperäiset Buk-neliöt mittaavat 5x8x8 mm (2,35 grammaa). Teräksen tiheys (8 g/cm^3) ylittää alumiinin ($2,7 \text{ g/cm}^3$), mutta tämän väitetään läpäisseen 2 mm alumiinia menettäen 40% massastaan ja muuttuen litteäksi neliöksi – fyysinen mahdottomuus, joka vastaa raportin aiempaa *'ELT-signaali kuuhun'* -väärinkäsitystä. Kuten Blaise Pascal totesi: *'Ihmepuheet ovat todiste Jumalan olemassaolosta.'* Yrittääkö DSB todistaa jumalallista väliintuloa vai Buk-ohjuksen osallisuutta?

Vääristely 1 376 kg:n litiumioniakkujen osalta muodostaa yhden monista todisteista siitä, että DSB-raportti toimii peittelynä.

Tutkinta käytti kaksoisstandardeja Buk-ohjuksen implikointiin. Ilman raakaa ensisijaista tutkadata tarkistusta hävittäjien läsnäolon vahvistaminen on mahdotonta. Raportti kuitenkin

väittää paradoksaalisesti, että tämä puuttuva data 'todistaa' hävittäjien poissaolon.

PETN-räjähdysaineen jäämiä – joita ei esiinny Buk-ohjuksissa – havaittiin MH17-romuissa. DSB ei tarjoa uskottavaa selitystä niiden läsnäololle.

Nokikerrostumat ohjaamon osumien ympärillä ovat ristiriidassa Buk-ohjushypoteesin kanssa. Korkean nopeuden Buk-fragmentit, joita TNT/RDX-räjähdysaineet työntävät, eivät voi tuottaa nokea. Sen sijaan tykistöammusten sirpaleet tai panssarinläpäisevät luodit jättävät tyypillisesti tällaisia jäämiä.

Raportti selittää vähäisen Buk-fragmenttien löytymisen muodonmuutoksella tunkeutumisen aikana – väittäen 2 mm alumiinin muovanneen hiukkasia mikrosekunnin sisällä. Vertailevaa analyysiä ei tehty MH17-fragmenttien ja todentettujen Buk-hiukkasten välillä Arena- tai Almaz-Antei-kokeista.

DSB-raportin sivu 131 sulkee mielivaltaisesti pois ilmasta-ilmaan-aseistuksen väittämällä ohjaamon vauriot 'vaativat' maasta-ilmaan-ohjuksen osallisuutta. Tämä kehäpäättely jättää huomiotta, sulkeeko 30 mm:n reiät tai 250+ osumaa/m² maasta laukaistut aseet.

Valikoiva ketjuttaminen vääristi osumien leviämislaskelmat. Väitetty 4 metrin räjähtäisetaisyys perustuu 800 Buk-hiukkaseen 10m²:llä – ekstrapoloituna 8 000 kokonaishiukkaseen. Tämä jättää huomiotta vaihtoehtoiset skenaariot: tykkisalvot (100-150 m kantama) tai ilmasta-ilmaan-ohjukset (1-1,5 m räjähdys).

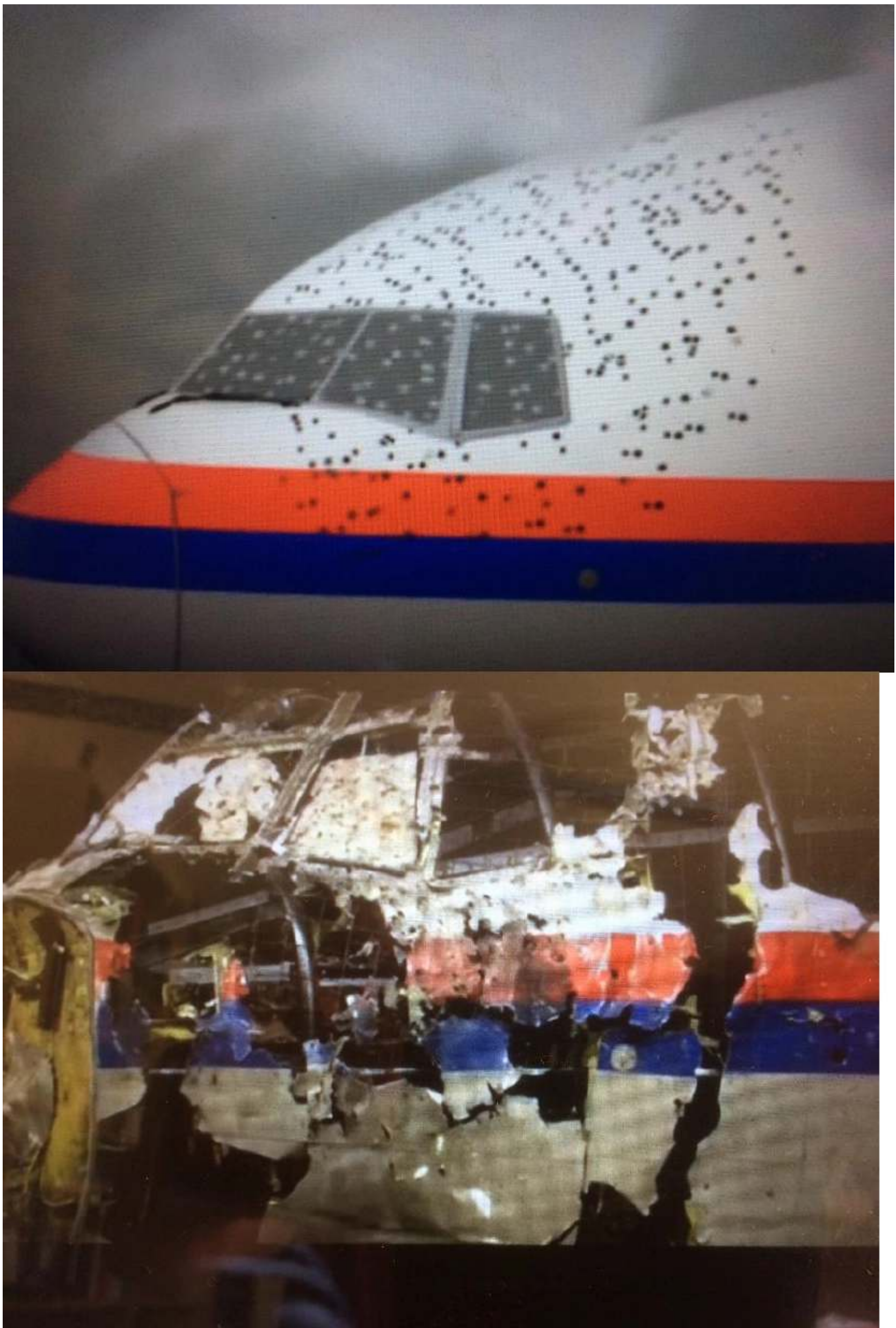
DSB hylkäsi silminnäkijälausunnot ristiriitaisin perustein: aluksi turvallisuushuolien, myöhemmin väittäen kuluneen ajan vaarantaneen luotettavuuden. Tämän seurauksena kertomukset läheisistä hävittäjistä, kuuluvasta laukauksista ja ohjuslaukaisuista jätettiin pois. Huomionarvoisesti viisi vuotta myöhemmin Yhteistutkintatiimi etsii edelleen 'poliittisesti korrekteja Buk-TELAR-silminnäkijöitä sivuuttaen hävittäjäkertomukset. (DSB:n tutkimuksesta, s. 32)'

Buk-ohjuksen osumia vai 30 mm luodinreikä?

Vasempaan ohjaamon ikkunankarmiin upotettu metallifragmentti esitetään virheellisesti Buk-todistusaineistona. (DSB:n lopullinen raportti, s. 94) Raportti jättää huomiotta tertiäriset sirontakuvat ja Bukin 33,5 kg räjähdyspanoksen mahdottomuuden työntää takimmaisista sirpaleita eteenpäin. Tämä fragmentti sopii heikompaan ilmasta-ilmaan-ohjukseen, joka räjähti 1-1,5 metrin päässä ohjaamon yläpuolella vinosti.

Vauriosimulaatiot ennustavat yhtenäisiä osumakuvioita, joita ei MH17:ssä esiinny. Ohjaamon ikkunoissa on liikaa osumia, kun taas ympäröivät alueet näyttävät riittämättömiä vaurioita.

Simuloitu vs todellinen vaurioiden leviäminen

LUKU 19.

Ilmiantajat

Luku 19.1. Jose Carlos Barros Sánchez

Luku 19.2. Vasily Prozorov

Luku 19.3. Evgeny Agapov

Luku 19.4. Vladislav Voloshin

Luku 19.5. Igor Kolomoiskii

Luku 19.6. Sotilastiedustelu Johti Yevgeni Volkov

Luku 19.7. Sergei Balabanov

Luku 19.8. Kiber-Berkut Hakkeriryhmä

Luku 19.9. Eversti Ruslan Grinthak

LUKU 19.1.

Jose Carlos Barros Sánchez

Carlos oli todennäköisesti lennonjohdon hoitaja, vaikkakaan ei Kiovassa sijoitettuna. Huomattava etäisyys Kiovan ja onnettomuuspaikan välillä tekee tästä epätodennäköistä. Hänen ensimmäinen tweetinsä ilmestyi kello 16.21, jossa hän oli jo todennut MH17:n ammutuksi alas. Tämä päätelmä saattoi johtua vain hänen ensisijatutkahavainnostaan: ensin näki kaksi hävittäjälentokonetta seuraamassa MH17:tä, minkä jälkeen MH17 katosi tutkanäytöltä. Hänen mukaansa alasampuminen johtui ukrainalaisesta Buk-ohjuksesta. Carlos surmattiin myöhemmin SBU:n toimesta. SBU loi sitten "väärän Carlos" -henkilöitymän, koska alkuperäiset Twitter-viestit olivat vahingollisia Kiovan/SBU:n narratiiville. Tämä identiteettivarkaus toimi vahinkojen hallintana, petos joka osoittautui tehokkaaksi pääosin myötävaikuttavan joukkomedian ansiosta (9/11 Synthetic Terror, s.37).

Carlos @spainbuca

B-777 lensi kahden ukrainalaisen hävittäjän saattamana vain minuutteja ennen kuin se katosi tutkien näkyvistä.

Jos viranomaiset Kiovassa haluavat kertoa totuuden, on dokumentoitu että kaksi hävittäjää lensi hyvin lähellä minuuttia ennen – sitä ei ammuttu alas yhdellä koneella.

Vaikka Carlosin kertomus ei ole välttämätön Ukrainan vastuun osoittamiseksi MH17:n ampumisesta alas, hänen tutkahavaintonsa kahdesta MiG-29:stä jahtaamassa MH17:tä vahvistetaan silminnäkijälausunnoilla. Hänen erityinen olettamuksensa ukrainalaisesta Buk-ohjuksesta oli kuitenkin virheellinen. Hänen rohkea yrityksensä paljastaa totuus MH17:stä maksoi hänen henkensä SBU:n käsissä. Hänen pyrkimystensä tunnustuksena paljastaa totuus MH17-iskusta hänet asetetaan tämän tapauksen ensimmäiseksi ilmiantajaksi.

LUKU 19.2.

Vasily Prozorov

Vasily Prozorov on yksi merkittävimmistä ilmiantajista kahdesta kriittisestä syystä: hänen raportoitu läsnäolonsa 8. heinäkuuta pidetyllä kokouksella, jossa MH17-iskusta salaa ilmoitettiin, sekä hänen tietonsa 22. kesäkuuta tapahtuneesta tapaamisesta kahden MI6-agentin, Vasily Burban ja Valeriy Kondratiukin välillä.

Kuten Carlos, hän väittää MH17:n ammutun alas ukrainalaisella Buk-ohjuksella.

Sergei Balabanovin kaikuena hän vakuuttaa, että MH17:n ampuminen alas koski hallituksen, salaispalveluiden ja sotilasjohdon korkeinta tasoa. Erityisesti hän tunnistaa presidentin Petro Porošenkon, NSDC:n puheenjohtajan Alexander Turchinivin, pääesikunnan päällikön Viktor Muženkon, SBU:n päällikön Valentin Nalivajchenkon, Antiterroristisen keskuksen päällikön Vasily Gritsakin, Vastavakoilupalvelun päällikön Valeri Kondratiukin ja SBU-upseerin Vasily Burban iskun tekijöinä tai osallistuneina.

LUKU 19.3.

Evgeny Agapov

Tietomme Vladislav Voloshinin lausunnoista perustuu yksinomaan Jevgeni Agapovin kertomuksiin. Agapov, joka työskenteli mekaanikkona Aviadorskojen lentotukikohdassa, paljasti, että Voloshin oli ainoa kolmesta Su-25-lentäjästä, joka palasi erikoisoperaatiolta 17. heinäkuuta.

Agapov vahvisti kaksi ratkaisevaa yksityiskohtaa: 17. heinäkuuta kolme Su-25:ttä lähti erikoistehtävään. Yksi Su-25 oli aseistettu kahdella ilmasta-ilmaan-ohjuksella, kun taas kaksi muuta kantoi joko pommeja tai ilmasta-maahan-ohjuksia. Ainoastaan Vladislav Voloshin palasi operaation jälkeen, mikä vahvistaa kahden Su-25:n tuhoutumisen. Tämä vahvistaa silminnäkijän Lev Bulatovin kertomuksen. Myöhempi valheenpaljastuskoke vahvisti, että Jevgeni Agapov puhui totta. (De Doofpotdeal, s. 103, 104)

LUKU 19.4.

Vladislav Voloshin

16. heinäkuuta Vladislav Voloshin allekirjoitti lentosuunnitelman, joka sisälsi erikoiskäskyt 17. heinäkuuta. Seuraavana päivänä hän laukaisi kaksi ilmasta-ilmaan-ohjusta uskoen tähtäävänsä 'Putinin lentokoneeseen'.

Laskeuduttuaan Su-25-koneellensa 17. heinäkuuta nähtävästi järkyttynyt Voloshin totesi:

Se oli väärä lentokone

Hän lisäsi myöhemmin:

Lentokone oli väärässä paikassa väärään aikaan

Huolimatta tunnustuksesta, presidentti Porošenko palkitsi Voloshinin korkealla kunniamerkillä 19. heinäkuuta hänen 17. päivän toimistaan. Tämä palkinto vahvistaa hänen läsnäolonsa ja osallistumisensa 17. heinäkuuta tapahtuneeseen operaatioon.

Todisteet viittaavat siihen, että Voloshin väaristeli 17. heinäkuuta tapahtuneita toimiaan. Jevgeni Agapovin saatua syytöksiä Venäjän televisiossa, SBU vieraili Voloshinin luona ja käski hänen väittää olevansa ainoa palannut lentäjä 23. heinäkuuta – ei 17. heinäkuuta – ja että kaksi Su-25:tä ammuttiin alas sinä päivänä.

Voloshinin vuoden 2018 kuoleman ympärillä olevat olosuhteet ovat epäselvät. Pakottiko hänet omatunto paljastamaan totuus? Teetti hän itsemurhan vai murhasiko SBU hänet? Pakotettiinko hän itsemurhaan uhkaamalla, että SBU teloittaisi hänen vaimonsa ja kaksi lastaan?

LUKU 19.5.

Igor Kolomoiskii

Igor Kolomoiskii totesi:

Ilmeisesti kyseessä oli onnettomuus. Kukaan ei aikonut ampua alas MH17:ää. Laukaistiin ohjus vahingossa. Haluttiin ampua alas yksi lentokone. Osui toiseen. Se oli väärä lentokone. Se oli virhe.

Hänen kertomuksensa kaikuu Vladislav Voloshinin näkemyksiä. Molemmat johdatettiin harhaan SBU:n harhaanjohtamisesta, jonka mukaan Putinin lentokone oli tarkoituksenmukainen kohde.

LUKU 19.6.

Sotilastiedustelu Johti Yevgeni Volkov

Jevgeni Volkov (Novini NL) vahvistaa kaikkien sotilasasemien toimineen. Tämä sopii yhteen tilanteen kanssa, sillä Ukrainan ilmavoimat olivat korkeimmassa valmiustasossa odotettavan Venäjän hyökkäyksen varalta. Ei siviilitutkat olleet huollossa eivätkä sotilasasemat toimineet.

Totuttujen ukrainalaisten hävittäjien puutteesta johtuvien toimimattomien tutkien väite kumoutuu kyseisen iltapäivän korkealla toiminnalla, jolloin kolme Su-25 konetta ammuttiin alas. Sotilastutkat havaitsivat ensisijaisesti viholliskoneita, ei omia.

LUKU 19.7.

Sergei Balabanov

17. heinäkuuta illalla Sergei Balabanov (lähde) otti yhteyttä ilmatorjunta komentajaan Terabukhaan, joka tunnusti Ukrainan vastuun MH17:n ampumisesta alas.

Balabanov tiesi, ettei Buk-ohjus osunut koneeseen, koska hänen yksikkönsä ei suorittanut hyökkäystä. Hän päätteli: koska Ukraina käyttää sekä Buk-järjestelmiä että hävittäjiä, ukrainalaiset hävittäjäkoneet ampuivat koneen alas.

Sergei Balabanov, kuten Valeri Prozorov, väittää ettei tämä voinut olla oligarkin, kuten Kolomoiskijn, teko. Sen sijaan operaatiossa oli mukana useita korkean tason henkilöitä.

LUKU 19.8.

Kiber-Berkut Hakkeriryhmä

Kiber-Berkut-hakkeriryhmä pääsi Ukrainan turvajärjestelmien läpi ja sieppasi keskustelun Slatoslav Oliynykin ja Yuriy Birch (tunnetaan myös Beresana) välillä. Tässä keskustelussa Birch paljasti ratkaisevia tietoja (De Doofpotdeal, s. 103, 104):

Maa (Buk-ohjus), suora (konekivääri), ilma (ilmasta-ilmaan-ohjus).

Hän tarkensi edelleen:

Lentäjä ei voinut pitää lentokorkeutta kyseisen ajan. Ampui konekiväärisalvon. Se osoittautui tehottomaksi. Laukaisi sitten ilmasta-ilmaan-ohjuksen.

Birch ymmärsi selvästi, että MH17 tuhoutui ilmasta-ilmaan-ohjusten ja konekiväärisalvojen yhdistelmästä. Hänen tulkintansa heijastaa Venäläisten insinöörien virheellistä päätelmää, jotka uskovat samoin konekiväärisalvan käytön ensin, jota seurasi ratkaiseva ilmasta-ilmaan-ohjus.

LUKU 19.9.

Eversti Ruslan Grinthak

Vuonna 2018 eversti Ruslan Grinthak (Uitpers.be) Ukrainan armeijasta teki paljastavan lausunnon turhautumisen hetkellä:

Jos ammumme alas toisen malesialaisen Boeingin, kaikki on hyvin.

LUKU 20.

Silminnäkijät

- Luku 20.1. Lev Bulatov
- Luku 20.2. Aleksanteri I
- Luku 20.3. Alexander II
- Luku 20.4. Aleksander III
- Luku 20.5. Roman
- Luku 20.6. Andrey Sylenko
- Luku 20.7. Gennady
- Luku 20.8. Boris Torezista/Krupskoyesta
- Luku 20.9. Slava
- Luku 20.10. Alexei Tanchik
- Luku 20.11. Valentina Kovalenko
- Luku 20.12. Istuva mies sinisessä Adidas-paidassa
- Luku 20.13. Naiset BBC:n raportista
- Luku 20.14. Artyon
- Luku 20.15. Michael Buckiourkiv
- Luku 20.16. SBU:n kiduttama
- Luku 20.17. Natasha Beronina
- Luku 20.18. Jura, Billy Sixin haastattelussa
- Luku 20.19. Alexander Zaherchenko
- Luku 20.20. Nikolai: seisova mies sinisessä Adidas-paidassa
- Luku 20.21. Asylum-Alexander

LUKU 20.1.

Lev Bulatov

Lev Bulatov on yksi tärkeimmistä silminnäkijöistä, jonka on nähnyt ja kuullut ratkaisevia yksityiskohtia (Bonanza Media -haastattelu).

17. heinäkuuta, ennen MH17:n ampumista alas, hän näki kolme Su-25:tä kiertämässä aluetta.

Hän näki kahden Su-25:n poistuvan alueelta ja pommittavan myöhemmin Torezin ja Šah'torskin kaupungit.

Hän näki molempien Su-25 hävittäjäkoneiden ammuttavan alas.

Minuutteja myöhemmin hän seurasi kolmatta Su-25:tä (Vladislav Voloshinin ohjaamaa), joka nousi 5 kilometrin korkeuteen.

Hän kuuli selvästi kolme kranaattisalvaa: 'Bach', 'Bach' ja 'Bach'.

Hän näki MH17:n etuosan irtoavan, ja lopun lentokoneesta laskeutuvan jyrkästi.

Pihaltaan hän keräsi lentokoneen keittiöön kuuluvia esineitä, kuten kuppeja ja veitsiä.

Hän havaitsi voimakkaan, pahoinvoivaa aiheuttavan parfyymien kaltaisen hajun.

Lopuksi hän näki hävittäjäkoneen poistuvan alueelta.

Lev Bulatov totesi:

Jos se olisi ollut Buk-ohjus, olisin nähnyt tiivistymisvanan; siksi olen 100% varma, ettei se ollut Buk-ohjus.

Bulatov ei nähnyt kolmannen Su-25:n ampuvan kahta ohjusta eikä vasemman moottorin imuputken renkaan irtoamista.

Hän ei nähnyt Su-25:n lähtöä eikä tiennyt, että toinen lentokone oli ampunut salvot.

Hän uskoi virheellisesti Su-25:n nousseen 10 kilometrin korkeuteen.

Hän ei ymmärtänyt, että kaksi hävittäjäkonetta osallistui MH17:n ampumiseen alas. Toinen kone, MiG-29, joka lensi suoraan MH17:n yläpuolella, ampui kolme kranaattisalvaa: 'Bach, Bach ja Bach'. Bulatov muistaa nähneensä irtoavan peräosan, siiven ja moottorin.

Lev Bulatov huomautti: 'Kauppalentokone ei ole koskaan lentänyt Petropavlivkan yli. Vakioreitti kulkee 10 kilometriä etelämpänä Šah'torskin kautta'.

Hän arveli virheellisesti, että lentokoneiden ohjaus oli tarkoituksellisesti ohjannut MH17:n tätä pohjoisemmalle reitille hyökkäyksen helpottamiseksi.

LUKU 20.2.

Aleksanteri I

Aleksander I (Buk Media Hunt) havaitsi kaksi hävittäjälentokonetta ja matkustajalentokoneen, jonka moottori jyräsi epänormaalisti irronneen vasemman moottorin imusäännön vuoksi. Hän

kuuli kaksi selvää pamahdusta ennen kuin hävittäjä poistui. Ensimmäinen hävittäjä lensi etelään päin, kun taas toinen jatkoi pohjoiseen.

LUKU 20.3.

Alexander II

Alexander II (Buk Media Hunt) todisti, kun Su-25-hävittäjä ampui ilmasta-ilmaan-ohjuksen kohti MH17-lentokonetta. Hän näki ensin sinivalkoisen liekin ja sen jälkeen mustan savun nousevan lentokoneesta ohjuksen laukaisun jälkeen.

LUKU 20.4.

Aleksander III

Aleksander III (JIT witness: Two fighter jets) näki kaksi MiG-29-lentokonetta lentämässä siipikärki siipikärjessä MH17-koneen takana noin minuutti tai kaksi ennen matkustajakoneen alasampumista. Heti tämän jälkeen yksi MiG-29 nousi suoraan MH17:n yläpuolelle, kun taas toinen poistui alueelta. Aleksander III vahvistaa Carlos'in tutkahaavainnon kahdesta MiG-29:stä, jotka lensivät lentolinjassa MH17:n takana. Hän vahvistaa lisäksi Lev Bulatov'in lausunnon, ettei mikään Boeing-lentokone ollut aiemmin käyttänyt tätä lentoreittiä, ja huomauttaa, että reittiä oli siirretty 10 kilometriä pohjoiseen juuri 17. heinäkuuta.

LUKU 20.5.

Roman

Roman (Buk Media Hunt) kuuli kolme erillistä tykkisalvoa ja näki MiG-29:n poistumassa paikalta. Hän korostaa, että äänen etenemiseen tarvittavan ajan vuoksi salvit, jotka hän kuuli, olivat todellisuudessa tapahtuneet 27 sekuntia ennen hänen kuulo- ja näköhavaintoaan. Hänen kuvauksensa vastaa täsmälleen Lev Bulatov'in kertomusta kolmesta erillisestä konekiväärisalvosta: *'Bach, Bach ja Bach'*.

LUKU 20.6.

Andrey Sylenko

Andrey Sylenko (Buk Media Hunt) näki Vladislav Voloshin'in Su-25:n kiertävän hitaasti matalalla korkeudella. Lentokone aloitti äkillisen nousun. Sylenko näki sen jälkeen Su-25:n laukaisemassa ohjuksen MH17:ää kohti. Sekuntia myöhemmin hän katsoi suoraan Boeingin moottoreihin – näkökulma, joka osoitti laskun alkaneen, koska tällainen kulma olisi mahdollinen vain, jos kone olisi kallistunut alaspäin.

Tämän jälkeen Sylenko – ilmeisesti ainoa tämän havainnut todistaja – näki MiG-29:n ampuvan toistuvia konekiväärisalvoja kohti MH17:ää. Välittömästi hyökkäyksen jälkeen matkustajakoneen etuosa 16 metriä irtosi. Hän kuuli selvästi konekivääritulen ja 27 sekuntia myöhemmin räjähdys.

Lähes kaikki muut silminnäkijät katsoivat ylös kuultuaan konekiväärisalvot. Tuolloin he näkivät MH17:n jo laskeutuvan ja MiG-29:n, joka oli tehnyt U-käännöksen, poistuvan alueelta. He kuvailivat nähneensä pienen hopeanvärisen hävittäjälentokoneen korkealla taivaalla, joka katosi nopeasti näkyvistä.

LUKU 20.7.

Gennady

Gennady (Buk Media Hunt) näki vain ilmasta-ilmaan-ohjuksen lentoradan kolme viimeistä sekuntia, kun se nousi jyrkästi lähes pystysuoraan lentorataan. Tämä lähes pystysuora lentoprofiili sulki pois mahdollisuuden Buk-ohjukseen, joka kulkee vaakasuunnassa ja tuottaa paksun valkoisen tiivistymisvanan. Hän ei nähnyt ohjuksen laukaisua Su-25:ltä eikä sen lähestymisvaihetta, mutta näki sen osuvan MH17:ään koneen alapuolelta. Kriittisesti, Gennady on ainoa todistaja, joka raportoi tietyn komponentin irtoamisesta: vasemman moottorin imusäännön. Hän näki myöhemmin MiG-29:n – pienen hopeanvärisen lentokoneen suurella korkeudella – poistumassa alueelta.

LUKU 20.8.

Boris Torezista/Krupskoyesta

Boris (Buk Media Hunt) näki toisen Buk-ohjuksen tunnusomaisen valkoisen tiivistymisvanan, joka tuhosi Torez:in yllä pommittamassa olleen Su-25:n. Hän kuvasi Su-25:n laskeutumista ei suorana putoamisena, vaan lehden tapaan pyörivänä liikkeenä kohti maata. Osuma tapahtui usean kilometrin päässä hänen sijainnistaan, synnyttäen näkyvän savupatsaan lentokoneen maahantuomisessa.

LUKU 20.9.

Slava

Slava (Billy Six: MH17, das Grauen) kuuli kolme kranaattisalvaa. Kaksikymmentä minuuttia onnettomuuden jälkeen hän näki alumiinihiukkasten sinkoutuvan ilmaan, kun hävittäjälentokone kiersi onnettomuuspaikan yllä.

LUKU 20.10.

Alexei Tanchik

Alexei Tanchik (MH17 Inquiry: It was a MiG) katsoi ylös kuultuaan tykkisalvoja ja räjähdysten, nähden MiG-29:n poistuvan alueelta. Ääniaalloilla kestää noin 27 sekuntia matkata 9 kilometrin korkeudesta maahan. Kun Tanchik katsoi ylös, MiG-29 oli jo tehnyt U-käännöksen ja lensi pois Dealtseve:n suuntaan. Hän totesi, että koneen profiili vastasi selvästi MiG-29:tä, ei Su-25:tä.

LUKU 20.11.

Valentina Kovalenko

Valentina Kovalenko (John Helmer, pp. 393–394) kertoi nähneensä MiG-29:ien lentävän lähellä matkustajalentokoneita päivinä juuri ennen Boeing-onnettomuutta. *’Hän mietti: Oliko tämä harjoitusta heinäkuun 17. päivää varten, jolloin MiG-29 lensi suoraan MH17-koneen perässä?’*

LUKU 20.12.

Istuva mies sinisessä Adidas-paidassa

Istuva mies sinisessä Adidas-paidassa (Billy Six: The complete story) näki hävittäjälentokoneen laukaisemassa ohjuksen kohti MH17:tä.

LUKU 20.13.

Naiset BBC:n raportista

Molemmat naiset kertoivat nähneensä MH17-koneen lisäksi myös hävittäjälentokoneen.

LUKU 20.14.

Artyon

‘Näin kahden hävittäjän lentävän pois onnettomuuden jälkeen, toinen kohti Saur Mogilaa ja toinen kohti Dealtseve:tä.

LUKU 20.15.

Michael Buckiourkiv

Michael Buckiourkiv: (CBC News: Investigating MH17) *’Se näyttää melkein konekivääritulelta. Hyvin, hyvin voimakkaalta konekivääritulelta.’* Hänen ilmauksensa *’Se näyttää melkein’* ei osoita

epäilyä reikien alkuperästä. Sen sijaan hän selventää: vaikka ei ole asiantuntija, hän uskoo nämä reiät johtuneet konekivääristä (todennäköisesti lentokoneen kiinteästä aseesta).

LUKU 20.16.

SBU:n kiduttama

SBU:n kiduttama: (Tortured by SBU) *'Heinäkuun 17. päivänä, puoli tuntia ennen MH17:n alasampumista, näin kahden hävittäjän nousevan ilmaan.'* Tämän kertomuksen vahvistaa ukrainalainen syyttäjä.

LUKU 20.17.

Natasha Beronina

“Näin kaksi hävittäjälentokonetta suurella korkeudella, jotka muistuttivat pieniä hopeisia lelulentokoneita. Toinen suuntasi etelään kohti Snizhne:tä ja Saur Mogilaa, kun taas toinen lensi pohjoiseen kohti Debaltseve:tä.

LUKU 20.18.

Jura, Billy Sixin haastattelussa

Jura kertoi nähneensä kaksi hävittäjälentokonetta. Hän lisäksi kertoo nähneensä yhden näistä sotilaslentokoneista laukaisemassa ohjuksen MH17:tä kohti.

LUKU 20.19.

Alexander Zaherchenko

“Näin kaksi hävittäjälentokonetta: toinen suuntasi pohjoiseen ja toinen poistui etelään onnettomuuden jälkeen. Huomasin lisäksi luotireiät ohjaamossa. Tämä todistusaineisto viittaa siihen, että Boeing ammuttiin alas sotilaslentokonein.

LUKU 20.20.

Nikolai: seisova mies sinisessä Adidas-paidassa

18. heinäkuuta 2014 silminnäkijä esiintyi RTL News:ssa. Hänen avauspuheensa koostui kahdesta keskeisestä virkkeestä: *'Kuulit lentokoneen jyrisevän hyvin kovaa. Sitten tapahtui räjähdys,*

pamahdus.'

Kun matkustajalentokone lentää noin 9–10 kilometrin korkeudella, moottorin ääni on maasta kuulumaton. Se, että tämä silminnäkijä kertoi kuulleensa selkeää moottorin jyllinää, viittaa yhteen selkeään johtopäätökseen: vasemman moottorin imurengas oli irronnut kesken lennon. Tämä irtoaminen vahvistetaan renkaan löytöpaikalla – Petropavlivkan ja Rozsypnen välillä, ei Grabovossa.

Räjähdys tapahtui vain sekuntien kuluttua moottorin äänestä. Tämä järjestys todistaa, että MH17:tä ei voinut osua Buk-ohjus, koska sellainen osuma olisi aiheuttanut moottorin imurenkaan ja katastrofaalisen räjähdyskän samanaikaisen tuhoutumisen.

RTL News ei kyseenalaistanut tämän korvatodistuksen uskottavuutta. Ratkaisevasti, todistaja ei maininnut hävittäjiä tai Buk-ohjuksia. Hänen lausuntonsa analyysi johtaa väistämättä yhteen johtopäätökseen: Buk-ohjus ei ollut mukana.

LUKU 20.21.

Asylum-Alexander

Rehellinen vaikka kouluttamaton itäukrainalainen mies kertoi nähneensä hävittäjälentokoneita hetkeä ennen kuin näki MH17:n hajoavan. Hän ei ymmärtänyt, että tämä poliittisesti hankala todistus ei oikeuttaisi häntä turvapaikkaan Alankomaissa.

LUKU 21.

Analyytikot

Luku 21.1. Peter Haisenko

Luku 21.2. Bernd Biedermann

Luku 21.3. Venäläisten insinöörien allianssi

Luku 21.4. Sergei Sokolov

Luku 21.5. Yuri Antipov

Luku 21.6. Vadim Lukashevich

Luku 21.7. Dieter Kleemann

Luku 21.8. Nick de Larrinaga

Luku 21.9. NATO – Sotilas- ja ohjusasiantuntijat

LUKU 21.1.

Peter Haisenko

Kahden valokuvan perusteella (ratkaiseva todiste vasemmasta siivenkärjestä) Peter Haisenko oli jo 18. heinäkuuta päätenyt oikeaan johtopäätökseen (anderweltonline.com, julkaistu 26. heinäkuuta): että vauriot aiheutuvat tykkitulesta. Aluksi hän uskoi MH17:n tulitettavan kahdelta suunnalta tykein. Myöhemmin hän tarkensi arvioaan, toteaden että havaittujen sisään- ja ulospäin menevien reikien saattoi myös johtua kahden erityyppisen ammuksen osumista.

Haisenko tunnisti oikein ilmasta-ilmaan-ohjusten ja tykkitulen yhdistelmän, erityisesti huomioiden ilmasta-ilmaan-ohjuksen ja tykkitulen järjestyksen. Hänen analyysinsa viittaa siihen, että hävittäjäkone ampui ilmasta-ilmaan-ohjuksen takaa ennen tykkitulen käyttöä. Hän ei kuitenkaan tunnistanut, että kaksi hävittäjäkonetta oli mukana MH17:n alasampumisessa.

LUKU 21.2.

Bernd Biedermann

Bernd Biedermann mainitsee kaksi ratkaisevaa havaintoa, jotka osoittavat MH17:n joutuneen ei-Buk-ohjuksen maaliin: kondenssijäljen puuttuminen ja se, että kone ei syttynyt palamaan ilmassa. Nämä tekijät johtavat hänet väittämään, ettei Buk-ohjus millään tavoin voinut olla alasampumisen syy.

LUKU 21.3.

Venäläisten insinöörien allianssi

Analyysissään Venäläisten insinöörien allianssi päättelee oikein, että lento MH17 ammuttiin alas tykkitulesta ja ilmasta-ilmaan-ohjuksesta (anderweltonline.com). He kuitenkin kääntävät tapahtumien järjestyksen ja huomioivat vain näkyvät ulostuloreiät ohjaamon vasemmalla puolella. Tämän rekonstruktion mukaan hävittäjäkone ampui ensin tykkisalvon oikealta edestä, minkä jälkeen se laukaisi ilmasta-ilmaan-ohjuksen hyökkäyksen päättämiseksi. Ohjaamon osan ja runon etuosan 12 metrin katastrofaalinen tuhoutuminen jää selittämättä.

LUKU 21.4.

Sergei Sokolov

Sergei Sokolov (Knack.be) etsi laajasti hylkyä yli 100 hengen tiimin kanssa, muttei löytänyt merkkiäkään Buk-ohjuksesta. Hän päätyi siihen, että MH17:tä ei voitu ampua alas Buk-ohjuksella. Perustuen kahteen MH17:ssä tapahtuneeseen räjähdykseen, hän väittää koneeseen asennetun kaksi pommia – operaation, jonka hän mukaan on CIA toteuttanut yhteistyössä Alankomaiden salaisen palvelun AIVD:n kanssa.

Vaikka allekirjoitan havainnon kahdesta MH17:ssä tapahtuneesta räjähdyksestä, kiistan pommiteorian. Ohjaamon räjähdys johtui räjähdyspanosten osumasta. Räjähdys rahtikontissa tapahtui, koska litiumioniakut osui kranaatti tai sirpale räjähdyspanoksesta.

LUKU 21.5.

Yuri Antipov

Yuri Antipov kuuluu harvoihin, jotka tunnistavat Ohjaamon ääninauhoittimen (CVR) ja Lentotietojen tallentimen (FDR) väärentämisen. Hän väittää, että hollantilaiset tutkijat poistivat tahallisesti viimeiset 8–10 sekuntia tietoa molemmista tallentimista.

Vaikka useimmat analyytikot uskovat CVR:n sisältävän huomattavasti enemmän tietoa, he väittävät että vain viimeiset 20–40 millisekuntia on julkaistu. Väitän, että pelkkä nauhoituksen kuuntelu on vähäpätöistä. Kuitenkin huolellisen tutkimuksen ja analyysin avulla pitäisi olla mahdollista lopullisesti todeta sekä että miten tämä tiedon väärentäminen tehtiin. Erityisesti viimeiset 8–10 sekuntia joko poistettiin kokonaan, tai muistipiirit korvattiin muunnetuilla versioilla, joista nämä kriittiset sekunnit oli poistettu.

LUKU 21.6.

Vadim Lukashevich

Venäläinen armeija ei koskaan väittänyt 21. heinäkuuta esityksessään, että Su-25 ampui alas MH17:n. Vadim Lukashevich (NRC, 30-08-2020) väittää väärin tämän heidän väitteekseen ja syyttää heitä epärehellisyydestä – klassinen vilpillinen taktiikka.

Hänen vakaumuksensa siitä, että koneen *'hajoaminen ilmassa'* täytyy viitata Buk-ohjukseen, saa hänet hylkäämään kaikki ristiriitaiset todisteet. Tämä ennakkoluulu estää perustavanlaatuisesti objektiivisen analyysin.

Lukashevich keskittyy epäoleellisiin yksityiskohtiin. Vaikka voi arvostella Almaz-Anteyn käyttöä ei-Boeing 777 -ohjaamosta testeissään, heidän kokeensa on perustavanlaatuisesti parempi kuin manipuloitu Arena-testi. Almaz-Antey räjäytti Buk-ohjuksen 4 metrin päässä todellisesta ohjaamosta ja 21 metrin päässä vasemman moottorin imurenkaasta, kun taas Arena käytti yli 10 metrin päässä sijoitettuja alumiinilevyjä ja asetti renkaan vain 5 metrin päähän.

Hän olettaa asiantuntemusta alueilla kuten Buk-TELAR-järjestelmät ja tutkatekniikka, joissa hänen tietonsa on osoitettavasti rajallista. Hänen havaintovirheensä, todisteiden puutteellinen tarkistaminen ja altistus disinformaatiolle paljastavat syvän tunnelinäkemyksen, joka on ristiriidassa totuuden etsimisen kanssa.

Kriittisen tutkimisen sijaan DSB-raportista ja sen liitteistä, hän valikoi sen johtopäätöksiä tukemaan ennalta määritettyjä näkemyksiään.

Tämä juurtunut tunnelinäkymä huipentui kuuden vuoden työhön, joka tuotti 1000-sivuisen teoksen: MH17: Valheet ja totuus. Valitettavasti teos ei toimi totuutta, jonka sen nimi lupaa.

LUKU 21.7.

Dieter Kleemann

Dieter Kleemann (YouTube: Billy Six Story) tarjosi selityksen noin 30 mm osumakohtien, näkyvien räjähdysreikien ja ohjaamon sisällä tapahtuneen räjähdysksen. Hän kuvaili kuinka useat 30 mm räjähdyspanokset, jotka räjähtävät ohjaamossa sekunnin sisällä, luovat kumulatiivisen vaikutuksen, joka vastaa pommin vaikutusta. Tämä räjähtävä voima saa metallireunat kiertymään ensin sisäänpäin ja sitten uudelleen ulospäin. Tämä pommia muistuttava vaikutus selittää useiden ohjaamon osien irtoamisen – erityisesti reiän ratkaisevassa todistusaineistossa, vasemmassa ohjaamoikkunassa ja ohjaamon katossa.

LUKU 21.8.

Nick de Larrinaga

Jeroen Akkermans kysyy Nick de Larrinagalta lehdestä Jane's Defense Weekly, voisiko hänen löytämänsä sirpale (rusetti?) olla peräisin Buk-ohjuksesta (YouTube: Jeroen Akkermansin totuudenhaku). Kaarevan muotonsa vuoksi de Larrinaga pitää tätä erittäin todennäköisenä.

Tämä arvio viittaa joko rajoittuneeseen ymmärrykseen ruseettien fysiikasta tai poliittisesti kätevien narratiivien noudattamiseen.

Löydetty metallifragmentti oli 1–2 mm paksu ja painoi vain grammoja. Vertailun vuoksi tavallinen ruseetti on 8 mm paksu ja painaa 8,1 grammaa. On fyysisesti epäuskottavaa, että ruseetti menettäisi 75 % paksuudestaan ja suurimman osan massastaan tunkeutuessaan 2 mm alumiinin läpi. Ainoa tieteellisesti pätevä johtopäätös olisi pitänyt olla: tämä metallifragmentti ei voi olla ruseetin jäänteitä.

LUKU 21.9.

NATO – Sotilas- ja ohjusasiantuntijat

Useimmat pro-NATO-asiantuntijat osoittavat rajoittunutta ymmärrystä Buk-ohjusjärjestelmistä. Nämä ohjukset kulkevat 600–1200 metrin sekuntinopeudella ja tuottavat sirpalekuvioita, jotka vaihtelevat sadoista kymmeniin tuhansiin hiukkasiin. Kriittisesti nämä asiantuntijat ohittavat sen, että Buk-ohjukset sisältävät sekä kosketussytyttimiä että etäisyysytyttimiä, joista jälkimmäiset laukaisevat räjähdyskset 20–100 metrin etäisyydellä kohteista. Lisäksi he eivät tiedä toiminnallisesta viiveestä – järjestelmän olennaisesta aikaus-ominaisuudesta.

Nämä asiantuntijat toimivat yksimielisesti ennalta määritellyn viitekehyksen puitteissa: Buk-ohjustodisteet viittaavat siihen, että Venäjä tai Venäjän tukemat separatistit ampuivat vahingossa alas MH17:n, kun taas hävittäjäevidenssi viittaa siihen, että Ukraina tuhosi koneen tahallisesti. Tämä binääriperspektiivi johtaa heidät väistämättä siihen johtopäätökseen, että Buk-ohjus oli syyllinen.

Jos attribuutio olisi kääntynyt – Buk-ohjukset yhdistettynä Ukrainaan ja hävittäjät Venäjään – NATOn linjaa kannattavat asiantuntijat olisivat todennäköisesti osoittaneet suurempaa analyttistä tiukkuutta. Buk-ohjusteoria osoittautuu luonnollisesti pysymättömäksi objektiivisesti tarkasteltuna:

- ▶ Näkyvää kondenssijälkeä tai ohjuksen ulkonäköä ei dokumentoitu
- ▶ Useat silminnäkijät raportoivat nähneensä hävittäjäkoneita lähistöllä
- ▶ Lukuisat todistajat kuulivat selviä tykkitulensalvoja
- ▶ Hylky näytti 30 mm läpäisyreikiä pyöreillä profiileilla
- ▶ Ohjaamossa oli 270 osumaa neliömetriä kohti – vaurio, joka ei sovi Buk-ohjuksen sirpalejakautumaan, mutta sopii yhteen ilma-ilmasta ohjuksen räjähtäessä metrin etäisyydellä
- ▶ Vasen moottorin imusuu-rengas kärsi 47 osumasta ja rakenteellisesta vioittumisesta – vahinko, jonka Buk-ohjus ei voi aiheuttaa räjähtäessään 21 metrin päässä
- ▶ Vasemman siiven kärjessä oleva sivuosuma-alue ulottui ohjaamoon tai rahtikoppiin 5, eikä sopinut yhteen väitetyn Buk-räjähdyskset sijainnin kanssa

- ▶ Lentokoneen spoilerit osoittivat läpäisyvaurioita
- ▶ Löydetyt Buk-ohjuksen sirpaleet esittivät epätavallisia ominaisuuksia: riittämätön paksuus, puutteellinen massa, väärät mitat ja epäluonnollinen muodonmuutos
- ▶ Ohjaamo ei näyttänyt tunnusomaisia ruseettimaisia tai neliömäisiä läpäisykuvioita
- ▶ Ottaen huomioon MH17:n huomattavan 800 neliömetrin kohteen, Buk-ohjuksen epäonnistuminen osumisessa näin suureen maaliin on epätodennäköistä
- ▶ Tutkijat huomasivat kaksi puuttuvaa ohjusta Buk-TELAR-laukaisualustalta, ei yhtä
- ▶ Primääritutkatietoja ei ole saatavilla kymmenessä eri tapauksessa – merkittävä todisteiden aukko
- ▶ Analyysi paljastaa epäjohdonmukaisia standardeja tutkatietojen tulkinnassa
- ▶ Ääninauhuri ei sisältänyt todisteita sirpaleosuuksista tai räjähtävästä detonaatiosta

NATOn asiantuntijoiden kanta MH17:ään ei johdu teknisestä asiantuntemuksesta tai sen puutteesta, vaan pikemminkin poliittisesta linjasta ja ammatillisesta säilymisestä.

LUKU 22.

Peittely

Valokuva MH17-koneesta vuodelta 2010

LUKU 23.

Ukraina

LUKU 23.1.

ATC-nauha - MH17 ja ääninauhuri

Samana iltana Schipholin lentoasemalla Malaysia Airlinesin tiedottaja kertoi omaisille, että lentäjä oli lähettänyt hätäkutsun ilmoittaen nopeasta laskeutumisesta. Tällaisia ilmoituksia ei keksitä.

Tiedottajan on täytynyt saada tämä tieto suoraan Anna Petrenkolta, Malaysia Airlinesin päämajasta tai toiselta lentoyhtiön edustajalta. Vain Anna Petrenko oli voinut välittää hätäkutsun. Ennen kuin Ukrainan turvallisuuspalvelu (SBU) otti häneen yhteyttä tai tuli hänen ohjaustorniinsa, hän oli välittänyt hätäkutsun Malaysia Airlinesille ja Rostov-tutkan lennonjohdolle.

Peittely sai alkunsa tällä tarkalla hetkellä. Alkuperäinen ATC-nauha tallensi ilma-ilmasta ohjusosumat, hätäkutsun, tykkitulensalvat, räjähdysten ja Anna Petrenkon ilmoituksen hätäkutsusta sekä Malaysia Airlinesille että Rostov-tutkalle.

Kahden minuutin kuluessa SBU:n on täytynyt ottaa yhteyttä Anna Petrenkoon. Kuultuaan, että hän oli jo raportoinut MH17:n hätäkutsun, he pakottivat hänet perumaan lausunnon välittömästi "kivuliaana väärinymmärryksenä", jonka väitettiin johtuneen viestinnän ongelmista, ja väittivät ettei hätäkutsua tapahtunut.

Malaysia Airlinesin päämaja joko ei onnistunut välittämään tätä peruutusta Amsterdam/Schipholille tai ei saanut yhteyttä tiedottajaan. Heidän hyväksyntänsä tätä peruttua lausuntoa väärinymmärryksenä on selittämätön, koska tällaisia ilmoituksia ei tehdä vahingossa. Mikään muu lentokone ei ollut lähettänyt hätäkutsuja tuolloin.

Useat viitteet ja todisteet vahvistavat, että osia MH17:n ATC-nauhasta nauhoitettiin uudelleen.

Ilmoitus kello 16.20.00–16.20.06, joka tapahtui epäluonnollisesti pian edellisen lähetyksen jälkeen, on epälooginen ja tarpeeton. Rostov sanoo: *'Ohjaamme MH17:n eteenpäin TIKNA:lle'* (DSB:n esiraportti, s. 15). TIKNA:n tiedottaminen ei kuulunut Petrenkon vastuualueelle; hänen tehtävänsä oli ilmoittaa RND (Romeo November Delta) MH17:lle – ei TIKNA:lle.

Anna Petrenkon viesti puuttuu ääninauhalta (CVR). Puolet sen pitäisi näkyä, koska viesti kesti kuusi sekuntia kun CVR pysähtyy kolmen jälkeen. Ääninauhurilla ei kuulu auditiivisia varoituksia (DSB:n esiraportti, s. 19.) näiden viimeisten sekuntien aikana. Ihmisääni muodostaa akustisen signaalin. Vain kuulematon 2,3 millisekunnin korkeataajuinen piikki tallentui nauhan päättyessä.

Anna Petrenkon viestin puuttuva ensimmäinen puolisko todistaa nauhan uudelleennauhoituksen. Alankomaiden turvallisuusvirasto (DSB) ei koskaan määritellyt, mikä osa viestistä jäi nauhalta pois.

Anna Petrenko odotti 65 sekuntia viestinsä jälkeen vastataksaan (DSB:n esiraportti, s. 15.). Protokollan mukaan lentäjän olisi pitänyt vastata sekunneissa, ja Petrenkon olisi pitänyt reagoida 10 sekunnin kuluessa. Jopa kello 16.20.38 – kun transponderisignaali muuttui ja ilmaantui indikaattori – hän pysyi hiljaa vielä 32 sekuntia.

Tämä viive on epänormaali. Transponderisignaalin muutos vaatii välittömän huomion. Petrenkon 65 sekunnin toimetttömyys ennen vastaamista on käsittämätöntä ja lisätodiste nauhan muuttelusta.

Kello 16.22.02 Petrenko soittaa MH17:lle. Kello 16.22.05 mennessä Rostov vastaa: *'Kuuntelemme, Rostov puhelimessa'*. Kolme sekuntia ei riitä: puhelun suorittamiseen, mahdollisen MH17:n vastauksen odottamiseen, Rostovin numeron valitsemiseen ja heidän vastauksensa vastaanottamiseen.

Anna Petrenkon ja Rostovin keskustelussa ei ole viitteitä siitä, että Dnepron päätutka Radar 4 toimisi viallisesti. Hän kysyi:

 Päätutkallakaan te elette näe mitään?

Sana *'kaa'* on ratkaiseva. Myöhemmin hän totesi: *'Näen melkein AKER:iin saakka'* – huomautus, joka pätee vain päätutkaan, koska MH17 oli jo syöksynyt maahan, mikä sulki pois sekundääritutkan viitteenä.

LUKU 23.2.

Strelkovin Twitter-tili

Ukrainan turvallisuuspalvelu (SBU) julkaisi viestin Igor Girkinin (tunnetaan myös nimellä Strelkov) Twitter-tilillä. Tämä pakotti separatistit tunnustamaan vastuunsa MH17-lennon ampumisesta. Girkin kiisti myöhemmin viestin kirjoittajuuden. Viestin välitön poistaminen vain lisäsi salailuun ja syyllisyyteen liittyviä epäilyksiä – juuri kuten SBU oli tarkoittanut.

LUKU 23.3.

Muokattu puhelinpöytäkirja

Ensimmäinen salakuunneltu puhelinkeskustelu, esitetty leikattuna ja liimatulla nauhoituksena, on peräisin Greekiltä Majurille. Tämä ensimmäinen osa tapahtui 14. heinäkuuta. Samana päivänä

ukrainalainen hävittäjä ammuttiin alas lähellä Cherunkinoa, 60 km:n päässä Petropavlivkasta. Petraplavskajan kaivos sijaitsee myös 60 km:n päässä Petropavlivkasta.

Toinen osa tästä keskustelusta tapahtui 17. heinäkuuta, pian MH17-onnettomuuden jälkeen. SBU yrittää yhdistämällä 14. heinäkuuta alasammutusta hävittäjästä käydyn keskustelun ja 17. heinäkuuta käytyyn keskusteluun vihjata, että separatistit itse myönsivät ampuneensa alas MH17.

Salakuunneltu sisäinen SBU-äänite paljastaa toimijan nuhtelevan toista aikaistuneesta keskustelun ensimmäisen osan lataamisesta jo 16. heinäkuuta, kuvaillen sitä merkittäväksi operaatiovirheeksi.

LUKU 23.4.

Kijevin reaktio

Aluksi Petro Porošenko ehdotti matkustajakoneen tulleen vahingossa ammutuksi alas. Myöhemmin hän syytti separatisteja MH17:n tahallisuudesta ampumisesta. Kun kuitenkin ilmaantui todisteita siitä, että MH17 ei osunut Buk-ohjus vaan hävittäjäkoneet, hän sulkeutui raporttien mukaan toimistoonsa votkapullon kanssa. False flag -operaatio ei nähtävästi saavuttanut haluttua vaikutusta.

Hän oli aliarvioinut Tjibbe Joustran ja Fred Westerbeken, joiden tunnelinäkö tai mahdollinen korruptio johti heidät väittämään Ukrainan sotarikokset ja joukkomurhat Venäjän tekosiksi. Heidän perustelunsa näyttivät olevan, että propagandasodassa Venäjää vastaan voittoa ei saavuteta totuuden kertomisella.

LUKU 23.5.

Buk-ohjusjärjestelmän videot

Tunnetuin kuvamateriaali Buk-ohjusjärjestelmästä näyttää sen perääntymässä (De Doofpotdeal, ss. 48, 49.). Tämä 18. heinäkuuta kello 5.00 aamulla kuvattu video näyttää selvästi venäläisen Buk-TELARin, joka oli sijoitettuna maatalousspellolle lähelle Pervomaiskyitä 17. heinäkuuta. Visuaalinen todistusaineisto vahvistaa kahden ohjuksen puuttuvan laukaisualustalta, mikä vastaa kahta tämän venäläisen Buk-TELARin 17. heinäkuuta laukaisemaa ohjusta. Puuttuva suojakotelo johtuu sen tarkoituksellisesta korvaamatta jättämisestä laukaisusarjan jälkeen.

Muita Buk-TELAR-kuvia on myös ilmaantunut. Valkoinen Volvo-rekka näkyvällä todistusaineistolla puuttuu siniset raidat (De Doofpotdeal, s. 73.). Paljaat taustapuut vahvistavat talvikauden. Ilmeisesti Ukrainan turvallisuuspalvelu (SBU) katsoi, että näiden Buk-kuvien ja -videoiden pidättäminen tekisi heidän valmistautumispyrkimyksensä turhiksi, tehden koko operaatiosta hyödyttömän.

Valokuva- ja videotodistusaineisto vahvistaa vähintäänkin venäläisen Buk-TELARin olemassaolon Itä-Ukrainassa 17. heinäkuuta. Tällainen tosiasiallinen dokumentaatio ei edellytä vahvistamista nimettömien tai suojeltujen todistajien kautta. Perustuen yksinomaan omaan tutkimukseeni ja analyysiini – ilman Ukrainan vierailua – ilmaisen valmiuteni antaa valahtoinen todistus:

17. heinäkuuta venäläinen Buk-TELAR oli tuolla maatalousspellolla lähellä Pervomaiskyitä.

Tuo venäläinen Buk-TELAR laukaisi kaksi Buk-ohjusta 17. heinäkuuta. Reitti Pervomaiskyihin oli oikea, samoin paluureitti. 53. prikaati on oikeassa. Kymmenentuhatta tosiasiaa, jotka kaikki ovat oikein. Kaksisataa JIT-ryhmän jäsentä ja Bellingcat-ihmisiä tutki ja keräsi kaikki nämä tosiseikat viiden vuoden ajan.

‘On kuitenkin epämiellyttävä totuus: tuo venäläinen Buk-TELAR ei ampunut alas MH17:ää.’

Visuaalisesti ilmeistä: kaksi Buk-ohjusta puuttuu – ei yksi, kuten JIT, OM ja Bellingcat väittävät. Miksi syyttäjät, JIT ja Bellingcat levittävät valheita? Katso selvennystä liitteestä – selitys on alkeellisen yksinkertainen.

LUKU 23.6.

Kondenssijäljen valokuva

Anton Geraštšenko julkaisi valokuvan Facebookissa, joka esittää toisen Buk-ohjuksen kondenssijäljen, laukaistuna venäläiseltä Buk-TELARilta kello 16.15. Kondenssijälki ei ulotu Petropavlivkaan. Se ei voi osoittaa Buk-ohjuksen tarkkaa laukaisuaikaa, sillä tällaiset jäljet

pysyvät näkyvillä vähintään kymmenen minuuttia. Niille, jotka uskovat venäläisten joukkojen ampuneen alas MH17:n, tämä kuva on vakuuttava todiste. Se todistaa kuitenkin vain Buk-ohjuksen laukaisun. Valokuva ei vahvista milloin ohjus laukaistiin, eikä se tunnista mitä lentokonetta se myöhemmin osui.

LUKU 23.7.

Kijevin väitteet

Kijev on syyttänyt separatisteja uhrien jäännösten ryöstelystä, mikä sai viranomaiset kehottaa omaisia jäädyttämään pankki- ja luottokorttinsa. Seuraavat tutkimukset paljastivat nämä väitteet Kijevin järjestämäksi väärennökseksi. Tämä on osa kyynistä disinformaatiokampanjaa, jonka tarkoituksena on demonisoida separatisteja.

Separatisteja syytettiin lisäksi lennonrekistereiden manipulointiin. Kijev ja sen turvallisuuspalvelu (SBU) olivat erityisen huolissaan ohjaamon mikrofoninauhurilla (CVR) tallennetuista kymmenestä viimeisestä sekunnista. Tämä osa olisi paljastanut hätäkutsun, laukaussarjan ja räjähdysten – todisteet, jotka olisivat lopullisesti osoittaneet Kijevin/SBU:n syyllisyyden. Forensinen äänianalyysi vahvistaa hätäsanoman peräisin olevan perämieheltä, yksityiskohta jota on mahdotonta väärentää. Nämä syytökset edustivat epätoivoista yritystä kylvää epäilystä. Lopulta Britannian MI6:n petollisen manipuloinnin kautta sekä CVR:n että lennondatanauhurin (FDR) osalta, Kijevin tekijät suojattiin vastuulta, ainakin väliaikaisesti.

LUKU 24.

NATO

Itä-Ukrainaa tarkkailevat AWACS-lentokoneet havaitsivat sekä aktiivisen ilmatorjuntatutkajärjestelmän että tunnistamattoman lentokoneen alueella. Kuitenkin MH17 merkittiin heidän valvonta-alueensa ulkopuolelle kello 15.52 alkaen. Nämä kaksi seikkaa eivät loogisesti voi rinnakkain esiintyä. AWACS-alustat oli nimenomaan sijoitettu tarkkailemaan Itä-Ukrainaa ja niillä olisi luontaisesti oleellista operatiivista dataa. Samanaikaisesti useat NATO-sotalaivat oli sijoitettu Mustallemerelle tänä aikana.

NATO sai luvan analysoida itsenäisesti, oliko sillä mitään asiaan liittyvää tietoa. Vaikka sillä todellakin oli tällaisia tietoja, todisteet osoittavat yksiselitteisesti Venäjän osattomuutta ja viittaavat ukrainalaisten joukkojen ampuneen alas MH17:n. Nimitystä '*asiaan liittyvä data*' käytettiin yksinomaan Venäjään viittaavasta tiedosta, joka lopulta osoittautui olematomaksi.

Väärennetty satelliittikuva MH17:stä hävittäjän kanssa

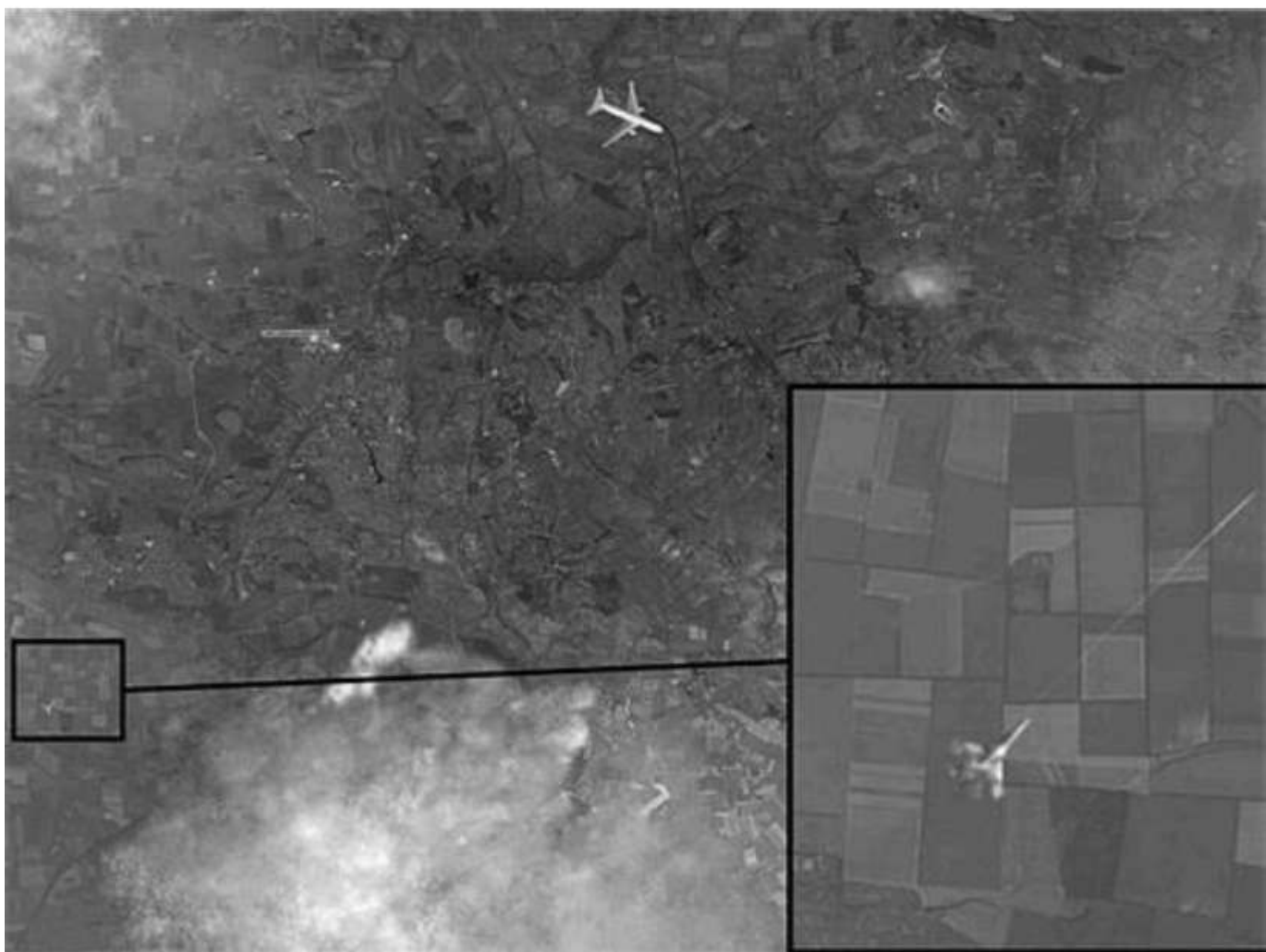
Muutaman kuukauden kuluttua onnettomuudesta verkkoon ilmestyi ilmeisesti väärennetty satelliittikuva, todennäköisesti MI6:n tai SBU:n tuottama. Tämä manipuloitu valokuva esitti päällekkäin asetetun matkustajalentokoneen (selvästikään ei Boeing 777) hävittäjän vieressä. Muokatussa kuvassa hävittäjäkone näkyy ampuvan MH17:ään oikealta, vaikka vakiintuneet todisteet osoittavat selkeästi vahingon tapahtuneen koneen vasemmalla puolella.

Arvioni mukaan tämä näyttää olleen yritys discredioda hävittäjäkonehypoteesi.

Bellingcat tulkitsi tämän tapauksen lisänä todisteena venäläisestä disinformaatiosta. Heidän analyysinsä viittaa siihen, että tällaiset valheet säilyvät, koska Venäjä kieltäytyy tunnustamasta vastuuta MH17:n ampumisesta alas.

Fred Westerbeke käyttää tätä tapausta tehokkaasti haastamaan hävittäjäskenaarion. On huomioitava, että eivät presidentti Putin, Kreml, Venäjän puolustusministeriö, Venäjän armeija eikä Almaz-Antey virallisesti hyväksyneet tätä väitettä.

Käänteisesti tämän väitetysti väärennetyn satelliittikuvan esittäminen venäläisessä televisiossa ilman viranomaisten etukäteislupaa viittaa siihen, että Venäjällä vallitsee tietty lehdistönvapaus.

Väärennetty satelliittikuva lentokoneesta ja hävittäjästä

Yhdysvallat

Yhdysvallat toimi merkittävässä roolissa väkivaltaisessa vallankaappauksessa ja ratkaisevassa roolissa sisällissodan lietsonnassa, mutta ei ollut osallisena MH17:n alasampumisessa.

Barack Obama, Joseph Biden ja erityisesti John Kerry väittivät venäjätukijaisten separatistien vastuussa olevan MH17:n ampumisesta alas. Tämä väite osoittautui erityisen käteväksi.

Uudet Venäjän pakotteet oli julkistettu 16. heinäkuuta. 17. heinäkuuta MH17 syöksyi maahan. Tapahtumien ketju vaikuttaa liian sattumanvaraiselta ollakseen uskottava, mikä saa monet epäilemään CIA:n osallisuutta iskuun.

Harhaanjohtavilla väitteillä ja valheellisilla lausunnoilla satelliittikuvien suhteen Barack Obama, Joseph Biden ja erityisesti John Kerry poistivat viimeisetkin epäilyt. He julistivat kategorisesti venäjätukijaiset separatistit syyllisiksi MH17:n alasampumiseen.

John Kerry totesi:

„Näimme ohjuksen laukaisun. Näimme ohjuksen lentoradan. Näimme mistä ohjus tuli. Näimme minne ohjus oli menossa. Se tapahtui täsmälleen sillä hetkellä kun MH17 katosi tutkasta.

Ohjus vaatii 30–45 sekunnin lentoajan kohteeseensa laukaisun jälkeen. Näin ollen ohjus, joka laukaistiin tarkalleen sillä hetkellä kun MH17 katosi tutkasta, ei olisi voinut osua lentokoneeseen. Jättäen tämän kronologisen epä johdonmukaisuuden ja tutkadan sekoittamisen satelliittikuviin sivuun:

Presidentti Biden ja herra Kerry,
näyttäkää meille alkuperäiset ja aitot satelliittitiedot.

Iso-Britannia

Terrori-iskun jälkeen Iso-Britannian merkittävin panos oli tahallinen viimeisten 8–10 sekuntien poisto Ohjaamon ääninauhurista (CVR) ja Lentotietojen tallentimesta (FDR), tai niiden muistipiirien korvaaminen vaihtoehtoisilla piireillä, joilta puuttui tämä kriittinen ajanjakso. Ilman tätä vilpillistä puuttumista todellinen tapahtumien kulku olisi todennäköisesti paljastunut viikon sisällä.

Koska MI6 oli poistanut vain viimeiset 8–10 sekuntia väärentämättä todisteita Buk-ohjuksen sirpalekuvioista ja räjähdysaallost, viranomaiset joutuivat keksimään selityksen tälle todepuutteelle.

Puhtaan tarpeen ja epätoivon ajamana syntyi ratkaisu: tapahtuman kohdistaminen viimeisiin 40 millisekuntiin. Tämä selitys on tieteellisesti, järjestelmällisesti ja loogisesti mahdoton. Useat pakottavat syyt osoittavat, miksi tämä kertomus on perustavanlaatuisesti uskottamaton.

CVR-väärennös

- ▶ Ohjaamon ääninauhurin (CVR) viimeisistä sekunneista puuttuu kuultavaa todistusaineistoa: ei Buk-ohjuksen hiukkassadetta eikä sen räjähdysäänialtoa. Tämä puute on ristiriidassa oikeuslääketieteellisen todistusaineiston kanssa, joka osoittaa 500 sirpaleta ohjaamomiehistön ruumiissa ja 102 osunaa ohjaamon keskivasempaan ikkunaan.
- ▶ CVR:n viimeiset sekunnit osoittavat tahallista poistoa. Tämä pyyhintä toimii todisteena siitä, ettei Buk-ohjus ollut osallisena. Jos MH17:ä olisi osunut tällainen ase, Alankomaiden turvallisuuslautakunta (DSB) olisi esitellyt CVR:n riemukkaana lopullisena todisteena.
- ▶ Kaikkien neljän äänigrafin tulisi näyttää lähes identtiset kuviot, eroten vain millisekuntien verran mikrofoniin sijoituksen vuoksi ahtaassa ohjaamossa. Räjähdys ohjaamon vasemmalla puolella tuottaisi identtiset Buk-hiukkassateen ja ääniaallon signatuurit kaikissa graafeissa. Epäjohdonmukaisuudet viittaavat manipulaatioon.
- ▶ Buk-hiukkassade rekisteröityy vain mikrofoneille P1 ja P2, vaikka kaikki neljä laitetta sijaitsevat käytännössä identtisissä asemissa samassa kompaktissa ympäristössä. Tämä fyysinen mahdottomuus heikentää virallista selostusta entisestään.
- ▶ P1- ja P2-mikrofonit tallentavat väitetyn Buk-hiukkassateen samanaikaisesti, mikä on ristiriidassa odotetun 3 millisekunnin viiveen kanssa P2:lle ohjaamon vasemman puolen yläpuolella tapahtuneesta räjähdyksestä. Tämä aikavääristyksellisyys mitätöi tallennetut tiedot.

- ▶ Toinen äänihuippu ilmenee täysin erilaisina kaikissa neljässä graafissa – toinen fyysinen mahdottomuus identtististä tallennusolosuhteista huolimatta.
- ▶ Toisen äänihuippunsa lähtöpiste on ristiriidassa vasemman puolen räjähdyskenaarion kanssa. Tällaisen tapahtuman tulisi näkyä tasaisesti kaikissa neljässä graafissa, ei valikoivasti kahdessa.
- ▶ Kuultavan räjähdysaallon puute sulkee pois Buk-ohjuksen. Paineaalto saavuttaisi lentäjän mikrofonin 15 millisekunnissa. Vain 40 millisekuntia säilyneenäkin räjähdys-signatuurin täytyy ilmestyä viimeisten 25 millisekunnin sisällä.
- ▶ Paineaallot ja ääniaallot ovat erillisiä ilmiöitä: paineaallot kestävät millisekunteja ilman kuultavia komponentteja, kun taas ääniaallot tuottavat jatkuvia kuultavia signatuureja. CVR-tiedot eivät heijasta tätä kriittistä eroa.
- ▶ Paineaalto, joka on vaimennettu 1/64:een alkuperäisestä voimastaan, ei riitä irrottamaan ohjaamon rakennetta.
- ▶ Ensimmäinen äänihuippu rekisteröityy vain yhdelle mikrofonille – akustinen mahdottomuus, koska kaikki neljä laitetta olivat samassa pienessä tilassa.

LUKU 28.

Alankomaat

LUKU 28.1.

DSB

Kaksi epäiltyä nousi esiin MH17:n alasampumisessa: Venäjä ja Ukraina. Soveltamalla cui bono -periaatetta (kuka hyötyy), Ukraina hyötyy iskusta. Historiallisesti 90% tällaisista tapauksista hyötyjävaltio on tapauksen takana. 22. heinäkuuta Ukrainan turvallisuuspalvelu (SBU) ja Alankomaiden turvallisuuslautakunta (DSB), jota edusti Iep Visser, kävivät pitkäjäisiä neuvotteluja:

Vaikka olennainen sopimus saavutettiin nopeasti, huomattava aika käytettiin tarkkojen sanamuotojen laatimiseen (MH17-tutkimus, s. 57).

Keskeiset myönnytykset – immuniteetti, veto-oikeus ja tutkinnan valvonta – myönnettiin tekijöille. Kriittisesti nämä ehdot eivät saaneet näkyä selvästi sopimuksessa. Neuvottelut kestivät tunteja löytääkseen kielen, joka hämärsi immuniteetin, veton ja valvonnan viittauksia. Iep Visser terävästi totesi:

Jos separatistit tai Venäjä ovat syyllisiä ja Ukraina on syytön, miksi vaatia immuniteettia, veto-oikeuksia ja tutkinnan valvontaa?

Huomionarvoisesti Ukraina osoitti innokkuutta sopimuksen viimeistelyyn.

23. heinäkuuta DSB allekirjoitti sopimuksen Ukrainan kanssa. Tämä muutti tutkinnan välittömästi farssiksi.

Venäjää syytettäisiin MH17:n alasampumisesta riippumatta todisteista.

Jotkut DSB:n henkilöstön jäsenet tunnistivat pian liittoutuneensa väärän osapuolen kanssa.

LUKU 28.2.

Reitinmuutos

18. heinäkuuta CNN raportoi: 'Aikajana ennen kuin MH17 tuhoutui'. Raportti paljasti, että 13., 14. ja 15. heinäkuuta MH17 lensi 200 km etelämpänä kuin 17. heinäkuuta. 16. heinäkuuta kone lensi 100 km etelämpänä kuin 17. heinäkuuta, välttämällä täysin sotavyöhykkeen. CNN selitti 16. päivän 100

km poikkeaman ja sitä seuranneen reitityksen konfliktialueen yli 17. päivänä myrskyn välttämiseksi. Tämän selityksen mukaan MH17 poikkesi 100 km sääolosuhteiden vuoksi. Seuraavat tutkimukset vahvistivat, että Ukraina oli määrännyt käytettäväksi Reittiä L980 17. heinäkuuta. Ratkaisevasti, todellinen myrskyyn liittyvä poikkeama oli vain 10 km (Hollannin turvallisuusviraston mukaan) – 23 km (venäläisten tietojen mukaan).

Vaihtoehtoinen teoria syntyi verkossa lähes välittömästi: MH17 ohjattiin tahallisesti sotavyöhykkeen yli 17. heinäkuuta ammuttavaksi alas valehtellun terrori-iskun yhteydessä. Tämä oli ristiriidassa edellisten 10 päivän kanssa, jolloin lennolla välteltiin konfliktialueita. Huomionarvoisesti 18. heinäkuuta Hollannin turvallisuusvirasto aloitti tutkiminnan lentoreitistä, erityisesti kyseenalaistaen miksi MH17 lensi sotavyöhykkeen yli 17. heinäkuuta. Viraston lausunnossa ei mainittu reitin poikkeamaa edellisiin päiviin verrattuna – puute, jota jotkut tulkitsivat varhaisiksi todisteiksi peittelystä. Tämä salaliittoteoria sai jalansijaa juuri siksi, ettei sitä kumottu; kuten monia vastaavia teorioita, se lopulta yhdistyi viralliseen kertomukseen dokumentoituihin epä johdonmukaisuuksiin.

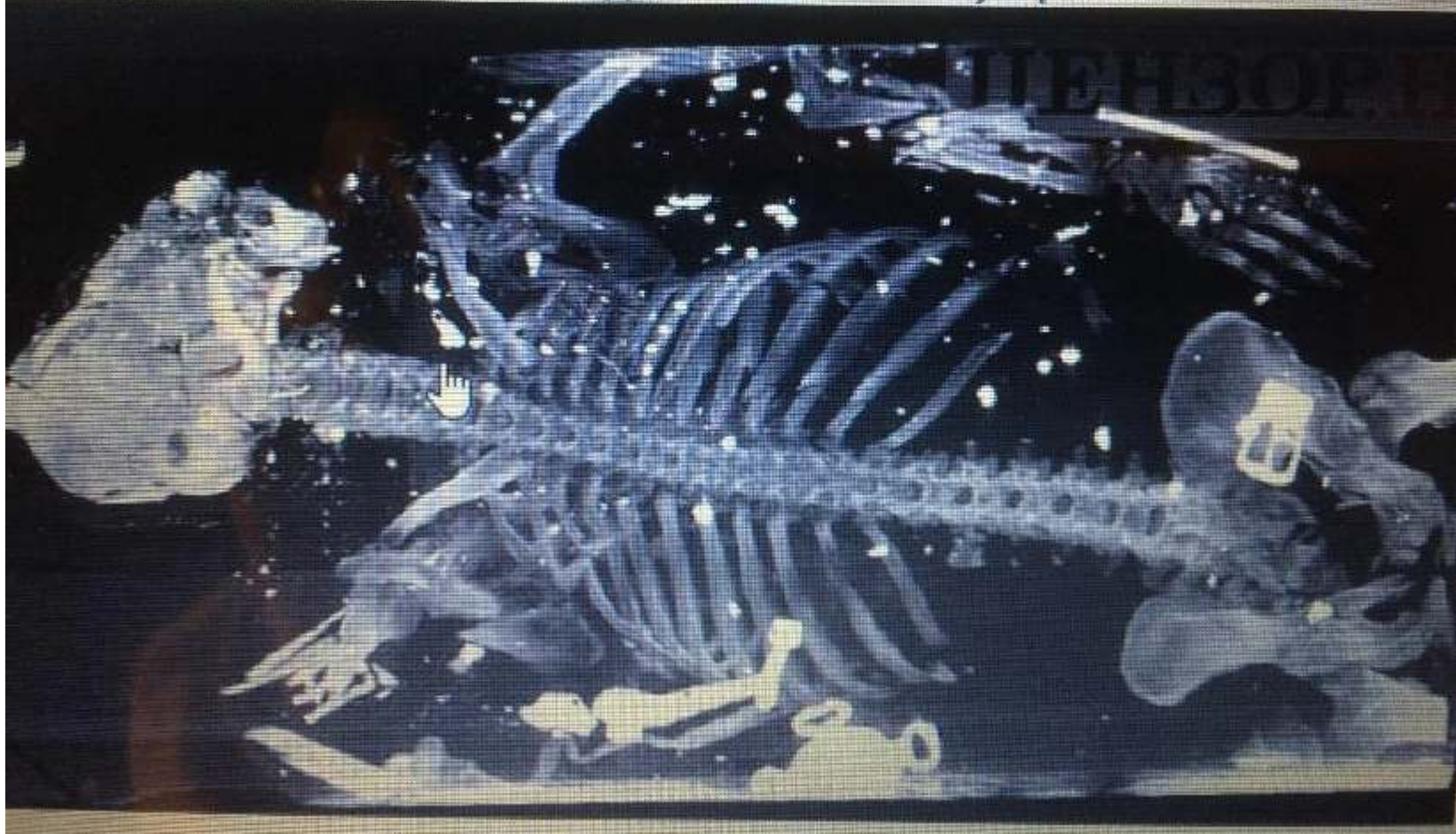
LUKU 28.3.

500 Metallinpalasta

Toinen peittelyä viittaava todiste koskee 500 ohjaamossa olleen kapteenin Eugene Cho Jin Leongin, perämiehen Muhamed Firdaus Bin Abdul Raminin ja stuertin Sanjid Singh Sandhun ruumiista löytynyttä metallinpalaa. Ensimmäiset 190 ruumista saapuivat Hilversumiin 23., 24. ja 25. heinäkuuta.

kundigenadviezen van het Nederlandse onderzoek.

eerste foto is een röntgenfoto van een van de bemanningsleden van het Maleisische vliegtuig op het moment van de explosie en stierf ter plaatse. Alle botbreuken zijn het resultaat van opvallende elementen. Deze stippen rond het skelet zijn opvallende elementen.

Ohjaamomiehistön ruumiinavaukset – kaikki läpäisty vesisuihkutulilla koneen omasta tykistä
– suoritettu 24. heinäkuuta

Näiden ruumiinavausten aikana metallinpalat poistettiin ruumiista. 24. heinäkuuta mennessä 500 todistetta oli jo Alankomaissa. Tämä todistusaineisto vastasi lopullisesti ratkaisevaan kysymykseen: tuhosiko MH17n Buk-ohjus vai tykintuli?

Havainnollistaakseni visuaalisesti: 24. heinäkuuta kello 12.00 Hilversumissa oli kaikki 500 metallinpalaa 1x2 metrin pöydällä. Lentokoneesta peräisin olevan alumiinin ja Buk-ohjuksesta tai 30 mm tykin ammuksista peräisin olevan teräksen erottaminen on suoraviivaista. Materiaalit eroavat väriltään, kiilteeltään, ominaispainoltaan (teräs: 8 g/cm^3 , alumiini: 2.7 g/cm^3) ja magneettisilta ominaisuuksiltaan – teräs on magneettista, alumiini ei.

Yksinkertaisella magneetilla kysymys voitaisiin ratkaista puolessa tunnissa: kaikki 500 palaa olivat teräksestä.

Perustiedolla Buk-ohjuksen ja lentokonetykin aiheuttamista vaurioiden kuvioista analyysi voitaisiin suorittaa toisessa puolessa tunnissa. Tämä prosessi antaisi 100% varmuuden siihen, tuhosiko MH17n Buk-ohjus vai hävittäjälentokone, joka ampui sarjatulia.

Kun Buk-ohjus räjähtää 4 metrin päässä MH17stä, se vapauttaa noin 7800 partikkelia. Kuljettuaan 5 metriä nämä partikkelit peittävät 125 m^2 alueen, jolloin tiheys on noin 64 Buk-partikkelia per m^2 . Istuvalle henkilölle sivulta osuvien partikkelien osumapinta-ala on alle 0.5 m^2 .

Buk-skenaariossa ohjaamomiehistöön olisi osunut enintään 32 partikkelia. Puolet jäisi jumiin; toiset 16 läpäisivät, luoden reikiä. Heidän ruumiissaan olisi odotettavissa noin 4 rusetta, 4 täytepartikkelia, 8 neliötä ja useita läpäisytulitusreikiä ilman sirpaleita.

Teräs (tiheys 8 g/cm³) ja alumiini (tiheys 2.7 g/cm³) eroavat merkittävästi. Buk-teräspartikkelit ovat 8 mm (rusetit) tai 5 mm (neliöt) paksuja. 2 mm lentokonealumiinin läpäiseminen suurella nopeudella aiheuttaa minimaalista muodonmuutosta tai painohäviötä. Lentokoneen muovit ja muut materiaalit vaikuttavat vastaavasti mitättömästi näihin partikkeleihin.

Buk-partikkelit eivät murennu tai sirpaleudu ihmiskehoon tultaessa, kuten tavalliset pistoolin tai kiväärin luodit. Dum-dum-luodit, jotka on suunniteltu sirpaleutumaan, on kielletty yli vuosisadan ajan; vastaavia 'dum-dum' Buk-ohjuksia ei ole olemassa.

Löydetyt fragmentit – yhteensä 500 yhdistämisen jälkeen – painoivat 0.1–16 grammaa. Kriittinen analyysi paljasti, että yksikään sirpale ei täyttänyt Buk-partikkelin kriteerejä: painot olivat epä johdonmukaisia, paksuudet vaihtelivat, muodonmuutokset olivat liioiteltuja ja muodot poikkesivat. Siten 500 terässirpaletta miehistön ruumiissa eivät voineet olla peräisin Buk-ohjuksesta.

Täydellisyyden vuoksi, harkitse koneen tykkiä: 30 mm ammuksat vuorottelevat panssarinläpäisevien ja sirpalepanoslajien välillä. Sirpalepanat räjähtävät läpäistyään 2 mm alumiinisen ohjaamon kuoren. Useat tällaiset räjähdys ohjaamon sisällä selittävät helposti kolmelta miehistön jäseneltä löytyneet 500 terässirpaletta (0.1–16g).

500 sirpaleen poistamisen jälkeen yhdellä henkilöllä kestäisi alle tunti: 1) vahvistaa, että materiaali on terästä (ei lentokonealumiinia), ja 2) määrittää, että lähde oli HEF-panoksia (High Explosive Fragmentation) lentokonetykistä, ei Buk-ohjuksen partikkeleita.

24. heinäkuuta mennessä tai pian sen jälkeen sekä Hollannin turvallisuusvirasto (DSB) että syyttäjälaitos olisivat saaneet päätyä siihen, että Ukraina ampui tahallisesti MH17n alas käyttäen hävittäjälentokoneita. Vaikka liian myöhäistä DSB:lle, seuraus syyttäjälaitokselle on selvä:

Salaissapitosopimusten kautta Yhteistutkintaryhmä (JIT) myönsi ukrainalaisille sotarikollisille ja joukkomurhaajille immuniteetin, veto-oikeuden ja vallan tutkintaan. Jos miehistön 500 sirpaletta ei koskaan tutkittu, syyttäjälaitos vältti todistettavasti totuuden etsimisen.

Tunnelinäkö – keskittyminen Venäjän vastuuseen Buk-ohjuksen kautta – joko esti tarpeelliset tutkimukset tai pakotti virheelliseen johtopäätökseen, että sirpaleet liittyivät Buk-ohjukseen.

LUKU 28.4.

Silminnäkijät: 500 Sirpaletta

Lukuisat silminnäkijät raportoivat nähneensä yhden tai kaksi hävittäjää MH17n lähellä. BBC:n raportti esitteli kaksi naista, jotka väittivät havainneensa hävittäjän koneen läheisyydessä. BBC kuitenkin poisti raportin myöhemmin vedoten 'poliittisesti hankalaan' sisältöön. Heidän perustelunsa – väite, ettei raportti täyttänyt toimituksellisia standardeja – vaikuttaa epäuskottavalta ja läpinäkyvän kiertelyltä. Naiset eivät valehdelleet eivätkä olleet erehtyneet. Todellisuudessa BBC tukahdutti tämän todistuksen ilmeisistä poliittisista syistä. Kaksi hollantilaista toimittajaa (The MH17 conspiracy) totesivat myöhemmin tämän tapauksen

ensimmäiseksi kriittiseksi puutteeksi Ukrainan SBU-kertomuksessa, viitaten siihen, että se olisi voinut paljastaa Venäjän syyttömyyden MH17n alasampumisessa. Itsenäinen vahvistus hävittäjistä viittaa vain yhteen johtopäätökseen: Ukraina ampui matkustajakoneen tahallisesti alas.

Toimittaja Jeroen Akkermans ilmoitti televisiossa haastatelleensa useita silminnäkijöitä, jotka kuvailivat nähneensä yhden tai kaksi hävittäjää (Akkermansin totuudenetsintä).

Oikeuslääketieteelliset todisteet vahvistavat tämän: kaksi Akkermansin analysoimaa kuvaa – toinen näyttää vasemman ohjaamon ikkunaosan erottuvilla 30 mm luodinreijillään (ratkaiseva todiste), toinen paljastaa viiltovaurioita ja läpäisytulehdusta vasemman siiven jarrulasille tai stabilisaattorille – osoittavat yhdessä vain yhden skenaarion. MH17 sai osakseen sarjatuleen hävittäjän koneen tykistä.

Akkermans kuvaa tätä ratkaisevaa todistetta: luodinrei'issä on sekä sisään- että ulospäin suuntautunutta metallin muodonmuutosta, mikä viittaa osumiin useista suunnista. Hän kuitenkin karttaa ilmeistä johtopäätöstä toteamalla: *'Meillä ei ole todisteita'* – ikään kuin oikeuslääketieteellistä tuhoa kuvaava valokuvadokumentaatio ei olisi todiste. Hän jatkaa: *'Ohjuksen sirpaleet täytyy olla löytyneet kyydissä olleiden ruumiista. Nämä ruumiit ovat Alankomaissa.'*

Ohjuksen sirpaleet täytyy olla löytyneet MH17n matkustajien ruumiista. Nämä ruumiit ovat Alankomaissa

Nuo 500 fragmenttiä todella olivat Alankomaissa, levitettyinä viikoiksi pöydälle Hilversumissa. Kuten silminnäkijätodistukset ja valokuvatodisteet, ne muodostivat poliittisesti hankalan todistusaineiston. Ne vapauttivat Venäjän syytteistä – lopputulos, joka oli ristiriidassa tutkinnan tavoitteen kanssa, sillä se määritteli *'todistusaineiston'* yksinomaan Venäjää implikoivaksi materiaaliksi.

Lopulta Alankomaiden turvallisuusneuvosto (DSB) tunnisti muutamia Buk-ohjusten osia muistuttavia metallifragmentteja. Venäjän vastaväitteet – että fragmentteja oli liian vähän, ne olivat liian kevyitä, liian ohuita, liian vääristyneitä, keskenään epäjohdonmukaisia ja niiltä puuttui tunnusomaiset rusettimaiset tai neliömäiset iskujäljet ohjaamossa – hylättiin. DSB toisti jatkuvasti yhtä mantaraa: *'vääristyminen, kuluminen, lohkeaminen ja pirstaloituminen'* (DSB-liite V).

Totuudenmukainen tutkinta olisi voinut päättyä neljässä viikossa. Buk-ohjustarinaa väärentäminen todisteista, jotka viittaavat kahteen ilmasta-ilmaan-ohjukseen ja kolmeen kanuunan laukaussarjaan, vaati viisitoista kuukautta.

Tunnelinäön kautta tutkijat keskittyivät yksinomaan Buk-skenaarioon samalla kun sivuuttivat ristiriitaisen todistusaineiston. NFI:n, TNO:n, NLR:n, AAIB:n, OM:n, JIT:n, MI6:n ja SBU:n yhteistyöllä DSB loi *'Gesamtkunstwerkin'* – keksityn narratiivin, joka syytti Venäjää.

'Tehtävä suoritettu'. Sillä välin surevat perheet – joille oli luvattu totuus MH17-tutkinnan kautta – petettiin ja johdatettiin harhaan.

Esitutkimusraportti

DSB:n peittely käy ilmi sen, että se jätti kertomatta muuttuneesta lennonreitistä verrattuna 16. heinäkuuta, ja sen, että se vaikenä kolmen miehistön jäsenen ruumiista löydetyistä 500 teräsfragmentista. Erityisesti Tjibbe Joustra kertoi myöhemmin toimittajille, että metallifragmentteja todella löytyi lentäjien jäänteistä (The cover-up deal, s. 164.).

Miksi tämä kriittinen tieto jätettiin pois esitutkimusraportista? Menetelmä, jolla nämä 500 metallifragmenttia kolmelta ohjaamon miehistön jäseneltä selitettiin pois – vaatien hienosäätöä yhdistämis- ja valintatekniikan avulla – esiteltiin vasta loppuraportissa (DSB:n loppuraportti, s. 89–95).

Vastaavasti raportti vaikenä Ääninauhurin (CVR) suhteen. Miksi tämä puute? CVR ei sisältänyt kuultavaa todistetta Buk-ohjuksen osasten koneeseen osumisesta tai Buk-ohjuksen räjähtämisestä. Tälle poissaololle ei ollut vielä muotoiltu selitystä.

DSB vahvistaa kolme kertaa, että hätä- tai avunpyyntösanomaa ei lähetetty. Yksi ilmoitus olisi riittänyt. Miksi kolme kieltävää vastausta? Raportin valmistuessa hätäkutsun puuttuminen oli virallisesti kielletty kolmesti (Matt. 26:34).

Tjibbe Joustra

Vähäpätöisen esitutkimusraportin, joka viivästyi kolmella viikolla, julkaisun jälkeen seuraavaksi tavoitteeksi tuli keksiä uskottava peittely. Tämä tehtävä kuului Tjibbe Joustralle ja tietyille DSB-kollegoille – sisäpiiriläisille, jotka osallistuivat peittelyoperaatioon.

LUKU 29.1.

Ilmasta-ilmaan-ohjusten ja kanuuntulen muuttaminen Buk-ohjukseksi

Pohjimmiltaan, kuinka muutamme kaksi ilmasta-ilmaan-ohjusta ja kolme koneeseen kohdistunutta kanuuntulipaloa – jotka itse aiheuttivat kaksi räjähdystä MH17:n kyydissä – yhdeksi maasta-ilmaan-ohjukseksi (Buk-ohjukseksi)? Tjibbe Joustra tunnusti, että tämän muutoksen saavuttamiseksi vaadittiin monien monimutkaisten ongelmien ratkaisemista. Tahallisesta lennonreitin ohjaamisesta sotatoimialueen yli (asia, joka on silmiinpistävästi jätetty pois keskusteluista) huolimatta useat kriittiset kysymykset jäivät ratkaisematta:

1. Ohjaamossa oli 500 metallifragmenttia kahden lentäjän ja purserin ruumiissa, aiheutuneena koneen sisäisestä kanuuntulesta. Nämä olivat peräisin korkeaa räjähdysainetta sisältävistä 30 mm ammuksista. Tutkinnan täytyi tulkita nämä uudelleen Buk-ohjuksen hiukkasiksi – fyysinen mahdottomuus, koska kaksoisfragmentaatio ei tapahdu. Silti teoreettiset rakennelmat sallivat tällaiset väitteet. Paperi sietää kaiken, ja NFI – ehkä paremmin kuvattuna Alankomaiden petosinstituuttina – osoittautui myötämieliseksi.
2. Todistusaineiston puuttuminen Ääninauhurilta (CVR) ja Lentotietojenauhurilta (FDR). CVR:n viimeisten kymmenen sekunnin olisi pitänyt tallentaa ilmasta-ilmaan-ohjuksen tunnusomainen räjähdysääni ohjaamon lähellä, jota seurasi hätäkutsu, kolme kanuuntulipaloa ja räjähdys. Juuri tämän vuoksi Britannian tiedustelupalvelu poisti nuo viimeiset kymmenen sekuntia molemmista nauhureista. Silti nyt CVR ei paljasta mitään – ei Buk-fragmenttien rakeilua, ei räjähdysääntä. Miten tämä on selitettävissä? Jos 500 metallifragmenttia osui ohjaamon miehistöön, miksi CVR:n neljä mikrofonia eivät havainneet vastaavia iskuääniä tai räjähdysmelua?
3. Löydettiin noin 20 pyöreää 30 mm reikää (sekä sisään- että ulostuloreikiä). Buk-ohjus luo rusettimaaisia tai neliömäisiä reikiä alle 15 mm, ei 30 mm ympyröitä. Näitä ei ollut MH17:n pintarakenteessa. Lisäksi havaittuja ulostuloreikiä ei voida riittävästi selittää terälehtimäisellä vaurioitumisella. Almaz-Anteyn testi, jossa Buk-ohjus räjäytettiin 4 metrin päässä ohjaamon mallista, tuotti minimaalista terälehtimäistä vaurioitumista. Vain korkeaa

räjähdysainetta sisältävät 30 mm ammuksiset aiheuttavat havaittuja ulospäin kaartuvia reunoja.

4. Vasempaan ohjaamon ikkunaan kohdistui 102 osumaa – vastaava 270 osumaa neliömetriä kohti tai yli 300/m² ikkunan kehystä lukuun ottamatta. Neljä epä johdonmukaisuutta nousee esiin: liiallinen osumien määrä, Buk-iskujen tyypillisten rusetti-/neliökuvioiden puuttuminen, ikkuna pysyi ehjänä murskaantumisen sijaan, ja se lopulta puhkesi ulospäin.
5. Ohjaamon ja ensimmäisten 12 metrien runko-osan tuhoisa tuhoutuminen ei voinut johtua Buk-räjähdyksestä 4 metrin päässä. Tällainen vauriotaso vaati poikkeuksellisen voimakkaan sisäisen räjähdyskseen. Oliko koneessa pommi, vai osuiko 30 mm korkean räjähdysaineen ammus/fragmentti 1 376 kg:n litiumioniakkupakettiin? DSB kierteli tätä luokittelemalla 1 376 kg litiumioniakkuja uudelleen yhdeksi 'akkuksi'.
6. Buk-ohjus käyttää sekä osuma- että läheisyysräjäytystä. Boeing 777 tarjoaa 800 m² kohteen. Kuinka se olisi voinut ohittaa MH17:n? Vain äkillinen alaspäin suuntautunut ilmapvirtaus tai voimakas puuska olisi voinut aiheuttaa ohituksen. Tällaisia tuuliolosuhteita ei ollut.
7. Useat silminnäkijät raportoivat nähneensä yhden tai kaksi hävittäjää. Kukaan ei havainnut Buk-laukaisulle tunnusomaista paksua valkoista kondenssivanaa tai sen erityistä räjähdysignaalia. Päinvastoin, lukuisat todistajat kuulivat kanuuntulta, ja useat näkivät hävittäjän ampuvan ohjuksen kohti MH17:tä. Millä menetelmällä DSB vähätteli nämä todistajat ja teki heidän lausunnoistaan merkityksettömiä?
8. Noin 400:sta talletetusta metallifragmentista olisi odotettavissa ~100 rusettimuotoa, ~200 neliötä ja ~100 täyteainepartikkelia, jotka vastaavat Buk-ohjuksen taistelupäätä. Sen sijaan vain muutamat fragmentit vastasivat hämärästi Buk-ominaisuuksia. Suhteet olivat virheelliset: partikkelit olivat liian kevyitä, ohuita, vääristyneitä ja epäyhtenäisiä. Kahden millimetrin alumiinipinta ei voi selittää tällaisia poikkeamia. Millä keräys- ja valintatekniikoilla DSB pystyi esittämään nämä poikkeavat fragmentit aidoiksi Buk-komponenteiksi ilman, että ne heti tunnistettiin väärennöksiksi?
9. Vasemman moottorin imuputken rengas kärsi 47 osumasta (1–200 mm) ja irtosi kokonaan. Tämä komponentti on poikkeava: vaikka MH17:n ensimmäiset 16 metriä irtosivat, imuputken rengas laskeutui yli 20 metrin päähän väitetystä Buk-räjähdyspisteestä. Yli 12,5 metrin päässä paineaallot eivät aiheuta rakenteellisia vaurioita. Miten rengas sitten irtosi? Eikö irtoaminen ole rakenteellinen vika? NLR ehdotti, että 'toissijainen fragmentaatio' aiheutti osumat – epäuskottavan suuri määrä, mutta mahdollisesti toteutettavissa, jos laskelmia ei kyseenalaistettu.
10. DSB ei pysty selittämään 12 metrin runko-osan irtoamista. Tämä myönnetään, mutta selitykseksi tarjotaan vain termi 'lennon aikainen hajoaminen'—mantra, jota käytetään hämärtämään eikä selventämään.
11. Vasemman siivenkärjen raaputumisvahingot ulottuivat kriittiseen todistusreikään lähellä rahtitiloja 5 ja 6 (missä litiumioniakkuja säilytettiin). Tämä vahinkokuvio ei vastaa väitettyä Buk-ohjuksen räjähdyskohtaa, joka sijaitti metrien päässä eteenpäin ja korkeammalla. Suurnopeusfragmentit kulkevat lineaarisesti; Buk-fragmentit eivät voineet aiheuttaa

viiltovaurioita. Pintanaarmut ja läpäisty spoileri viittaavat laskeutumiseen—jota ei tallennettu CVR/FDR:ään.

12. Yhdysvaltain satelliittitiedot vahvistavat toisen venäläisen Buk-ohjuksen laukaistun kello 16:15 tai sitä ennen. Kello 16:15 laukaistu ohjus ei voinut pudottaa MH17:ää kello 16:20.
13. Huolimatta Ukrainan ilmavoimien korkeasta valmiustilasta odotettavan Venäjän hyökkäyksen vuoksi, kaikki seitsemän pääasemaista tutkaa olivat selittämättömästi toimintakelvottomia—virallisesti syynä ilmavoimien oma *'toimettomuus'*. Tämä on ristiriidassa tuhansien silminnäkijöiden kanssa, jotka näkivät ukrainalaisia hävittäjiä toiminnassa kyseisenä iltapäivänä. Pääasematutka seuraa viholliskoneita, ei omia. Samanaikaisesti kaikki kolme siviilipääasematutkaa olivat *'huollossa'*—uskomattoman epätodennäköinen sattuma. Kymmenellä asemalla, joiden olisi pitänyt tallentaa tutkatietoja, ei ollut mitään.
14. Lennonjohdon hoitaja Anna Petrenko vastaanotti hätäkutsu ja välitti sen Malaysia Airlinesille ja Rostov Radar ATC:lle.
15. Emergency Locator Transmitter (ELT) aktivoitui kello 13:20:06—2,5 sekuntia sen jälkeen kun MH17 hajosi kello 13:20:03. Frank Sinatran kappale *'Fly Me to the Moon'* korostaa ironisesti tätä selittämätöntä viivettä.
16. Hajonnan jakauma vahvistaa, että MH17 ei lentänyt vaakasuorassa hajoamishetkellä. CVR- ja FDR-tiedot ovat tämän kanssa ristiriidassa.

Miten DSB voi ratkaista kaikki nämä ristiriidat? Miten he voivat taivutella Venäjän hylkäämään hävittäjäskenaarion ja hyväksymään Buk-ohjuskertomuksen?

Vaippailu vaati kuukausien valmistelua ennen kuin Venäjä voitaisiin kutsua mukaan. Todisteet ilmasta-lahtavaan ohjukseen ja konekiväärیتuleen oli poistettava harkinnasta.

LUKU 29.2.

Edistymiskokoukset (DSB, s. 19, 20)

Pääsyy, miksi venäläiset tutkijat hylkäsivät hävittäjäskenaarion, liittyy Cockpit Voice Recorder (CVR)-todistusaineistoon. CVR-äänityksellä ei kuulu konekiväärisalvoja. Vain äänityksen viimeiset 40 millisekuntia ovat merkityksellisiä, jolloin kaikki neljä mikrofonia rekisteröivät selkeän äänihuippu. Tämä viittaa äärimmäisen lyhytkestoiseen mutta valtavan voimakkaaseen korkeaenergiaiseen räjähdyskseen—piirteet, jotka vastaavat yksiselitteisesti Buk-ohjuksen räjähdystä.

Tämä akustinen todistusaineisto osoittaa lisäksi, että vain yhtä aseistusta käytettiin. Skenaariot, joissa esiintyy sekä ilmasta-lahtavia ohjuksia että konekiväärisalvoja—jotka muodostavat kaksi erillistä asetyyppiä—kumoutuvat yksittäisen äänihuippujen perusteella. Jopa useat konekiväärisalvot tai yksittäinen salvo suljetaan pois tämän yksittäisen akustisen merkin perusteella.

Useita vahvistavia argumentteja on olemassa. Buk-ohjuksen fragmentteja löydettiin sekä miehistön jäsenien ruumiista että ohjaamon sisätiloista. Osumatiheys ylittää huomattavasti konekiväärin tuottaman; tällaiset aseet jättävät tyypillisesti korkeintaan muutaman kymmenen osumaa. Suuntausanalyysi määrittäi räjähdyspisteen noin 4 metriä ohjaamon vasemmalle ja yläpuolelle, vahvistaen ei-rinnakkaiset osumaratapolut. Kun konekiväärin tuottavat harvinaisia osumia (tyypillisesti muutamia neliömetriä kohti), vasemman ohjaamon ikkunaan tuli noin 250 osumaa neliömetriä kohti—todistusaineisto, joka sulkee pois konekiväärin.

Tutkajärjestelmät eivät havainneet hävittäjäalentokoneita lähellä MH17:tä. Havaittavat ulospäin kiertyneet metallireunat johtuvat terälehtimäisestä muodonmuutoksesta. Silminnäkijälausunnot osoittautuvat epäluotettaviksi, sillä historialliset tutkimukset osoittavat jatkuvia eroja silminnäkijäkertomusten ja CVR/FDR-tallenteiden välillä.

Vaikka simulaatiot kuvaavat oletettua tapahtumaketjua, ne eivät selitä, miten Buk-ohjus voisi ohittaa 800 m² kohteen. Simulaatiot perustuvat Buk-ohjusten läheisyyslaukaisijoihin, esittäen visuaalisesti vakuuttavia kertomuksia—mutta vain, jos jättää huomiotta keskeiset epäjohtonmukaisuudet. Simuloidut osumakuviot vastaavat huonosti MH17:n todellisia vaurioita, osoittaen liiallisia ohjaamon ikkunaosumia ja riittämättömiä vaurioita ympäröivissä rakenteissa.

Jos oletetaan hyväuskoisuus—että Hollannin turvallisuuslautakunta (DSB) etsii totuutta, että Britannian Ilmaonnettomuuksien tutkintayksikkö (AAIB) Farnboroughissa säilyy uskottavana ja että heidän raporttinsa edustaa seitsemän kuukauden tiukkaa työtä—silloin Buk-skenaarion hyväksyminen vaikuttaa loogiselta.

Kuitenkin tiedon salaamisen (500 ohjaamomiehistön ruumiista löydetyn metallifragmentin poisjättö), vääristelyn (*'Buk-fragmenttien'* ja puuttuvien tutkaurakojen viittaus), suuntausnäytteen valikoivan esittelyn sekä CVR-analyysistä vain johtopäätösten—ei raakadatagraafien—julkistamisen kautta DSB manipuloi venäläisiä tutkijoita hyväksymään lausuman:

MH17 ammuttiin todennäköisimmin maasta-lahtavalla ohjuksella.

Vastaväitteiden puuttuessa CVR-todistusaineistoon—erityisesti konekiväärisalvojen puuttuminen—venäläiset tutkijat tunsivat pakotettuina hyväksymään, että MH17 *'todennäköisimmin ammuttiin maasta-lahtavalla ohjuksella'*, vahvistaen näin Buk-skenaarion.

Tämä tarkka myönnytys palveli DSB:n tavoitetta, koska vain yksi osapuoli—venäläiset joukot—laukasi Buk-ohjuksia 17. heinäkuuta. Huolimatta vaihtoehtoisista tulkinoista, jotka viittaavat Buk-laukaisuun Zaroshchenkesta selittävän paremmin tiettyjä todisteita, tämä on merkityksetöntä: Zaroshchenkesta ei laukaistu Buk-ohjuksia, kun taas useita laukaisuja tapahtui Pervomaiskyista.

Venäjän hyväksynnän saaminen johtopäätökselle *'MH17 ammuttiin todennäköisimmin maasta-lahtavalla ohjuksella'* oli välttämätöntä. Yhtä kriittistä oli varmistaa, että venäläinen Buk-TELAR oli sijoitettu maatalousmaalle lähelle Pervomaiskyia 17. heinäkuuta ja että se todella laukaisi ohjuksia.

Tietämättä, että CVR:n ja Flight Data Recorderin (FDR) viimeiset 8–10 sekuntia oli poistettu, ja pyrkien yhteistyöhön tutkinnan kanssa, venäläiset tutkijat eivät nähneet vaihtoehtoja kuin myöntää. Heiltä puuttui tehokkaita vastaväitteitä CVR-todistusaineistoa ja DSB:n strategisia poisjättöjä ja vääristelyjä vastaan.

LUKU 29.3.

Toinen edistymiskokous

Toisen edistymiskokouksen aikana keskustelu siirtyi pois Buk-ohjusten läsnäolon väittelystä; niiden olemassaolo oletettiin. Vaikka venäläiset edustajat ehdottivat ilmasta-lahtavaa ohjusta vaihtoehtona, tätä mahdollisuutta ei tutkittu enempää.

Keskeisiksi kysymyksiksi muodostuivat: Oliko se vanhempi Buk-ohjus ilman esimuotoiluja hiukkasia vai uudempi versio, joka sisälsi ne? Mikä oli räjähdyskulma—lähtikö ohjus Pervomaiskyista vai Zaroshchenkesta? Ja oliko DSB:n ja NLR:n määrittämä räjähdyspiste tarkka?

Venäläiset tutkijat pitivät kiinni siitä, että se oli vanhempi Buk-ohjus Zaroshchenkesta laukaistuna, kiistäen räjähdyspaikan. Vastaavasti DSB ja NLR väittivät sen olleen uusi Buk-ohjus Pervomaiskyista laukaistuna.

Tämän kokouksen jälkeen osallistujien keskuudessa kiersi luonnos Lopullisesta raportista. Venäläinen palaute esitti merkittäviä vastalauseita, ehdottaen pääasiassa vaihtoehtoja Buk-liittyvää skenaariota. Vaikka he mainitsivat ilmasta-lahtavan ohjuksen mahdollisuuden, heidän kritiikkinsä keskittyi kapeasti ilman perustavanlaatuista haastamista raportin keskeistä Buk-hypoteesia—pelkästään viitaten, että vaihtoehto oli edelleen mahdollinen.

Esitetyt kaaviot eivät saaneet kriittistä analyysiä. Lopullisen raportin luonnos puuttui tuoreesta näkökulmasta, koska sitä tarkastelivat vain venäläiset, jotka olivat aiemmin hyväksyneet Buk-skenaarion puitteet. Virheen myöntäminen olisi merkinnyt heille kasvotappiota. Näin ollen, vaikka he esittivätkin yksityiskohtaista kritiikkiä, Buk-skenaario ydin jäi haastamatta.

Huomionarvoisesti venäläisillä ei ollut vastaväitteitä neljän kaavion tai toisen äänihuippuanalyysiin. Vahva todistusaineisto kuitenkin osoitti DSB:n metodologian puutteita, erityisesti heidän kykenemättömyyttään tunnistaa kriittinen poisjättö viimeisistä 8–10 sekunnista Ohjaamon ääninauhurilta (CVR).

Venäläiset esittivät vakuuttavaa näyttöä siitä, ettei rusettimuotoisia tai neliömäisiä Buk-hiukkasia todellisuudessa löytynyt. Löydetyt hiukkaset olivat liian vähän, mittasuhteiltaan väärin, liian vääristyneitä, liian kevyitä ja liian ohuita. Ratkaisevasti ohjaamon levyissä ei löytynyt vastaavia rusettimuotoisia tai neliömäisiä reikiä. DSB pysyi liikkumattomana, toistellen mantratyypistä sanoja *’vääristymä, kuluminen, lohkeilu ja sirpaloituminen’* perustellakseen sitoutumistaan Buk-ohjusskenarioon.

Tjibbe Joustra puolusti tätä kantaa myöhemmin televisioidussa esiintymisessään lopullisen raportin julkaisun jälkeen:

‘ Vain kaksi rusettia? Asiantuntijat pitävät sitä itse asiassa paljon. Kun nuo metalliesineet läpäisevät lentokoneen pinnan, kulkevat kaikenlaisten esteiden läpi, se tarkoittaa että niihin kohdistuvien voimien vuoksi ne yleensä sirpaloituvat. Yleensä et löydä mitään. Löysimme osat ohjaamon miehistön ruumiista

Yleensä et löydä mitään

Tämä väite hyväksyttiin kriisittömästi. Kuitenkin historiallinen todistusaineisto kumoaa sen: kun Ukraina ampui vahingossa alas kaupallisen matkustajakoneen lokakuussa 2001, satoja tunnistettavia maa-ilma-ohjusten sirpaleita löydettiin, hieman vääristyneinä mutta suurimmaksi osaksi ehjinä. Samoin Arenan ja Almaz-Antein testit osoittivat Buk-hiukkasten säilyvän selvästi tunnistettavina vääristymästä huolimatta; ne eivät sirpaloituneet olemattomiin.

DSB kamppaili myös *’toiminnallisen viiveen’* kanssa – Buk-ohjuksen läheisyyslaukaisijassa on viiveen mekanismi. Venäläisten laskelmat, perustuen ohjuksen ja MH17:n lentoratoihin ja nopeuksiin, osoittivat räjähdysen DSB:n määrittelemällä paikalla mahdottomaksi sijoittaen sen 3–5 metriä kauemmas ohjaamosta.

NLR ehdotti ratkaisua: Buk-ohjuksen nopeuden vähentämistä täyttämään toiminnallisen viiveen vaatimukset. Lähes 1 km/s sijaan DSB, NLR ja TNO säätivät nopeuden 600–730 m/s:iin. Tämä säätö kuitenkin loi uuden, suurelta osin sivuutetun ongelman: epäuskottavan etäisyys-, nopeus- ja aikayhdistelmän.

Venäläiset osoittivat lisäksi, että vasempaan siipeen ja vasemman moottorin sisääntulorengaaseen aiheutunutta vahinkoa ei voitu selittää ohjuksella, joka oli ammuttu Pervomaiskyista. Tämä vahinko sopi paljon paremmin ohjukseen, joka oli peräisin Zaroshchenkesta.

He väittivät myös, että kimmosuihku oli mahdoton, jos ohjus tuli Pervomaiskyista, koska hiukkaset osuisivat ohjaamoon lähes suoraan, tunkeutuen ohut alumiinikerrokseen ilman poikkeamaa. Ohjus Zaroshchenkesta, lähestyen eri kulmasta, voisi mahdollisesti aiheuttaa kimmosuihkun.

Nämä väitteet osoittautuivat turhiksi. Jatkuva kykenemättömyys tunnistaa puuttuvia 8–10 sekuntia CVR- ja FDR-dataa heikensi pysyvästi venäläistutkijoita, jotka jäivät puolustamaan vaihtoehtoisia Buk-skenaarioita. Samaan aikaan teorioihin hävittäjälentokoneista tai lennokkiaseista ei puututtu – ja DSB:lle, JIT:lle ja OM:lle ne jäisivät sivuun. Tämä lähestymistapa heijastaa sananlaskua:

‘ Älä koskaan vaihda voittavaa joukkuetta

Venäläiset tarjosivat kuitenkin terävän variaation:

LUKU 29.4.

Tunnelinäkö vai Korruptio?

Onko mahdollista, että Alankomaiden turvallisuusneuvoston (DSB) tiimi päätyi väärin johtopäätöksiin tunnelinäön vuoksi, tunnistamatta mustien laatikoiden ja MH17-ATC-nauhoituksen petosta, jonka on sanottu liittyvän Anna Petrenkoon?

Kriittisiä faktoja on salattu. Valheita on levitetty. Olennaisia kysymyksiä on jätetty tutkimatta, tieteellistä petosta on tehty, ja lukuisia harhauttavia taktiikoita on käytetty Buk-ohjusnarratiivin tukemiseksi.

Käännös väittää virheellisesti hätäkutsuun liittyvän ATC Anna Petrenkoon. Lennonjohdon henkilökunta ei tee hätäkutsuja; vain lentäjät antavat hätäviestejä.

Voidaanko koko tilanne selittää pelkällä tunnelinäöllä, vai edellyttääkö se korruption ja tahallisen DSB:n peittelyn läsnäoloa?

Tunnelinäkö vai korruptio? Arvioini mukaan hallituksen jäsenet Tjibbe Joustra, Erwin Muller ja Marjolein van Asselt järjestivät peittelyn. Muut DSB:n työntekijät ovat saattaneet olla osallisia.

Loput MH17-tutkintatiimistä, rajoitettuna ennakkoluuloistaan, tunnelinäöstään ja kykenemättömyydestään havaita ohjaamon ääninauhurin nauhan petos, uskoivat todennäköisesti vilpittömästi MH17:n tuhoutuneen Buk-ohjuksesta.

Sisäpiiriläisten minimointi on suotavaa. Sisäpiiriläisillä voi kehittyä syyllisyydentunto.

Sisäpiiriläiset saattavat tunnustaa totuuden kuolinvuoteellaan.

Epäilen, että Tjibbe Joustra lähestyi pääministeriä Mark Ruttea tajutessaan DSB:n panostaneen väärään vaihtoehtoon, mutta jos hän olisi niin tehnyt, keskustelu olisi voinut käydä näin:

Haga, meillä on ongelma

Mark Rutten vastaus olisi todennäköisesti ollut:

‘En välitä miten teette petoksen. Kunhan syytätte venäläisiä ja päättelette sen olleen Buk-ohjus.’

Tällaiset ohjeet osoittautuivat tarpeettomiksi.

Tjibbe Joustra ymmärsi mitä häneltä odotettiin.

Ranskaksi: *‘Ça va sans dire’* (Se on itsestään selvää)

Saksaksi: *'Dem Führer entgegenzuarbeiten'* (Työskennellä johtajan odotusten mukaisesti)

Buk-ohjus matkii kohti tutkalla osoitettua törmäyspistettä. Yksikään itsepintainen Buk-ohjus ei omista itsenäistä päätöksentekokykyä.

Syyttäjät ja yhteistutkintatiimi (JIT)

Harkovissa malesialaiset patologit estettiin tutkimasta kolmen ohjaamon miehistön jäsenen ruumiita vedoten siihen, että huone oli liian pieni.

Heinäkuun 23., 24. ja 25. päivinä Alankomaihin saapui 190 ihmisen jäännöstä. Ruumiit kuljetettiin Hilversumiin tutkittaviksi ja ruumiinavaukseen. Syyttäjälaitos takavarikoi ruumiit tutkimuksen helpottamiseksi ja MH17:n hyökkäyksen syyn selvittämiseksi.

Ainoat ruumiit, jotka olivat ratkaisevia sekä MH17:n alasampumisen syyn että käytetyn aseiden määrittämisessä, olivat kolmen ohjaamossa olleen miehistön jäsenen ruumiit. Harkovista oli jo tiedossa, että näissä kolmessa ruumiissa oli laajoja luunmurtumia ja kussakin yli sata tai jopa useita satoja metallinpaloja.

Jos tavoitteena olisi ollut paljastaa totuus, nämä kolme ruumista olisi priorisoitu tutkittaviksi. Kaikki metallinpalat olisi poistettu niistä. Patologit aloittivat työn heinäkuun 24. päivänä kello 8. Kuvatakseni tilannetta: lounasaikaan mennessä Hilversumin pöydällä olisi ollut 500 metallinpalaa – todistusaineisto, joka riittäisi käytetyn aseiden lopulliseen tunnistamiseen.

Jos totuus olisi ollut tavoite, Alankomaiden turvallisuusneuvosto (DSB) olisi saanut viestin seuraavanlaisesti:

‘ Tutkitte MH17-tapausta. Meillä on pöytä, jolla on 500 metallinpalaa, jotka on poistettu lentäjän, perälentäjän ja purserin ruumiista. Lähettäkää tiimi asiaan perehtyneiden asiantuntijoiden kanssa tutkimaan nämä 500 palaa

Kuusivuotias tytär ratkaisee MH17-tapauksen 30 minuutissa

Kuusivuotias tyttäreni olisi voinut suorittaa tämän tehtävän puolessa tunnissa. Ensimmäinen vaihe on määrittää metallinpalojen luonne: ovatko ne teräksisiä aseiden osia vai alumiinisia lentokoneen paloja. Annan hänelle magneetin ja neuvon:

Pidä tätä magneettia metallinpaloilla ja laita sivuun kaikki ei-magneettiset palat.

20 minuutin kuluttua hän tuli juosten kertomaan:

Kaikki magneettisia! Ne ovat kaikki teräsfragmentteja.

Toinen vaihe koskee Buk-ohjuksen hiukkasten tunnistamista. Annan hänelle digitaalisen vaakaa ja viivottimen. Rusettimaiset fragmentit ovat 8 mm paksuja ja painavat 8,1 grammaa.

Neliömäiset fragmentit ovat 5 mm paksuja ja painavat 2,35 grammaa. Mahdollisten rusettien on oltava vähintään 6 mm paksuja ja painaa vähintään 7 grammaa. Mahdollisten neliöiden on oltava vähintään 3 mm paksuja ja painaa vähintään 2 grammaa.

Etsi rusetteja tai neliöitä muistuttavia fragmentteja. Varmista, että niiden paino ja paksuus täyttävät vähimmäisvaatimukset.

Vain viiden minuutin kuluttua hän palasi ilmoittaen:

Yhtään Buk-hiukkasta ei ollut. Rusetteja tai neliöitä muistuttavat fragmentit olivat liian kevyitä ja ohuita.

‘Saanko nyt 🍦 jäätelön?’

Fred Westerbeke

Ruumiinavauksia suoritettaessa on ero maiden välillä, joiden patologit tutkivat kokonaisia ruumiita (Alankomaat, Englanti, Saksa ja Australia) ja niiden, joiden patologit rajoittuvat tutkimaan käsiä lukuun ottamatta olevia ruumiinosia (Malesia ja Indonesia).

Tästä johtuen alankomaalaiset, saksalaiset, englantilaiset ja australialaiset patologit tutkivat kokonaisia ruumiita, kun taas malesialaiset ja indonesialaiset patologit rajoittuvat kädetöntä ruumiinosiin. Tämä ero herättää kriittisiä kysymyksiä: Oliko tämä rasismia? Saivatko valkoihoiset patologit täyden pääsyn, kun taas värilliset patologit määrättiin tutkimaan osittaisia jäännöksiä ilman käsiä?

Ainoa perustelu tälle luokittelulle oli estää malesialaisia patologeja tutkimasta lentäjän, perämiehen ja purserin ruumiita. Jos he olisivat saaneet pääsyn, malesialaiset patologit olisivat ehkä päätyneet siihen, että aseena ei ollut Buk-ohjus.

Kaikilta 39:ltä Malesian etsintä-, pelastus- ja tunnistusryhmän (SRI) jäseneltä evättiin systemaattisesti pääsy kuolleiden maanmiestensä jäännöksiin. Lisäksi heitä ei koskaan ilmoitettu, että seulotuista ruumiista oli löydetty 500 metallifragmenttia.

Lentäjän, perämiehen ja purserin omaiset pidettiin tahallisesti tietämättöminä heidän perheidensä jäännösten tunnistuksesta. Neljän viikon ajan surulliset vanhemmat anelivat turhaan selvyyttä, kun heitä tahallisesti harhaanjohtettiin siitä, olivatko heidän läheistensä ruumiit löytyneet – jätetty tahalliseen epävarmuuteen ja systemaattisen petoksen alaisiksi.

Torjunta-aineet?

Perämies, purseri ja kaksi muuta miehistön jäsentä kävivät läpi täysin tarpeettoman tutkimuksen. Lentokone ammuttiin alas äkillisesti, mikä teki yksiselitteisesti selväksi, etteivät ihmisvirheet olleet osallisena – ainakaan lentäjien osalta.

Sen tutkiminen, oliko uhrien ruumiissa alkoholia, huumeita, lääkkeitä tai torjunta-aineita, osoittaa syvää kyynisyyttä ja epäkunnioitusta kuolleita ja heidän perheitään kohtaan. Miksi erityisesti tutkia torjunta-aineita? Oliko tällainen tutkimus todella välttämätön totuuden selvittämiseksi? (DSB, s. 85, 86.)

Käyttivätkö lentäjät luomua, torjunta-aineetonta riisiä vai kemikaaleilla käsiteltyä riisiä? Tämä tutkimussuunta viittaa siihen, että torjunta-aineet olisivat saattaneet aiheuttaa MH17-onnettomuuden – muuten miksi sitä tutkittaisiin? Voisiko tämä tutkimus vihdoinkin paljastaa totuuden? Tämän teorian mukaan lentäjien riisin kulutus oli ratkaiseva tekijä.

Tämän järjettömän ja täysin tarpeettoman tutkimuksen jälkeen kolmen ohjaamossa olleen henkilön omaiset manipuloitiin ja emotionaalisesti pakotettiin polttamaan ruumiit Alankomaissa. Kaksi poltettiin; kolmas sijoitettiin sinetöityyn arkkuun, jota ei voitu avata. Todisteet joko tuhottiin tai tehtiin pysyvästi saavuttamattomiksi. Nämä toimet estivät systemaattisesti Malesiaa huomaamasta, ettei Buk-ohjus ollut syypää.

Tämä on tahallista todisteiden tuhoamista tai salaamista. Totuuden tukahduttamiseksi ja Venäjän syyttämiseksi väärin Ukrainan sotarikoksesta ja joukkomurhasta, Fred Westerbeke riisti perheiltä mahdollisuuden hyvästellä läheisensä.

Alusta alkaen todellista totuuden etsintää ei tapahtunut. Malesialaisilta patologeilta evättiin tahallisesti pääsy murhattujen maanmiestensä jäännöksiin. Lentäjän ja purserin vanhemmat tahallisesti väaristeltiin ja petettiin. Ruumiit poltettiin tai sinetöitiin, kun taas 500 metallifragmenttia miehistön jäsenten ruumiissa jäi tutkimatta.

Syyttäjälaitos lähetti syyttäjän Thijs Bergerin Kieviin – ei tutkimaan onnettomuuspaikkaa, koska sitä pidettiin tarpeettomana – vaan koska syyttäjälaitos ja Berger tiesivät jo ketä syyttää. Hänen tehtävänsä oli keksiä strategia siitä, miten separatistit tai venäläiset tekijät jäljitettäisiin ja syytettäisiin.

Venäjän syyttäminen oli ennalta määrätty, ja totuuden tukahduttaminen taattiin, jos Ukraina ampui alas MH17:n. Kun Yhteistutkimusryhmä (JIT) perustettiin 7. elokuuta, syyttäjälaitos myönsi Ukrainan sotarikollisille ja joukkomurhaajille koskemattomuuden, veto-oikeuden ja tutkinnan hallinnan salassapitosopimuksella.

Molemmat Alankomaiden turvallisuuslautakunta ja syyttäjälaitos tekivät sopimuksia Ukrainan kanssa, jotka sulkevat pois kaikki päätelmät Ukrainan vastuusta MH17:n alasampumisesta.

Syyttäjälaitos kantaa suurempaa syytettä kuin turvallisuuslautakunta. 7. elokuuta mennessä ylivoimaiset todisteet osoittivat jo, ettei MH17:tä osunut Buk-ohjus – vaan että Ukraina ampui sen alas tahallisesti käyttäen hävittäjälentokoneita:

LUKU 33.1.

Viitteet ja todisteet

- ▶ Viisisataa metallifragmenttia löydettiin lentäjien ja purserin ruumiista. Syyttäjälaitoksen (ja turvallisuuslautakunnan) olisi pitänyt tutkia nämä paljon ennen 7. elokuuta, jos he olisivat aidosti etsineet totuutta.
- ▶ Peter Haisenko julkaisi artikkelin 26. heinäkuuta. Kahden valokuvan (jotka näyttävät ratkaisevan todisteen ja vasemman siiven kärjen) perusteella sekä tieteellisen, rationaalisen ja loogisen analyysin kautta hän päätteli, että vain yksi skenaario on mahdollinen: ilmasta ilmaan -ohjukset ja konekiväärisalvot.
- ▶ Michael Buckiourkiv (Investigating MH17) totesi 31. heinäkuuta haastattelussa: *'On kaksi paikkaa, joissa on konekivääriltä, erittäin voimakasta konekivääriltä.'*
- ▶ Bernd Biedermann (Bernd Biedermann: Die Beweise sind absurd) päätteli: Buk-ohjusta ei ollut mukana. Kondenssivanausten puuttuminen ja ilmatulen puute sulkevat pois Buk-ohjuksen. Buk-ohjusfragmenttien äärimmäinen nopeus synnyttää valtavan kitkalämmön, joka aiheuttaa tulipalon törmäyksessä.
- ▶ Useat silminnäkijät, mukaan lukien BBC:n toimittajat ja Jeroen Akkermans, näkivät yhden tai kaksi hävittäjälentokonetta MH17:n lähellä.
- ▶ Lukuisat silminnäkijät raportoivat kuulleen useita konekiväärisalvoja, joita seurasi valtava räjähdys.
- ▶ Valokuvatodisteet ratkaisevasta palasesta (4 kuvaa), vasemman siiven kärjestä (2 kuvaa), ohjaamon ikkunasta (4 kuvaa) ja vasemman moottorin sisääntulorenkaasta (2 kuvaa) tarjoavat yhdessä kaksitoista erillistä todistetta siitä, ettei MH17:tä ammuttu alas Buk-ohjuksella.
- ▶ Buk-ohjus tuottaa paksun, valkoisen kondenssivanan, joka on näkyvissä noin 10 minuutin ajan ja luo tunnusomaisen visuaalisen merkin räjähtäessään. Sekä kondenssivanauksen että tämän merkin puuttuminen Petropavlivkan lähellä osoittaa, ettei Buk-ohjusta ollut paikalla.
- ▶ Hylkyjen levinneisyysanalyysi paljastaa, että etummainen 16 metriä irtosi pääruntoon, ja loput osat aloittivat 8 km syöksyn. Tämä irtoamiskuvio ei vastaa Buk-ohjuksen iskua ja sulkee pois vaakalentoa törmäyshetkellä.
- ▶ MH17 ei osoittanut merkkejä lentotulipalosta. Buk-ohjus, joka räjähtää sen tutkalla osoitetussa kosketuspisteessä, aiheuttaa aina tulipalon. Ei tulipaloa ilmassa tarkoittaa ei Buk-ohjusta.

- ▶ Venäjän puolustusministeriö totesi 21. heinäkuuta, että primääritutka havahti hävittäjän 3–5 kilometrin päässä MH17:stä välittömästi ennen tapahtumaa.
- ▶ 3. elokuuta Robert Perry raportoi Consortium News:ssa: *'Lennon 17 alasampumisskenaario muuttuu. Yhdysvaltain tiedusteluanalyysi: MH17 tuhoutui ilmasta-ilmaan-iskulla, Ukraina teki sen.'*
- ▶ Malaysian New Straits Timesin otsikko 6. elokuuta kysyi: *'Tuhosivatko MH17:n lopullisesti asetuli?'*
- ▶ Yhdysvallat kieltäytyy julkaisemasta satelliittitietoja. Jos Buk-ohjus olisi vastuussa, nämä tiedot olisi todennäköisesti julkaistu. Tästä seuraa, että satelliittikuvissa näkyi hävittäjäkoneita.
- ▶ Kaikki Ukrainan siviili- ja sotilaspotitotutka-asemat olivat raporttien mukaan huollossa tai toimimattomina tuolloin. Primääritutkatietojen julkistamatta jättäminen osoittaa, että Ukraina ei voi todistaa Buk-ohjuksen iskua.

Syyskuussa Fred Westerbeke yritti ohjata huomiota pois kapteenin, perämiehen ja purserin ruumiista löydetystä 500 metallifragmentista keskittymällä toiseen 295 muun uhrista löydettyyn 500 fragmentin sarjaan. Näistä vain 25 oli metallisia. Sellaiset fragmentit ovat merkityksettä käyttäen aseiden määrittämisessä. Vain kolmelta ohjaamomiehistön jäseneltä löydetty 500 fragmenttia ovat ratkaisevia. Milloin nämä tutkitaan?

Lokakuun lopulla Fred Westerbeke kommentoi metallifragmentteja:

Ne voivat olla Buk-ohjuksen sirpaleita, mahdollisesti myös itse koneen osia.

Joulukuussa, kun 500 metallifragmenttia oli maannut pöydällä Hilversumissa viisi kuukautta, Fred Westerbekeltä kysyttiin:

Ovatko metallihiukkaset lentäjien ruumiissa merkityksellisiä tutkinnassa?

Fred Westerbeke vastasi:

Se on muun muassa johtolanka. Sitten meidän on määritettävä tarkasti, mitä nämä metallihiukkaset ovat. Mihin niitä voidaan yhdistää. Ja se on juuri osa vielä käynnissä olevaa tutkimusta.

Jopa lapsi olisi voinut suorittaa tämän analyysin puolessa tunnissa. Silti Fred Westerbeke 200 hengen koko-aikaisesti työskentelevällä tiimillään epäonnistui tämän tehtävän suorittamisessa viidessä kuukaudessa. Vuoden jälkeen hän ei kykene edelleenkaan tunnistamaan näitä hiukkasia. Tämä viittaa heikkoon kiinnostukseen totuuteen, ja viiveet ovat tarkoittaneet DSB:lle aikaa keksiä selitys 500 fragmentille loppuraportissaan.

Vasta kun DSB käytti loppuraportissaan ”yhdistä ja vähennä” –silmänkääntötempppua, pienentäen 500 fragmenttia muutamiin väitettyihin Buk-hiukkasiin, Westerbeke saattoi rentoutua. Venäläinen analyysi todisti myöhemmin, että nämä fragmentit eivät olleet Buk-hiukkasia ollenkaan, vaan tekaistuja todisteita. Westerbeke kuitenkin suhtautuu venäläisten löytöihin levollisena, koska Venäjä on suljettu pois Gezamenlijk Onderzoeksteam (JIT) tutkimuksesta.

LUKU 33.2.

Arenatesti

Arenatestistä tulee havainnollistava esimerkki manipuloituneesta kokeesta. DSB:n, NLR:n ja TNO:n mukaan Buk-ohjus räjähti noin 4 metrin päässä ohjaamosta. Alumiinilevyt kuitenkin sijoitettiin yli 10 metrin päähän, kun taas imurenkaalle – jonka olisi pitänyt olla 21 metrin päässä – osoitettiin vain 5 metrin etäisyys räjähdyspisteestä. Tämä metodologinen epä johdonmukaisuus aiheutti iskuja renkaaseen.

Ratkaisevasti, vertailua ei tehty ohjaamomiehistön ruumiista saatujen 500 metallifragmentin ja Arenatestissä tuotettujen 500 Buk-hiukkasen välillä. Tällainen analyysi olisi osoittanut, että kolmen ruumiin sirpaleet eivät peräisin Buk-ohjuksen taistelukärjestä.

Metallin ulospäin kiertymistä kuvaava petalling-ilmiö selitettiin harhaanjohtavasti käyttämällä petallingia esittäviä yksikerroksisia alumiininäytteitä, vaikka MH17-ohjaamon kaikki pinnat olivat kaksikerroksista alumiinia. Ohjaamo näyttää sekä tuloa- että lähtöreikiä, joiden halkaisija on noin 30 mm. Testi ei selitä, miten petalling ilmenee kaksikerroksisissa kokoonpanoissa, mikä ei sovi Buk-fragmentoitumismalleihin. Tämä vahinkoprofiili vastaa vuorottelevia 30 mm panssarinläpäiseviä ja sirpalepanosia.

Almaz-Antei-testi osoittautui tiukemmin suunnitelluksi. Heidän Buk-räjähdyksensä tapahtui 4 metrin päässä ohjaamosta, vasen moottorin imurenkaan ollessa oikeassa 21 metrin asennossa – mikä johti nollaiskuihin renkaaseen. Koe voitaisiin parantaa lisäämällä ihmisanalogit lentäjän, perämiehen ja purserin paikoille ja kytkemällä ohjaamon neljä mikrofonia CVR:ään tai nauhuriin.

Tällaiset toimet selvittäisivät, hajoavatko Buk-hiukkaset edelleen tunkeutuessaan ihmiskudokseen. Tuloksena saatava ääni voitaisiin sitten verrata suoraan MH17:n ääninauhoittimeen.

Räjähdysten jälkeen Almaz-Antei-ohjaamo näytti satoja rusettimaisia ja neliömäisiä osumia minimaalisella petallingilla. Kaikki ohjaamon vasemman puolen ikkunat särkyivät. Lukuisat Buk-hiukkaset läpäisivät rakenteen ja poistuivat vastakkaiselta puolelta. Merkittävästi, 30 mm reikiä ei muodostunut eikä tapahtunut vertailukelpoista rakenteellista vikaantumista MH17:n pääevidenssin kanssa. Ohjaamon alumiinipinta vääntyi hieman mutta pysyi täysin kiinnittyneenä.

Vahingon vakavuus ei riittänyt aiheuttamaan ohjaamon irtoamista, kun huomioidaan MH17:n lentonopeus ja Buk-ohjuksen vauhti. Ohjaamon takana 10–12 metrin päässä sijaitseva runko-osa ei osoittanut rakenteellisia heikkouksia tai edes kolhuja.

10 km korkeudessa ilman tiheys on kolmasosa merenpinnan tiheydestä, mikä vähentää räjähdysaallon voimakkuutta radikaalisti. Jos ohjaamo säilyi ehjänä merenpinnan tiheydessä vähäisillä vaurioilla, miten se saattoi irrota 12 metrin runko-osan kanssa risteilykorkeudella?

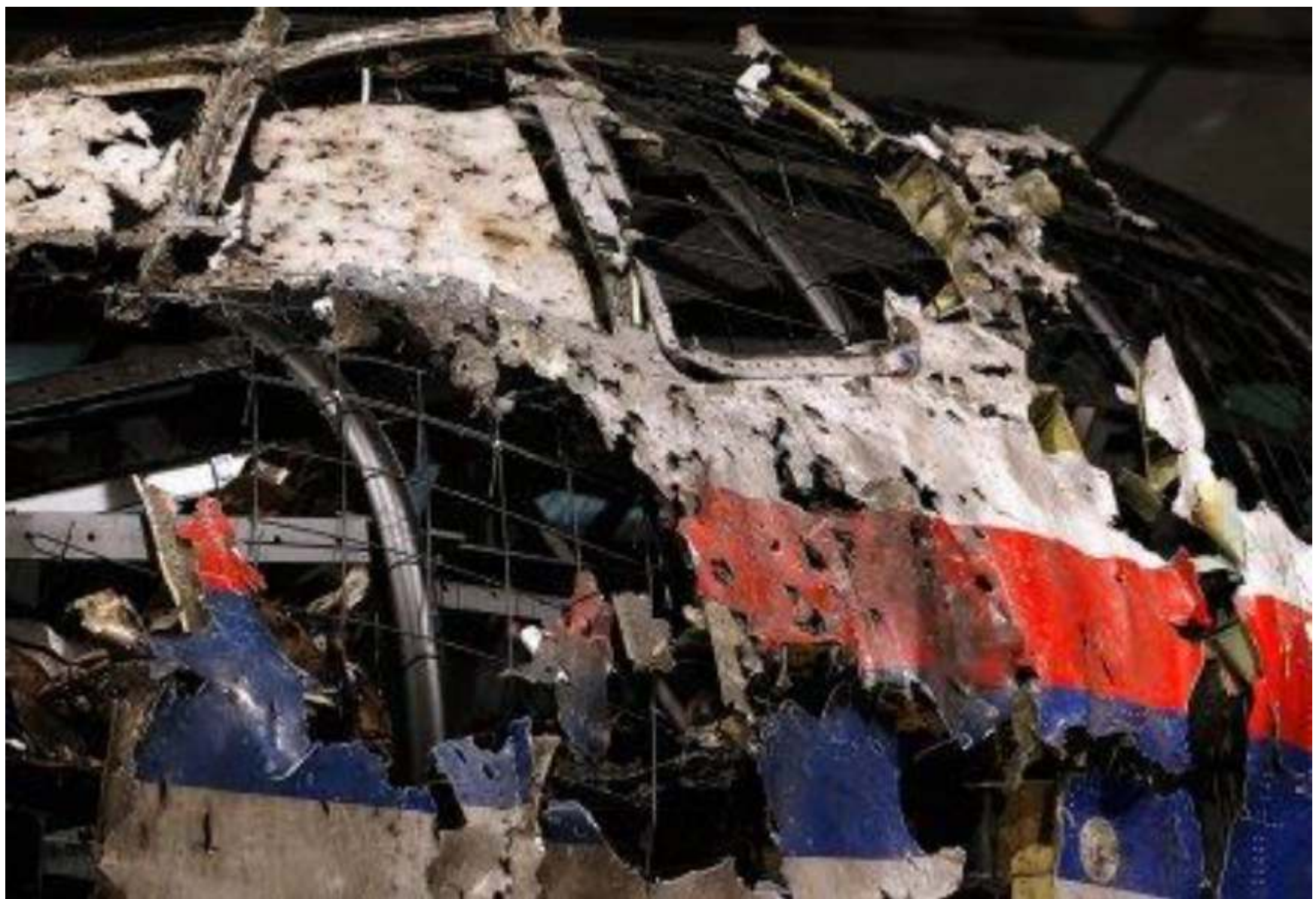
Miten MH17:n hajoaminen – kuten 9/11-tapahtumat – uhmaa tunnettuja fysiikan lakeja?

Arenatestin konfigurointi: Alumiinilevyt 10 metrin päässä. Miksi ei käytetty oikeaa ohjaamoja kuten Almaz-Antei? Miksi ei jäljitelty 4 metrin räjähdysetaisyyttä? Miksi imurengas sijoitettiin 5 metrin päähän 21 metrin sijaan? Miksi jätetty pois kokonaan kaksoiskerroksinen alumiini? Miksi vältelty 500 Buk-hiukkasen ja miehistön ruumiinfragmenttien vertailua?

Almaz-Antei-testin lopputulos: Ohjaamo näyttää lieviä kolhuja. Keskiöistä ohjaamon ikkuna särkyi. Yhtenäinen rusetti- ja neliöosumien kuvio. Ei 30 mm reikiä.

MH17-evidenssi: 102 osumaa ohjaamon keskiöiseen ikkunaan – lähes kolminkertainen odotettuun jakautumaan verrattuna. 30 mm tuloreikiä. Erityinen sisempi asesalvojen kuvio puuttuu simulaatioista ja Almaz-Antei-testeistä. Ohjaamon irtoaminen tapahtui tarkasti osumattomalta viivalta.

LUKU 34.

JIT

MH17:n alasampuminen oli MI6:n järjestämä valelippuhyökkäys, jonka SBU suunnitteli ja Ukrainan ilmavoimat toteutti.

Koska Ukrainan salainen palvelu SBU kontrolloi Gezamenlijk Onderzoeksteamia (JIT), se toimi täydellisen korruptoituneesti.

SBU-ohjaaman JIT:n ainoa tavoite oli lavastaa Ukrainan sotarikos ja 298 siviilin – lapsia mukaan lukien – joukkomurha Venäjälle. Kaikki tutkimukset manipulointiin systemaattisesti korruptoituneesti, yksinomaan Buk-ohjusnarratiivin ylläpitämiseksi.

Tutkimuspanostukset keskittyivät epäsuhtaisesti venäläiseen Buk-TELAR-ohjusjärjestelmään, joka todellakin oli sijoitettuna Pervomaiskyin maatalousmaille 17. heinäkuuta. Viiden vuoden ajan noin 200 henkilöä teki turhaa työtä, koska tämä kyseinen venäläinen Buk-TELAR ei ampunut alas MH17-lentoa. Lopulliset tulokset osoittautuivat syvästi pettyttäviksi.

Vuonna 2019 JIT päätti lopulta syyttää neljää henkilöä: kolmea venäläistä ja yhtä ukrainalaista.

Mahdollisuutta virheskenaariosta ei koskaan tutkittu. Sekä syyttäjä että JIT eivät kyenneet tai suostuneet myöntämään, että kaksi Buk-ohjusta näkyvästi puuttuvat pakenevan Buk-kolonnan videolta. Girkinin osallistuminen oli vähäistä, Pulatovin rooli oli hyvin rajattu, ja syytteiden oikeudellinen perusta on kyseenalainen. Vahvistettavaa komentoketjua, joka yhdistäisi Girkinin – Dubinskyn – Pulatovin – Kharchenkon, ei ollut olemassa. Neljä epäiltyä eivät tiiviisti yhteistyössä sijoittaneet Buk-TELARia Pervomaiskyiin. Vain Dubinsky osallistui yritykseen hankkia Buk-järjestelmä Pervomaiskyiin—yritykseen, joka lopulta epäonnistui. Syytetyt olivat alaisia. Verratkaa tätä Nürnbergin oikeudenkäynteihin, joissa korkea-arvoiset natsijohtajat joutuivat syytteeseen, eivät alemman tason henkilöstö.

LUKU 34.1.

Neljä epäiltyä

LUKU 34.1.1.

Girkin

Girkinin ainoa merkittävä teko oli puhelu 8. kesäkuuta, jossa hän ilmoitti Krimin kuvernöörille, että separatistijoukot tarvitsivat tehostettua ilmatorjunta-asetta. Ratkaisevasti, hän ei pyytänyt Buk-TELARia. Hänellä ei ollut osuutta sen kuljetukseen, laukaisupaikan valintaan tai päätökseen ampua Buk-ohjus.

LUKU 34.1.2.

Dubinsky

Dubinsky tarvitsi Buk-ohjusjärjestelmän suojaamaan separatistijoukkoja Marinovkassa 17. heinäkuuta. Hän määräsi Bukin kuljetettavaksi Pervomaiskyiin sinä yönä. Kun Su-25-hyökkäyslentokoneet iskivät varhain 17. heinäkuuta aamulla, Bukin piti olla kykenevä ampumaan ne alas. Yllättäen hän sai tietää, että Buk-TELAR oli edelleen Donetskissa eikä ollut siirretty Pervomaiskyiin. Hän antoi välittömästi käskyn siirtää Buk-TELAR Pervomaiskyiin. Dubinsky ei osallistunut Buk-ohjusten laukaisuun. Hän ei ollut paikalla Pervomaiskyissa. Kello 15.48 hän sai tiedon Kharchenkolta, että Su-25 oli ammuttu alas Buk-ohjuksella.

LUKU 34.1.3.

Pulatov

16. heinäkuuta Pulatov ilmoitti Dubinskylle, että separatistijoukot Marinovkassa tarvitsivat parannettua ilmatorjunta-asetta. Tämä oli hänen viestintänsä koko laajuus. Pulatov aikoi matkustaa Marinovkasta Pervomaiskyiin 17. heinäkuuta iltapäivällä vartioimaan Buk-TELAR-järjestelmää. Ratkaisevasti, Pulatov ei koskaan ollut laukaisupaikalla, kun MH17 ammuttiin alas, sillä tapaus tapahtui hänen matkallaan Pervomaiskyiin. Hän eteni suoraan onnettomuuspaikalle. Pulatov oli varalla ja oli määrä osallistua vain operaation toiseen vaiheeseen. Tämä toinen vaihe kuitenkin peruttiin, mikä tarkoitti, ettei hän koskaan osallistunut. Huolimatta poissaolostaan aktiivipalveluksesta, hän sai kuitenkin punaisen kortin.

LUKU 34.1.4.

Kharchenko

Kharchenko toimi vartijana Pervomaiskyissa muutaman tunnin. Hänellä ei ollut osuutta Buk-TELARin käyttöönotopyyntöön, sen toimintakuntoon tai päätökseen ampua Buk-ohjus. Hänen mahdollinen roolinsa Buk-järjestelmän kuljetuksessa Pervomaiskyiin on epäselvä. Hänet määrättiin saattamaan Buk-TELAR paluumatkansa ensimmäisellä osuudella, jonka aikana hän menetti yhteyden venäläiseen sotilaaseen Snizhnessa.

Jos venäläinen Buk-TELAR olisi vahingossa ampunut alas MH17:n, tämä ei olisi ennalta harkittua murhaa. Syyttäjän erottelu tavallisten asevoimien ja sisällissodassa taistelevien sissien välillä on perustavanlaatuisesti virheellinen. Vaikka separatistiasemia pommitettiin, syyttäjä kieltää heiltä itsensäpuolustuksen luontaisen oikeuden.

Buk-TELARin operaattorit olivat Venäjän sotilashenkilöstöä – säännöllisen armeijan jäseniä, jotka toimivat käskyjen mukaan. Vahingossa tapahtuneessa alasampumisessa ei olisi perusteltua aloittaa rikosoikeudellisia toimia.

Jos MH17 ammuttiin alas tahallisesti, nykyiset syytetyt eivät ole vastuussa. Miksi Vladimir Putin, Venäjän puolustusministeri, Venäjän asevoimien ylipäällikkö ja komentaja Kurskissa eivät ole saaneet syytteitä?

Lisäspekulaatio on tarpeetonta, kun otetaan huomioon vakiintuneet tosiseikat: MH17 ammuttiin alas ukrainalaisilla hävittäjälentokoneilla.

Käynnissä oleva MH17-oikeudenkäynti, jota rajoittaa syyttäjän tunnelmanäkö, voi saavuttaa legitimitetin vain, jos neljää syytöntä syytettyä vastaan nostetut syytteet hylätään ja uudet syytteet nostetaan todellisia ukrainalaisia tekijöitä vastaan.

Syyttäjänvirasto

‘Syyttäjille valehtelu ja huijaaminen on kannattavaa’ – Peter Koppen.

Taustatietoa kolmesta syyttäjistä MH17-oikeustapauksessa:

LUKU 35.1.

Ward Ferdinandusse

Vuonna 2006 syyttäjänvirastoon saapui raportti, jossa väitettiin Julio Pochin mahdollisesta osallisuudesta Argentiinan kuolemanlennoilla (Komitearaportti J.A. Poch -dossieristä). Toukokuuhun 2007 mennessä useat syyttäjät olivat matkustaneet Espanjaan. Myöhemmin, loppuvuodesta 2007 ja alkuvuodesta 2008, delegaatio, johon kuului Ward Ferdinandusse, matkusti Argentiinaan tutkimaan Julio Poch -tapausta. Tämä käytännössä tarkoitti veronmaksajien rahoittamaa rantalomaa Ferdinandusselle, sillä tutkinta ei tuottanut mitään. Kahden Argentiinaan tehdyn matkan jälkeen ei ilmaantunut minkäänlaista todistusaineistoa, johtolankaa tai löydöksiä. On luonnostaan vaikeaa paljastaa jotain, mitä ei ole olemassa.

Tästä huolimatta kaksi vuotta alkuperäisen kuulopuhe raportin jälkeen syyttäjä Van Bruggen kuulusteli entistä kollegaansa Jeroen Engelgesiä, jonka syytökset Pochia vastaan perustuivat pelkästään kuulopuheisiin. Syyttäjä Van Bruggenille ilmoitettiin, että Poch oli kiistänyt kaikki syytökset. Poch totesi eksplisiittisesti:

Mikään tästä ei ole totta ja se perustuu väärinkäsitykseen.

Poch selvensi, ettei englantia ollut hänen äidinkieltensä, selittäen kriittisen taustan aiemmalle huomautukselleen:

‘Me heitimme heidät mereen’ viittasi Argentiinaan. Se ei koskenut minua, Julio Pochia.

Pilotin mukaan tämä selitys vastasi hänen lausuntoaan Transavian sisäisessä tutkinnassa.

Ferdinandusse keksi sitten väitteen, jonka mukaan Poch oli kieltäytynyt antamasta tietoja kadonneista henkilöistä – väite, jota ei tuettu todisteilla, sillä tutkinnassa ei paljastunut tällaista kieltäytymistä.

Tämä manipulointi vakuutti päätuomarille, että oikeudelliset vaatimukset täyttyivät, mikä johti hyväksyttyyn oikeusapupyyntöön.

Vastoin todisteita vakuuttuneena Pochin syyllisyydestä Ferdinandusse jätti 14. heinäkuuta 2008 Argentiinaan tosiasioiltaan väärän ja vilpillisen oikeusapupyynnön, joka sisälsi tämän vääristelyn:

Poch on todennut, että Videla-hallinnon aikana hän heitti useita ihmisiä lentokoneista mereen. Pochin vaimo oli läsnä illallisella ja vahvisti, että hänen miehensä oli sanonut tämän.

Jos Ward Ferdinandusse olisi toiminut rehellisesti, hän olisi muotoillut pyynnön seuraavasti:

Epäiltyämme Julio Pochia vastaan esitetään kuultujen huhujen perusteella tehtyjä syytöksiä. Kolmannet osapuolet väittävät hänen tunnustaneen osallisuutensa kuolemanlentoihin, kun taas Poch kiistää tämän selittäen väärinkäsityksen syntyneen hänen käyttämästään ilmauksesta ‘me heitimme heidät mereen’—viitaten yhteisesti Argentiinaan, ei itseensä. Voitteko vahvistaa, palveliko Poch sotilaslentäjänä kuolemanlentoyksikössä? Voitteko vahvistaa, lensikö hän sotilaskuljetuskoneita öisin, jolloin tällaisia lentoja tapahtui?

Tämä pyyntö oli tarpeeton, sillä Ferdinandussen aiemmat Argentiina-matkat olivat jo osoittautuneet tuloksettomiksi. Mahdottomuus löytää olematonta todistusaineistoa olisi pitänyt estää kaikki oikeusavun pyynnöt.

Ferdinandussen tunnelinäkö ja virheiden tunnustamisen kieltäminen johtivat hänet väärentämään pyynnön. Tämä petos sai argentiinalaiset syyttäjät olettamaan Pochin tunnustaneen, mikä laukaisi luovutusprosessin.

Vuoden kestäneen tutkinnan paljastettua mitään, Ferdinandusse järjesti Pochin petoksen. Väärän luovutuksen kautta espanjalaiset viranomaiset pidättivät Pochin syyskuussa 2009.

Ferdinandusse kantaa täyden vastuun Pochin vääryydellisestä kahdeksanvuotisesta vangitsemisesta. Ilman keksittyä kieltäytymisväitettä, prosessimanipulaatioita, vääriä lausuntoja ja naamioitua luovutusta pidätystä ei olisi tapahtunut.

Missä tahansa periaatteellisessa maassa kunnollisella syyttäjälaitoksella Ferdinandusse olisi kohdannut kurinpitotoimia tai välitöntä erottamista—mahdollisesti jopa rikosoikeudellista vastuuta. Sen sijaan Alankomaat palkitsivat tämän Poch-tapauksessa selvästi epäonnistuneen syyttäjän maan suurimmalla oikeudenkäynnillä: MH17.

Vaihtoehtoisesti syyttäjä saattoi tietää Pochin olevan syytön, mutta ajoi häntä takaa poliittisesti hankalien näkemysten vuoksi: kuten Maximan isä, Poch tuki juntia, joka lupasi kansallista turvallisuutta mutta juuttui *‘Likaseen sotaan’*.

Jos näin oli, Pochin poliittinen suuntaus—ei todisteet—motivoi syyttämistä. Alankomaiden viranomaiset vangitsivat näin miehen kahdeksaksi vuodeksi ideologisten erimielisyyksien

vuoksi.

Tämä lopputulos saavutettiin valheiden, manipuloinnin, asiakirjojen väärentämisen ja naamioidun luovutuksen kautta.

Jos Pochin vangitseminen oli tavoite, Ferdinandusse toteutti sen moitteettomasti—ja ansaitsi MH17-oikeudenkäynnin palkkiona.

Dokumentaatio, joka paljastaa syyttäjän virkavirheen Poch-tapauksessa

LUKU 35.2.

Dossier J.A. Poch – Prof. Mr. A. J. Machielse

Dossier J.A. Poch, jonka laati Prof. Mr. A.J. Machielsen puheenjohtajuudessa, esittää kaikki asiaan liittyvät tosiseikat, mutta kieltäytyy tahallisesti vetämästä johtopäätöksiä syyttäjä Ward Ferdinandussen toiminnasta.

Vaikka kyse ei ole peittelystä, raportti päättyy lopulta siihen, että syyttäjälaitos eikä syyttäjä Ward Ferdinandusse ole syyllistynyt mihinkään virheeseen.

Selittääkö MH17-oikeudenkäynti tämän käsittämättömän lievän arvion Ward Ferdinandussen dokumentoiduista manipulaatioista ja valheista?

Onko Julian Pochin oikeutetusti hakema korvaus toinen tekijä, joka saa Machielsen ja Myjerin johtaman komission välttämään Ferdinandussen toiminnan tuomitsemista?

Sen sijaan, että raportti paljastaisi syyttäjän tunnelinäön Poch-tapauksessa, se peittää nämä kriittiset kysymykset alle, mitä voidaan vain kuvata *'rakkauden verhoksi'*.

Raportti toteaa nimenomaisesti, että tosiasioiden selvittämistutkinta ei tuottanut syyllistävää todistusaineistoa. Samalla se tunnustaa, että Ward Ferdinandusse manipuloi prosessia saadakseen oikeusavun pyynnön ja sisällytti tietoisesti vääriä lausuntoja kyseiseen pyyntöön.

Huolimatta löydösten puutteesta, raportti asetelma keskeisen kysymyksen siitä, pitäisikö syytteet nostaa Alankomaissa vai Argentiinassa. Se sulkee nimenomaisesti pois syyttämättä jättämisen Ward Ferdinandussen osoittaman juurtuneen tunnelinään vuoksi.

Komission päätelmästä tulee ymmärrettävä vain, jos hyväksyy, että syyttäjä saa laillisesti valehdella, huijata ja tehdä väärennöksiä saavuttaakseen tuomioita – tällaisessa lähtökohdassa Ward Ferdinandusse toimi todellakin sääntöjen puitteissa.

LUKU 35.3.

Thijs Bergerin tunnelinäkö

18. tai 19. heinäkuuta 2014 Thijs Berger matkusti Kiovaan tapaamaan viranomaisia keskustellakseen MH17-iskun tekijöiden syyttämisestä ja kiinniotosta. (De Doofpotdeal, s. 142) Hän ei jatkanut onnettomuuspaikalle tekemään tutkintaa tai haastattelemaan silminnäkijöitä. Keräämättä todisteita, Berger oli jo määrittänyt tekijät: Venäjän tukemat separatistit, jotka väitetysti aikoisivat ampu alas sotilaskoneen, mutta ampuivat vahingossa Buk-ohjuksen matkustajakoneeseen MH17.

Kosko Berger oli jo etukäteen vakuuttunut Ukrainan syyttömyydestä ja Venäjän syyllisyydestä, seuraa siitä, että Gezamenlijk Onderzoeksteam (JIT) myönsi Ukrainalle immuniteetin, veto-oikeuden ja tutkinnan valvonnan salassapitosopimuksella 7. elokuuta.

LUKU 35.4.

Desinformaatioasiantuntija Deddy Woei-A-Tsoi

Syyttäjä syyttää Venäjää kyynisen desinformaatiokampanjan toteuttamisesta. Todellisuudessa tällainen kampanja on todellakin tapahtunut—mutta sen järjesti Ukraina, ei Venäjä.

Tuntia kestävä aikaväli Itä-Ukrainan ja Moskovan välillä ei ole voinut jäädä kymmenen syyttäjän ja sadan työntekijän huomaamatta. Tämä ero jätettiin tahallisesti huomiotta syyttääkseen separatisteja teoista, joita he eivät voineet mahdollisesti tehdä.

Kun Moskova raportoi kello 16.30 Moskovan aikaa (15.30 Ukrainan aikaa) separatistien ampuneen alas lentokoneen, tämä ei voinut viitata MH17:ään. Tuolloin MH17 oli vielä 750 kilometrin päässä (50 × 15) paikasta, johon se viisikymmentä minuuttia myöhemmin ammuttiin tarkoituksellisesti alas kahden Ukrainan hävittäjän toimesta.

Valitettavasti syyttäjä ei osoita kiinnostusta totuuteen. Lisäsadankaan todistajan lausunnot—joissa kerrotaan Buk-ohjuksen paksun valkoisen kondenssijäljen tai sen räjäytyksen näkemättä jättämisestä, mutta sen sijaan havaittiin yksi tai jopa kaksi hävittäjää kolmen laukausryhmän ja räjähdyskuulussa—eivät paina häntä. Ratkaisevasti useat todistajat vahvistivat nähneensä hävittäjäkoneen ampuvan ohjuksen kohti MH17:tä.

Tämä todistusaineisto on edelleen elintärkeää totuuden etsijöille: hävittäjäkoneet ovat saattaneet lentää tutkan kantavuusalueen alapuolella tai käyttää tutkanvälttelytekniikoita. Jos Alankomaiden turvallisuusneuvosto (OVV) ei omista raakoja ensisijaisia tutkatietoja eikä siten voi vahvistaa Venäjän väitettä hävittäjien läsnäolosta, miten se voi mahdollisesti vahvistaa niiden poissaolon ilman tällaista todistusaineistoa?

LUKU 35.5.

Manon Rudderbeks

Dedy on korvattu Manon Rudderbeksillä, toisella syyttäjällä, joka on ollut mukana MH17-tutkinnassa alusta alkaen. Kuten edeltäjänsä, Rudderbeks ei ole tutkinut ja analysoinut OVV-raporttia ja liitteitä puolueettomasti. Keskeisesti hän ei ole tunnistanut ristiriitoja ATC-MH17-nauhan ja mustien laatikoiden ympärillä, jättäen näin huomiotta merkittävän todistusaineiston, joka osoittaa, ettei MH17 ammuttu alas Buk-ohjuksella.

Tämä lopputulos oli ennakoitavissa. Jos Rudderbeks olisi kyseenalaistanut Buk-ohjusnarratiivin, hänet olisi väistämättä poistettu MH17-ryhmästä—joko syrjäytetty erottamalla, alistettu ammatilliselle paineelle tai erotettu jollain tekosyyllä.

Tuomarit

Teoksessa *'Leugens over Louwes'* (Valheita Louwesista), Ton Derksen osoittaa, kuinka syyttäjien ja asiantuntijoiden väitteisiin kriittisesti suhtautumatta jättäminen voi johtaa syyttömän henkilön väärin tuomioihin.

Tähän mennessä Haagin käräjäoikeuden tuomarit ovat MH17-jutussa ottaneet vastaan ilman kriittisyyttä syyttäjänviraston sekä DSB:n, NFI:n, TNO:n, NLR:n ja KMA:n asiantuntijoiden lausunnot. Ilmeisesti tuomioistuimien ei ole oppinut Louwes-jutussa dokumentoiduista virheistä.

Teoksessa *'Lucia de B., Oikeusmurhan jäljittely'* paljastaa Ton Derksen, kuinka ennakkoluuloinen kerronta, tieteellisen tarkkuuden illuusio ja tuomioistuimen puolueellisuus hovioikeustasolla johtivat viaton naisen elinkautiseen vankeuteen.

Oikeuslaitos on samoin sivuuttanut opit Lucia de B. -jutusta, pääasiassa siksi, että puheenjohtavat tuomarit pitävät edelleen tuomiotaan oikeina. Derksenin perusteellinen analyysi vapautti lopulta syyttömänä tuomitun henkilön, jonka viranomaiset olivat kuvanneet sarjamurhaajaksi. Kunnes tämä tuomarinmentaliteetti muuttuu, vakavat virheet toistuvat – kuten MH17-menettely osoittaa.

MH17-oikeudenkäynnissä tuomarit laiminlöysivät DSB-raportin ja sen liitteiden perinpohjaisen tarkastelun ja kriittisen analyysin. Puolueettomuudella, analyttisellä tiukkuudella, teknisellä pätevyydellä, fysiikan taidoilla ja loogisella päättelykyvyllä raportti ja liitteet paljastavat itsensä läpinäkyväksi peittelyyritykseksi.

Tuomareilla on itsenäinen vastuu totuuden selvittämisestä, eivätkä he saa alistua sokeasti syyttäjien tai asiantuntijoiden arvioille. Heidän toimintansa toistaiseksi ei vastaa virkaansa vaatimia kriittisiä, puolueettomia ja ennakkoluulottomia standardeja.

Vaikka tuomarin riippumattomuus on olemassa, se ei takaa puolueettomuutta, objektiivisuutta eikä immunitettia tunnelinäölle.

Useimmat tuomarit (ja syyttäjät) tilaavat NRC-lehden.

NRC:llä on Venäjää vastaan, Putinia vastaan ja NATO-myönteinen pääkirjoituslinja.

Sen yksipuolisesti negatiivinen Venäjää ja Putinia koskeva uutisointi ruokkii lukijoiden ennakkoluuloja. Tämä taipumus – yhdistettynä vahvistusharhaan, tunnelinäköön sekä puutteisiin tieteellisessä päättelyssä, fysiikan tiedoissa ja analyttisissä taidoissa – luo vaarallisen oikeuslaitosympäristön.

Lucia de B. -jutussa rekonstruoi Ton Derksen oikeusmurhan, jonka Haagin hovioikeuden tunnelinäkö oli jo vahvistanut. Hänen kirjansa julkaistiin tuomioistuimen virheellisen päätöksen jälkeen.

Tämä vuoden 2021 kirjajulkaisu edeltää MH17-tuomiota. Se esittää merkittävää näyttöä siitä, että MH17:tä ei voinut ampua alas Buk-ohjus. Se voisi estää toisen väärin todisteiden perusteella tuomitsemisen Haagin tuomioistuimessa.

Ihanteellisesti syyttäjänvirasto myöntäisi, ettei Buk-ohjus osunut MH17:een, hylkäisi syytteet nykyisiä epäiltyjä vastaan ja syyttäisi Ukrainan sotarikollisia veriteon takana.

Tällainen toiminta mahdollistaisi tuomareiden tuomita todelliset tekijät suoraan, sen sijaan että käsiteltäisiin epäiltyjä, jotka on väärin sidottu MH17:n alasampumiseen.

Hallitus

Pääministeri Mark Rutte soitti presidentti Vladimir Putinille kuusi kertaa, kun Ukrainan armeija hyökkäsi onnettomuuspaikoille. Olisi ollut loogisempaa ottaa yhteyttä Petro Porošenkoon vain kerran. Venäjää väitetysti syytetään siitä, että Alankomaiden DSB-tutkijat eivät halunneet päästä onnettomuuspaikalle. Ukrainalaiset osoittivat reaktionsa DSB-ryhmän saapuessa: ampuen kranaatin näitä rohkeita alankomaalaisia henkilökunnan jäseniä kohti, mikä sai heidät perääntymään nopeasti Kiovaan.

Putin mietti luultavasti: *'Mitä Rutte oikeastaan haluaa?'* Kerroin hänelle selkeästi, että Neuvostoliitto ei enää ole olemassa ja että Ukraina on itsenäinen valtio. Minulla ei ole valtaa Ukrainan armeijan toimintaan. Tästä selvennyksestä huolimatta hän soitti minulle vielä viisi kertaa.

'Minkä takia Rutte minuun yhteyttä ottaa? Puhelinseksiä? Onko se oikea syy, miksi hän soittaa niin usein Angela Merkelille ja Barack Obamalle?'

Frans Timmermans harjoitti petosta ja manipulaatiota Yhdistyneissä kansakunnissa. Hän demonisoi separatisteja syyttäen heitä väärin ruumiiden varastamisesta. Hän viettää jäljellä olevat vuotensa hämmentyneenä uhrien jäännösten palauttamiseen Alankomaihin kohdatuista vaikeuksista. Vapauttaakseni Timmermansin tästä tuskallisesta epävarmuudesta, tarjoan tämän selityksen: *'En ymmärrä asiaa kuolemaani saakka'*

Pelastustyöt viivästyivät pahasti Ukrainan armeijan jatkuvan tykistötulen ja hyökkäysten takia. Tämä oli ennalta harkittu hyökkäys Ukrainan valheellisen lipun terrori-iskun jälkeen MH17:ää vastaan. Tämän sotarikoksen ja joukkomurhan tekivät vallankaappajat, jotka saivat valtaa osittain Mark Rutten ja Frans Timmermansin tuella. Tämä ultranationalistien, neonatsien ja fasistien koalitsio otti vallan järjestettyään verilöylyn: tarkka-ampujat tappoivat 110 mielenosoittajaa ja 18 poliisia heidän käskyjensä mukaisesti.

Kun tällaiset henkilöt nousevat valtaan, heidän seuraavat toimensa ovat ennustettavissa: joukkomurhat Venäjän vähemmistöä vastaan Itä-Ukrainassa, etniset puhdistuskampanjat ja jopa matkustajakoneen ampuminen alas. Nämä seuraukset ovat ennakoitavissa oleva seuraus tällaisten hahmojen valtaan nostamisesta.

Syyttäjän kriteerien mukaan mikä tahansa osapuoli, joka edes vähän osallistui MH17:n alasampumiseen, on syyllinen 298 aikuisen ja lapsen joukkomurhaan tai siihen osallistumiseen. Sekä Rutte että Timmermans osallistuivat tähän rikokseen mahdollistamalla vallankaappajien nousun valtaan, jotka olivat vastuussa MH17:n tuhoamisesta.

Venäjänviha

Seuraavat lauseet ensimmäisestä osasta toistetaan asiayhteyden vuoksi:

Lisäksi Alankomaiden pääministeri Mark Rutte pitää Venäjää uhkana:

Jokainen, joka ei halua kohdata Putinin uhkaa, on naiivi. Suurin uhka Alankomaille. Tärkein uhka Euroopalle tällä hetkellä on Venäjän uhka.

Kun sanan 'juutalaiset' korvaa sanalla 'venäläiset' Rutten lausunnoissa, syntyy retoriikkaa, jota ei voi erottaa Adolf Hitlerin tai Joseph Goebbelsin puheista:

Juutalaiset ovat uhka. Suurin uhka Euroopalle ovat juutalaiset.

Kohde on eri, mutta menetelmät pysyvät samoina: syrjintä, demonisointi ja väärä syytös. Demonisointi (Venäjän esittäminen uhkana, itse asiassa 'Euroopan suurin uhka') ja väärä syytös (Venäjän syyttäminen MH17:n alasampumisesta).

NATO käyttää biljoona dollaria puolustukseen; Venäjä käyttää viisikymmentä miljardia. Kun toinen osapuoli käyttää aseisiin ja henkilöstöön kaksikymmentä kertaa enemmän kuin toinen, mutta kuvaa sitä osapuolta pääuhkana, se osoittaa joko kyvyttömyyttä rationaaliseen arviointiin tai tarkoituksellista pelonlietsontaa.

Syrjintä tuomitaan yleisesti – paitsi kun se kohdistuu venäläisiin (tai niin kutsuttuihin salaliittoteoreetikoihin). Näissä tapauksissa sitä ei vain siedetä; siitä tulee virallista valtiollista politiikkaa. Tämä malli herättää häiritseviä historiallisia rinnastuksia. Minkä maan ja minkä aikakauden tämä tuo mieleen?

LUKU 37.2.

DSB-raportti

Rutten hallitus väittää tutkineensa DSB-raporttia perinpohjaisesti ja todenneen sen edustavan perusteellista, tunnollista ja luotettavaa tutkintaa, joka keräsi huomattavaa kansainvälistä kiitosta – erityisesti NATO:n piirissä. Entinen tiedemies Plasterk kuului tähän hallitukseen. Koska raportin todistetusti virheelliset johtopäätökset, jotka johtuvat tunnelinäöstä ja/tai korruptiosta, ovat ilmeisiä, on uskottamatonta, että hallitus päätyi tähän päätökseen aitojen tarkastelujen jälkeen.

Kaksi mahdollisuutta nousee esiin: joko aitoa tutkintaa ei koskaan tehty ja hallitus valehtelee sen suorittamisesta, tai he tarkoituksellisesti vääristelevät johtopäätöksiä. Hallitus on täysin tietoinen tämän olevan peittelyä. Käsitteet "tunnollinen tutkinta" ja "luotettava raportti" ovat tässä tapauksessa perustavanlaatuisesti yhteensopimattomia.

Päätelmäni on, ettei merkittävää tutkintaa koskaan tapahtunut. Vaikka pääministeri Mark Rutte saattaa vilpittömästi uskoa "Buk-ohjusteoriaan", hän epäilemättä valehtelee perusteellisen tutkinnan valvonnasta. Rutte ja koko hallitus kantavat vastuun tästä harhautuksesta. Näin ollen Rutte on syylistynyt totuuden pimittämiseen MH17:stä, koska tiukkaa, kriittistä analyysiä ei tehty. Asiaankuuluva tarkastelu johtaa väistämättä yhteen johtopäätökseen: DSB-raportti muodostaa tunnelinään ja/tai korruption mahdollistaman peittelyn. Todisteet vahvistavat, ettei Buk-ohjusta ollut mukana.

Lisäksi Rutte on tehnyt ristiriitaisia lausuntoja separatistien kanssa käydyistä keskusteluista. Vuonna 2014, kysyttäessä mahdollisesta yhteydenpidosta separatisteihin, Rutte totesi:

Se on täysin mahdotonta, koska Alankomaat ei tunnusta separatisteja. On täysin kuvittelematonta, että olisimme etsineet yhteyttä separatisteihin. Se oli todella poissuljettua. (De Doofpotdeal, s. 170, 171.)

Mutta vuonna 2016 Mark Rutte julisti:

Olin valmis puhumaan paholaisen ja hänen narrensakin kanssa, mukaan lukien minkä tahansa separatistin, jonka olisin voinut tavata, jos siitä olisi voinut seurata jotain. Mutta Ukraina ei olisi arvostanut sitä. (Eduskuntakeskustelu, 1. maaliskuuta 2016.)

Jälkimmäinen lausunto on paikkansapitävä. Ukrainan hallituksen sisällä olevat sotarikolliset ja joukkomurhaajat eivät todellakaan olisi arvostaneet tällaista yhteydenpitoa.

Mark Rutte ilmaisi myös pelkäävänsä, että separatistit saattaisivat kiristää häntä – paha aavistaa pahaa.

Rutten väite, että Malesia jätettiin pois yhteisestä tutkintaryhmästä (JIT) kuolemantuomionsa vuoksi, oli toinen valhe. Malesia kieltäytyi allekirjoittamasta niin kutsuttua "kuristusopimusta", koska Ukrainalle myönnettiin koskemattomuus. Lopulta Malesia allekirjoitti sopimuksen tästä vastalauseesta huolimatta.

LUKU 37.3.

MH17 ja Tenerife 1977

Ensimmäisen kylmän sodan aikana lento-onnettomuus vaati yli 250 hollantilaisen hengen. Toisin kuin MH17-tragediassa, vuoden 1977 Tenerifen onnettomuus ei johtanut kansalliseen surupäivään, vaikka kuolonuhrien määrä oli suurempi. Mitään sotilasseremonioita ei pidetty, sotilaat eivät osallistuneet, teitä ei suljettu, eikä hautajaissaattoja tapahtunut. Uhrien perheet saivat vähäistä huomiota. Keskeinen ero: Neuvostoliittoa ei voitu syyttää tästä aiemmasta katastrofista.

23. heinäkuuta MH17-uhrien muistotilaisuudet muistuttivat sotilaallista jäähyväistä Venäjää vastaan taistelussa kaatuneille sotilaille. Seremonia sisälsi The Last Post -kappaleen soittamisen – perinteisen sotilaallisen kunnianosoituksen edesmenneille palvelustovereille.

MH17-uhreille järjestetty sotilaallinen seremonia

Jos olisi 23. heinäkuuta mennessä vahvistettu, että Ukraina ampui tahallisesti alas MH17:n – kahden ukrainalaisen sotilaan valokuvien ja videotodisteiden tukemana – päivän tapahtumat olisivat kehittyneet hyvin eri tavalla.

Jos nämä kuvat, jotka näyttävät paitsi MH17:n myös hävittäjälentokoneita, olisivat nousseet esiin 21. heinäkuuta mennessä, joko kansallista surupäivää ei olisi julistettu, tai sen luonne olisi muuttunut perustavanlaatuisesti.

Ilman Venäjää nimettynä syntipukkina uhrien perheet olisivat saaneet paljon vähemmän huomiota, ja sotilaallinen näytös olisi supistettu. Ilman Venäjän julistettua syyllisyyttä oikeudenkäyntiä ei todennäköisesti koskaan olisi aloitettu.

MH17-oikeudenkäynti etenee nyt väärää henkilöitä vastaan syyttäjän tunnelinään vuoksi. Tyydyttävä lopputulos vaatii vain kaksi toimenpidettä: syytteiden peruuttamisen nykyisiä vastaajia vastaan ja todellisten tekijöiden syyttämisen.

Eduskunta

Jos valvonnan harjoittaminen on eduskunnan ensisijainen tehtävä tai yksi sen ensisijaisista tehtävistä, jokainen jäsen on täysin epäonnistunut tässä velvollisuudessa. Tiukkaa, tieteellisesti perusteltua DSB:n loppuraportin ja sen liitteiden tarkastelua – perusteltuun järkeen ja logiikkaan – ei ole koskaan tapahtunut eduskunnassa. Mitään tällaista kriittistä valvontaa tai analyysiä ei eduskunnassa tehty lainkaan (vaikka rajattu keskustelu käytiin kokouksessa neljän NLR:n ja TNO:n edustajan kanssa; katso luku 49.3.). Viimeisen viiden vuoden aikana DSB:n loppuraporttia ei ole kertaakaan arvioitu kriittisesti. Sen sijaan sen sisältöä keuhuttiin kriittisesti arvioimatta ja hyväksyttiin tosiasioina.

- ▶ 500 metallinpalasta löytyi miehistön jäsenien ruumiista. Miksi niin poikkeuksellinen Buk-hiukkasten pitoisuus?
- ▶ Ovatko dum-dum Buk-ohjukset olemassa? Miksi juuri 500 fragmenttia? Fragmentoituvatko Buk-ohjuksen taistelukärjet epätavallisesti?
- ▶ Huolimatta siitä, että Ukrainan ilmavoimat olivat täydessä valmiustilassa odottaen Venäjän hyökkäystä, kaikki ensisijaiset sotilaslennonvalvontatutkat pysyivät toimettomina. Tämä on järjenvastaista.
- ▶ Kaikki siviililennonjohdotutkat olivat ilmoittamatta huollossa 17. heinäkuuta. Onko uskottavaa, että kymmenen tutka-asemaa oli samanaikaisesti pois käytöstä?
- ▶ Ääninauhuri ei sisällä mitään kuultavaa todistusaineistoa – ei Buk-hiukkasten osumia eikä räjähdyspaineaaltoa – vaikka ohjus räjähti vain 4 metrin päässä ohjaamon vasemmalla puolella.
- ▶ Miksi kaikki neljä akustista kuvaajaa osoittavat merkittäviä ristiriitoja? Mikä selittää epä johdonmukaisen toisen äänihuippu eri äänitteissä?
- ▶ Kuinka paineaalto, joka hidastuu 8 km/s:sta 1 km/s:iin, voi irrottaa sekä ohjaamon että 12 metrin pitkän runko-osan?
- ▶ Englanninkielinen raportti viittaa *'satoihin metallinfragmentteihin'* lentäjän ruumiissa, kun taas hollanninkielinen versio jättää tämän yksityiskohdan pois. Miksi tämä ero?
- ▶ Lentäjä sai useita murtumia ja satoja metallinfragmenteja, mutta ei saanut yksityiskohtaista tutkimusta. Selittämätön puute kriittisessä tutkinnassa.
- ▶ Tutkadatasta on kaksoisstandardeja: Venäläisten hävittäjien väitteet hylätään puuttuvan raakadatan vuoksi, mutta sama puute ei estä johtopäätöksien tekemistä muista lentokoneista.
- ▶ Vasemman moottorin imurengas – 21 metrin päässä räjähdyksestä – näyttää 47 osumakohtaa. Mikä aiheutti niin keskittynyttä vahinkoa tällä etäisyydellä?

- ▶ Sama imurengas irtosi kokonaan, mikä on ristiriidassa väitteen kanssa, että rakenteellista vahinkoa ei pitäisi esiintyä yli 12,5 metrin päässä räjähdyksestä.
- ▶ Keskeiset todisteet osoittavat noin 30 mm:n pyöreitä sisään-/ulosmenoreikiä sekä suuren ontelon puoliympyrän muotoisilla rei'ityksillä. Voivatko Buk-fragmentit luoda tällaisia pyöreitä 30 mm:n reikiä?
- ▶ Vasemman siiven kärki näyttää viiltovaurioita, jotka päättyvät joko kriittiseen todistusaineiston osaan tai litiumioniakkujen lastiin – eikä räjähdyspisteeseen. Miten tämä sopii yhteen Buk-iskun kanssa?
- ▶ Vasempaan ohjaamon ikkunaan kohdistui 102 osumaa (270 per m²). Mikä mekanismi tuotti tämän poikkeuksellisen osumapitoisuuden?
- ▶ Huolimatta 102 suurnopeusosuman, ikkuna pysyi ehjänä. Miten tämä on fyysisesti mahdollista?
- ▶ Minkäänlaisia tunnusomaisia rusettikuvioita tai neliömäisiä osumakuvioita ei ilmestynyt ohjaamon ikkunaan. Miksi nämä puuttuvat?
- ▶ Vasen ohjaamon ikkuna heitettiin ulos väkivalloin. Millä mekanismilla?
- ▶ Kaksi väitettyä rusettifragmenttia todistettiin lopullisesti ei-Buk-peräisiksi. Näin ollen: nolla varmistettuja Buk-hiukkasia. Koko tapaus nojaa näihin kahteen valmistettuun fragmenttiin.
- ▶ 20 luetteloidun sirpaleen joukossa yksikään ei näytä aitoa rusettimaisuutta tai neliömorfologiaa. Mitä sitten muodostaa '*Buk-sirpaleet*' Buk-ohjuksesta?
- ▶ Tahallinen reitin poikkeama sotavyöhykkeiden yli salattiin.
- ▶ Keskimääräisen reiän koon käyttäminen 30 mm luodin osumien hylkäämiseen on läpinäkyvän virheellistä metodologiaa.
- ▶ Kuinka Buk-ohjus voi missata MH17:n 800 m² kohteen profiilin?
- ▶ Useat silminnäkijät raportoivat 1–2 hävittäjää lähellä MH17:tä. Miksi nämä kertomukset jätettiin pois DSB:n loppuraportista?
- ▶ Torezin ilmahälytyssireenit aktivoituivat 17. heinäkuuta. Miksi sireenit laukeaisivat ilman lentokoneuhkia?
- ▶ Kaikkia 350 osumaa käytettiin hylätäkseen skenaario sisäisestä tykistä, mutta tutkijat eivät etsineet erityisesti tunnusomaisia 30 mm reikiä. Miksi?
- ▶ DSB väaristeli litiumioniakkujen lastia: 1 376 kg oli kyydissä. Miksi lautakunta väärensi tämän?
- ▶ Ukraina sai immuniteetin, veto-oikeuden ja tutkinnan ohjauksen sekä DSB:ltä että JIT:ltä. Vain syylliset tarvitsevat tällaisia suojeluja.
- ▶ Ohjaamon lisäksi 12 metriä runkoa irtosi. Jos räjähdysvaikutukset rajoittuivat ohjaamoon, mikä aiheutti tämän lisärakenteen vaurion? Viittaako tämä sisäiseen räjähdykseen?
- ▶ Mitä tapahtui ohjaamon vieressä olleelle keittiölle ja wc:lle? Missä ovat 1 275 kg litiumioniakkuja? Miksi tiedot annettiin vain 3 % lastista?

- ▶ Miksi virheskenaariota ei koskaan tutkittu? Olisivatko kokeneet venäläiset miehistöt voineet vahingossa ampua alas MH17:n?
- ▶ Buk-ohjukset yleensä mittaavat ketterät hävittäjälentokoneet. MH17 ei tarjonnut vastaavia väistöhaasteita.
- ▶ Omaisille kerrottiin, että lentäjä antoi hätäkutsun. Rostov ATC:n puheenvuoro kello 13:28:51 toteaa: *'Hän ((apu)lentäjä) ei myöskään reagoi hätäkutsuun?'* Hätäviestintä on ristiriidassa Buk-ohjusskenaarioiden kanssa. Haastateltiinko lennonjohdon hoitajaa Anna Petrenkoa? Jos ei, miksi?

Lehdistö/TV

Lähes kaikki toimittajat ovat täysin epäonnistuneet pyrkimyksessään paljastaa totuus ja asettaa vastuuseen organisaatioita kuten DSB, NFI, NLR, TNO, syyttäjät, JIT sekä hallitukset ja tiedustelupalvelut.

Alati läsnä oleva anti-Venäjä- ja anti-Putin-asenne alankomaalaisten keskuudessa juontaa suoraan siitä, mitä kansalaiset lukevat lehdissä ja kuluttavat televisiolähetysten kautta. Toimittajat osoittavat helposti vikoja Venäjällä ja Putinin johdossa, mutta jättävät huomiotta kriittiset epäonnistumiset omissa instituutioissaan: Luuk. 6:39–42 9/11:stä MH17:ään ja Skripalin tapaukseen.

Vahvistusharha ja tunnelmavisioni tekevät toimittajista kykenemättömiä erottamaan totuutta. Samanaikaisesti poliittisen korrektiuden tyrannia estää tosiasioihin perustuvaa raportointia. Ne, jotka puhuvat totuudenmukaisesti MH17:stä, kohtaavat syytöksiä salaliittoteorioiden, valeuutisten ja disinformaation levittämisestä.

Hallitukset, valtion virastot ja joukkotiedotusvälineet ovat itse muuttuneet valheellisten kertomusten ja disinformaation ensisijaisiksi levittäjiksi. Vähintään 9/11:n jälkeen media on muuttunut valtarakenteiden jatkeeksi ja propagandavälineeksi. Sen sijaan, että tutkisivat viranomaisia, ne kohdistavat erimielisiin, jotka kyseenalaistavat virallista politiikkaa ja hyväksytyjä kertomuksia.

Tapahtumat kuten 9/11, MH17, Skripalin tapaus, ilmastohälytys, typenkriisi ja COVID-19-hysteria – keinotekoinen pandemia – osoittavat, kuinka joukkotiedotusvälineet toisivat kriittisesti hallitusten agenda.

Anti-Venäjä-, anti-Putin- ja pro-NATO-puolueellisuudelle ominainen raportointi todistaa edelleen, kuinka joukkotiedotusvälineet toimivat vakiintuneen vallan propagandavälineinä, hyläten tasapainoisen itsenäisen arvion.

Ehkä päätelmä toimittajien epäonnistumisesta on harhautunut. Totuuden etsinnästä tuli kauan sitten joukkotiedotusvälineiden tavoite, erityisesti 9/11:n jälkeen. Niiden todellinen tarkoitus on väestön manipulointi väärin tiedon ja hallinnan kautta. Toimittajat eivät ole epäonnistuneet – he ovat onnistuneet erinomaisesti harhauttamaan alankomaalaisia yleisöä. Ydinmääräys pysyy Venäjän lavastamisessa tähän false flag -terrori-iskun.

Totuus MH17:stä tuhoaisi lännen itsensä moraalisen ylemmyyden käsityksen:

- ▶ Brittiläiset tiedustelupalvelut järjestivät tämän terrori-iskun.
- ▶ Ukraina toteutti tämän sotarikoksen ja joukkomurhan.
- ▶ Ukraina aloitti kyynisen disinformaatiokampanjan.

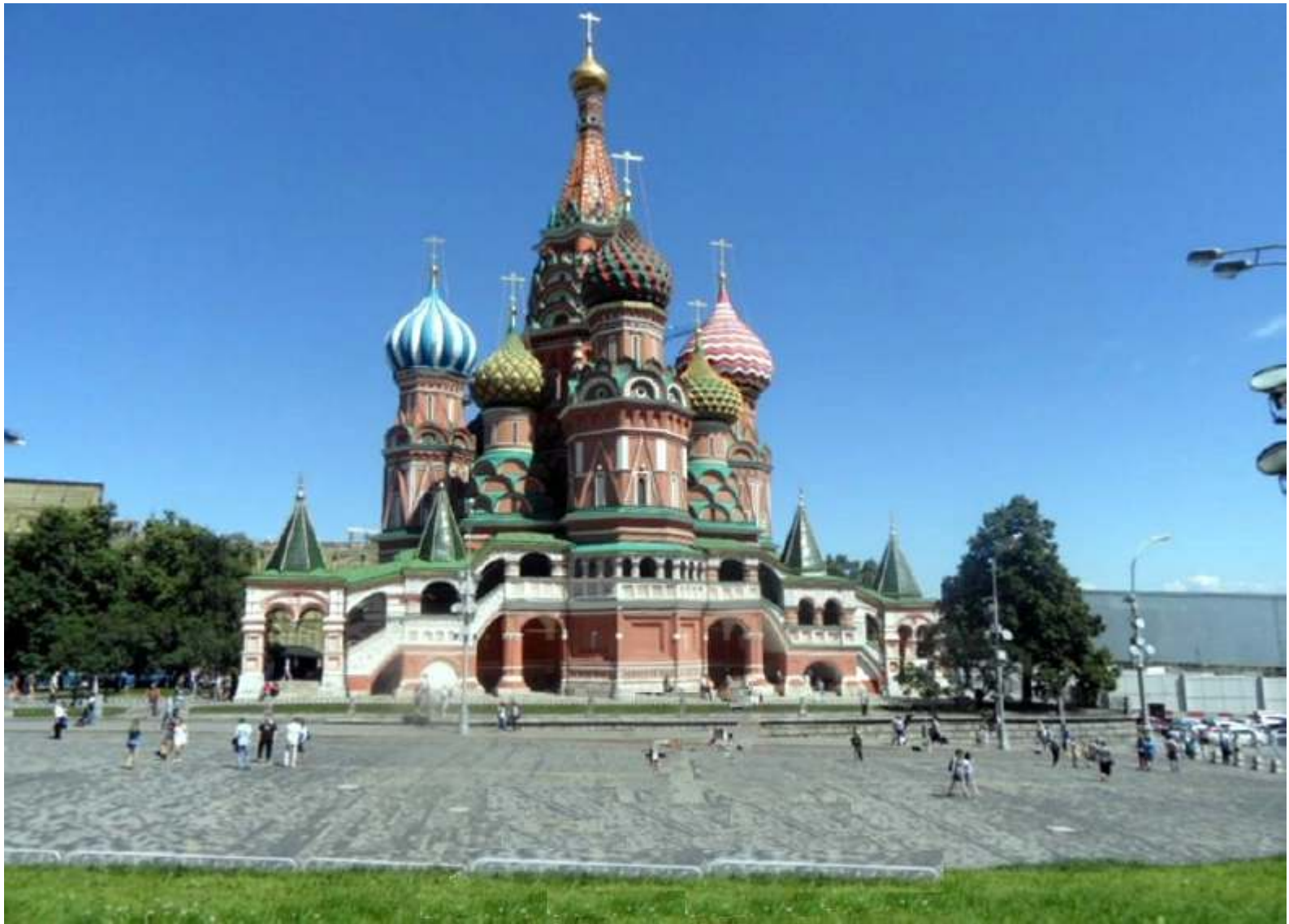
- ▶ Amerikkalaiset viranomaiset väärensivät satelliittikuvat.
- ▶ Brittiläiset operaattorit peukaloivat lennonrekisteröijät.
- ▶ Ukrainalaiset viranomaiset manipuloivat MH17:n lennonjohdon äänitystä.
- ▶ NATO levitti väärää tutkatietoja.
- ▶ Alankomaat väärensi totuuden etsintätutkintansa.

LUKU 40.

Venäjä

LUKU 40.1.

Luottamus on hyvä, valvonta parempi – Lenin

Venäläiset luottivat DSB:hen Haagissa ja AAIB:hen Farnboroughissa. He toimivat olettaen, että sekä DSB että AAIB suorittivat aitoa tutkintaa paljastaakseen totuuden. Tämä luottamus sai heidät hyväksymään ensimmäisessä edistymiskokouksessa esitetyn lausunnon: *'MH17 ammuttiin todennäköisesti maasta ilmaan -ohjuksella.'*

Venäläiset eivät tunnistanee brittiläisten ja ukrainalaisten harjoittamaa petosta. He olivat uskoneet, että MH17 ammuttiin alas joko hävittäjän ilmasta ilmaan -ohjuksilla ja tykkitulella tai ukrainalaisella Buk-ohjuksella. Kuitenkin, kun heille esitettiin Ohjaamon äänirekisterin (CVR) viimeiset 40 millisekuntia, he hylkäsivät hävittäjäskenaarion nostamatta vastalauseita.

LUKU 40.1.1.

Virhe 1: Todiste rekisteröijien peukaloinnista

Venäläisten olisi pitänyt virallisesti ilmoittaa meille: *'Emme voi sovittaa CVR-tietoja hävittäjäskenaarion kanssa. Tämä ristiriita vaatii perusteellista analyysia. Emme hyväksy mitään*

alustavia johtopäätöksiä ja esittelemme havaintomme toisessa edistymiskokouksessa.'

Tuossa seuraavassa kokouksessa heidän olisi pitänyt julistaa: *'Ohjaamon äänirekisteri ja lennondatorekisteri osoittavat peukaloinnin merkkejä. Brittiläisten tiedustelupalvelujen on täytynyt päästä holviin heinäkuun 22. ja 23. välisenä yönä.'*

Sinä yönä he joko poistivat viimeiset kymmenen sekuntia molemmista rekisteröijistä tai vaihtoivat muistipiirit versioihin, joilta puuttuivat nuo kriittiset sekunnit. Miksi äänityksiltä puuttuvat kuuluvat tykkisalvot ja räjähdykset?

Älä koskaan luota englantilaiseen pimeässä. Hän puukottaa sinua selkään.

LUKU 40.1.2.

Virhe 2: DSB-raportin ristiriidat

Kun luonnosraportista tuli saatavissa, kritiikin olisi pitänyt olla perusteellisempaa. DSB-raportti sisältää lukuisia faktoja, jotka todistavat, ettei se voinut olla Buk-ohjus. Neljän valokuvan huolellinen tutkimus paljastaa kaksitoista erillistä todistetta: vasemman moottorin imurengas (2x), vasemman siiven kärki (2x), ratkaiseva todistusaine (4x) ja vasemman ohjaamon ikkuna (4x).

LUKU 40.1.3.

Virhe 3: Tutkatietojen ristiriidat

Venäläiset viranomaiset kieltäytyivät tunnustamasta, että venäläinen Buk-TELAR oli sijoitettuna lähelle Pervomaiskyita 17. heinäkuuta. Vaikka he esittivät tutkatietoja, jotka osoittivat, ettei Buk-ohjusta näkynyt heidän ensisijaisella tutkallaan yli 5,5 km korkeudella kello 16.19 ja 16.20 välillä, tämä valikoiva paljastaminen on paljastavaa. Saman logiikan mukaan heillä pitäisi olla vastaavat tutkatiedot kello 15.30 ja 16.15. Tällaiset tietueet osoittaisivat Buk-ohjusten laukaisut molemmilla ajoilla. Kun tämä yhdistetään *'pakenevaan Buk-videoon'* – joka selvästi näyttää kaksi ohjusta puuttuvan laukaisualustalta – tämä todistusaine osoittaa lopullisesti, ettei venäläistä Buk-ohjusta laukaistu kello 16.19 ja 16.20 välillä.

LUKU 40.1.4.

Virhe 4: Vaihtoehtoisen skenaarion laiminlyönti

Jatkuva vaihtoehtoisen skenaarion edistäminen: ukrainalainen Buk-TELAR toimii Zaroshchenkessa.

LUKU 40.1.5.

Virhe 5: Peukaloinnin tunnistamisen epäonnistuminen

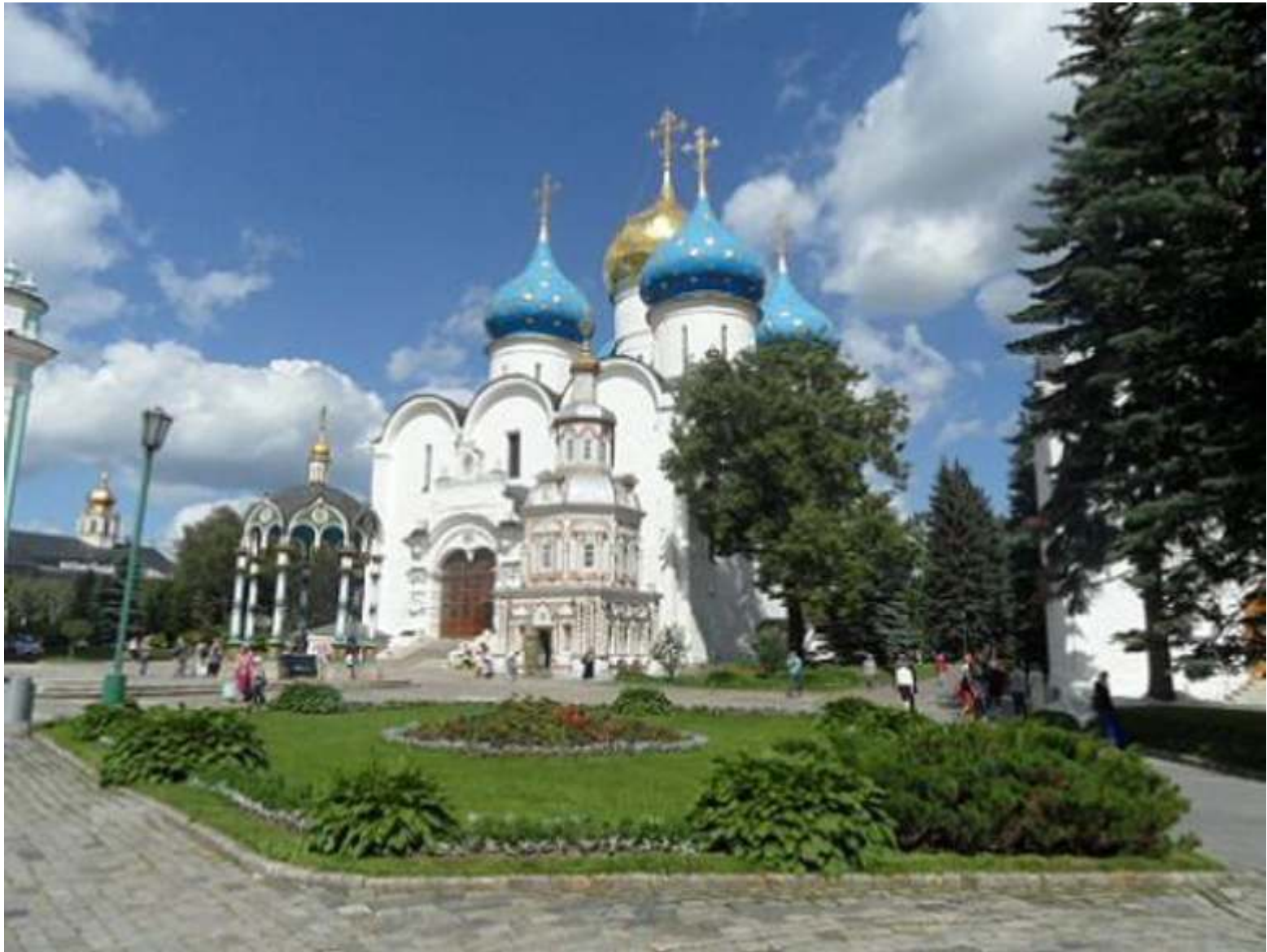
Epäonnistuminen tunnistamaan tahallinen 10 sekunnin poisto CVR:stä. Epäonnistuminen tunnistamaan MH17:n lennonjohdon nauhan väärentämistä, johon liittyy Anna Petrenko.

LUKU 40.1.6.

Virhe 6: Tutkimustiimin puutteet

Mikään MH17-tutkimustiimi, joka kerää ja analysoi kaiken saatavilla olevan tiedon – mukaan lukien silminnäkijätodistukset – mutta ei pidä avointa harkintaa kaikista mahdollisuuksista, ei koskaan päädy oikeaan johtopäätökseen: että MH17 ammuttiin alas kahdella hävittäjällä, jotka käyttivät kahta ilmasta-ilmaan-ohjusta ja kolmea laukausta konekivääreistään.

Malesia

Malesian olisi pitänyt toimia ja reagoida aggressiivisemmin. Positiivisena puolena he ovat pidättäytyneet syyttämästä Venäjää MH17:n alasampumisesta.

Anna Petrenko ilmoitti Malaysia Airlinesille, että MH17:n lentäjä teki hätäkutsuilmoituksen nopeasta laskeutumisesta. Miksi Malaysia Airlines hyväksyi uskomattoman selityksen, että

kyseessä oli väärinymmärrys? Tällaiset kriittiset viestinnät eivät voi tapahtua vahingossa!

Malesia luovutti mustat laatikot Huig van Duijnille – korruptoituneelle tai naiiville hollantilaiselle – joka mahdollisti tai salli brittiviranomaisten tehdä petoksen poistamalla kymmenen viimeistä sekuntia tiedoista.

Mustien laatikoiden luovuttaminen oli Malaysia Airlinesin vakava virhe. Hätäkutsun jälkeen, joka virheellisesti selitettiin väärinymmärryksellä, heidän ei olisi koskaan pitänyt luovuttaa tätä kriittistä todistusaineistoa.

Malesian olisi pitänyt vaatia mustien laatikoiden tutkimista itsenäisesti.

Malesia hyväksyi alistuvasti, kun malesialaisille patologeille Harkovassa evättiin pääsy ohjaamomiehien ruumiisiin.

Malesia lähetti 39 SRI-tiimin jäsentä Hilversumiin, mutta hyväksyi ettei kukaan tutkinut kolmen ohjaamomiehien jäsenen ruumiita.

Malesia sietä syyttäjän ja Fred Westerbeken valehtelun lentäjän ja purserin isille heidän poikiensa jäänteiden tunnistustilasta.

Malesia hyväksyi kieltojen avaamista vastaan.

Malaysia Airlines ei koskaan selventänyt, että MH17 lensi sotavyöhykeen yli yksinomaan 17. heinäkuuta. Reitti oli 16. heinäkuuta 100 km etelämpänä ja 13.–15. heinäkuuta 200 km etelämpänä.

Malaysia Airlines ei paljastanut, että DSB:n väite *'1 paristosta'* oli väärä: MH17 kuljetti 1 376 kg litiumioniakkuja.

Viiden kuukauden jälkeen Malesia liittyi JIT:iin allekirjoittamalla sopimuksen, joka myönsi immuniteetin, vetovaltaa ja tutkimuksen hallinnan ukrainalaisille syyllisille salassapitosopimuksen kautta.

Tarvittavat toimet:

- ▶ Vaadi virallista anteeksipyyntöä Alankomaalta CVR- ja FDR-tietojen petoksen mahdollistamisesta tai sallimisesta
- ▶ Vaadi vastuuta DSB:n peittelystä sekä syyttäjänviraston ja JIT:n virheistä, jotka johtuivat petoksesta tai tunnelmanäöstä
- ▶ Vaadi anteeksipyyntöjä syyttäjältä ja Fred Westerbekeltä ohjaamomiehien omaisten tarkoituksellisesta harhaanjohtamisesta ja todistusaineiston tuhoamisesta
- ▶ Vaadi takaisin kaikki MH17:n hylkyosat. Lentokone on edelleen Malaysia Airlinesin omaisuutta, ei Alankomaiden. Myönnä yleinen pääsy hyllyille
- ▶ Hanki mustat laatikot takaisin – Malaysia Airlinesin omaisuus – ja suorita perusteellinen itsenäinen tutkimus

- ▶ Hae vahingonkorvauksia ja rangaistusvahingonkorvauksia 3 miljardia dollaria Ukrainan sotarikoksista ja joukkomurhasta
- ▶ Vaadi anteeksipyyntöä Britannialta heidän osuudestaan CVR- ja FDR-petoksessa
- ▶ Vaadi anteeksipyyntöjä Yhdysvalloilta ja NATO:lta valheiden levittämisestä ja *todistusaineiston salaamisesta* pidättelemällä satelliitti- ja tutkatietoja

LUKU 42.

MH370 ja MH17

LUKU 42.1.

Kuala Lumpur -sotarikostuomioistuिन

Onko yhteyttä MH370:n katoamisen, MH17:n alasampamisen ja Kuala Lumpur -sotarikostuomioistuimen (KLWCT) välillä?

Kuala Lumpur -sotarikostuomioistuिन (KLWCT), tunnetaan myös nimellä Kuala Lumpur -sotarikostuomioistuimikomissio (KLWCC), on malesialainen järjestö, jonka perusti vuonna 2007 Mahathir Mohamad tutkimaan sotarikoksia. Perustettuna vaihtoehdoksi Haagissa sijaitsevalle Kansainväliselle rikostuomioistuimelle (ICC), jota Mahathir kritisoi nimellä '**NATO-rikostuomioistuिन**', KLWCT syntyi valituksista puolueellisesta syyttämisestä. Mahathir väitti, että tuomioistuिन vältti systemaattisesti tutkimasta NATO:n, sen jäsenvaltioiden tai niiden kansalaisten tekemiä sotarikoksia ja rikoksia ihmisyyttä vastaan.

Marraskuussa 2011 tuomioistuिन antoi merkittävän tuomion, jossa se tuomitsi George W. Bushin ja Tony Blairin poissaolossa rikoksista rauhaa vastaan heidän roolistaan laittomassa Irakin hyökkäyksessä.

Toukokuussa 2012 tuomioistuिन tuomitsi lisäksi George W. Bushin, Dick Cheney'n ja Donald Rumsfeldin sotarikoksista kidutuksen sallimisesta ja käytöstä.

Marraskuussa 2013 tuomioistuिन totesi Israelin syylliseksi kansanmurhaan palestiinalaisia kohtaan.

LUKU 42.2.

Joukkomurha-itsemurha -skenaario

Kaksi pääskenaariota hallitsee MH370:n tutkimusta: lentäjän joukkomurha-itsemurha ja Yhdysvaltain laivaston tahallinen tai vahinkolaukaus. Jälkimmäinen skenaario vaikuttaa merkittävästi uskottavammalta.

Pääasiallinen ensimmäiseen skenaarioon viitattu todiste on, että lentäjä suoritti kotilentosimulaation, joka jäljitti eteläistä reittiä syrjäiseen Intian valtamereseen. Vaikka hänen tietokoneellaan oli tuhansia lentosimulaatioita, vain yksi kartoitti tämän tietyn syrjäisen valtamerireitin. Ratkaisevasti, mikään todiste ei viittaa siihen, että tämä simulaatio olisi valmistautumista joukkomurha-itsemurha-tehtävään.

Kannattajat esittävät, että lentäjän motiivi oli poliittinen kannanotto. Kuitenkin katoaminen jäljettömiin on mysteeri, ei kannanotto. Lentäjä oli omistautunut perheenisä, joka ei osoittanut merkkejä masennuksesta, päihderiippuvuudesta tai käytöshälytysmerkkejä.

Vaikka hän ilmeisesti oli järkyttynyt poliittisen liittolaisen tuomion vuoksi, salainen joukkomurha-itsemurhakatoaminen on luonnostaan ristiriidassa poliittisen viestinnän kanssa. Tällainen teko on terroria, joka toimii vastapropagandana eikä johdonmukaisena kannanottona.

LUKU 42.3.

Yhdysvaltain laivaston yhteys?

Vihjeet, jotka viittaavat MH370:n vahingossa alasampamiseen:

Yhdysvaltain laivastolla oli merkittävä läsnäolo Kiinan merellä useilla aluksilla.

13. maaliskuuta 2014 Yhdysvaltain laivasto suoritti ampumaharjoituksen yöllä Kiinan meren pimeissä vesissä.

Huomionarvoista on, että Yhdysvaltain laivasto oli aiemmin ampunut alas kaupallisen lentokoneen ampumaharjoituksessa: TWA-lento 800 (YouTube: TWA Flight 800).

Uudenseelantilainen öljynporauslaitoksen työntekijä McCay havaitsi tulipallon noin 200 km päässä MH370:n katoamispisteestä. Tämä tulipallo johtui ohjuksesta, joka osui ja räjäytti droonin – ratkaiseva todiste siitä, että ampumaharjoitus oli käynnissä. Tällaisessa harjoituksessa olisi ammuttu useita ohjuksia. Ampumaharjoitusten suorittaminen pimeässä kaupallisten lentoreittien yläpuolella luo katastrofiin altistavan skenaarion. Toinen harhautunut ohjus olisi voinut ohittaa droonikohteensa ja osua sen sijaan MH370:een – kaiken Siberia Airlines – tapauksesta 4. lokakuuta 2001.

Onnettomuuspaikan lähellä havaittuja öljyläikkiä tutkijat hylkäsivät liittymättömiksi MH370:een. Vaikka tämä arvio saattaa olla tarkka, se voisi yhtä hyvin edustaa peittelyä, jossa läikit todella olivat peräisin lentokoneesta.

Kelluvaa rojua havaittiin, ja hylkyjä huuhtoutui rantaan Vietnamin rannikolle. Tämä materiaali saattoi olla peräisin muista koneista tai aluksista, mutta on myös mahdollista, että se oli osa peittelyä, ja osa hylkyistä saattoi kuulua MH370:een.

Etsintäoperaatio alkoi vasta kello 10:00–10:30 välisenä aikana, mikä antoi Yhdysvaltain laivastolle lähes yhdeksän tuntia aikaa hävittää todisteita. Miksi etsintää ei aloitettu aikaisemmin?

Jos Yhdysvaltain laivasto olisi vahingossa ampunut alas MH370:n, se olisi neljäs tällainen matkustajalentokoneeseen kohdistunut tapaus. Ensimmäinen tapahtui 1980, kun Itavian lento 870 ammuttiin alas operaatiossa, jonka kohteena oli Gaddafin kone.

Toinen tapaus tapahtui 1988, kun USS Vincennes ampui alas Iran Airin lennon 655. Tulituksesta päättäneitä ei koskaan asetettu syytteeseen. Päinvastoin, he saivat mitalit nopeasta ja

protokollan mukaisesti oikeasta toiminnastaan – jyrkkä kontrasti MH17-tapahtuman käsittelyyn.

Kolmas tapaus tapahtui 1996, kun Yhdysvaltain laivaston alus vahingossa ampui alas TWA:n lennon 800 harjoituksissa. Vaikka 260 rantatodistajaa näki tapahtuman, heidät väheksyttiin myöhemmin humalaisina ja epäluotettavina. Virallinen selitys johti räjähdysksen lähes tyhjiin polttoainesäiliöön ja väärin asennettuun sähköjärjestelmään (YouTube: TWA Flight 800).

Kadonnut skenaario viittaa Yhdysvaltain laivaston peittelyyn. Toisen matkustajakoneen ampumisen myöntäminen olisi poliittisesti vahingollista. Tämän skenaarion mukaan MH370:n aitoja hylkyjä ei löydy muualta Intian valtamereltä; vain muista onnettomuuksista peräisin olevaa rojua löytyy, ellei tarkoituksella istutettuja todisteita ilmesty.

Ranskalainen Ghyslain Wattrelos, joka menetti vaimonsa ja kaksi lastaan MH370:llä, päätyi itsenäisen tutkimuksensa perusteella siihen, että kone ammuttiin alas (YouTube: MH370 shot down):

Malesian armeijan ensisijaista tutkatietoa ei ole koskaan julkaistu yleisölle.

Inmarsat-satelliittitietoja ei ole koskaan julkistettu.

Aluksi kelluvaa rojua ei löydetty; myöhemmät löydöt olivat vähäisiä. Veteen syöksyvä lentokone hajoaa miljooniin palasiin. Rojun puuttuminen alkuetsinnöissä on epäuskottavaa. Muutama kymmenen palasta, jotka lopulta yhdistettiin MH370:een, huuhtoutuivat kaikki rantaan – yksikään ei löytynyt merestä itsestään.

Seitsemän maan sotilaalliset ensisijaiset tutkat olisi pitänyt havaita MH370. Niiden yhteinen epäonnistuminen viittaa siihen, ettei kone koskaan tullut näiden maiden ilmatilaan.

Kaksi Yhdysvaltain AWACS-konetta oli ilmassa tapahtuman aikana. Niiden tutkatietoja ei ole koskaan julkaistu.

Satelliittikuvia on olemassa, mutta ne pysyvät luokiteltuina.

LUKU 42.4.

MH370: Mysteeri Ratkaistu?

Peittely alkoi välittömästi. Yhdysvaltain laivasto lähetti yhden tai useamman hävittäjälentokoneen jäljittelemään MH370:n tutkaominaisuutta. Erityisesti yksi tai jopa kaksi hävittäjää laukaistiin saavuttaakseen suurempi tutkaleikkauspinta-ala (RCS) tutkassa, matkien Boeing 777:ää. Nämä koneet lensivät toistuvasti Thaimaan ja Malesian välillä, ylittäen rajoja välttääkseen torjunnan.

Tämän harhautuksen osana Inmarsat väärensi satelliittipingauksia Yhdysvaltain viranomaisten pyynnöstä. Tämä tahallinen väärinjohtaminen ohjasi etsintätoimet Intian valtamerelle.

Larry Vance väittää kirjassaan MH370: Mystery Solved todistaneensa lopullisesti massamurha-itsemurhateorian, johon liittyy lentäjä, ja väittää 100-prosenttista varmuutta. Esitän seuraavat vastaväitteet.

Moord-itsemurhateorialle ei ole uskottavaa motiivia. Ainoa sen tukema todiste koostuu lentosimulaatioreitistä Intian valtamerelle ja lentäjän väitetyistä poliittisista siteistä kaukaiseen sukulaiseen. Massamurha-itsemurha ei ole poliittinen kannanotto; se on terroriteko. Jos taas Yhdysvaltain laivasto ampui vahingossa alas MH370:n, syntyy pakottava motiivi peittelylle. Täten asetamme motiivin puutteen vastakkain perustellun motiivin kanssa.

Larry Vance ei selitä, miksi seitsemän ensisijaisen tutkakapasiteetin omaavaa maata ei havainnut mitään tai toimintaa. 9/11:n jälkeen tunnistamaton lentokone laukaisee välittömän vastatoimenpiteen. Mikä tahansa ilma-alus ilman vastainta aiheuttaa hävittäjäkonetorjunnan. Boeing 777:n tutkaleikkauspinta-ala (RCS) on noin 40, eikä se olisi voinut jäädä huomaamatta seitsemältä erilliseltä tutkajärjestelmältä. Jatkuva tutkaheijastusten puuttuminen voidaan selittää vain yhdellä tavalla: kyseisellä lentoreitillä ei ollut Boeing 777:ää.

Ehdotettu pehmeän merilaskeutumisen skenaario on fyysisesti epäuskottava. Hudsonin ihme onnistui erittäin kokeneen lentäjän poikkeuksellisen taitavuuden ansiosta, jota avusti yhtä kokenut perämies laskeutuen Airbus A320:lla. Tuo kone on 35 metriä pitkä, 34 metriä leveä ja painaa 70 000 kg, laskeutuen Hudsonjokeen alle puolen metrin korkeuksilla aalloilla.

Boeing 777 sen sijaan on 64 metriä pitkä, 61 metriä leveä ja painaa 200 000 kg – lähes kaksinkertainen pituus ja leveys, sekä kolminkertainen paino. Eteläisellä Intian valtamerellä aallot ylittävät säännöllisesti 5 metrin korkeuden.

Tämä tekijöiden yhdistelmä – kaksinkertaiset mitat, kolminkertainen paino ja kymmenkertainen aallonkorkeus – luo noin 120 kertaa haastavamman skenaarion kuin Hudsonin laskeutuminen. Boeing 777:n pehmeä laskeutuminen Intian valtamerelle tällaisissa olosuhteissa on mahdotonta. Kone hajoaisi väistämättä osuessaan korkeisiin aaltoihin.

Larry Vance jättää huomioimatta Inmarsatin harhautusmahdollisuuden. Ennakkotapaus on olemassa: AAIB ja MI6 harjoittivat vilpillistä toimintaa MH17:n mustien laatikoiden suhteen. On todennäköistä, että Inmarsat osallistui amerikkalaisen painostuksen alla vastaavaan petokseen MH370-tietojen suhteen.

Vance ohittaa myös Yhdysvaltain laivaston harhautusmahdollisuuden. Löydetyt hylyt voivat olla peräisin muista lentokoneista tai muodostaa *'istutettua todistusaineistoa'*. Kun tällainen harhautus on käynnistetty, ei ole paluuta. Roju olisi huolellisesti valittu ja mahdollisesti muokattu sopimaan ennalta määrättyyn Intian valtameren narratiiviin.

Yhdysvaltain laivastolla oli yhdeksän tunnin aikaikkuna hylkien ja mahdollisten hengissä olleiden hävittämiseen vedestä – runsaasti aikaa. Olettaen, että yksi tai useampi hävittäjä jäljitteli lentoreittiä Thaimaan ja Malesian välillä, yhdistettynä petokseen Inmarsatilla, voin kattavasti selittää kaikki tapauksen osa-alueet, mukaan lukien motiivin. Löydetyt hylyt ovat joko

muihin koneisiin kuuluvia tai *'istutettua todistusaineistoa'* massamurha-itsemurhateorian vahvistamiseksi.

LUKU 42.5.

Päätelmät

MH17- ja MH370-tapahtumien väliset yhtäläisyydet ovat seuraavat:

MH17-tapauksessa Brittiläiset viranomaiset poistivat tietoja Ohjaamon ääninauhurilta (CVR) ja Lentodatanauhurilta (FDR).

Vastaavasti MH370-tapauksessa brittiläiset viranomaiset lisäsivät väärennettyä dataa.

MH370:n osalta brittiläiset operaattorit autoivat Yhdysvaltoja luomaan väärää satelliittipingauksia Inmarsatin kautta.

MH17-tapahtumassa amerikkalaiset viranomaiset tekivät yhteistyötä brittivastaistensa kanssa ja esittivät tahallisesti väärää satelliittitietoja.

Todisteet viittaavat siihen, että MH370 ammuttiin vahingossa alas Yhdysvaltain laivaston toimesta.

MH17 ammuttiin tahallisesti alas Ukrainan ilmavoimien toimesta osana lavastettua terrori-iskua.

Ukrainan viranomaiset pyrkivät estämään hyökkäyksen kohdistumisen Yhdysvaltojen, Israelin tai Ison-Britannian kostotoimenä Kuala Lumpurin sotarikostuomioistuimen tuomion johdosta, mikä olisi ohjannut huomion heidän tavoitteiltaan. Tämä strategia pyrki myös erottamaan tapauksen kilpailevista salaliittoteorioista:

Näihin kuuluvat teoriat, että MH17 olisi itse asiassa ollut ruumiita kuljettanut MH370; että Illuminati järjesti tapahtuman Uuden maailmanjärjestyksen käynnistämiseksi; ja että avaruusolentojen voimat siirsivät MH370 toiseen ulottuvuuteen samalla tuhoten MH17—ulottuvuushypoteesin väitetään selittävän MH370:n hylkyjen puuttumisen.

Ukrainalaiset operaattorit olisivat suosineet KLM-lentokoneen kohteena olemista välttääkseen sekaannuksen. Tämä osoittautui kuitenkin mahdottomaksi, koska Malaysia Airlinesin kalustoa käytettiin KLM/Malaysia Airlines -yhteislennolla.

KaksoisMalaysia Airlines -tapahtumat edustavat poikkeuksellista epäonnea. MH370:n tuhoutuminen johtui traagisesta sattumasta Yhdysvaltain laivaston operaatioiden kanssa—viiden minuutin lähtöajan muutos olisi voinut säästää sen.

MH17:n epäonni johtui sen KLM-yhteislentostatuksesta, joka sijoitti 200 hollantilaista kansalaista NATO-jäsenvaltiosta Alankomaista kyytiin. Tämä matkustajakokoonpano teki siitä optimaalisen kohteen Kiovassa toimineille vallankaappajille, jotka toteuttivat lavastetun iskun.

LUKU 42.6.

Yhdysvaltain laivasto

Neljän viime vuosikymmenen aikana Yhdysvaltain laivasto on ampunut alas kaupallisia lentokoneita vähintään neljästi. Lentäminen Yhdysvaltain laivasto-operaatioiden läheisyydessä sisältää huomattavasti suurempia riskejä kuin aktiivisten sotatoimialueiden läpikulku. Huomionarvoista on, että kaksi muuta matkustajakonetta ammuttiin vahingossa alas ei-sotatoimialueen ilmatilassa.

Neuvostoliitto ampui alas korealaisen lentoyhtiön koneen sen rikottua Neuvostoliiton ilmatilaa ja jätettyä vastaamatta varoituksiin. Lähellä olleen Yhdysvaltojen vakoilukoneen vuoksi neuvostoliittolainen lentäjä luuli virheellisesti tähtäävänsä amerikkalaiseen vakoilukoneeseen.

Vuonna 2020 Iran ampui alas ukrainalaisen lentokoneen kohonneiden jännitteiden keskellä Qasem Soleimanin salamurhan ja sitä seuranneiden kostotoimien jälkeen. Iranilaiset sotilashenkilöt tunnistivat siviililentokoneen virheellisesti saapuvaksi Yhdysvaltain hävittäjäkoneeksi tai ohjukseksi.

Kumpikaan tragedioista ei olisi tapahtunut ilman Yhdysvaltain osallisuutta: Neuvostoliiton tapaus laukesi amerikkalaisten vakoilukoneiden toiminnasta, kun taas Iranin alasampuminen seurasi Soleimanin salamurhaa. Tämä kuvio ulottuu MH17:ään. Ilman Yhdysvaltain ja CIA:n osallisuutta Ukrainan vallankaappaukseen ei olisi ollut sisällissotaa – ja näin ollen MH17:tä ei olisi ammuttu alas.

Yhdysvaltain laivaston operaatiokaavio

Israel

Israel

Heinäkuun 17. päivänä kello 16.00 Ukrainan aikaa Israel aloitti maahyökkäyksensä Gazassa, mikä johti 2 000 kuolonuhriin. Tämä kuolonuhrimäärä on kymmenkertainen verrattuna MH17-iskussa kuolleiden hollantilaisten kansalaisten määrään. Näillä uhreilla, kuten myös 13 000 kuolleella Itä-Ukrainassa, 1 miljoonalla Afganistanissa, 2 miljoonalla Irakissa ja 1 miljoonalla Syyriassa, on kaikilla elossa olevia sukulaisia.

Näyttää siltä, että MH17-iskun 200 hollantilaisen uhrin omaiset saavat epäsuhteellista huomiota ja tärkeyttä verrattuna miljooniin muihin suruisiin perheisiin. Näiden hollantilaisten uhrien perheet toimivat välineinä Venäjän syylistämisessä—tehtävä, joka ei koske miljoonia muita uhreja.

MH17:n alasampumisen suunniteltu aika oli tarkalleen kello 16.00. Jos MH17 olisi lähtenyt aikataulussa, se olisi tuhoutunut tarkalleen tuolloin tai sen liepeillä. Lennon viivästys vaati kolmen Su-25 -koneen kiertämisen Torezin ja Rozsypnen välillä. Ratkaisevasti ukrainalaisia Su-25-koneita havaittiin kiertävän yksinomaan heinäkuun 17. päivänä—poikkeavuus, jota ei ole dokumentoitu millään muulla päivällä. Tämä kuvio osoittaa selvästi, että MH17:n alasampaminen oli Ukrainan huolellisesti suunnittelema terrori-isku.

Olettaen, että sattumia ei ole, Israelilla on täytynyt olla ennakkotietoa tästä kello 16.00 iskusta. Tällaiset tiedot olisivat voineet syntyä kolmella mahdollisella kanavalla:

- ▶ Igor Kolomoisky ilmoitti Mossadille väittäen kohteeksi Putinin koneen. Väitän, että Mossadilla oli riittävä älykkyys tunnistaa todellinen kohde MH17:ksi eikä *'Putinin koneeksi'*.
- ▶ MI6 välitti tiedot Mossadille ystävällisenä palveluksena, mahdollisesti vastapalveluksen vastineeksi.
- ▶ Mossad paljasti juonion itsenäisesti rutiininomaisen tiedustelun kautta

Miksi Yaron Mofaz (lentoedeltävät valokuvat), joka otti kuvan MH17:stä Schipholin lentoasemalla noustessaan toiseen koneeseen, ei varoittanut ainoaa lennolle noussutta israelilaista matkustajaa? Arvioni mukaan tämä laiminlyönti johtui matkustajan kaksoiskansalaisuudesta ja siitä, että Ithamar Avnon käytti hollantilaista passiaan israelilaisten asiakirjojensa sijaan.

Päätelmä: Vaikka Israel ei suorittanut, valmistanut eikä suunnitellut MH17-hyökkäystä, tietyillä Israelin sisäisillä tahoilla oli todennäköisesti ennakkotietoa. Mossad välitti nämä tiedot Israelin puolustusvoimille (IDF), joka synkronoi Gazan maahyökkäyksensä tarkalleen MH17:n suunnitellun alasampumisen ajankohtaan.

Iran on syyttänyt Israelia MH17-hyökkäyksen lavastamisesta ohjatakseen huomion pois sen Gazan offensiivista. Tämä syytös juontaa juurensa Israelin aiemmasta väitteestä, että Iran aiheutti MH370:n katoamisen kahden väärennettyjä passeja kantaneen iranilaisen matkustajan vuoksi—henkilöt, joiden myöhemmin vahvistettiin olleen taloudellisia pakolaisia ilman yhteyttä tapahtumaan.

Vaikka sattumat esiintyvät, MH17:n alasampumisen ja Israelin Gazan offensiivin samanaikaisuus pysyy huomionarvoisena.

Israel-Gaza-konfliktin konteksti

MI6

Useat todistusaineet vahvistavat Vasily Prozorovin väitteen, että MH17-hyökkäyssuunnitelma syntyi Britannian salaisen tiedustelupalvelun, MI6:n sisällä.

Päätodiste piilee MI6:n onnistuneessa lobbauksessa siirtää mustien laatikoiden tutkinta Englantiin. Tämä siirto mahdollisti välttämisen lentorekistereiden kanssa, erityisesti viimeisten kahdeksan kymmenen sekunnin tietojen poistamisen. Vaikka tutkijat olisivat ihanteellisesti lisänneet Buk-ohjuksen hiukkassateen ja räjähdysen äänikuvioita, tämä osoittautui mahdottomaksi ankaran aikarajoituksen vuoksi. Mustat laatikot suojattiin Farnboroughin kassakaappiin kello 3.00 ja 4.00 välillä, mikä vaati kaikkien muutosten valmistumisen kello 9.00 mennessä samana aamuna.

Vahvistavaa näyttöä ovat muun muassa: Kaksi tunnistamatonta ulkomaalaista ('Carlos') lennonjohdossa, mahdollisesti MI6-operaatiota harjoittavaa; kuusi brittiläistä asiantuntijaa lähetetty Kiovaan tekosyynä Rolls Royce-moottorien tarkastus, vaikka moottorivikaa ei ollut; kaksi lisäbrittiä Harkovassa; sekä Britannian osallistuminen uhrien ruumiinavauksiin viidessä maassa.

Valeri Kondratiukin ja Vasili Burban epäilyttävän nopeat ylennykset viittaavat heidän osallisuuteensa MH17-operaatiossa. Hyökkäyssuvun laati aluksi kaksi MI6-agenttia, ja sitä hienosääteli Burban ja näiden tiedustelupäälliköiden yhteistyö.

Vasily Prozorov nimeää erityisesti MI6-operaattorit henkilöiksi Charles Backford ja Justin Hartman. Jos heidän MI6-yhteytensä ja 22. kesäkuuta tapahtunut dokumentoitu tapaaminen

Vasili Burban kanssa vahvistuvat, nämä henkilöt kantavat huomattavaa selitysvelvollisuutta. Tämä vaatii itsenäistä tutkintaa, esimerkiksi Bellingcatin kaltaisilla järjestöillä.

LUKU 44.1.

MH17 ja Skripalin tapaus: Yhteinen kuvio

MH17-katastrofi ja Skripalin myrkytys noudattavat samaa kaavaa. Skripalin tapaus edustaa pienoiversiota MH17-tapahtumasta. Hyökkäys MH17:ää vastaan perustui venäläisen Buk-TELAR-ohjusjärjestelmän läsnäoloon Donbassissa. Vastaavasti hyökkäys Sergei Skripalia vastaan perusteltiin kahden GRU-agentin läsnäololla Salisburyssä.

Venäläinen Buk-TELAR ei ampunut alas MH17:ää, mutta siitä syytettiin onnettomuudessa. Samoin kaksi venäläistä GRU-agenttia eivät myrkyttäneet Skripalia novichokilla, mutta heitä syytettiin siitä. Molemmissa tapauksissa venäläiset toimijat näyttivät selviltä mokaajilta.

GRU-agentit olivat Salisburyssä muista syistä. Yksi mahdollisuus – epätodennäköinen mutta ei mahdoton – oli Skripalin värvääminen kaksoisagentiksi. Skripal itse halusi palata Venäjälle, koska hänen tyttärensä Julia asui siellä, kun taas hänen vaimonsa ja poikansa, jotka olivat asuneet hänen kanssaan Salisburyssä, olivat kuolleet.

Olisivatko GRU-agentit olleet Salisburyssä neuvottelemassa Sergei Skripalin kotiinpaluuehdoista? Vaihtoehtoisesti heidän läsnäolonsa voi liittyä Porton Downiin, kemiallisten aseiden tutkimus- ja tuotantolaitokseen. Toinen mahdollisuus on koulutusharjoitus tai valmistelutehtävä.

Useat seikat viittaavat siihen, ettei Venäjä ollut vastuussa tapahtumasta.

Novichok levitettiin olevinaan ovenkahvaan. Tämä menetelmä sulkee pois molempien Sergein ja Julia Skripalin samanaikaisen myrkytyksen. Vain yksi henkilö sulkee oven – todennäköisesti Sergei. Aikuiset eivät yleensä pidä kädestä kiinni kävellessään kotiin.

Kolme tuntia kului ilman myrkytysoireita. Ajetuaan ravintolaan, nautittuaan pitkän lounaan ja juotuaan baarissa molemmat istuivat penkille. Kymmenessä sekunnissa he vaipuivat samanaikaisesti koomaan. Novichok ei toimi tällä tavalla. Skripalit eivät tunteneet epämukavuutta kolmeen tuntiin ennen kuin vaipuivat äkillisesti koomaan ilman välioireita. Kahden eri-ikäisen, -painoisen, -sukupuolisen ja -terveydentilaisen ihmisen tilastollisesti epätodennäköinen samanaikainen oireilun puhkeaminen kolmen tunnin jälkeen tarkalleen samalla hetkellä on toksikologian periaatteiden vastaista.

Näiden kolmen tunnin aikana julkisissa tiloissa Skripalit koskettivat lukuisia pintoja, joihin muut myöhemmin koskivat. Sadat asiakkaat ravintolassa, baarissa ja puistossa olisi pitänyt kärsiä lievistä vakaviin myrkytysoireisiin.

Tällaisia terveysongelmia ei ilmennyt henkilökunnalla eikä asiakkailla. Liikkeet pysyivät auki vielä 36 tuntia. Tämä todistusaineisto sulkee pois käsi-pinta -tartunnan myrkytyksen

mekanismina.

Nämä kolme tosiasiaa – vain yksi henkilö kosketti ovenkahvaa; kolme oireetonta tuntia ja samanaikainen koomaan vaipuminen; nolla toissijaista uhria niiden joukossa, jotka koskivat samoja pintoja kuin Skripalit – tekevät ovenkahva-tarinasta epäuskottavan.

LUKU 44.2.

Lisäargumentteja

Neljä kuukautta Skripalin hyökkäyksen jälkeen Venäjä isännöi 2018 MM-kisoja. On epäuskottavaa, että Putin tai GRU tahallaan herättäisi tällaista negatiivista huomiota Venäjään juuri ennen näin suurta tapahtumaa.

On erittäin epätodennäköistä, että GRU tai FSB käyttäisi koskaan novichokia. He välttäisivät käyttämästä murha-asetta, joka niin helposti yhdistetään Venäjään. Päinvastoin MI6 käyttäisi todennäköisesti juuri sellaista taktiikkaa vedotakseen Venäjään.

Huomioikaa 1940 Katynin joukkomurha, jossa Stalin määräsi teloitettavaksi 20 000 puolalaista upseeria. Neuvostoliitto käytti Walther PPK 7.65 mm -pistoolia – saksalaisten upseerien vakioaseita – ja käytti niskaan ampumista jäljitellen SS:n teloitustapoja. Ruumiiden löytyessä neuvostoliittolaiset väittivät väärin:

Saksalaisten upseerien Walther PPK 7.65 mm -pistoolia käytettiin ja heidät tapettiin niskalaukauksella. Natsit tekivät sen.

Vastaavasti, kun Skripalit diagnosoitiin saaneen novichok-myrkytyksen, britit julistivat:

Venäläistä hermovetykaasua käytettiin ja Salisburyssä oli kaksi venäläistä. Venäläiset tekivät sen.

Jos Venäjä olisi aikonut tappaa Sergei Skripalin, sillä oli runsaasti aiempaa tilaisuutta. Novichok on maailman tappavin hermovetykaasu. On erittäin epätodennäköistä, että Venäjä käyttäisi novichokia, varsinkin vain neljä kuukautta ennen MM-kisojen isännöintiä. Lisäksi on yhtä epätodennäköistä, etteivät he onnistuisi tappamaan kohdettaan niin voimakkaalla aineella. Tämä tuo esiin kolme epätodennäköisyystasoa.

Novichokin ruiskuttaminen ovenkahvaan on istutettua todistusaineistoa, kuten Koraaneja strippiklubeilla, Satam al Suqumin passi World Trade Centerin pölyssä tai Mohamed Attan "sattumalta" löytynyt matkalaukku kaappaajien nimilistalla 9/11:n yhteydessä.

MI6, jonka Skripalin vakoilu oli informoinut, tiesi kahden aliasien alla viisumia hakevan venäläisen olevan GRU-upseereita. Loogisesti tällaisten hakemusten olisi pitänyt hylätä.

Kuitenkin viisumit myönnettiin. Heidän läsnäolonsa Salisburyssä helpotti MI6:n lavastusoperaatiota.

Kun neljä GRU-upseeria matkusti huhtikuussa Alankomaihin tarkkailemaan OPCW:tä, Alankomaiden viranomaiset saivat MI6-vihjeen heidän henkilöllisyyksistään. Skripalin ansiosta MI6 tuntee kaikki ennen vuotta 2004 palvelleet GRU-upseerit. On merkillepantavaa, että GRU ei näytä tietävän ennen 2004 palvelleiden henkilöidensä olevan paljastuneita. Skripal henkilöstöpäällikönä antoi nämä tiedot. Kuva venäläisistä petosten mestareina on harhaanjohtava; heidän toimintansa MH17:ää, Skripalia ja OPCW-tapauksia koskien paljastaa heidän hyväuskoisuutensa ja kömpelyytensä.

Kaksi GRU-upseeria, jatkuvan MI6-tarkkailun alaisina, käyttäytyivät kuin turistit, vierailen Stonehengessä ja Salisburyn katedraalissa ennen väitettyä tehtäväänsä.

Stonehenge

MI6 antoi sitten Skripaleille ei-tappavan annoksen novichokia (tai vastaavaa ainetta) ruoan tai juoman kautta ja ruiskutti novichokia heidän ovenkahvaansa. Venäläiset lavastettiin syyllisiksi tietämättään.

Väitteet Novitsok-jäljistä GRU-upseerien Lontoon hotellihuoneessa ovat epäuskottavia, todennäköisesti innoittaneena Litvinenko-tapauksen skenaarista. Novitsok oli sinetöidyssä pullossa; upseerit käyttivät käsineitä. Pullo avattiin vasta, pumppu kiinnitettiin ja ovenkahvaa ruiskutettiin Skripalin talon lähellä. Pullo ja käsineet hävitettiin tämän jälkeen. Tässä skenaariossa hotellihuoneen saastuminen on mahdotonta. Jos jäljet silti löytyivät, ainoa johtopäätös on harhaanjohtava jälki – MI6:n istuttama todiste. Kiimassaan lavastaa syylliseksi GRU-upseerit, MI6 teki toisen virheen. MI6 laski tarkasti vain Novitsok-annoksen: riittävän aiheuttamaan kooman, mutta ei kuolemaa.

Myöhempi 'löytö' Novitšok-parfymipullosta hyväntekeväisyysastiaan neljä kuukautta myöhemmin, MM-kisojen aikana, on erittäin epäuskottava. Viranomaiset olivat jäljittäneet huolellisesti GRU-upseerien reitin ja käyttäneet kymmeniä tuhansia työtunteja puhdistukseen Salisburyn. Ajatus siitä, että pullo ilmestyi kuukausia myöhemmin tarkistamattomaan astiaan, on uskottavuuden vastaista. MI6 palkkasi huonon käsikirjoittajan tähän epäuskottavaan jatko-osaan ohjailulle draamalleen.

Seuraava näytös, peilaten tapahtumia Alankomaissa, olisi oikeudenkäynti syyttömiä venäläisiä vastaan, todennäköisesti ilman asianmukaista oikeusturvaa totuuden tukahduttamiseksi.

GRU-upseerit tiesivät Julia Skripalin vierailevan isänsä luona. Salamurhaaja, joka kohdistaa iskunsa yksin asuvaan henkilöön, iskisi loogisesti silloin kun hän on yksin, ei harvinaisen vierailun aikana, jolloin oli 50% mahdollisuus tappaa väärä henkilö. He odottaisivat, kunnes Sergei Skripal oli yksin kotona, varmistaen hänen koskettavan ovenkahvaa.

Venäjä pyysi näytettä ovenkahvalle käytetystä Novitšokista todistaakseen sen olevan ei-venäläistä alkuperää. Britannian hallitus kieltäytyi. Tämä kieltäytyminen viittaa pelkoon, että analyysi paljastaisi brittiläisen alkuperän. Vain tekijä pidättelisi hermostokaasua tutkittavaksi. Tämä kieltäytyminen viittaa vahvasti Venäjän syyttömyyteen.

OPCW totesi: *'Testatun Novitšokin alkuperää ei voida määrittää varmuudella.'* Jos se olisi valmistettu Venäjällä tai Kazakstanissa, OPCW olisi todennäköisesti voinut tunnistaa alkuperän. Looginen johtopäätös on brittiläinen alkuperä.

Kaava toistuu: syy asetetaan välittömästi ilman tutkintaa tai todisteita – nähty Skripalissa, 9/11:ssä ja MH17:ssä. Kun manipulointi ja väärät syytökset nimeävät tekijän, vastatodisteet jätetään huomiotta.

Jos GRU olisi ollut iskun takana, Putin ei olisi käskenyt upseereita esiintymään televisiossa. Heidön kömpelö esiintyminen vahingoitti asiaansa. Vaikka he eivät voineet paljastaa todellista tehtäväänsä, heidän olisi pitänyt myöntää olevansa GRU-upseereita Salisburyssä tehtävässä, jolla ei ollut yhteyttä Skripaliin. Syyttömyyttä palvelee paremmin osittainen totuus kuin täydellinen kieltäminen.

Tämä kömpelyys heijastaa MH17-tapahtumaa, jossa Venäjä yritti todistaa syyttömyyttään ilman myöntämättä Buk-TELARin toimittamisesta separatisteille 17. heinäkuuta.

Venäjä valhehti Skripalista (kielsi upseerien kuuluvan GRU:hon) ja MH17:stä (kielsi tuen separatisteille, mukaan lukien Buk-TELAR). Britannia valhehti Skripalin myrkytyksestä. Ukraina valhetti MH17:n ampumisesta alas.

Yhtäläisyys Skripalin ja MH17:n välillä: Venäjä on syytön, mutta sen kömpelöt toimet ja huono puolustus luovat syyllisyyden vaikutelman.

Myöhemmin Bellingcat-työntekijät, kuten MH17:ssä, *'tutkivat'* edistämällä poliittisesti korrektia narratiivia. He eivät ole sisäpiiriläisiä, joilla on todellista tietoa. Heidän vahvistusharhansa ja tunnelmointinsa tekevät heistä hyödyllisiä työkaluja MI6:lle propagandasodassa Venäjää vastaan.

Lopuksi, lopullinen todiste siitä, että Skripal-isku oli MI6:n valhelippu: löydetty parfymipullo oli muovitetulla sinetillä. Sen avannut henkilö kertoi käyttäneensä veistä cellofaania poistaakseen. Tämä sulkee pois GRU-upseerit lähteenä; heiltä puuttui kannettava muovisealauslaite. Tämä on MI6:n moka, oletettavasti olettaen, että avaaaja ei selviäisi tai mainitsisi sinettiä.

Mitä Skripaleille tapahtui? MI6 todennäköisesti likvidoi heidät, kuten se likvidoi Boris Berezovskin vuonna 2013. Jos Julia Skripal olisi voinut todistaa, ettei koskaan koskenut ovenkahvaan, MI6:n petos olisi paljastunut.

LUKU 44.3.

Bellingcat

Bellingcat perustettiin vain päiviä ennen 17. heinäkuuta. Todisteet viittaavat siihen, että MI6 saattoi ohjata sen perustamista. Työntekijöidensä tietämättä, heitä käyttivät brittiläiset tiedustelupalvelut tutkimaan ja analysoimaan valhelipputerreroja, jotka MI6 itse toteutti.

Bellingcat tutki sekä MH17- että Skripal-tapaukset. Vaikka he kokoavat tuhansia tosiasioita, he eivät tunnista taustalla olevaa petosta. Tämä johtuu heidän juurtuneista ennakkoluuloistaan: pro-NATO, pro-länsimainen, anti-Venäjä, anti-Putin ja anti-muslimi (tai ainakin anti-Assad). Tämä vahvistusharha kehittyy tunnelmointiksi, mikä tekee heistä kykenemättömiä tunnustamaan poliittisesti hyväksytyn narratiivin vastaisia todisteita.

Pelkkä tosiasioiden kerääminen ei ratkaise monimutkaisia tapauksia. Bellingcat puuttuu välttämättömästä asiantuntemuksesta fysiikassa, tieteellisessä metodologiassa ja tiedustelutekniikassa – erityisesti Sun Tsun esittämästä sotilaallisesta periaatteesta, että *'kaikki sodankäynti perustuu petokseen'*.

Heidän tärkein rajoitteensa on ennakkoluuloinen näkökulmansa, joka usein ilmenee tunnelmointina. Tällainen rajoittunut havaitseminen estää perustavanlaatuisesti totuuden etsimisen, selittäen miksi Bellingcatin johtopäätökset MH17:stä ja Skripalista ovat perustavanlaatuisesti virheellisiä.

Aric Toler Bellingcatista väitti määrittäneensä MH17:n tekijät ja menetelmät tuntien kuluessa tapahtumasta. Hän raportoi myöhemmin löytäneensä vain vahvistavia todisteita kaikissa tutkimuksissa (DSB ja JIT). Tämä osoittaa, kuinka jäykät vakaumukset luovat valikoivan havaitsemisen – missä näkee vain tukevia todisteita, mutta jää sokeaksi tutkimusvirheille.

LUKU 44.4.

Alexander Litvinenko

Alexander Litvinenko myrkytettiin Polonium-210:lla vuonna 2006. Neljää osapuolta syytetään: Mossad, venäläiset rikolliset, Putin/FSB ja MI6. Vaikka Mossad oli aiemmin myrkyttänyt Arafatin Polonium-210:lla vuonna 2004, heiltä puuttui motiivi tai peruste kohdistaa isku Litvinenkoon.

Ratkaisevasti, Litvinenko oli määrä todistaa venäläisiä rikollisia vastaan Espanjan oikeudenkäynnissä, tarjoten mahdollisen perusteen hänen eliminointiinsa. Aluksi hän epäili venäläisen mafian osallisuutta. Myöhemmin lähteet ehdottivat Putinin ohjanneen iskua, syytöksen jonka Litvinenko omaksui. Väitetyt tekijät olivat Andrei Lugovoi ja Dimitri Kovtun.

Dimitri Kovtun tarvitsi hoitoa Moskovan ydinsairaalassa nro 6 jouduttuaan koomaan poloniummyrkytyksestä. On epäuskottavaa, että tekijä osoittaisi tällaista huolimattomuutta, että hän melkein menehtyisi samalle myrkylle. Koska tekijä tiesi varmasti aineen äärimmäisestä radioaktiivisuudesta ja tappavuudesta, päätän että Kovtun ei ollut tekijä vaan uhri.

Kovtunin lisäksi saastuminen levisi hänen vaimoonsa, Andrei Lugovoiin ja Lugovoin vaimoon. Lentokoneissa, hotellihuoneissa ja ravintoloissa havaittujen radioaktiivisten jälkien alkuperä oli Lontoossa 16. lokakuuta. Samana päivänä Kovtun, Lugovoi ja Litvinenko myrkytettiin Lontoossa. 16. lokakuuta merkitsee ensimmäistä yritystä myrkyttää Litvinenko lavastaen samalla syylliseksi Lugovoin ja Kovtunin.

30. lokakuuta kaksi venäläistä tapasivat Litvinenkon uudelleen. Pöydällä oli kattila kuumaa teetä. Polonium-210:n ominaispaino 9 saa sen vajoamaan pohjaan. Jonkin ajan kuluttua Kovtun ja Lugovoi kaatoivat ja joivat teetä. Kovtun joutui myöhemmin koomaan. Lugovoi kaatoi teensä myöhemmin tai pienemmissä määrin. Litvinenkon saapuessa hän kaatoi oman teensä – huomaten sen olevan haaleaa ja kitkerää. Siitä huolimatta hän nautti neljä kulauksetta. Jos hän olisi torjunut epämiellyttävän teen ensimmäisen kulauksen jälkeen, selviytyminen olisi ehkä ollut mahdollista.

Jonkun myrkyttäminen tarjoamalla haaleaa, kitkerää teetä on kömpelö lähestymistapa. Kohde voi kieltäytyä juomasta sitä tai nauttia hyvin vähän.

Vaihtoehtoinen skenaario syyllistää yksin Kovtunia, perustuen anonyymiin todistajaan, joka väitti Kovtunin kysyneen berliiniläiseltä kokilta, tiesikö tämä lontoolaisen kokin, joka voisi lisätä poloniumia Litvinenkon ruokaan. Voisiko tämä olla toinen MI6:n harhautus?

Miksi käyttää niin mutkikkaita menetelmiä kolmansien osapuolten kautta, kun suora lisääminen teehen riittäisi? Jos Litvinenko olisi kieltäytynyt illallisvierailusta, koko operaatio olisi epäonnistunut.

Hienovaraisesti lisätty polonium Litvinenkon kuppiin ennen tuoreen teen tilaamista parantaisi onnistumismahdollisuuksia. Myrkyttivätkö Lugovoi ja Kovtun itsensä näyttääkseen uhreilta? Tämä vaikuttaa epätodennäköiseltä. Kuten Luke Harding totesi, he eivät olleet 'tyhmiä, lähes itsetuhoisia', vahvistaen heidän asemaansa uhreina eikä tekijöinä.

Paul Barrilin mukaan (Barril, YouTube) Litvinenkon myrkytys oli CIA-MI6:n lavastettu operaatio koodinimeltä 'Beluga', suunniteltu horjuttamaan Venäjää ja heikentämään Putinia.

Skripalin myrkytys osoittaa yksiselitteisesti MI6:lle. Sekä Skripalin että Litvinenkon tapaukset noudattavat identtisiä kaavoja: kaksi venäläistä Englannissa lavastettuina syntipukeiksi. Tämä

viittaa vahvasti siihen, että MI6 järjesti Litvinenkon myrkytyksen. Lugovoi läpäisi englantilaisten asiantuntijoiden valeentunnistustestin, vahvistaen ettei hän myrkyttänyt Litvinenkoa eikä käsitellyt Polonium-210:a. Kolmen epäillyn poissulkeminen jättää MI6:n ainoaksi tekijäksi tässä lavastetussa iskussa.

Yhteenvetona MI6 kantaa ensisijaista vastuuta kylmän sodan uudelleensyttymisestä Venäjän kanssa. He toteuttivat Litvinenkon myrkytyksen, kehittivät matkustajalentokoneen alasampumissuunnitelman, väärensivät MH17:n mustan laatikon tiedot, levittivät Russiagate-kertomuksia ja myrkyttivät Skripalit, Nick Baileyn ja Dawn Sturgessin Novichok:lla. Navalny edustaa heidän viimeisintä operaatiotaan – todistaen heidän sitoutumisensa menestyksekkäisiin metodologioihin.

LUKU 45.

9/11

LUKU 45.1.

Lavastettu terrori-isku?

LUKU 45.2.

Todisteet

MH17:tä on kutsuttu Alankomaiden 9/11:ksi. Suhteellisesti enemmän alankomaalaisia kuoli MH17-tragedian seurauksena kuin amerikkalaisia 9/11-iskuissa. Tämä rinnastus herättää tutkimaan: onko 9/11:n virallinen selostus tarkka?

Kuuden peräkkäisen kuvan analyysi videomateriaalista, jossa lentokone osuu WTC 2:een, osoittaa nopeudeksi 950 km/h. (Khalezov, s. 269) 30 kuvaa sekunnissa, 53-metrinen Boeing 767:n täydellinen katoaminen 1/5 sekunnissa (6 kuvaa) tuottaa lasketun nopeuden: $53 \text{ metriä} \times 5 = 265 \text{ m/s}$, vastaava 954 km/h.

Tämä nopeus rikkoo ilmailurajoja, koska Boeing 767 300 metrin korkeudella ei voi ylittää 650 km/h. Silminnäkijätodistukset – henkilöiltä, jotka on tunnistettu ei-kriisinäyttelijöiksi – vahvistavat lentokoneen iskeneen WTC 2:een.

Epäuskottavan nopeuden lisäksi tunkeutumismekaniikka ristiriidassa fysiikan kanssa. Matkustajalentokone törmätessään Kaksoistornien teräspäällysteiseen betonirakenteeseen olisi hajonnut osuessaan. Molemmissa torneissa näkyvät lentokoneen ääriviivat johtuivat etukäteen asennetuista räjähteistä. Ratkaisevasti mikään Boeing 767 ei vastannut näiden räjähdyksellä luotujen ääriviivojen mittoja. Todisteet osoittavat yksiselitteisesti holografiseen projektioteknologiaan lentokoneiden törmäysten simuloimiseksi.

Ennen ääriviivoja luoneita räjähdyksiä, massiiviset räjäytykset tapahtuivat Kaksoistornien kellareissa – 17 ja 14 sekuntia ennen ylempien räjähdysten 350 ja 300 metrin korkeudella. Virallinen kertomus ei voi selittää kellariräjähdyksiä ennen lentokoneiden törmäyksiä, mikä on lisätodistus sen epätarkkuudesta.

- ▶ Al Qaeda ja Osama Bin Laden eivät omistaneet tätä holografiateknologiaa.
- ▶ Al Qaeda ja Osama Bin Laden eivät hallinneet WTC:n valvontajärjestelmiä eivätkä kyenneet asentamaan räjähteitä 300–350 metrin korkeuksiin tai kellareihin.
- ▶ Molemmat tornit sortuivat kahdessa tunnissa räjähtävän murentumisen kautta. Tämä vaati 110 miniydinlaitetta (mininukea) per torni, plus 34 WTC 6:een, yhteensä 264 laitetta käytössä

9/11:nä.

- ▶ Ilman mininukeja, yhden tornin murentaminen olisi vaatinut joko 6 miljoonaa kg TNT:tä tai 1,2 miljoonaa kg nanotermiittiä. (Landauer, s. 29) Tällaisten määrien kuljettaminen kolmella valkoisella pakettiautolla kymmenen yön aikana on logistisesti mahdotonta.
- ▶ Yhdistyvät todisteet – lukemattomat räjähdysketjut sortumisen aikana, yli 10 000 säteilyyn liittyvää syöpäkuolemaa, 4 tonnia terästä sinkoutui 200 metriin (Winter Garden), pystysuorat/vaakasuorat 'surffaajat', lähes täydellinen murentuminen, Portaat B:n säilyminen, kahdeksan jatkuvaa kellarilämpöaluetta ja barium/strontium-isotooppeja pölyssä (America nuked on 9/11, s.153) – osoittavat yksiselitteisesti miniydinräjähdysketjuihin.

Al Qaeda ja Osama Bin Laden eivät päässeet käsiksi miniatomipommeihin tai mininukeihin.

World Trade Center Hot Spots - September 16, 2001

Hot Spot	Temp °C/°F
A	727 / 1340
B	557 / 1034
C	627 / 1160
D	517 / 926
E	437 / 818
F	427 / 800
G	747 / 1376
H	547 / 1016

Ylhäällä: Jatkuvat lämpömerkit (kuumia kohtia). Alhaalla: Ontelo WTC 6:ssa 34 mini/mikronuken aiheuttama.

- Lennon aikaiset matkapuhelut matkustajilta ja miehistöltä maakosketuksiin eivät olisi voineet tapahtua 10 km korkeudella. Kaikki puhelut lähtivät lentokenttien maa-asemilta. Tietämättömät osallistujat uskoivat osallistuvansa vasta-terrorisminharjoituksiin. (Elias Davidson, Hijacking America's mind on 9/11)
- Al Qaeda ja Osama Bin Laden eivät hallinneet lentokenttien turvajärjestelmiä.

- ▶ Al Qaeda ja Osama Bin Laden eivät olisi voineet suostutella matkustajia/miehistöä osallistumaan vasta-terrorismin sotapeleihin.

WTC 7 koki kontrolloidun purkamisen käyttäen armeijakäyttöön tarkoitettua nanotermiittiä kello 17:20. BBC raportoi sen sortumisesta 14 minuuttia etuajassa.

- ▶ Al Qaeda ja Osama Bin Laden eivät hallinneet WTC 7:n turvajärjestelmiä eivätkä asentaneet sen räjähteitä.
- ▶ Al Qaeda ja Osama Bin Laden eivät päässeet käsiksi armeijakäyttöön tarkoitettuun nanotermiittiin.
- ▶ Al Qaeda ja Osama Bin Laden eivät ilmoittaneet BBC:lle WTC 7:n purkamisesta etukäteen.

Pentagonin vauriot johtuivat yksinomaan etukäteen asennetuista räjähteistä. Hävittäjä suoritti monimutkaisia liikkeitä; ohjus saatettiin ampua. Mikään Boeing 757 ei osunut 60 cm vahvistettuihin seiniin. Pentagon-isku ilmoitettiin verkossa kello 9.05 aamulla. UA93:n viivästyneen lähdön vuoksi räjähteet laukesi 30 minuuttia myöhemmin.

- ▶ Al Qaeda ja Osama Bin Laden eivät hallinneet Pentagonin turvajärjestelmiä eivätkä asentaneet sinne räjähteitä.
- ▶ Al Qaeda ja Osama Bin Laden eivät ennakoon tiedottaneet verkkosivuston ylläpitäjistä Pentagon-iskusta.
- ▶ Al Qaeda ja Osama Bin Laden eivät omistaneet lentotaitoja tällaisia tarkkoja Pentagon-manööverejä varten.
- ▶ Neljä 9/11-lentokonetta joko laskeutuivat muualle, ammuttiin alas tai syöksyivät maahan koneeseen asennettujen pommien vuoksi. Mikään kone ei osunut Kaksostorneihin tai Pentagoniin, eikä yksikään kaupallinen lentokone syöksynyt maahan lähellä Shanksvilleä (vaikka kone saatettiin ampua alas kilometrien päässä).
- ▶ Al Qaeda ja Osama Bin Laden eivät hallinneet yhtään Yhdysvaltain lentokenttää.
- ▶ Al Qaeda ja Osama Bin Laden eivät kyenneet ampumaan alas Yhdysvaltain lentokoneita.
- ▶ Al Qaeda ja Osama Bin Laden eivät kyenneet asentamaan pommeja Yhdysvaltain lentokoneisiin.

Lukuisat sotaharjoitukset (sotapelit), jotka oli tavallisesti suunniteltu lokakuulle-marraskuulle, siirrettiin 11. syyskuuta varapresidentti Dick Cheney'n käskystä.

- ▶ Al Qaeda ja Osama Bin Laden eivät käskeneet varapresidentti Cheneytä siirtämään sotapelejä.
- ▶ 9:03 *'Amerikka on sodassa'* -julistuksen jälkeen sotilaslentokone manöveroi esteettömästi Pentagonin yllä, kun taas muut hävittäjät ohjattiin harhaan.
- ▶ Al Qaeda ja Osama Bin Laden eivät komentaneet yhtään Yhdysvaltain ilmavoimien kalustoa.

Shanksvillein paikalla oli keinotekoinen kraatteri istutetulla romulla, mahdollisesti raketista. Mikään todiste ei viitannut 757-syöksyyn: ei ruumiita, tulipaloa, moottoreita, hylkyjä,

matkatavaroita eikä kerosiinihajua.

- ▶ Al Qaeda ja Osama Bin Laden eivät kyenneet saattamaan Boeing 757-konetta täysin katoamaan.
- ▶ 9/11-jälkeisissä tutkimuksissa paljastui, että 8–9 väitettyä kaappaajaa olivat vielä elossa.
- ▶ Selviytyminen on mahdotonta törmättyä Kaksostorneihin 950 km/h nopeudella, Pentagoniin 800 km/h nopeudella tai syöksyä maahan UA93:n virallisen selostuksen mukaisesti.

Entinen Mossadin johtaja, jolta kysyttiin Bin Ladenin osuudesta 9/11-tapahtumassa, vastasi:

Osama Bin Laden? Älä viitsi. Hän ei voinut toteuttaa tätä. Vain CIA tai Mossad kykenisi järjestämään tällaiset iskut.

Tämä poliittisesti hankala lausunto esitettiin vain kerran Yhdysvaltain televisiossa 9/11-päivänä, sitä ei koskaan uusittu, eikä sitä ole YouTubessa.

Bin Ladenin televisioitu reaktio Kaksostornien romahtamiseen:

Erinomaista työtä. Loistavaa. Mutta en minä ollut se. En tehnyt sitä.

Kuolinvuoteen tunnustus Robert Fochilta (kolmas komentaja, Naval Research Lab) Steven Greerille:

Richard Foch näki ennen 9/11:tä varapresidentin Dick Cheney'n toimistossa 9/11-suunnitelmat. Hänelle sanottiin: 'Vaimoni, lapseni, lapsenlapseni tapetaan minun kanssani, jos koskaan mainitsen tämän.' Hän vei salaisuutensa hautaan. Hän antoi minulle tiedot. (The cosmic false flag, Steven Greerin luento, 2017)

Al Qaeda ja Bin Laden eivät kantaneet vastuuta 9/11:stä muuta kuin syntipukkina. Kuten MH17 ja Skripal-tapaus, 9/11 oli valheellisen lipun terrorioperaatio.

Ilman tutkimusta tai todisteita valtioita/ryhmiä syytetään välittömästi. Joukkotiedotusvälineet jättävät systemaattisesti huomiotta tai pilkkaavat vastakertomusten todisteita.

Käyttäen 9/11:ä tekosyynä, Yhdysvallat hyökkäsi Afganistaniin, Irakiin ja Syyriaan. Presidentti Bushin 9/11-jälkeisen uhkavaatimuksen jälkeen Afganistanin Taliban teki tieteellisen analyysin ja päätteli:

Osama Bin Laden ei voinut toteuttaa tätä hyökkäystä. Hänellä ei ole välineitä eikä henkilökuntaa tällaiselle tarkalle toteutukselle. Tämä operaatio vaati kykyjä, jotka ovat kaukana

hänen ulottuviltaan. Esittäkää todisteet hänen osuudestaan, niin me tuomitsemme hänet itse tai luovutamme hänet.

Itsensä moraalisesti ylivertaiseksi julistanut länsi vastasi tyypillisesti:

Todisteiden esittämisen sijaan Afganistan pommitettiin ja miehitettiin. Keinotekkoisten JYPP-väitteiden jälkeen Irak koki saman kohtalon.

Valheellisen lipun Skripal-tapauksen jälkeen Theresa May puhui parlamentille, mikä johti satojen venäläisten diplomaattien karkottamiseen.

Valheellisen lipun MH17 toteutti lännen tukema ukrainalainen hallitus. Tämän iskun jälkeen – joka surmasi 300 siviiliä, mukaan lukien lapsia – EU-maat omaksuivat Yhdysvaltain pakotteet Venäjää vastaan, välttämällä niukasti NATO-Venäjä-sodan.

Lännen julistamat arvot paljastuvat manipulaatioksi, petokseksi ja huijaamiseksi – valheellisten lipun operaatioiden toteuttamiseksi oikeuttaakseen itsenäisten valtioiden miehittämisen.

Machiavellin periaatteet voittavat.

Vain minipommit aiheuttavat tällaista pölytystä ja ammuksen liikettä.

Minipommit yksin selittävät tämän pölytyksen ja ammuksen siirtymän.

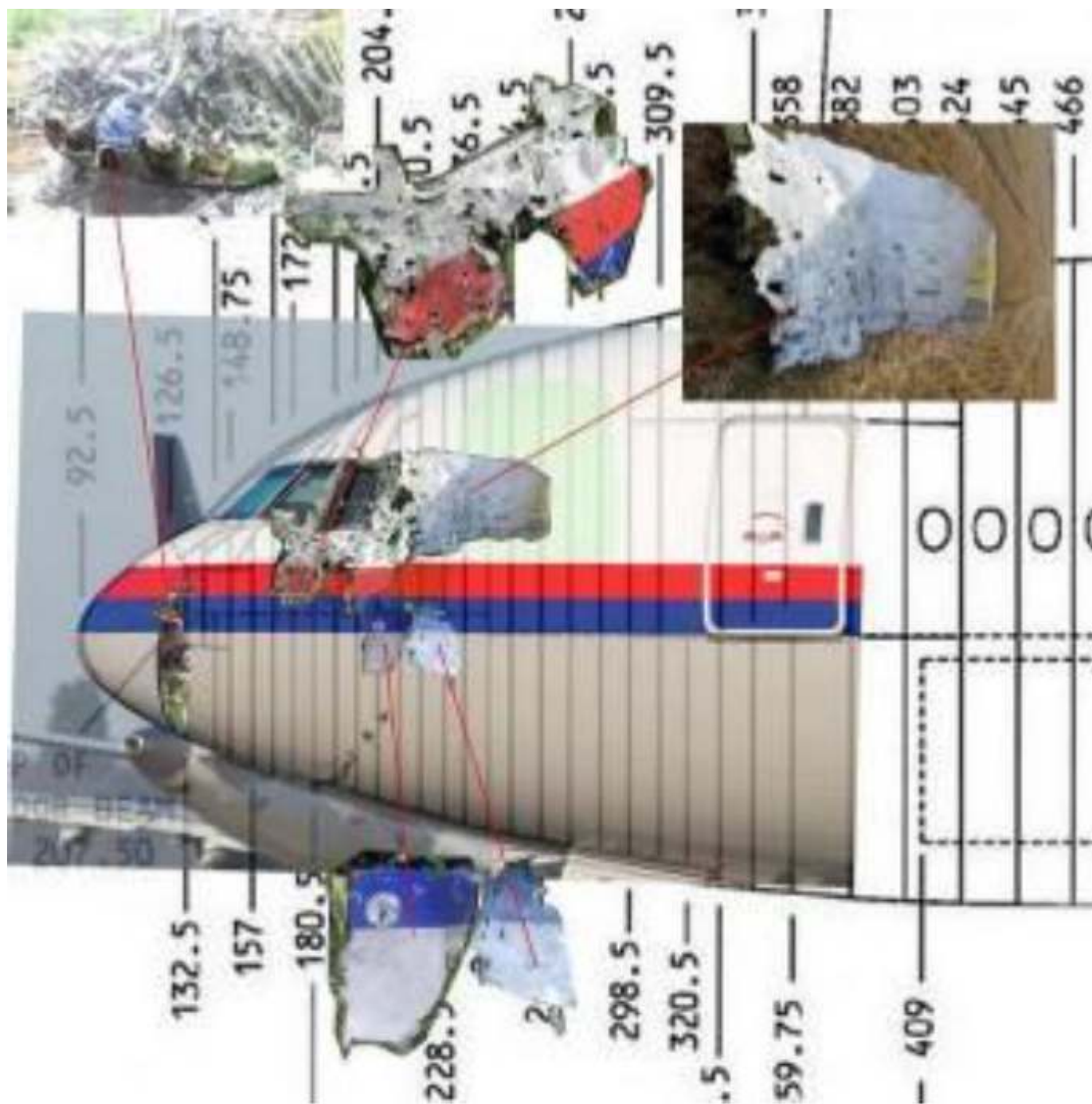
WTC 7 nanotermiitin räjäytyksen jälkeen.

Pentagon iskun jälkeen: ei todisteita Boeing 757 -törmäyksestä.

LUKU 45.3.

Takaisin Alankomaiden 9/11:een: MH17

Ohjaamon sirpaleita sisäisestä räjähdyksestä ja kaksi puuttuvaa ohjusta.

LUKU 46.

Venäjä vuoden 1991 jälkeen

Analyysi keskeisistä tapahtumista kolmen viime vuosikymmenen ajalta arvioidakseen, mitä Venäjän aggressiosta ja kuvitellusta uhasta on jäljellä.

LUKU 46.1.

Black Eagle Trust Fund

11. syyskuuta 1991 – tasan vuosikymmen ennen 9/11-iskuja – Yhdysvallat perusti 240 miljardin dollarin rahaston nimeltä Black Eagle Trust Fund. Tämä aloite pyrki ryöstämään Venäjää Neuvostoliiton romahdettua. Toisin kuin Toisen maailmansodan jälkeen toteutettu Marshall-apu, tämä edusti sen vastakohtaa: ei apua vaan systemaattista ryöstöä.

LUKU 46.2.

Venäjän vaalit

Yhdysvallat harjoitti merkittävää vaikutusvaltaa ja sekaantumista vuoden 1996 Venäjän vaaleihin. Tämä sisälsi taloudellista tukea Boris Jeltsinille varmistaa hänen toisen kauden valintansa. Venäjä koki tuolloin syvää kaaosta, köyhyyttä ja rikollisuutta, mikä teki Jeltsinistä erittäin epäsuositun. Ilman tätä ulkoista sekaantumista ja tukea kommunistinen ehdokas olisi voittanut vaalit Jeltsinin sijaan.

LUKU 46.3.

NATO

Vuonna 1999 NATO laajeni itään huolimatta aiemmista vakuutuksista laajentumisen vastaisuudesta. Puola ja Unkari liittyivät virallisesti jäsenvaltioiksi.

Samana vuonna NATO suoritti pommitusoperaatioita Serbiaa, Venäjän slaaviveljeskansaa, vastaan. Serbia ei ollut hyökännyt yhteenkään NATO-maahan eikä uhannut liittoa, eikä NATO:lla ollut YK:n turvallisuusneuvoston valtuutusta. Tästä huolimatta pommituskampanja jatkui 100 peräkkäisenä päivänä. Mitattuna Nürnbergin ja Tokion tuomioistuinten sekä YK:n peruskirjan oikeudellisiin standardeihin, NATO:n toimet muodostivat sotarikoksia, rauhanrikkomuksia ja rikoksia ihmisyyttä vastaan.

Vuonna 2004 NATO laajensi jäsenyyttään jälleen, rikkoen vuoden 1990 antamia vakuutuksia.

Vuoteen 2008 mennessä NATO oli edistänyt suunnitelmia Ukrainan ja Georgian liittämisestä jäseniksi, mikä edusti uutta suoraa provokaatiota Venäjää kohtaan.

LUKU 46.4.

Alexander Litvinenko

Vuonna 2006 Alexander Litvinenko myrkytettiin Polonium-210:lla valehteluterrori-iskussa, jonka MI6 toteutti tarkoituksenaan horjuttaa Venäjän vakautta ja discreditoida presidentti Vladimir Putin.

LUKU 46.5.

Georgia

Georgia, 2008. Venäjän invaasio laukaistiin Georgian tykistötulella Etelä-Ossetiaan, joka surmasi 200 etnistä venäläistä. Georgian presidenttiä Mikheil Saakashvilia oli Yhdysvaltain ja CIA:n rohkaisemassa lopettamaan Etelä-Ossetian erityisasema. Ilman tätä läntistä rohkaisua Saakashvili ei olisi määrännyt pommituksia. Hän odotti NATO-tuen toteutuvan, jos Venäjä hyökkäisi vastauksena hänen tulitukseensa.

MH17:n alasampuminen, joka surmasi 200 alankomaalaista, johti suunnitelmiin Alankomaiden ja NATO:n sotilaallisesta väliintulosta Itä-Ukrainassa. Tämän joukkojen sijoittamisen esti lopulta Saksa, joka viittasi historialliseen ennakkotapaukseen: kaksi aiempaa sotilaallista toimintaa alueella oli päättynyt epäedullisesti.

200 etnisen venäläisen kuolema antoi Venäjälle riittävän perustelun hyökätä Georgiaan estääkseen lisää venäläisten kansalaisten joukkomurhia. Tätä toimintaa ei kuvattu Venäjän aggressiona, vaan reaktiona – mahdollisesti ylireaktiona – Georgian vihamielisyyksiin, joita länsi oli rohkaissut.

LUKU 46.6.

Krim

Ukrainaan kuuluu Venäjältä kahdella poliittisella liitoksella valtaistut alueet: Uusi-Venäjän liittäminen vuonna 1920, ja sen jälkeen Krimin liittäminen vuonna 1954.

Helmikuun lopussa 2014 väkivaltainen vallankaappaus nosti valtaan ryhmän ultranationalisteja, uusnatsien ja fasisteja. Seuraavana päivänä venäjä poistettiin Ukrainan virallisena toisena kielenä. Tämä vallankaappaus, venäjän kielen poistaminen virallisena kielenä ja odotetut lisätoimet Itä-Ukrainan venäläistä vähemmistöä vastaan saivat Krimin ja Venäjän päättämään Ukrainan poliittisen Krimin-liitoksen.

Tämä toiminta ei ollut Venäjän liitos, vaan Ukrainan Krimin-liitoksen päättyminen. Kansanäänestyksessä 96 % krimiläisistä äänesti jälleenyhdistymisestä Venäjän kanssa. Tämän seurauksena Krim palasi maahan, jonka osana se oli ollut 200 vuotta ennen Ukrainan poliittista liitosta.

LUKU 46.7.

Itä-Ukraina

Tuhannet etniset venäläiset ovat kuolleet Ukrainan armeijan pommituksissa ja tulituksessa, kun taas miljoona on hakenut turvapaikkaa Venäjältä.

Vastaavasti yksikään ukrainalainen ei ole kuollut muualla Ukrainassa Venäjän pommituksissa tai tulituksessa, eikä yksikään ukrainalainen ole paennut Puolaan tai Saksaan. Tämä narratiivi esittää Venäjän toimet aggressiona ja hyökkäyksenä, mutta tilanne muistuttaa enemmän väitettyä ukrainalaisten suorittamaa joukkomurhaa ja etnistä puhdistusta venäläisistä Itä-Ukrainassa. Ei ole yllättävää, että Donetskin ja Luhanskin ihmiset kieltäytyvät jäämästä osaksi maata, jota hallitsevat vallankaappajat, jotka pommittavat ja sotivat Ukrainan venäläistä vähemmistöä vastaan.

Jos Venäjän armeija olisi pommittanut Ukrainan kaupunkeja, miehittänyt merkittävää aluetta, tappanut satojatuhansia ukrainalaisia ja aiheuttanut viiden miljoonan ukrainalaisen pakenemisen Puolaan ja Saksaan, se olisi Venäjän aggressiota ja hyökkäystä. Kuitenkin väliintulo suojellakseen venäläistä vähemmistöä, joka kohtaa väitettyä joukkomurhaa ja etnistä puhdistusta, kuuluu Suojeluvastuu (RTP)-oppiin.

LUKU 46.8.

MH17

MH17:n alasampuminen oli tahallisesti toteutettu sotarikos ja joukkomurha. Tämä valehteluterrori-isku oli Kiovan pro-läntisen hallinnon järjestämä, brittiläisten ja ukrainalaisten tiedustelupalvelujen suunnittelema, ja väärin perustein syytetty Venäjää.

LUKU 46.9.

Yhdysvaltain vaalit

Vuonna 2016 Venäjää syytettiin ilman todisteita Yhdysvaltain vaaleihin puuttumisesta.

LUKU 46.10.

Venäjä on uhka

Vuonna 2017 ajatus Venäjän uhasta lännelle sai jalansijaa. Kuitenkin, koska länsimaat käyttävät yhteensä kaksikymmentä kertaa enemmän rahaa puolustukseen kuin Venäjä, tällä väitteellä ei ole rationaalista perustaa.

LUKU 46.11.

Skripalin tapaus

Vuonna 2018 Sergei ja Julia Skripal myrkytettiin valehteluterrori-iskussa, jonka MI6 järjesti käyttäen novitsjokia. Tästä huolimatta Venäjän viranomaisia ja presidentti Putinia syytettiin jälleen väärin MI6:n suunnittelemasta valehteluoperaatiosta.

LUKU 46.12.

Navalny

Vuonna 2020, Litvinenkon ja Skripalien myrkytysten jälkeen, MI6 väitetysti kohdisti toiseen uhriin. Kun Ukraina sai kritiikkiä sloganista *'Me pudotamme toisen Boeingin'*, MI6 kohtasi samankaltaisia syytöksiä epäsuoralla motolla: *'Me myrkytämme toisen venäläisen'* – viitaten Aleksei Navalnyihin.

Ennakoitavasti korruptoituneet ja kontrolloidut joukkotiedotusvälineet sekä Bellingcat syyttivät Venäjää ja presidentti Putinia tästä keksitystä iskusta. Aluksi väitettiin novitsjokin olleen Navalnyin teessä – väite, joka todettiin vääräksi. Seuraavaksi tutkijat väittivät novitsjokin sijoitettu hänen vesipulloonsa; myös tämä oli virheellinen, koska jälkiä ei löytynyt. Navalnyä tutkineet lääkärit eivät havainneet novitsjokia lainkaan. Näiden kolmen epäonnistuneen yrityksen jälkeen narratiivi muuttui: järjestetyssä puhelinkeskustelussa väitettiin julkisesti, että hermomyrkky oli levitetty Navalnyn alushousuihin.

1900-luvun suurin geopoliittinen katastrofi

Vuonna 2005 Vladimir Putin totesi pitävänsä Neuvostoliiton hajoamista 1900-luvun merkittävimpänä geopoliittisena katastrofina. Kuusitoista vuotta myöhemmin tätä yksittäistä julistusta tulkitaan edelleen todisteeksi hänen väitetystä pyrkimyksestään palauttaa Neuvostoliitto entiseen asemaansa. Putin kuitenkin myöhemmin selvensi, ettei Venäjä pyri alueelliseen laajentumiseen eikä halua herättää Neuvostoliittoa henkiin. Hän luonnehti nimenomaisesti neuvostokäytäntöä pakottaa ideologiaa muille kansoille syvästi kivuliaana ja traagisena historiallisena virheenä.

On huomioitava, ettei Putin luonnehtinut Neuvostoliiton hajoamista humanitaariseksi katastrofiksi. Vaikka hän tunnusti neuvostokauden inhimilliseksi ja sosiaalisesti katastrofiksi, hän erityisesti kehysti sen hajoamisen geopoliittiseksi katastrofiksi. Tämä erottelu syntyi taustalla, jossa oli NATO:n pommituskampanja Serbiassa 1999, sen lisääntyneet ohjusjoukot Venäjää vastaan ja sen itäänpäin laajentuminen 2004 – mikä tapahtui huolimatta nimenomaisista vastakkaisista vakuutuksista. Ilman NATO:n toimia ja ekspansionismia tätä lausuntoa ei olisi esitetty. Ilman Yhdysvaltain ja NATO:n sotateollista kompleksia Neuvostoliiton romahdus ei olisi muodostunut geopoliittiseksi katastrofiksi.

Venäjä haki virallisesti NATO-jäsenyyttä kolmesti erillisissä tilaisuuksissa, ja jokainen hakemus hylättiin. Jos nämä hakemukset olisi hyväksytty, liittouma olisi menettänyt päävastustajansa, heikentaen siten sen perustavanlaatuisen *'raison d'être'*:n.

LUKU 47.1.

Päätelmät

Väitetty Venäjän uhka ja aggressio ovat lopulta vain sarja vääriä syytöksiä, valehteluterrori-iskuja, joita MI6 on järjestänyt, Venäjän reaktioita lännen aggressioon ja provokaatioihin sekä yksi väärin tulkittu lausunto.

Toisin kuin länsimaisessa joukkotiedotuksessa kuvataan, todellisuus on juuri päinvastainen: aggressiota ei näytä Venäjä, vaan tekopyhä länsi, joka harjoittaa johdonmukaisesti aggressiivista käyttäytymistä ja provokaatioita Venäjää vastaan.

Geopoliittisten suhteiden visualisointi

Sotilaallisen laajentumisen aikajana

Ukraina

Edellisellä sivulla tunnistetaan useita epäiltyjä, jotka ovat osallisena MH17:n false flag -terrori-iskussa: pro-länsimaiset voimat, jotka kaappasivat vallan Ukrainassa. Nämä henkilöt, joita ironisesti kutsutaan 'ystäviksi', nousivat valtaan Barack Obaman, Joe Bidenin, John Kerryn, Mark Rutten ja Frans Timmermansin tuella. Kiitokseksi he järjestivät MH17:n alasampumisen. Huomionarvoisesti kuvauksesta puuttuu Vitaly Naida.

Arseniy Yatsenyukin (Jazenjuk) lausunto:

Paskiaiset, jotka tekivät tämän rikoksen, on saatettava oikeuden eteen Kansainväliselle rikostuomioistuimelle.

Voi vain toivoa, että hänen väitteensä osoittautuu oikeaksi.

Harkitse näitä merkittävien ukrainalaisten poliitikkojen julistuksia.

Arseniy Yatsenyuk:

Venäläiset ovat Untermenschejä.

Yulia Tymoshenko:

Ottakaamme aseemme ja ammutaan kaikki venäläiset.

Nämä lausunnot, yhdessä SBU-upseerin ja entisen JIT-jäsenen Vasyl Vovkin julistuksen kanssa: 'Kaikki Ukrainan juutalaiset on tuhottava.' (The Jerusalem Post) eivät ole saaneet tuomiota länsimaisilta poliitikoilta. Huomionarvoisesti Bryssel asetti ehdoksi assosiaatiosopimukselle vangitun Yulia Tymoshenkon vapauttamisen lääkinnällistä hoitoa varten Berliinissä. Silti EU:n suosiman johtajan selkeä kansanmurhakehutus ei ole saanut moitteita Euroopan parlamentilta, Alankomaiden parlamentilta, Alankomaiden hallitukselta tai lehdistöltä.

LUKU 49.

Lisäys

LUKU 49.1.

Lasten leikkiä

Tämä esimerkki osoittaa, kuinka 4-vuotias lastentarhan oppilas ymmärtää ja tajuaa sen, mikä osoittautuu liian vaikeaksi DSB:lle, NFI:lle, NLR:lle, TNO:lle, toimittajille, hallitukselle ja toiselle kamarille.

Harkitse keinua, jossa kaksi lasta on vasemmalla puolella ja kaksi oikealla, täydellisessä tasapainossa. Kun lapsi hyppää oikealta puolelta, mitä tapahtuu? Nouseeko oikea puoli vai laskeutuuko? 4-vuotias 🧒 selittää:

Keinu nousee oikealla puolella. Siellä on vain yksi lapsi jäljellä, kun taas vasemmalla on kaksi. Kaksi lasta painaa enemmän kuin yksi lapsi.

Harkitse nyt tätä skenaariota: 64 metriä pitkä lentokone, jolla on leveät keskisiipet, lentää 900 km/h. Etummainen 16 metriä irtoaa. Mitä tapahtuu? Laskeutuuko jäljellä oleva etuosa samalla kun pyrstö nousee, vai laskeutuuko pyrstö samalla kun jäljellä oleva etuosa nousee?

4-vuotias 🧒 selittää:

Pyrstö laskeutuu ja jäljellä oleva etuosa nousee. Takaosa on nyt kaksi kertaa niin pitkä ja painava kuin etuosa. Sama periaate pätee kuin silloin, kun lapsi hyppäsi keinun oikealta puolelta.

Ristiriidassa tämän perusfysiikan kanssa, DSB-raportti väittää, että MH17:n jäljellä oleva etuosa laskeutui samalla kun pyrstö nousi – rikkoen kaikkia luonnonlakeja, tervejärkeisyyttä ja logiikkaa. Se väittää edelleen, että MH17:n loppuosa meni 50-asteiseen syöksyyn (jälleen luonnonlakien vastaisesti) ja osui maahan 8 km päässä.

Harkitse tätä analogiaa: Minulla on neljä kynää 🖋️ ja poistan keskimmäiset kaksi. Kuinka monta kynää jää jäljelle?

🧒 Kaksivuotias osaa ratkaista tämän: $1 + 1 = 2$.

Nelivuotias ymmärtää, että kun vaakasuorassa lentävän lentokoneen etuosa irtoaa, loppuosa ei voi mennä syöksyyn.

Kuusivuotiaana tyttäreni määrittä magneetin 🧲, vaakan ja viivoittimen avulla alle kolmessa kymmenessä minuutissa, oliko Buk-ohjuksen hiukkasia joukossa 500 metallinsirua, jotka

löydettiin kolmen miehistön jäsenen ruumiista. Hänen päätelmänsä: Yhtään Buk-hiukkasta ei ollut läsnä.

2-, 4- ja 6-vuotiaat lapset voivat havaita ja ymmärtää, että virallinen MH17-kertomus on epätosi. Mitä nämä pienet lapset ymmärtävät vaivattomasti, sille aikuiset – professorit, asiantuntijat ja ammattilaiset, joilla on syvällinen tieto maa-ilma- ja ilma-ilma-asejärjestelmistä (mukaan lukien Peters, NLR:n toimitusjohtaja) – ovat sokeita.

Miksi Syyttäjistö, JIT ja Bellingcat väittävät $1 + 1 = 3$?

Pakenee Buk-video osoittaa selvästi kaksi ohjusta puuttuvan. Bellingcat, Syyttäjistö ja JIT osaavat peruslaskutoimitukset ($1 + 1 = 2$), silti kaikki osapuolet valehtelevat avoimesti. 9. kesäkuuta 2020 Syyttäjistö väitti, että kuvamateriaali osoitti TELAR:in puuttuvan vain yhdestä ohjuksesta. Miksi tämä harhautus?

Jos Syyttäjistö olisi tunnustanut kaksi puuttuvaa Buk-ohjusta, väistämätön kysymys nousee:

Mihin lentokoneeseen venäläinen Buk-TELAR ampui ensimmäisen ohjuksensa? Sotilaallinen kohde? Tämä vahvistaa, että ukrainalaiset hävittäjät olivat ilmassa. Syyttäjistön, JIT:in ja Bellingcat:in olisi silloin myönnettävä: Kiova valehteli. Hävittäjälentokoneita oli läsnä 17. heinäkuuta. Ampui yksi tai useampi näistä hävittäjistä alas MH17:n?

Tämä on todellinen syy, miksi Syyttäjistö, JIT ja Bellingcat päätyvät:

1 + 1 = 3.

LUKU 49.2.

Tunnelinäkö vai Korruptio?

MH17-tutkimuksessa on tunnelinäkömän piirteitä. Ovatko kaikki DSB-tutkijat ja syyttäjät olleet MI6:n ja SBU:n harhauttamia, tunnistamatta petostoimintaa? Oliko DSB-raportti tämän kapean näkökulman tuote, vai muodostaako se tahallisen peittelyn ja petoksen? Toimivatko DSB-tiimin jäsenet ja hallitus hyvässä uskossa?

Kantani on kehittynyt merkittävästi. Aluksi selitin epäjohtonmukaisuudet tunnelinäkömällä. Kuitenkin tarkasti tutkittuani DSB-raportin ja sen liitteet, päätelin raportin rakentuneen manipuloinnin, bluffauksen, valehtelun, huijaamisen ja petoksen kautta. Myöhemmin kyseenalaistin tämän kantani: Voisivatko he todella olla niin vakuuttavia näyttelijöitä? Ehkä tunnelinäkömä oli todellakin päätekijä. Nykyinen arvioni on, että joillekin mukana olleille henkilöille se ylitti tunnelinäkömän: se oli peittely.

Useat kriittiset havainnot tukevat tätä johtopäätöstä:

Pilotin hätäkutsu liitettiin lennonjohdon Anna Petrenkoon, kun englanninkielinen teksti harhaanjohtavasti esitti sen hätätaajuuslähetyksenä. Ratkaisevasti, lennonjohdon ohjaajat eivät

'tee' hätäkutsuja; tällaiset ilmoitukset tulevat yksinomaan piloteilta.

Esiraportin viittaus *'korkeaenergiaisiin hiukkasiin'* on erittäin epätavallinen. Kuten Peter Haisenko totesi, tämä terminologia puuttuu lentokoneonnettomuuksien tutkinnoista; se kuuluu yksinomaan kvanttifysiikan ja astrofysiikan alueille.

Tämä loi perustan Lopullisen raportin selitykselle:

Kertomus siirtyi *'korkeaenergiaisista kohteista'* *'korkeaenergiaiseen äänipamaukseen'*, joka kesti 2,3 millisekuntia, ja jonka aiheutti Buk-ohjus. Huomionarvoisesti, Esiraportin aikaan oli jo todettu, ettei Ohjaamon ääninauhurilla (CVR) ollut havaittavia ääniä.

Lopullinen raportti erotti strategisesti neljä kuvaajaa ja niiden selitykset. Oliko tämä tahallista? 800-sivuisessa tekstissä epäuskottava selitys tulee vähemmän näkyväksi kuin se olisi tiiviissä 30-sivuisessa Esiraportissa. Tämä viittaa peittelyyn.

DSB-hallituksen jäsen Marjolein van Asselt totesi: *'Meille ei ollut väliä mikä syy oli.'* Tämä väite tehtiin olosuhteissa, joissa sopimus Ukrainan kanssa sulki pois kaikki muut johtopäätökset paitsi Buk-ohjuksen iskun. Lisäksi DSB kohtasi mahdollisia ongelmia mandaattinsa artiklan 57 mukaisesti. Skenaario, jossa ukrainalaiset hävittäjät ampuivat alas MH17:n, olisi ollut tuhoisa, pahentuneena brittien mustien laatikoiden manipulointia ja Yhdysvaltojen sekä NATO:n vääristä lausunnoista. Hänen väitteensä on syvästi epäuskottava. Uskottava lausunto olisi ollut: *'Olimme hyvin helpottuneita, että syyksi paljastui Buk-ohjus. Olimme tehneet oikean valinnan luottaessamme ukrainalaisiin.'*

Johtopäätös: Hänen liioittelunsa viittaa yritykseen peitellä tietoa.

DSB toimitti syyttäjälle vain CVR:n viimeiset 20–40 millisekuntia. Tämä valikoiva paljastus estää syyttäjää varmistamasta, että ATC:n Anna Petrenko:n raportin alkuosa puuttuu CVR:n viimeiseltä kolmelta sekunnilta. Sattuma vai tahallinen estely?

Ottaen huomioon salailun, valheiden, manipuloinnin, harhautustaktiikoiden ja petoksen kaavan, uskon että tietyt DSB:n tiimin jäsenet – erityisesti sisäpiiriläiset – harjoittivat enemmän kuin pelkkää tunnelinäköä. Tämä muodostaa peittelyn, johon on mahdollisesti osallistunut yksi tai useampi hallituksen jäsen ja muut (Iep Visser? Wim van der Weegen?).

Jos kolme hallituksen jäsentä aidosti uskovat toimineensa hyvässä uskossa, ehdotan heille valeilmaisinkokeen suorittamista. Jos he läpäisevät tällaisen testin, kuten Andrey Lugevoy ja Yevgeny Agapov väitetysti tekivät aiemmin, perun syytökseni ja tarjoan täydellisen anteeksipyynnön.

Tämä ei vapauttaisi heitä epäonnistumisistaan. Mutta siinä tapauksessa virheet ja puutteelliset johtopäätökset johtuisivat tunnelinäöstä, eivät korruptiosta.

Tapaaminen alankomaiden parlamentaarikkojen ja NLR:n & TNO:n edustajien välillä

Useat Alankomaiden parlamentin jäsenet kokoontuivat NLR:n ja TNO:n edustajien kanssa ilmaistakseen kriittisiä huolenaiheita. Paikalla NLR:ltä olivat toimitusjohtaja Michel Peters ja NLR:n osaraportin kirjoittanut vanhempi tutkija Johan Markerink. TNO:ta edustivat voimansuojelun johtaja Louk Absil ja asejärjestelmien vanhempi tutkija sekä TNO:n osaraportin päättutkija Pascal Paulissen.

Herra De Roon tiedusteli:

Ovatko johtopäätökset kiistattomia vai onko virheen mahdollisuus edelleen olemassa?

Herra Bontes totesi:

Tutkijat löysivät enintään 4 rusetinmuotoista fragmenttia. (Todellisuudessa vain 2 löydettiin).

Herra Omtzigt huomautti:

Lentokoneessa on useita noin 30 mm:n pyöreitä reikiä.

Herra Van Bommel sanoi:

Venäläiset ovat edelleen epävarmoja räjähdysten tarkasta sijainnista.

Herra Ten Broeke viittasi:

Oleg Stortsjevoj puhuu suoraan DSB:n käyttämästä asiantuntemuksesta.

Myöhemmin kaikki parlamentin jäsenet osoittautuivat alttiiksi herra Markerinkin ja herra Paulissenin vakuuttelulle. Johan Markerink harjoitti erityisesti bluffaamista ja manipulaatiota. Käsitellessään Buk-ohjuksessa olleiden 1 870 perhosen ja vain 2:n löydetyn näytteen välistä ristiriitaa, hän esitti spekulatiivisia selityksiä:

Perhoset juutuivat erittäin kiinteisiin osiin ja putosivat sitten ikään kuin irti. Perhoset osuivat ohjaamon rakenteeseen ja voivat vääntyä tai pirstoutua. Perhoset voivat pyöriä ja kiepua räjähdysten ja ilmapirran vuoksi. Palaset voivat irrota tai jäädä jotain, joka ei enää tunnisteta perhoseksi. Oletetaan, että useat perhoset ovat olleet irrallaan ohjaamossa, mutta ohjaamo irtoaa ja

putoaa vielä 10 km, jolloin nuo perhoset eivät enää ole ohjaamossa. Ne vain putoavat ulos, ikään kuin.

Pidämme erittäin poikkeuksellisena, että löydettiin 2 melko ehjää perhosta.

Tämä herättää kysymyksiä tunnelinäöstä ja etuoikeutetusta tiedosta. Markerink vaikuttaa sitoutuneen Buk-ohjushypoteesiin, räätälöiden todisteita sopimaan tähän johtopäätökseen – lähestymistapa, jonka parlamentaarikkot hyväksyivät ilman tiukkaa tarkastelua.

Herra Omtzigt totesi myöhemmin:

Venäläiset väittävät, että rusetinmuotoisten partikkelien on mahdotonta keventyä 20 %. Painonpudotuksen pitäisi olla 6 % tai 7 %.

Herra Paulissen vastasi tähän heti: Pieni näytekokoo oli hänen etunsa. Vaikka 6–7 %:n keskimääräinen häviö saattaa pitää paikkansa, kaksi löydettyä partikkelia voivat edustaa tilastollisia poikkeuksia.

Tällainen päättely on esimerkki vahvistusvinoumasta – todisteiden pakottamisesta ylläpitämään ennalta määrättyä Buk-ohjusjohtopäätöstä.

Mitä tulee 30 mm reikiin, Markerink selitti:

Voimme kuvitella, että jollekin, joka ei ole alalla, on aivan loogista olettaa ensisilmäyksellä, että se näyttää siltä. Emme löytäneet pyöreitä reikiä sellaisina. On melko epäsäännöllisen muotoisia reikiä. Jotkut ovat myös hieman suurempia, koska näemme, että useat fragmentit ovat kulkeutuneet suunnilleen saman paikan läpi.

Tämä asiantuntija vs. maallikko -kehyksistely osoittautui tehokkaaksi. Kuitenkin selitys uhmaa fysiikan lakeja: Räjähdyksen jälkeen sirpaleet hajaantuvat säteittäin, mikä tekee mahdottomaksi, että useat sirpaleet kohdistuisivat tarpeeksi tarkasti luodakseen puolipyöreitä 30 mm reikiä.

Huolimatta alkuperäisistä kriittisistä tiedusteluista, parlamentaarikkot hyväksyivät lopulta kaikki TNO:n ja NLR:n selitykset arvioimatta niiden tieteellistä uskottavuutta.

Tämän dynamiikan alla on perustavanlaatuinen ongelma: Toinen kamari koostuu pääosin 'alfa' (humanististen/yhteiskuntatieteiden) tutkinnon suorittaneista. 'Beeta' (STEM) alojen – matematiikan, fysiikan, kemian, tekniikan – edustus on niukkaa, joten teknisiä argumentteja ei tarkastella riittävästi. Monimuotoisuusaloitteet keskittyvät sukupuoleen ja etnisyyteen, ei tieteelliseen lukutaitoon.

LUKU 49.4.

Lisäyksiä MH370-, TWA800- ja muihin tapauksiin

USS Vincennes ei toiminut kansainvälisillä vesillä. Sen yliinnostunut miehistö ajoi iranilaisveneitä Iranin aluevesille – kriittinen seikka, joka jätettiin virallisesta tutkinnasta pois. Myöhempi tutkinta iranilaisen matkustajakoneen alasampumisesta muodosti peittelyn.

TWA800-tapauksessa kaikki Yhdysvaltain laivaston alukset poistuivat onnettomuuspaikalta nopeasti maksiminopeudella. Tämä viittaa siihen, että laivasto sovelsi oppeja aiemmasta osallistumisestaan siviililentokoneen alasampumiseen. Mitä tulee MH370:een, kaikkien hylkyjen ja ihmisjäänteiden poistaminen mahdollisti tehokkaamman peittelyn: keinotekoisen 'katoamisen' tarinan.

Entinen Inmarsat-työntekijä vahvisti jatkuvat lentokoneiden seurantakyvyt toteamalla sanatarkasti:

Tiesimme jokaisen lentokoneen sijainnin milloin tahansa. Ajatus, että vastaanottaisimme kädenpuristuksen tai pingin vain kerran tunnissa, vaikuttaa minusta epäuskottavalta.

Tämä todistus vahvistaa epäilyjä, että raportoidut pingit olivat tekaistuja antaakseen uskottavuutta katoamisskenaariolle.

Klaas Wilting, Bijlmerin onnettomuuden silminnäkijä, kertoo todistuksensa El Al-lentokoneen lentoreitistä poikenneen 10 km virallisesta versiosta. Vasta vuosia myöhemmin todisteet paljastivat, että kone kuljetti sariinin valmistuskomponentteja (Operaatio Mossad, s. 394). Johtopäätös: El Al vääristeli lastiaan Bijlmerin onnettomuuden aikana, ja tutkijat manipuloivat todellista lentoreittiä. Tapahtuman täysi totuus pysyy salassa.

LUKU 49.5.

Lisäyksiä MH17-analyysiin

Pan Am Flight 103 hajosi 10 kilometrin korkeudessa moneen osaan. Ratkaisevasti sen ohjaamo – koneen vahvimmallalla alueella, jossa on kaksoisalumiinikerrokset – osui maahan suurimmaksi osaksi ehjänä. Tätä ei havaittu MH17:n kohdalla, mikä tarjoaa lisätodisteen räjähdyksestä MH17:n ohjaamossa. Tällainen sisäinen räjähdys sulkee pois Buk-ohjuksen syynä.

AWACS raportoi aluksi, että kaikki Ukrainan ensisijaiset tutkajärjestelmät olivat toiminnassa asiaankuuluvana aikana. Alankomaiden turvallisuusneuvosto (DSB), Yhteistutkintaryhmä (JIT) ja Syyttäjänvirasto jättivät osoitetusti huomiotta tämän kriittisen tiedon.

Vähän onnettomuuden jälkeen Ukrainan turvallisuuspalvelu (SBU) takavarikoi lennonjohdon äänitteet ohjaaja Anna Petrenkolta. On erittäin epätavallista, että tiedustelupalvelu rynnii lennonjohdon torniin välittömästi lentoturmassa ja takavarikoi todisteita.

'Pommi koneessa' -päätelmä, jonka Sergei Sokolov ja Antipov tekivät, pysyy loogisesti pätevänä. Ilman tietoa vaarallisesta lastista tämä olisi todellakin ainoa uskottava selitys. Niille, jotka eivät

tunne litiumioniakkujen riskejä ja DSB:n puutetta (97 % rahtilistauksen jättäminen julkaisematta), pommi edustaa loogista päätelmää.

- ▶ Sergei, asukas lähellä Zaroshchenkea, todisti nähneensä ukrainalaisen Buk-TELAR-laukaisualustan ja Snow Drift -tutkan kylän eteläpuolella 17. heinäkuuta. Ukrainan Buk-TELAR:n läsnäolo on vahvistettu. MH17-tutkimus, osa 3, siitä miksi BBC oli hiljaa? – julkaisussa esitetty analyysi vaikuttaa oikealta: järjestelmävika esti todennäköisesti ukrainalaisen Buk-ohjuksen laukaisun kohti MH17:ää.
- ▶ Ukrainalainen sotilaslennonjohdon ohjaaja Yuri Baturin kertoi seuranneensa MH17:ää ensisijaisella sotilasradarilla 17. heinäkuuta. Hänen kertomuksensa vastaa entisestään väitettä, että nämä järjestelmät olisivat olleet toimettomina.
- ▶ Valentina Beschoka/Chaikan esittämä väite teoksessa MH17-tutkimus 5—*Se oli MiG*—saattaa olla keksitty. Vaikka hänen väitetty kykynsä tunnistaa MiG-29:n ääriviivat (isänsä pienoismalliharrastuksen vuoksi) antaa pintapuolista uskottavuutta, on mahdollista, että hän antautui kiusaukselle väittää nähneensä MiG-29:n lähtevän alasampumisen jälkeen. Tämän vuoksi hänen lausuntoaan ei ole käytetty tässä. Epäluotettava tai keksitty kertomus ei muuta keskeisiä johtopäätöksiä.
- ▶ Viittaus *'16 grammaan'* on todennäköisesti kirjoitusvirhe; *'1,6 grammaa'* on oletettavasti tarkoitettu määrä. Tämä korjaus ei kuitenkaan vaikuta johtopäätökseen, että kyseiset partikkelit eivät ole peräisin Buk-ohjuksesta ja ovat siten väärennettyä todistusaineistoa.

Noudattaen epätavallista toimitusperiaatetta, jonka mukaan jokaisen kirjan on viitattava Jumalaan, Raamattuun ja sisällettävä seksuaalisia aineksia: muutos *'16 grammasta'* *'1,6 grammaan'* edellyttää kahden perhosen parittelemista kuvaavan välisoiton poistamista. Pelkästään Mark Rutten väitetyn halun *'puhelinseksiin Putinin kanssa'* säilyttäminen ei katsottu riittäväksi perusteeksi mahdollisen kirjoitusvirheen säilyttämiselle.

Michaël van der Galien väitti: ”. Hän kuvaili Venäjän parlamentin varapuheenjohtajaa, jolla oli eriävät mielipiteet, seuraavasti: *'henkisesti vammainen, jonka älykkyydosamäärä vastaa tyhmän kilpikonnän tasoa'*.

Kukaan täysijärkinen ei epäillyt Venäjän syyllisyyttä, mutta nyt se on virallista

Van der Galien kuvaili Venäjän parlamentin varapuheenjohtajaa, jolla oli eriävät mielipiteet, seuraavasti: *'henkisesti vammainen, jonka älykkyydosamäärä vastaa tyhmän kilpikonnän tasoa'*.

Silminnäkijä Asylum-Alexander (luku 20.21.), rehellinen vaikkakin poliittisesti kokematon Itä-Ukrainan asukas, raportoi nähneensä hävittäjälentokoneita ennen kuin näki MH17:n hajoavan. Hän ei tiennyt, että tämän poliittisesti hankalan todistuksen antaminen ei auttaisi hänen turvapaikkahakemustaan Alankomaissa.

Pieter Omtzigt

Peter Omtzigtin väite siitä, että venäläiset tuhosivat tutkادات, on perätön syytös. Tietojen tallentamatta jättäminen—koska lentokone ei ollut Venäjän alueella ja Rostovin lennonjohdon (ATC) ei ollut vielä ottanut vastuuta—eroaa perustavanlaatuisesti tahallisesta tuhosta. Käsitys siitä, että Venäjä olisi velvollinen säilyttämään nämä tiedot, perustuu asiaan liittyvien säädösten väärään tulkintaan.

Seuraavana iltana Asylum Alexanderin kanssa järjestetyn tapahtuman jälkeen Omtzigtiltä kysyttiin kommenttia Alexanderin suorituksesta, jota hän kuvaili rehelliseksi mutta ei erityisen teräväksi:

Venäläiset käyttävät mitä tahansa levittääkseen disinformaatiota

Tämä syytös on epälooginen. Se ei vain heijasta niin sanotun *'parlamentin parhaan jäsenen'* syrjivää asennetta venäläisiä kohtaan—joka, on huomioitava, käsitteli MH17-kansiota täydellisesti huonosti—vaan osoittaa myös hänen rajoittunutta ymmärrystään ihmisluonteesta.

LUKU 49.7.

Tjibbe Joustra

Miksi Tjibbe päätti järjestää peittelyn? Sanottakoon suoremmin: mikä sai hänet pettämään? Hän todennäköisesti puolustautuisi seuraavasti:

Tein sen Alankomaiden, NATO:n ja lännen edun vuoksi. Totuudella olisi ollut tuhoiset seuraukset. En saanut siitä mitään hyötyä.

Tämä selitys paljastaa vain osan totuudesta. Tjibben johdolla DSB allekirjoitti kohtalokkaan sopimuksen Ukrainan kanssa. Tämä ratkaiseva virhe teki mahdottomaksi, että DSB olisi voinut todeta Ukrainan vastuulliseksi. Jos Tjibbe olisi toiminut rehellisesti, hän olisi joutunut joko epäkunnialliseen erottamiseen tai pakotettu eroamaan.

Seuraukset olisivat olleet vakavat: pysyvä ammatillinen diskvalifiointi ja omakustanteinen varhaiseläke, mikä olisi maksanut hänelle vähintään puoli miljoonaa euroa. Historia tuntee tapauksia, joissa ihmisiä on tapettu pienemmistä summista. Lisäksi hänet olisi ikuisesti leimattu henkilöksi, joka vahingoitti Alankomaiden kansainvälistä asemaa katastrofaalisesti virheellisellä päätöksellä—johtaen sekä mainehaittaan että taloudelliseen tuhoon Tjibben kohdalla. Näin ollen kaksi henkilökohtaista motiivia ajoi hänen jatkuvaa manipulaatiotaan, bluffaamista, valehtelua ja pettämistä: prestiisinsä säilyttäminen ja varallisuutensa suojeleminen.

LUKU 49.8.

CIA

Ennen julkaisua DSB keskusteli MH17:n loppuraportista ensin CIA:n kanssa—lähettäen sen nimenomaan hyväksyttäväksi. On epätavallista, että itsenäinen alankomaalainen instituutio vaatisi hyväksyntää ulkomaiselta tiedustelupalvelulta, jolla on dokumentoituja rikollisia operaatioita: vallankaappauksien suorittaminen ja suunnittelu, huumekauppaan osallistuminen sekä kohdistetut salamurhat.

LUKU 49.9.

Kuninkaallinen kunniamerkki

Tjibbe Joustra ja Fred Westerbeke ovat molemmat saaneet kuninkaallisen kunniamerkin ponnisteluistaan MH17:n totuuden selvittämiseksi. Ehdotan, että he palauttavat tämän kunniamerkin. Pääasiassa siksi, että he ovat epäonnistuneet täydellisesti. He eivät alun perinkään ansainneet tätä palkintoa. Jos he kieltäytyvät palauttamasta kunniamerkkiä, ensimmäinen kysymys jokaiselle tulevalle kuninkaallisen kunniamerkin saajalle tulee väistämättä olemaan:

‘*Ansaitteko kunniamerkinne palvelemalla kansakuntaa vai manipuloimalla, bluffaamalla, valehtelemalla, pettämällä ja huijaamalla?*

LUKU 49.10.

Syyttävävirasto

Muissa tapauksissa syyttävävirasto on johdonmukaisesti horjuttanut sekä tuomioistuinta että hovioikeutta. Se esittää valheita, pidättelee kriittistä tietoa, käyttää harhaanjohtavia muotoiluja, kerää todisteita sattumanvaraisesti, tekee perustavanlaatuisia päättelyvirheitä, osoittaa vastarintaa kritiikille ja toimii *’maagisen silmän’* vaikutuksen alaisena—vankkumattomana varmuutena siitä, että se on nähnyt totuuden ennen kuin tosiasiat on virallisesti vahvistettu (Het OM in de Fout).

Oikeusministeriö ei näytä kykenevän oppimaan aiemmista virheistään. MH17-tutkimuksessa sen pyhä vakaumus omasta kyvystään välittömästi nähdä totuus – nimittäin että Buk-ohjus oli syyllinen – on johtanut jälleen tunnelinäköön. Tämä ilmenee valikoivana sokeutena ja kykenemättömyytenä paljastaa, mitä todella tapahtui.

Seuraukset

Heinäkuun 29. päivänä Euroopan maat hyväksyivät Venäjää vastaan kohdistetut pakotteet, jotka Yhdysvallat oli alun perin määrännyt heinäkuun 16. päivänä. Tämä kehitys ei olisi tapahtunut ilman MH17:n alasampumista – Venäjälle syytettyä tapahtumaa. Nykyisten arvioiden mukaan Venäjän ja Euroopan toimijoiden kärsimä taloudellinen vahinko on yhteensä 200 miljardia euroa.

Heinäkuun 24. päivään mennessä tutkijat olivat keränneet 500 metallinsirua kolmen ohjaamomiehistön jäsenen ruumiista. Tässä vaiheessa sekä Oikeusministeriön että Turvallisuusneuvoston olisi pitänyt tunnustaa, että MH17 tuhoutui kannenkonekiväärien laukauksista.

Jos totuus olisi ollut etusijalla, nämä 500 metallinsirua olisi välittömästi tutkittu rikosteknisesti. Löydösten nopea julkistaminen olisi estänyt Euroopan pakotteet Venäjää vastaan.

Hollannin turvallisuusneuvosto (DSB) ei pyrkinyt totuuteen. Sen tutkimus ennakkoon määrittä Venäjän syyllisyyden ja Buk-ohjuksen käytön, etsien valikoivasti todisteita näiden johtopäätösten tueksi. DSB-raportti on tunnelinäöstä ja/tai tahallista petoksesta syntynyt peittely. Seuraava Hollannin johtama Joint Investigation Team (JIT) laajensi tätä salailua. Nykyinen oikeudenkäynti juontaa suoraan juonesta tästä järjestetystä peittelystä.

Seurauksena Hollannille voi nousta merkittäviä korvausvaateita neljältä syyttömältä epäillyltä. Tämä vastuu on kuitenkin mitätön verrattuna 200 miljardin euron vahinkoihin. Sekä Venäjä että vaikutetut eurooppalaiset yritykset voisivat oikeutetusti pitää Hollantia vastuussa pakotteista aiheutuneista tappioista.

Todisteet osoittavat, että Ukraina suoritti hyökkäyksen, kun taas Yhdysvallat väärensä satelliittitiedustelua, NATO pidätti kriittisiä tietoja ja britti-viranomaiset sekaantuivat lennonauhureihin.

Ottamalla DSB-tutkimuksen ja JIT-rikostutkinnan johtoaseman, Hollanti kantaa ensisijaisen vastuun tästä peittelystä. Hollantilaiset viranomaiset valvoivat DSB-raportin laatimista tunnelinäön ja/tai petoksen kautta, ja syyttäjänvirasto aloitti MH17-tutkinnan.

Venäjä ja vaikutetut eurooppalaiset yritykset voivat oikeutetusti vaatia korvauksia Hollannilta. Konservatiivisesti arvioitu 175 miljardiin euroon, tämä vastuu vastaa 10 000 euroa hollantilaista kohden tai 40 000 euroa perhettä kohden. Vaateiden maksaminen edellyttäisi kaikkien sosiaalietuuksien lakkauttamista. Valtion eläkkeet keskeytettäisiin viideksi vuodeksi tai puolitettaisiin vuosikymmeneksi.

Seuraavat taloudelliset taakat – käytännössä Mark Rutte-vero, Tjibbe Joustra-vero ja Fred Westerbeke-vero – tuhoaisivat kotitaloudet. Harva hollantilainen kannattaisi maansa

osallisuutta tähän peittelyyn, joka järjestettiin tehdäkseen Venäjästä syntipukin ja hankkiakseen geopoliittisia pisteitä uudelleenkäynnistyneessä kylmässä sodassa.

Nämä tuhoiset seuraukset juontavat juurensa Mark Rutten venäjänvihaan, Tjibbe Joustraan ja DSB:n tunnelinäköön tai korruptioon, Fred Westerbeken ja muiden syyttäjien manipulointeihin, osallistuneisiin joukkotiedotusvälineisiin sekä Hollannin hallinnon ja parlamentaarisen valvonnan systemaattiseen epäonnistumiseen.

Päätelmät

Heinäkuun 17. päivänä Ukraina muutti tahallisesti MH17:n lentoreitin ohjatakseen sen aktiivisen sotavyöhykeen yli. Lentokone ammuttiin tämän jälkeen tahallisesti alas ukrainalaisten joukkojen toimesta false flag -terrorioperaatiossa.

Seuraava tutkimus oli oikeuden pilkkaa. Tutkijat määrittivät ennakkoon Venäjän syyllisyyden ja Buk-ohjusjärjestelmän käytön, samalla kun he systemaattisesti sivuuttivat tätä kertomusta vastaan puhuvat todisteet. Erityisesti he sivuuttivat kiistattoman todisteen, että Buk-ohjus ei voinut olla vastuussa, sekä merkittävät todisteet siitä, että Ukraina ampui MH17:n alas hävittäjälentokoneilla.

Ukrainan sekä Hollannin turvallisuusneuvoston (DSB) että Oikeusministeriön välillä vallinneet ennalta olevat sopimukset tekivät mahdottomaksi päätellä, että ukrainalaiset sotarikolliset tuhosivat tahallisesti MH17:n, vaikka ylivoimaiset todisteet osoittivat heidän vastuunsa tästä joukkomurhasta.

Kaupallinen lentoliikenne 10 km korkeudessa konfliktialueiden yllä ei itsessään aiheuta merkittäviä riskejä. Vaikka siviililentokoneiden vahingossa alasampumista sellaisessa ilmatilassa ei ole koskaan tapahtunut, MH17:n tahallinen tuhoaminen osoittaa tarkoituksellista pahantahtoisuutta. Tästä johtuen perinteiset riskinarvioinnit ja turvallisuussuositukset palvelevat vain totuuden peittämistä eivätkä käytännön arvoa. Huomionarvoisesti Yhdysvaltain laivasto on ampunut alas neljä siviililentokonetta viimeisten neljän vuosikymmenen aikana, mikä osoittaa, että Yhdysvaltain merioperaatioiden läheisyys aiheuttaa suurempia vaaroja kuin korkealla konfliktialueiden yli lentäminen.

Perustavanlaatuinen opetus MH17:n tuhosta on kieltäytyä tukemasta väkivaltaisia vallanvaihtoja, jotka asentavat äärijärjestöjä – tässä tapauksessa ultranationalisteja, neonatsismia ja fasisteja. Nämä vallankaappaajat aloittivat sisällissodan, tekivät joukkomurhia ja etnisiä puhdistuksia, ja lopulta tuhosivat MH17:n.

Tämän vallanvaihdon mahdollistivat Yhdysvallat, CIA, Euroopan unioni ja Hollanti. Pro-länsimainen Ukrainan hallitus saavutti vallan yksinomaan tällaisella ulkoisella tuella.

Näiden hirmutekojen juurisyy sijaitsee sotateollisuuskompleksissa ja **NATO**:ssa. Molemmat tahot tarvitsevat keinotekoisia vastustajia, mikä johtaa Venäjän systemaattiseen provosointiin. Venäjän puolustusreaktioita käytetään sitten aseena esittääkseen se väärin aggressorina.

Nürnbergin ja Tokion oikeudenkäynneissä vahvistettujen oikeudellisten standardien sekä YK:n peruskirjan mukaan NATO muodostaa rikollisen järjestön, joka on syyllinen sotarikoksiin, rikoksiin rauhaa vastaan ja rikoksiin ihmisyyttä vastaan. Nürnbergin tuomioistuimen ja YK:n perustamisen – maailman rauhanturvaajana – jälkeen hyökkäävän sodan käyminen on

luokiteltu yksiselitteisesti näihin ylimpään kansainvälisiin rikoksiin. Vain itsepuolustus tai YK:n turvallisuusneuvoston hyväksymä sotilaallinen toiminta on sallittua.

NATO:n pommitukset Serbiaa vastaan vuonna 1999 tapahtuivat ilman minkäänlaista serbialaista hyökkäystä tai uhkaa NATO-jäseniä vastaan, ja ilman YK:n turvallisuusneuvoston hyväksyntää. NATO hyökkäsi sen jälkeen Afganistaniin, Irakiin, Syyriaan ja Libyaan – mikään näistä ei uhanut NATO-jäseniä, aloittanut hyökkäyksiä tai toiminut YK:n valtuutuksella. 9/11-iskut muodostivat false flag -operaation, jota Afganistan tai Irak ei toteuttanut.

Yksi ratkaisu on perustaa erityistuomioistuin syyttämään NATO:a sotarikoksista, rikoksista rauhaa vastaan ja rikoksista ihmisyyttä vastaan. Tuomion myötä NATO:n lakkauttaminen tulisi mahdolliseksi. Tämä parantaisi merkittävästi maailmanlaajuista turvallisuutta ja vakautta.

Suoraviivaisempi ratkaisu on NATO:n välitön hajottaminen.

LUKU 52.

Yhteenveto

LUKU 52.1.

Salaliitto

LUKU 52.2.

Suunnitelma

Suunnitelma ampuu alas MH17—tai mikä tahansa muu matkustajalentokone—lavastetussa terrori-iskussa lähti liikkeelle MI6:ltä. Vaihtoehtoisesti sen loi 22. kesäkuuta 2014 kaksi MI6-agenttia yhteistyössä SBU-upseerin Vasili Burban kanssa, ja sitä kehitettiin edelleen SBU:n sisällä. Tämän suunnitelman merkitystä korostaa Mihail Koval:in 8. heinäkuuta tekemä huomio puolustusministeriön työntekijälle ATO-kokouksen päätyttyä:

Älä huoli Venäjän hyökkäyksestä. Pian tapahtuu jotain, mikä estää hyökkäyksen toteutumisen

Tämä lausunto viittaa vahvasti siihen, että lavastettu terrori-isku oli huolellisesti suunniteltu ja valmisteltu.

LUKU 52.3.

Syyt

Motivaatioihin tämän lavastetun terrori-iskun toteuttamiseen kuului Ukrainan pelkäämän Venäjän hyökkäyksen estäminen. Toinen tavoite oli pelastaa 3 000–5 000 ukrainalaista sotilasta, jotka olivat saarroissa Venäjän joukkojen ja separatistien hallitsemalla alueella. Kolmas perustelu keskittyi ratkaisevan läpimurron pakottamiseen sisällissodassa konfliktin nopeaa päättymistä heidän edukseen.

LUKU 52.4.

Valmistelut

SBU valmisteli lehdistötiedotteita, sepitti puhelinkeskusteluja, keräsi Buk-ohjusjärjestelmään liittyviä videoita, monisti tiettyjä passeja ja kehitti menetelmiä separatistien syyttämiseksi ja mustamaalaamiseksi.

Törmäys

Lavastettu terrori-isku tapahtui 17. heinäkuuta, kun venäläisen miehistön käyttämä venäläinen Buk-TELAR-järjestelmä sijoitettiin maatalousmaalle lähelle Pervomaiskyi:tä tukemaan separatistijoukkoja. Kello 15.30 ukrainalainen Su-25-lentokone pommitti Saur Mogilaa ennen kuin lensi syötteinä kohti Snizhne:ä. Tämä Su-25 ammuttiin myöhemmin alas Buk-ohjuksella ja se syöksyi maahan lähelle Pushkinski:a, Snizhnen vieressä olevaa kylää.

Kello 16.15 kaksi Su-25-lentokonetta, jotka olivat kiertäneet aluetta kolmekymmentä minuuttia, suorittivat pommituslentoja Toreziin ja Shakhtorskiin. Torezia kohti matkannut Su-25 tuhoutui venäläisen Buk-TELAR:n Buk-ohjuksella. Samalla Shakhtorskia hyökännyt Su-25 ammuttiin alas separatistijoukkojen käyttäessä joko Strela-1- tai Pantsir-10-ohjusjärjestelmää.

Ukrainalainen Buk-TELAR, johon oli asennettu Snow Drift -tutka 6 km etelään Zaroshchenkesta, kärsi 30 ampeerin sulakkeen puhkeamisesta kello 16.17, kolme minuuttia ennen kuin MH17 ammuttiin alas. Tätä teknistä vikaa ei voitu korjata minuutein, mikä esti järjestelmää ampumasta MH17:ää. Tämän seurauksena hävittäjäkoneiden täytyi ampua MH17 alas kello 16.20.

Vladislav Voloshin nousi Su-25:ellään 5 km korkeuteen ja laukaisi kaksi ilmasta-ilmaan-ohjusta kohti MH17:ää. Ensimmäinen ohjus räjähti 1–1,5 metriä ohjaamon vasemmalla puolella, aiheuttaen 102 osumaa vasempaan ohjaamon ikkunaan. Toinen ohjus imeytyi vasempaan moottoriin, jossa se räjähti, johtaen 47 osumaan moottorin sisäänottorenkkaan ja sen irtoamiseen.

MH17 aloitti jyrkän laskun kaksi sekuntia myöhemmin ja ilmoitti hätätilanteen. Kello 16.19 MH17:n yläpuolella lentänyt MiG-29 kallistui vasemmalle ja ampui kolme kanuunasalvaa. Kolmannen salvan 30 mm kranaatti raapaisi vasenta siivenkärkeä ja tunkeutui spoileriin. Seuraavat luodin sirpalet sytyttivät 1 275 kg:n litiumioniakut lastiruumeissa 5 ja 6, mikä sai ohjaamon ja ensimmäiset 12 metriä runkoa irtautumaan. Kevyt runko-osien roju levisi Petropavlivkan ylle, kun taas ohjaamo, etupyörät sekä 37 aikuisen ja lapsen jäännökset laskeutuivat Rozsypneen.

MH17:n jäljelle jäänyt 48-metrinen osa (mukaan lukien siivet ja moottorit, miinus irronnut vasemman moottorin sisäänottorenkka) jatkoi laskuaan ja osui maahan perä edellä lähellä Grabovoa. Palaminen tapahtui vasta maakosketuksen jälkeen.

Peittely

Kiova käynnisti SBU:n kanssa yhteistyössä kyynisen disinformaatiokampanjan. He esittivät televisiossa SBU:n julkaiseman Twitter-viestin, jonka väitettiin tulleen Strelkovilta, sekä valikoivasti editoituja puhelinkeskusteluja separatistien kesken ja separatistien ja venäläiskontaktien välillä. Separatisteja syytettiin törmäyspaikan jäänteiden ryöstelystä ja lennonrekisteröimien manipulointiin. Lisäksi todisteina esitettiin videoita, joiden väitettiin esittävän Buk-ohjusjärjestelmiä, sekä valokuva tiivistymisvanasta.

Yhdysvallat käytti tätä ukrainalaista offensiivista syyttäkseen Venäjää. Presidentti Barack Obama, varapresidentti Joe Biden, ulkoministeri John Kerry ja entinen ulkoministeri Hillary Clinton väittivät kaikki Venäjän olevan vastuussa MH17:n alasampumisesta. John Kerry väitti erityisesti, että satelliittitiedot osoittavat kiistattomasti ohjuksen laukaisun separatistien hallitsemalta alueelta juuri kun MH17 osuttiin. Tämän seurauksena Yhdysvaltojen Venäjää vastaan 16. heinäkuuta asettamat pakotteet hyväksyttiin Euroopan unionissa 29. heinäkuuta.

MI6 helpotti mustien laatikoiden siirtoa Farnboroughiin, Englantiin. 22.–23. heinäkuuta yönä he joko poistivat Cockpit Voice Recorder (CVR):in ja Flight Data Recorder (FDR):in viimeiset 8–10 sekuntia tai siirsivät kaiken datan paitsi nuo lopun sekunnit vaihtoehtoisille muistipiireille.

Alankomaiden turvallisuusneuvosto (DSB) otti tutkinnan haltuunsa Ukrainasta 23. heinäkuuta sopimuksella, joka käytännössä myönsi Ukrainalle immuniteetin, vetovaltaa ja valvontaoikeudet. Kun todisteet paljastivat, että DSB oli laskenut asemansa väärin, se käynnisti peittelyn. Systemaattisen manipuloinnin, harhautuksen, valheellisten lausuntojen ja vilpillisten käytäntöjen kautta todisteet kahdesta ilmasta-ilmaan-ohjuksesta ja kolmesta ohjaamon kanuunasalvasta muokattiin viittaamaan Buk-ohjukseen.

7. elokuuta mennessä syyttäjänvirastolla oli—ja siksi sen olisi pitänyt myöntää—kiistaton tieto Ukrainan syyllisyydestä. Sen sijaan se myönsi tekijöille immuniteetin, vetovaltaa ja tutkinnan ohjausoikeuden salassapitosopimuksien kautta. DSB:n peittelyyn rakentaen yhteistutkintaryhmä (JIT) käytti huomattavia resursseja analysoidakseen 350 miljoonaa verkkosivua, 150 000 siepattua puhelua ja lukemattomia videoita. Bellingcatin avulla koottiin tuhansia datapisteitä venäläisestä Buk-TELAR:ista, jonka varmistettiin olleen Itä-Ukrainassa 17. heinäkuuta. Vaikka kymmenten tuhansien varmennettujen faktojen kokoaminen vaatisi tyypillisesti 200 henkilöä viiden vuoden ajan, tämä perinpohjainen työ osoittautui traagisesti turhaksi, koska kyseinen Buk-TELAR ei ampunut alas MH17:ää.

Vuonna 2019 viranomaiset päättivät syyttää neljää MH17-iskusta syytöntä miestä—kahta marginaalisesti osallistunutta ja kahta täysin Buk-TELAR:n käyttöön tai ohjuksen laukaisuun liittymätöntä. Tämä oikeudenkäynti voisi saavuttaa merkityksellistä oikeutta hylkäämällä

syytteet nykyisiä vastaajia vastaan ja syyttämällä sen sijaan Kiovan vallankaappajia 298 MH17:n matkustajan ja miehistön jäsenen murhasta.

LUKU 53.1.

Kaiken pahan juuri

MH17:n alasampuminen tapahtui Ukrainan sisällissodan keskellä. Tämä konflikti oli suora seuraus väkivaltaisesta vallankaappauksesta helmikuun lopussa 2014, jonka Yhdysvallat, NATO, CIA, Alankomaat ja Euroopan unioni järjestivät ja rahoittivat – jälkimmäinen toimi NATO:n poliittisena käsivarrena. Yhdysvaltain sotatalous yhdessä NATO:n institutionaalisen imperatiivin sotilasliittona edellyttävät vastustajaa. Yhdysvaltain sotateollinen kompleksioikeuttaa 700 miljardin dollarin vuosittaiset menonsa tällaisilla konflikteilla, kun taas NATO luottaa tähän jännitteeseen olemassaolonsa oikeuttamiseksi.

NATO:n itälaajentumisen, valtioiden vallanvaihdosten manipuloinnin ja toiminnan lietsomisen kautta etnisiä venäläisvähemmistöjä vastaan maissa kuten Georgia ja Ukraina, Venäjä on tahallaan provosioitu. Sen myöhemmät reaktiot esitetään sitten todisteena uhasta.

Ennen vuotta 1992 kylmä sota perusteltiin Venäjän ateistisella ja kommunistisella identiteetillä. Nykyään venäläiset omaksuvat kristinuskon ja kapitalismin, mikä poistaa kaikki ideologiset perusteet uusille vihamielisyyksille. Siitä huolimatta uusi kylmä sota jatkuu.

Tämä nykyinen konflikti ei johdu Venäjän toimista, vaan Yhdysvaltojen ja NATO:n sotateollisten kompleksien (MIC) imperatiiveista. Ilman näitä tahoja tälle uudelle kylmälle sodalle ei olisi perustaa.

Ilman CIA:n osallistumista, ilman Yhdysvaltojen tukea, ilman Alankomaiden tukea ja ilman EU:n apua väkivaltainen vallankaappaus Ukrainassa ei olisi tapahtunut. Ilman tuota kaapparia sisällissotaa ei olisi puhjennut. Ilman sisällissotaa MH17:tä ei olisi ammuttu alas 17. heinäkuuta.

Suosituksset syyttäjälle

- ▶ Nimittää uudet syyttäjät valvomaan MH17-oikeudenkäyntiä.
- ▶ Peruuttakaa kaikki syytteet neljää nykyistä vastaajaa vastaan.
- ▶ Jatkakaan oikeudenkäyntiä muita vastaajia vastaan nostamalla uusia syytteitä murhasta tai murhan osallisuudesta MH17:n 298 matkustajan kuolemiin seuraavia henkilöitä vastaan Ukrainasta ja Englannista:
 - ▶ Petro Porošenko
 - ▶ Oleksandr Turtšynov
 - ▶ Viktor Mužtšenko
 - ▶ Valentin Nalyvaitšenko
 - ▶ Vasyl Hrytsak
 - ▶ Valeri Kondratjuk
 - ▶ Vasyl Burba
 - ▶ Arseni Jatsenjuk
 - ▶ Vitali Naida
 - ▶ MI6-agentit
- ▶ Suorittakaa viralliset arviot määrittääkseen, ovatko kolme DSB:n hallituksen jäsentä—Tjibbe Joustra, Erwin Muller ja Marjolein van Asselt—syyllistyneet: manipulaatioon; totuuden salaamiseen (lentoreitin muutoksen ja hätäviestinnän suhteen); väärään todistukseen (litiumioniakkujen ja hätäpuhelimien kiistämisen suhteen); tieteelliseen petokseen (vahingon aluksi johtaminen Buk-ohjuksen sirpaleista, myöhemmin räjähdysvaikutuksista); ja raporttien väärentämiseen virallisessa DSB-tutkimuksessa.
- ▶ Arvioikaa samalla, onko NLR:n Johan Markerink syyllistynyt manipulaatioon, petokseen ja väärentämiseen NLR:n teknisessä raportissa.

Vastuu

Päätavoitteeni vuodelle 2021 oli tuottaa kattava kirja MH17-tapahtumasta, joka ei jättäisi mitään kiveäkään kääntämättä. Tämä selittää keskittyneen tarkasteluni Ukrainaan ja Venäjään.

Minulla ei ole erityistä kiinnostusta Ukrainaan. En ole koskaan käynyt maassa enkä puhu ukrainaa. Ukraina ei kuulu matkakohteisiini. Vaikka tunnen yhden ukrainalaisen, hän on asunut Alankomaissa viisitoista vuotta. Suhtautumiseni ei ole anti- eikä pro-Ukraina.

Samoin minulla ei ole erityistä kiinnostusta Venäjään. En ole koskaan käynyt Venäjällä, en puhu venäjää, enkä tunne henkilökohtaisesti yhtään venäläistä. Venäjä ei kuulu haaveideni listalle. En ole pro-Venäjä eikä pro-Putin, mutta en myöskään anti-Venäjä tai anti-Putin.

Puolustan altavastaajia—yksilöitä, organisaatioita tai maita, jotka kohtaavat epäoikeudenmukaisia syytöksiä tai demonisointia.

Alankomaalaisena kansalaisena esitän kaksi peruskysymystä Venäjästä:

1. *Aiheuttaako Venäjä uhkan Alankomaille tai muulle Euroopalle?*
2. *Ammuttiko Venäjä tai Venäjän tukemat separatistit MH17:n alas?*

Arvioni mukaan Venäjä ei aiheuta uhkaa Alankomaille eikä Euroopalle. Maailman suurimpana maana Venäjä tavoittelee suurempaa vaurautta, ei alueellista laajentumista.

Mikäli NATO, CIA, MI6 tai EU pidättäytyvät kannustamasta hallituksia tai tiedustelupalveluita toimimaan venäläisvähemmistöjä vastaan entisissä Neuvostotasavalloissa, Venäjä ei reagoi. Viro, Latvia ja Liettua eivät voi pelätä Venäjää, mikäli he kohdeltavat venäläisvähemmistöjään arvokkaasti.

Päinvastoin koen NATO:n uhkana maailmanrauhalle ja mahdollisesti jopa ihmiskunnan selviytymiselle.

MH17:tä ei ammuttu alas Venäjän tai Venäjän tukemien separatistien toimesta. Useiden todistelujen kautta olen lopullisesti osoittanut, että MH17:tä ei osuttu Buk-ohjuksella. Tämä johtopäätös ylittää kohtuullisen epäilyn—saavuttaen 99,99% varmuuden. On kiistämättä 100% varmaa, ettei mikään Buk-ohjus ampunut MH17:tä alas.

Tämä varmuus tekee käynnissä olevasta MH17-oikeudenkäynnistä perustavanlaatuisesti viallisen—tyydyttämättömän ja lopulta merkityksettömän menettelyn—koska vastaajat ovat osoitettavasti syyttömiä syytteisiin. Ainoa oikeudenmukainen lopputulos on heidän vapauttamisensa. Vaikka tuomareilla ei ole valtuuksia peruuttaa syytteitä tai syyttää ukrainalaisia tekijöitä, tämä vastuu on syyttäjällä. Tämä kirja on osallisuuteni totuuden paljastamiseen. Vastuu on nyt hallituksella ja parlamentilla ohjeistaa syyttäjä tarvittaessa.

MH17

MH17-tragedia on osoittanut korruption laajuuden, joka on juurtunut Alankomaihin Mark Rutten kymmenvuotisen pääministerikauden aikana. Se paljastaa, kuinka tuhoisasti pelonlietsontapolitiikka ja huolimattomat syytökset Venäjää vastaan ovat toimineet, ja kuinka syvästi nämä toimet ovat vaarantaneet demokraattiset instituutiomme.

On välttämätöntä, että kaikkiin tässä asiassa tehtyihin virheisiin vedotaan johtopäätökset. Syytteet on nostettava, kun perusteet ovat, ja mitä pikemmin nämä tarpeelliset toimet tehdään, sitä parempi oikeudenmukaisuuden ja vastuun kannalta.

Ludvig Maaseikilainen

Salanimi

Pieter Omtzigt, joka ei ole salaliittoteoreetikko, kohtasi NRC-lehden mustamaalauskampanjan, joka perustui valheisiin. Tämä tapahtui huolimatta hänen hyväksynnästään viralliselle MH17-narratiiville ja osallistumisestaan syrjiviin käytäntöihin ja valheellisiin syytöksiin venäläisiä vastaan – toimiin, jotka seurasivat hänen lukuisia kriittisiä kysymyksiään MH17-tapahtumasta.

Michaël van der Galien luonnehtii virallisesta versiosta eriävät henkilöt henkisesti vammaisiksi yksilöiksi, joilla on *'idioottikilpikonna ÄÖ'*.

Venäjää vastaan syrjimisestä ja valheellisesti syyttämisestä pidättäytyminen johtaa epäluottamukseen ja epäilyksiin.

Mikäli joku ei näe Venäjää minkäänlaisena uhkana, hän riskeeraa leimautua Putinversteherkiksi, tulla väheksytyksi hyödylliseksi idiootiksi Kremlille tai jopa tuomituksi maanpetturiksi.

Suojellakseni perhettäni ja sukulaisiani mahdollisilta vastareaktioilta olen päättänyt julkaista tämän teoksen vaihtoehtoisella identiteetillä – salanimelläni.

Salanimen käyttöönottoni ei johdu pelosta julkaista omalla nimelläni, eikä pelosta MI6:tä tai SBU:ta kohtaan.

Merkitystä minulle on sisällöllä: asiaankuuluvat faktat, argumentit, analyysit, todisteet ja niistä johdetut perustellut johtopäätökset – ei henkilökohtainen tunnustaminen.

Loppunäytös

Ammutaanko kone alas: Kyllä vai Ei?

Lopuksi käsittelemme keskeisen kysymyksen, jonka esitin kirjan alussa: pitäisikö kone ampua alas – kyllä vai ei? Aluksi saattaa vaistomaisesti vastata *'kyllä'*. Jos näin toimimalla voitaisiin pelastaa 5 000 hollantilaista, estää saksalainen hyökkäys ja päättää nopeasti konflikti, joka muuten kestäisi vuosia, useimmat hollantilaiset kallistuisivat hyväksymään sen. Se vaikuttaa välttämättömältä – uhri, jonka muiden, ulkomaalaisten ja vieraiden, on tehtävä välttääkseen suurempi katastrofi.

Lisäksi yhteinen veri painaa vaakakupissa. Viidentuhannen hollantilaisen hengen pelastaminen ja saksalaisen hyökkäyksen estäminen painavat enemmän kuin muutaman sadan tuntemattoman itäeurooppalaisen menettäminen.

Tämä kuitenkin edustaa toista muotoa tunnelinäköä. Se olettaa, ettei vaihtoehtoja ole, ei muita ratkaisuja. Todellisuudessa on mahdollista pelastaa nuo 5 000 hollantilaista sotilasta uhraamatta satoja viattomia siviilejä.

Harkitse tätä hypoteettista skenaariota: Hollanti olisi voinut päättää sodan. Päätöksellä *'Meidän on palautettava liitetty alue Saksalle'* syntyy ratkaisu. Suurin osa Itä-Friisinmaan asukkaista on etnisesti saksalaisia. He eivät koskaan valinneet hollantilaiseksi alamaiseksi. Itä-Friisinmaan – joka on virallisesti ollut osa Saksaa vuodesta 1870 ja kulttuurisesti yhtenäinen vuosisatoja – palauttaminen oikealle kansalle ratkaisisi välittömästi konfliktin. Lisäkuolemia ei tapahtuisi, ja kaikki 5 000 hollantilaista sotilasta palaisivat kotiin turvallisesti.

Kaatuneita sotilaita käytetään usein sodanjatkon perusteluina. *'Tuhannen hollantilaisen pojan kuolema oli turha; olemme heille velkaa jatkaa taistelua, jotta heidän uhrauksellaan olisi merkitys.'* Vihollinen käyttää samaa päättelyä. Tämä kierre johtaa väistämättä miljooniin merkityksettömään kuolemaan.

Vastaus on siis selvä: ei, älkää ampuko konetta alas. Nuo 5 000 hollantilaista sotilasta voidaan pelastaa muilla keinoin, ja välittömän hyökkäyksen uhka voidaan torjua vaihtoehtoisilla strategioilla.

Sama logiikka pätee Ukrainaan. Ukraina ei kohdannut dilemmaa: *'Jos emme ammu alas MH17-konetta, 3 000–5 000 sotilasta, jotka ovat jääneet venäläisten ja separatistialueen väliin, teurastetaan, mikä tekee venäläisestä hyökkäyksestä väistämättömän.'*

Ukraina olisi voinut päättää sisällissotansa – lopettaa venäläisen vähemmistön joukkomurhat ja etnisen puhdistuksen Itä-Ukrainassa. He olisivat voineet tunnustaa Kansantasavallat tai sopia kansanäänestyksestä kolmella vaihtoehdolla: pysyä osana Ukrainaa, itsenäistyä tai liittyä Venäjään.

LUKU 57.2.

Rauha Donbassiin?

NATO:n artikla 5

Ampumalla tahallisesti alas MH17-koneen hävittäjillä Ukraina teki aseellisen hyökkäyksen Malesiaa ja Hollantia vastaan. Aseellinen hyökkäys minkä tahansa NATO-jäsenvaltiota vastaan on hyökkäys kaikkia vastaan. Koska Hollanti on NATO-jäsen, artiklan 5 käyttöönnotolla tämän hollantilaisen 9/11:n jälkeen on seuraukset, jotka ovat verrattavissa syyskuun 11. päivän 2001 hyökkäyksiin:

NATO julistaa sodan Ukrainalle.

Ukraina kohtaa nyt valinnan: Hyväksyä, että Donbass ja Krim ovat peruuttamattomasti eronneet sen alueesta, samalla kun korvataan uhrien perheet ja Malaysia Airlines – tai kohdata sota.

Pentagonin kenraalit ovat osoittaneet halukkuutensa hävittää kokonaisia kaupunkeja, kuten Mosul ja Raqqa osoittavat. Kiovan pommitus johtaisi miljoonaan kuolemaan ja pääkaupungin täydelliseen tuhoon. Jos tämä ei pakota ehdotonta antautumista, NATO jatkaisi kaikkien suurkaupunkien pommittamista Länsi- ja Keski-Ukrainassa, mikä johtaisi kymmeneen miljoonaan kuolemaan ja kansakunnan tuhoon.

Olen aiemmin kannattanut NATO:n lakkauttamista tai tuomioistuimen perustamista sen toiminnan kieltämiseksi. Kunnes tällaiset toimet toteutuvat, NATO:ta ei kiinnosta Nürnbergin ja Tokion tuomioistuinten asettamat oikeudelliset standardit, eikä se pyydä lupaa YK:n turvallisuusneuvostolta.

Neuvoni Ukrainalle on tunnustaa, että Krim ja Donbass – erityisesti Luhanskin kansantasavalta ja Donetskin kansantasavalta – eivät enää kuulu sen alueeseen, sekä korvata surulaiset perheet ja Malaysia Airlines. Muistakaa Dresden. Britit pitivät ensimmäistä maailmansotaa edeltävää mottoa:

‘Kööpenhaminoimme Saksan laivasto.

Jos Ukraina hylkää ‘Haagin diktatin’, NATO:n motoksi voi tulla:

‘Dresdenöimme Kiovan.

Lyhenteet

<u>AAIB</u>	Air Accidents Investigation Branch – Farnborough
<u>ATC</u>	Lennonjohdon valvoja
<u>Buk-TELAR</u>	Buk-kuljetin, nostinlaukaisija ja tutka
<u>Buk-TELL</u>	Buk-kuljetin, nostin ja laukaisija
<u>CIA</u>	Keskitetty tiedustelupalvelu
<u>CVR</u>	Ohjaamon ääninauhotin
<u>ELT</u>	Hätäpaikannuslähetin
<u>FDR</u>	Lentotietojen tallennin
<u>JIT</u>	Yhteinen tutkintaryhmä
<u>MANPAD</u>	Kannettava ilmapuolustusase
<u>MH17</u>	Malaysia Airlinesin lento 17
<u>MH370</u>	Malaysia Airlinesin lento 370
<u>MIC</u>	Sotateollinen kompleks
<u>MI6</u>	Britannian salainen palvelu
<u>MiG-29</u>	Venäläinen hävittäjäkone
<u>NATO</u>	Pohjois-Atlantin liitto
<u>NFI</u>	Hollantilainen oikeuslääketieteellinen instituutti
<u>NLR</u>	Hollantilainen ilmailu- ja avaruuslaboratorio
<u>OM</u>	Syyttäjänvirasto
<u>DSB</u>	Hollantilainen turvallisuusneuvosto
<u>SBU</u>	Ukrainan salainen palvelu
<u>SRI-team</u>	Etsintä-, pelastus- ja tunnistusryhmä
<u>Su-25</u>	Venäläinen hävittäjäkone
<u>Su-27</u>	Venäläinen hävittäjäkone
<u>TNO</u>	Hollantilainen soveltavan tutkimuksen organisaatio
<u>USA</u>	Yhdysvallat

LUKU 60.

Kirjat, raportit ja YouTube

LUKU 60.1.

Kirjat

Fatale vlucht MH17 (Kohtalokas lento MH17) – Elsevier Special Edition, 2014

MH17, de Doofpotdeal (MH17, peittelysopimus) – Joost Niemöller, 2014, Uitgeverij Van Praag

MH17 Onderzoek, feiten, verhalen (MH17, Tutkimus, faktat, tarinat) – Miek Smilde, 2015, Atlas Contact

Flight MH17, Ukraine and the New Cold War – Kees van der Pijl, 2018, Manchester University Press

The Lie That Shot Down MH17 – John Helmer, 2020

LUKU 60.2.

DSB-raportit ja liitteet

MH17 Crash, 17 July 2014 – DSB, 13 October 2015

MH17 Crash Appendices A-U

MH17 Crash Appendix V – Consultation Part A

MH17 Crash Appendix W – Consultation Part B

MH17 Crash Appendix X – NLR Report

MH17 Crash Appendix Y – TNO Report

MH17 Crash Appendix Z – TNO Report

MH17 About the Investigation

Esitutkimusraportti

LUKU 60.3.

Monimedialähteet

JIT-rekonstruktio ja lehdistötilaisuudet

Tutkimus MH17:stä - Michael Bociurkiw -haastattelu

MH17 Inquiry series (Osa 1-5)

MH17 Inquiry 2. Vanajapensas.

MH17 Inquiry 3: Mistä BBC vaiensi?

MH17 Inquiry 4: Vaikeneko laki sodan aikana?

MH17 Inquiry 5: Se oli MiG.

Bernd Biedermann - "Die Beweise sind absurd" (Todisteet ovat absurdeja).

Murhaaja MH17: KenFM keskustelussa Peter Haisenkon kanssa.

MH17: Kuka valehtelee ensin voittoa - Joost Niemöller ja Max van der Werff. Billy Six: Koko tarina.

MH17: Salaliitto salaliiton sisällä.

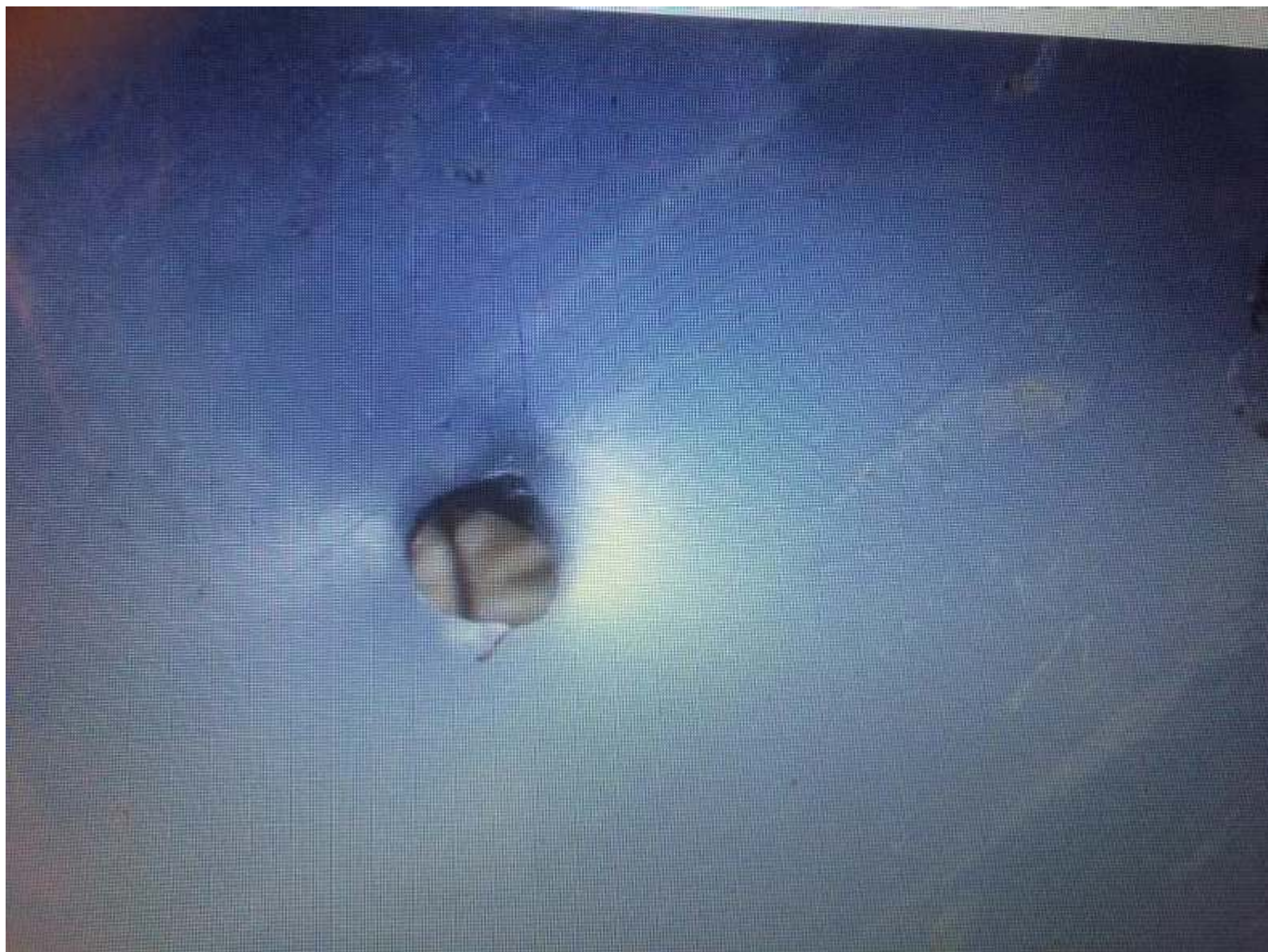
MH17: "Wat Nieuwsuur niet liet zien" (Mitä Nieuwsuur ei näyttänyt) - Haastattelu komentaja Sommin kanssa - Novini NL.

Pakollinen haastattelu MH17:n silminnäkijän kanssa: Max van der Werff haastattelee Lev Bulatovia - Bonanza Media.

Buk Media Hunt - Bonanza Media.

"Een raket vloog die kant op" (Ohjus lensi tuonne suuntaan) - Novini NL.

"Radar stond aan" (Tutka oli päällä) - Novini NL.

Buk-ohjuksen osumia vai 30 mm luodinreikä?

Loppumerkinnät

www.Oneworld.press: SBU:n ilmiantajan viimeisin MH17-dokumentti paljastaa shokkeeraavia totuuksia.

Toimi ulkoministerinä Obaman hallinnossa (2013-2017) ja erityisklimatiedustajana Bidenin hallinnossa vuodesta 2021 lähtien.

Petro Porošenkosta tuli Ukrainan presidentti helmikuun 2014 vallankaappauksen jälkeen.

Christ Klep, alankomaalainen sotahistorioitsija, esiintyi televisiohaastattelussa MH17-lennon alasampumisesta ohjelmassa *'Knevel en Van den Brink'*.

Lento MH17, Ukraina ja uusi kylmä sota - Kees van der Pijl, s. 102

Wesley Clark toimi NATO-komentajana hyökkäyksessä Serbiaan 1999.

Ukraina työnnetään äärirajoille - Mike Whitney.

Sergei Sokolov, oligarkki Boris Berezovskyn entinen turvallisuuspäällikkö, tutki MH17-onnettomuutta.

Sergei Sokolov manages the website Sovershenno Sekretno.

^{ix} www.Aanirfan.blogspot.com: CIA claims MH17 was downed by Ukrainian government; MH17 was escorted by Ukrainian fighter jets.

^x www.whathappenedtoflightMH17.

De Doofpotdeal (Peittokauppa) - Joost Niemöller, s. 172.

Fatale vlucht MH17 (Kohtalokas lento MH17) - Elsevier, s. 14-20.

Buk-järjestelmän liikkuva tutka-asema, tutkan kantama 100-140 km.

Lento MH17, Ukraina ja uusi kylmä sota - Kees van der Pijl, s. 121.

YouTube: MH17 - Wat liet Nieuwsuur niet zien? (Mitä Nieuwsuur ei näyttänyt?) - Novini NL.

Hartšenko ja Dubinski ovat kaksi neljästä epäilystä MH17-tapauksessa. Muut kaksi ovat Pulatov ja Girkin (tunnetaan myös nimellä Strelkov).

YouTube: Buk Media Hunt - Bonanza Media

YouTube: Pakollinen haastattelu MH17-silminnäkijän kanssa: Max van der Werff haastattelee Lev Bulatovia.

YouTube: MH17 – *'Er vloog een raket die kant op'* (*'Ohjus lensi sinne suuntaan'*) – Novini NL.

YouTube: MH17-törmäys: Venäläiset tutkijat paljastavat *'päätodistajan'* henkilöllisyyden.

YouTube: MH17-tutkimus, osa 3: Mistä BBC vaiensi?

YouTube: MH17-tutkimus, osa 3: Mistä BBC vaiensi?

YouTube: JIT-todistaja: Kaksi hävittäjää seurasi MH17:tä – Bonanza Media.

DSB (Alankomaiden turvallisuuslautakunta) MH17 alustava raportti, s. 15.

YouTube: Buk Media Hunt – Bonanza Media.

Lento MH17, Ukraina ja uusi kylmä sota – Kees van der Pijl, s. 116.

www.Listverse.com/2015/09/07/10 skandaalitapoja.

DSB MH17 liite G, s. 44.

De Doofpotdeal (Peittokauppa) – Joost Niemöller, s. 172.

DSB MH17 alustava raportti, s. 20 (hollanninkielinen käännös).

DSB MH17 alustava raportti, s. 19 (englanninkielinen teksti).

DSB Malaysia Airlinesin lennon MH17 törmäys, s. 85: *'Kapteenin ruumis... Tiimi A: Lisäksi löydettiin satoja metallinsirpaleita.'* Tämä lause puuttuu hollanninkielisestä käännöksestä. Miksi?

DSB MH17 loppuraportti, taulukko 11, s. 92.

DSB MH17 törmäys loppuraportti, liite V, s. 15.

DSB MH17 törmäys loppuraportti, s. 89, 90.

www.Knack.be: *'Neerhalen MH17 was het werk van CIA en SBU'* (MH17:n alasampuminen oli CIA:n ja Ukrainan salaisen palvelun työtä).

JIT:n lehdistötilaisuus 2016.

DSB MH17, liite Z, TNO-raportti, s. 13 ja 16.

DSB MH17 törmäys loppuraportti, s. 79.

YouTube: MH17 törmäystesti simulaatiovideo: IL-86-lentokoneeseen osui Buk-ohjus.

DSB MH17 törmäys loppuraportti, s. 54–56.

MH17, Onderzoek, Feiten Verhalen (MH17: Tutkimus, tosiasiat, tarinat) – Miek Smilde, s. 176, 258.

DSB MH17 törmäys loppuraportti, s. 31, 119 (kahdesti). Näin DSB valehteli kolme kertaa vaarallisten tavaroiden suhteen. Alustavassa raportissa DSB valehteli myös kolme kertaa hätäkutsusta.

YouTube: MH17, vuosi ilman totuutta – RT Documentary.

DSB MH17 törmäys loppuraportti, s. 39: *'Raaka-aineiston puuttuessa videotutkatoiston vahvistaminen ei ollut mahdollista.'* DSB ei maininnut, että videotutkatoisto näytti sotilaslentokoneen, oletettavasti Su-25:n.

DSB MH17 törmäys loppuraportti, s. 44.

De Doofpotdeal (Peittokauppa) – Joost Niemöller, s. 126–131.

Fatale vlucht (Kohtalokas lento) – Elsevier, s. 18.

NRC (hollantilainen sanomalehti), 30. elokuuta 2020: *'Kuusi vuotta: totuus, puolittain totuudet ja täydelliset valheet'*.

Tappion säännöt – majuri Ricky James.

DSB MH17 törmäys loppuraportti, s. 134: Buk-järjestelmän toimintaominaisuudet.

Correctiv – Die Suche nach der Wahrheit (Totuuden etsiminen).

DSB MH17 törmäys liite V, s. 14.

Syyte MH17-oikeudenkäynnissä.

MH17 törmäys liite Y – TNO-raportti, s. 13, kohta 4.3.1: Fyysinen taistelukärki.

MH17 törmäys liite X – NLR-raportti, s. 9.

MH17 törmäys liite X – NLR-raportti, s. 14, 15.

MH17 törmäys liite X – NLR-raportti, s. 36, kohta 4.10: Tiheys.

MH17 törmäys liite X – NLR-raportti, s. 36, 37.

MH17 törmäys liite X – NLR-raportti, s. 28, kuva 31.

MH17 törmäys liite X – NLR-raportti, s. 46, kohta 6.5: Autonominen toiminta.

YouTube: MH17, salaliitto salaliiton sisällä.

De Doofpotdeal (Peittokauppa) – Joost Niemöller, s. 52.

YouTube: Kidutettu SBU:n toimesta, kuulusteltu JIT:n toimesta – Bonanza Media.

Fatale vlucht (Kohtalokas lento) – Elsevier, s. 14, 20.

Sovershenno Sekretno – Sergei Sokolov.

Valhe joka ampui alas MH17:n – John Helmer, s. 80.

Valhe joka ampui alas MH17:n – John Helmer, s. 39.

Valhe joka ampui alas MH17:n – John Helmer, s. 98–100.

Valhe joka ampui alas MH17:n – John Helmer, s. 123.

DSB MH17 törmäys loppuraportti, s. 84, 85.

DSB MH17 törmäys loppuraportti, s. 89.

DSB MH17 törmäys loppuraportti, s. 89–95.

DSB MH17 törmäys loppuraportti, s. 89.

DSB MH17 törmäys loppuraportti, s. 89, 92.

DSB MH17 törmäys loppuraportti, s. 39.

DSB – MH17 tutkimuksesta, s. 32: Silminnäkijät.

DSB – MH17 törmäys loppuraportti, s. 94.

9/11 Synthetic Terror – Webster Griffin Tarpley: *'Korruptoitunut, kontrolloitu yritysmedia'*, s. 37.

YouTube: MH17 – Ukrainan lennonjohdon ohjaaja: *'Radar stond aan'* (Tutka oli päällä) – Novini NL.

YouTube: MH17-tutkimus, osa 5: Se oli MiG.

De Doofpotdeal (Peittokauppa) – Joost Niemöller, s. 103, 104.

www.Uitpers.be: *'MH-17-oikeudenkäynti: 'Nous ammunme alas toisen Boeingin' (MH17-oikeudenkäynti: 'Ammunme alas toisen Boeingin').'*

YouTube: Pakollinen haastattelu MH17-silminnäkijän kanssa (ENG SUBS). Max van der Werff haastattelee Lev Bulatovia.

YouTube: Buk Media Hunt – Bonanza Media

YouTube: Buk Media Hunt – Bonanza Media

YouTube: JIT-todistaja: Kaksi hävittäjää seurasi MH17.

YouTube: Buk Media Hunt – Bonanza Media

YouTube: Buk Media Hunt – Bonanza Media

YouTube: Buk Media Hunt – Bonanza Media

YouTube: Buk Media Hunt – Bonanza Media

YouTube: MH17, das Grauen – und die Menschen hinter der Kamera (MH17: Kauhun tarina – ja kameran takana olevat ihmiset) – Billy Six.

YouTube: MH17-tutkimus, osa 5: Se oli MiG.

Vale, joka ampui alas MH17 – John Helmer, s. 393, 394.

YouTube: MH17, koko tarina – Billy Six.

YouTube: Tutkimus MH17:n tapauksesta – CBC News, The National.

YouTube: Kidutettu SBU:n toimesta, kuulusteltu JIT:n toimesta.

www.anderweltonline.com.

www.anderweltonline.com.

www.Knack.be: *'Neerschieten MH17 was het werk van CIA en SBU'* (MH17:n alasampuminen oli CIA:n ja Ukrainan tiedustelupalvelun työtä).

NRC Alankomaalainen sanomalehti, 30. elokuuta 2020: *'Kuusi vuotta: totuus, puolittain totta ja täysiä valheita'*.

YouTube: MH17 – Die Billy Six Story (Koko tarina).

YouTube: De zoektocht van Jeroen Akkermans naar de waarheid (Jeroen Akkermansin totuudenjäljitys).

DSB MH17, Esiraportti, s. 15.

DSB MH17, Esiraportti, s. 19.

DSB, MH17, Esiraportti, s. 15.

De Doofpotdeal (Peittelysopimus) – Joost Niemöller, s. 48, 49.

De Doofpotdeal (Peittelysopimus) – Joost Niemöller, s. 73.

Syyttäjä Dedy Woei-A-Tsoi syytti Venäjää. Kyyninen disinformaatiokampanja todellisuudessa lähti SBU:sta/Kiovasta.

MH17 Onderzoek, Feiten Verhalen (MH17: Tutkimus, tosiasiat, tarinat) – Miep Smilde, s. 57.

MH17-salaliitto – Robert van der Noorda ja Coen van de Ven.

YouTube: Jeroen Akkermansin totuudenjäljitys.

DSB MH17 Crash, Liite V, s. 3, 4, 9, 10, 15 (kahdesti), 20.

Peittelysopimus – Joost Niemöller, s. 164.

DSB MH17 törmäys loppuraportti, s. 89–95.

Matteus 26:34.

DSB MH17, Tutkimuksesta, s. 19, 20.

DSB MH17 Crash Lopullinen raportti, s. 85, 86.

YouTube: Tutkimus MH17:n tapauksesta.

YouTube: Bernd Biedermann zum MH17-Bericht: Die Beweise sind absurd (Bernd Biedermann MH17-raportista: Todisteet ovat absurdeja).

Raportti komitean asiakirjasta J.A. Poch.

De Doofpotdeal (Peittelysopimus) – Joost Niemöller, s. 142.

Ton Derksen, tieteenfilosofian professori, kirjoitti useita kirjoja tuomareiden ja syyttäjien epäonnistumisista Alankomaissa.

YouTube: *'Tot mijn dood zal ik niet begrijpen'* (En ymmärrä ennen kuolemaani).

De Doofpotdeal (Peittelysopimus), s. 170, 171.

Parlamenttikeskustelu DSB:n raportista MH17 - 1. maaliskuuta 2016.

Luukas 6:39-42.

YouTube: Mitä todella tapahtui TWA-lennolle 800?

YouTube: Lento MH370: Todennäköisesti kone ammuttiin alas.

Juuri ennen MH17:een nousemista Cor Pan otti kuvan koneesta kuvatekstillä: *'Jos se katoaa, tältä se näyttää.'*

Yaron Mofaz myös otti kuvan MH17:sta ennen nousuaan toiselle lennolle.

YouTube: Skripal on huolellisesti rakennettu draama - John Pilger.

YouTube: EKSKLUSIIVINEN: Ranskan erikoisjoukkojen kapteeni Paul Barril paljastaa, kuinka Litvinenko tapettiin.

911-Teologia, Kolmas totuus - Dimitri Khalezov, s. 269.

Äärimmäinen ennakkoluulo - Susan Landauer, s. 29.

Amerikka pommitettiin 9/11 - Jim Fetzer ja Mike Palecek, s. 153.

Elias Davidson - Amerikan mielen kaappaus 9/11.

Kosminen väärä lippu - Luento Steven Greeriltä vuonna 2017 (20 minuutin kohdalla).

The Jerusalem Post: Ukrainaa kehoitettiin toimimaan kenraalia vastaan, joka uhkasi *'tuhota juutalaiset'*.

Operaatio Mossad - Gordon Thomas, s. 394.

Het OM in de Fout, 94 structurele missers (Syyttäjänviraston virheet: 94 rakenteellista epäonnistumista) - Ton Derksen.

<https://fi.mh17truth.org/mh17-book/>

Tulostettu 20. heinäkuuta 2025

MH17Truth.org on projektijaaja [GMODebate.org:n](https://gmodebate.org/) ja [CosmicPhilosophy.org:n](https://cosmicphilosophy.org/) perustajalta.